

การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสาร เพื่อกิจกรรม
ด้านพัฒนาในชนบท ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านกอบแซ
ตำบลทากาศ อำเภอมะนัง จังหวัดลำพูน

ศิริชัย ศิริภายะ

ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2531

ชื่องานวิจัย : การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสาร
เพื่อกิจกรรมค่านิยมพัฒนาในชนบท ศึกษาเฉพาะ
กรณีหมู่บ้านคอยแซ ตำบลทากาศ อำเภอมะนัง
จังหวัดลำพูน

ผู้วิจัย : รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ศิริภาชนะ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบถึงการ
ใช้สื่อมวลชนของชาวบ้านคอยแซ ตำบลทากาศ อำเภอมะนัง
จังหวัดลำพูน และเข้าใจถึงโครงสร้างต่าง ๆ ของชาวบ้านที่มี
ผลต่อการแพร่กระจายข่าวสาร เพื่อการพัฒนา โครงสร้างต่าง ๆ
ที่นำมาศึกษาคือ โครงสร้างการสื่อสารหรือเครือข่ายการสื่อสาร
โครงสร้างมิตรสหาย และโครงสร้างความรู้ วิธีการศึกษาใช้
วิธีการสำรวจโดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ทำขึ้น ครูโรงเรียนประจำ
หมู่บ้านเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำ
แนะนำ การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้เวลาทั้งสิ้น 1 เดือน เก็บทุกบ้าน
ในหมู่บ้านจากหัวหน้าครัวเรือน รวมจำนวนบ้านทั้งหมด 117 บ้าน
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่า ชาวบ้านคอยแซ
ใช้สื่อมวลชนประเภทวิทยุมากที่สุด การใช้โทรทัศน์มีแนวโน้มเพิ่ม
มากขึ้น ผู้วิจัยได้แสดงโครงสร้างทั้ง 3 อย่างออกมาในรูปของ

เครือข่ายการสื่อสาร เครือข่ายมิตรสหาย และเครือข่ายให้ความ
ความรู้ ซึ่งมีความสลับซับซ้อนอย่างมาก นอกจากนี้ เครือข่าย
แบบต่าง ๆ ดังกล่าวยังมีลักษณะที่แตกต่างจากกันด้วย ผู้วิจัยได้
คำนวณหาดัชนีโครงสร้างของการสื่อสารมาประกอบด้วยเพื่อให้
เข้าใจโครงสร้างต่าง ๆ ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น การที่เข้าใจโครงสร้าง
ทั้งสามลักษณะของหมู่บ้านคอยแซนนี้ เชื่อได้ว่า ถ้านำเอาไปใช้ในการ
เผยแพร่ข่าวสารแล้ว ข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาจะ "ไหล" เข้าสู่
ชาวบ้านได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Research Title : The Use of Mass Media and Information Diffusion
for Development Activities in Ban Doi Chair,
Tambol Takard, Amphor Mae Ta, Lumphon Province.

Researcher : Associate Professor Dr. Sirichai Sirikaya.

Abstract

The objectives of this research were to know the use of mass media in Ban Doi Chair, Lumphon Province, and to understand the village's communication structures which affected the progress of development activities. The emphasis was place on the discovery of three structures : communication structure, friendship structure, and knowledge authority structure, The data collection was done by the local villge teachers in a month. All 177 heads of households were interviewed.

The findings were that the people of Ban Doi Chair most frequently used radio. However, television has increased its popularity recently. The research indentified three structures which were very complex. The three structures were different. The indexes of the structures were provided in order to make more clear understanding of the structures. The researcher concluded that to understand these three structures would make the information diffusion about the development activities smoothly flown in Ban Doi Chair.

กิติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยอันนี้สำเร็จจุดดวงไต่ด้วยความช่วยเหลือ
สนับสนุนจากหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบคุณ คร. สุรพล กาญจนะจิตร
อดีตผู้อำนวยการกองส่งเสริมและเผยแพร่ กรมการพัฒนาชุมชน
กระทรวงมหาดไทย คุณพิระศักดิ์ ศรีศักดิ์วิชัย เจ้าหน้าที่กองส่งเสริม
และเผยแพร่ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำตลอดจนความสะดวก
ต่าง ๆ ในการเตรียมการศึกษาวิจัยโครงการนี้ โดยเฉพาะ
คุณประเวศ เศรษฐพานิช เจ้าหน้าที่กองส่งเสริมและเผยแพร่
ที่เป็นผู้นำทางทุกครั้งในการ เข้าไปศึกษาที่หมู่บ้านคอยแซ่ ช่วยเหลือ
การศึกษาในค่านต่าง ๆ ทุกอย่าง ผู้ใหญ่อื่น ปัญญาภาค ให้ความ
ช่วยเหลือทุกค่านในระหว่างที่เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลในหมู่บ้าน
คุณชาตรี ริวเจริญ ให้ความช่วยเหลือในการประเมินผลด้วย
คอมพิวเตอร์ และคุณพรทิศา ทนงค์ ให้ความช่วยเหลือในการ
จัดทำข้อมูลครั้งสุดท้าย ภัยความช่วยเหลือของบุคคลต่าง ๆ อีก
มากมายที่ไม่ได้กล่าวถึงไว้ในที่นี้ ที่ทำให้โครงการวิจัยอันนี้ปรากฏ
ออกมาเป็นรายงานฉบับนี้ คุณประโยชน์ทั้งหมดที่เกิดจากรายงาน
ฉบับนี้ขอมอบให้กับทุกท่านที่ช่วยเหลืองานวิจัยของโครงการนี้จนเสร็จสิ้นอย่าง
สมบูรณ์

ศิริชัย ศิริกายะ

มีนาคม 2531

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

สารบัญตาราง

สารบัญแผนภาพ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	เหตุผลและหลักการ.....	1
	วัตถุประสงค์.....	3
	ปัญหาคำวิจัย.....	4
	สมมติฐาน.....	4
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	ข้อสันนิษฐานเบื้องต้น.....	5
	นิยามศัพท์.....	5
	ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6

2	ระเบียบวิธีวิจัย.....	18
	ลักษณะหมู่บ้านคอยแซ.....	18
	ประชากร และตัวอย่าง.....	27
	เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
	การทดสอบแบบสอบถาม.....	29
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
3	การใช้สื่อมวลชนในหมู่บ้านคอยแซ.....	47
	พฤติกรรมการใช้สื่อมวลชนของชาวบ้านคอยแซ.....	47
	การหานายพฤติกรรมการใช้สื่อมวลชน.....	
4	เครือข่ายแบบต่าง ๆ เพื่อการแพร่กระจายข่าวสาร.....	70
	เครือข่ายการสื่อสาร.....	70
	เครือข่ายมิตรสหาย.....	92
	เครือข่ายผู้ให้ความรู้.....	119
	ทัศนคติโครงสร้างทางการสื่อสาร.....	137
5	สรุปและขอเสนอแนะ.....	163
	ข้อจำกัดของงานวิจัย.....	164
	ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต.....	165

	หน้า
บรรณานุกรม.....	166
ภาคผนวก.....	167
ก. แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทาง เศรษฐกิจ และสังคมของหมู่บ้านคอยแซ.....	167
ข. แบบสอบถามการสื่อสารในหมู่บ้าน.....	174
ค. แบบสอบถามการใช้สื่อมวลชนในหมู่บ้านคอยแซ.....	183
ง. รายชื่อและหมายเลขประจำตัวของชาวบ้าน คอยแซและบุคคลอ้างอิง.....	204
จ. รายชื่อกลุ่มย่อยของเครือข่ายต่าง ๆ.....	218
ฉ. ตารางแสดงความสัมพันธ์เป็นรายบุคคลของ เครือข่ายต่าง ๆ.....	226

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เลขหมู่	กท
เลขทะเบียน	๖๕ 15 005294
วัน,เดือน,ปี	3๓.๓.๖2

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อมวลชน.....	57
2. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการเปิดรับฟังวิทยุ.....	59
3. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการอ่านหนังสือพิมพ์.....	61
4. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการชมโทรทัศน์.....	63
5. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการอ่านนิตยสาร.....	65
6. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการชมภาพยนตร์.....	67

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแนภาพ

แนภาพที่	หน้า
1 แบบจำลองการสื่อสารที่เป็นการดูเขา.....	14
2 แนนที่หมบานโดยสังเขป.....	17
3 เครือขายการสื่อสารของหมบานคอยแซ.....	70
4 เครือขายมิตรสหายของหมบานคอยแซ.....	94
5 เครือขายผูใหความรูของหมบานคอยแซ.....	120

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

เหตุผลและหลักการ

โครงการวิจัยเรื่อง "การใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสารเพื่อกิจกรรมค่านพัฒนาในชนบท" เป็นโครงการวิจัยต่อเนื่องในปีที่สองของโครงการวิจัยการสื่อสารมวลชนเพื่อการพัฒนาชนบท ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนองต่อนโยบายของรัฐบาลในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาชนบท โดยในปีแรกของโครงการวิจัยฯ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจการสื่อสารจากสื่อมวลชนในชนบท" โครงการวิจัยในปีแรกนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสำรวจในเรื่องการใช้สื่อมวลชนในชนบททั่วทั้งประเทศ โดยเฉพาะการใช้สื่อมวลชนในเขตพื้นที่ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศให้เป็นพื้นที่ยากจนเปรียบเทียบกับการใช้สื่อมวลชนในพื้นที่นอกเขตยากจน นอกจากนี้ ยังใช้ตัวแปรอื่น ๆ อาทิเช่น พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ และขนาดของครอบครัว สำหรับการวิเคราะห์การใช้สื่อมวลชนอีกด้วย ในปีที่สองของโครงการวิจัยนี้จึงเป็นการศึกษาเฉพาะกรณีเพื่อเป็นการทดลองเอาวิธีการศึกษาเฉพาะสำหรับนำเอาการสื่อสารไปใช้เพื่อการเผยแพร่ข่าวสารทางด้านการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ จึงเห็นได้ว่าหัวข้อเรื่องของการวิจัยครั้งนี้จึงประกอบด้วยสองหัวเรื่องปนกันอยู่คือ เรื่องการใช้สื่อมวลชน กับ เรื่องการแพร่กระจายข่าวสาร โดยทั้งสองหัวเรื่องนี้มีจุดประสงค์อันเดียวกันคือมุ่งที่จะช่วย "กิจกรรมค่านพัฒนาในชนบท" ประกอบกับงบประมาณมีจำกัด

ทางคณะผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาเฉพาะพื้นที่ สำหรับการวิจัยครั้งนี้
เลือกเอาหมู่บ้านคอยแซ ตำบลพาทาศ อำเภอแมทา จังหวัดลำพูน
เป็นสถานที่ศึกษา ทั้งนี้ ภัยเหตุผลที่ว่า ในช่วงระยะเวลาที่ทำการ
ศึกษาอยู่ใน ทางกองส่งเสริมและเผยแพร่ กรมการพัฒนาชุมชน
กระทรวงมหาดไทย กำลังมีโครงการที่จะจัดตั้งธนาคารข้าวพื้นที่
หมู่บ้านคอยแซ โดยจะเริ่มโครงการฯ ดังกล่าวด้วยการเผยแพร่
ข่าวสารให้ชาวบ้านได้ทราบเสียก่อน จนกระทั่งเกิดความเห็นพ้อง
ต้องกันที่จะร่วมมือกันจัดตั้งธนาคารข้าวขึ้นในหมู่บ้านคอยแซของตน
โครงการตั้งธนาคารข้าวของกองส่งเสริมและเผยแพร่ที่หมู่บ้านคอยแซ
นี้จึงสอดคล้องกับโครงการวิจัยฯ ของคณะผู้วิจัยอยู่พอดี จึงได้ขอความ
ร่วมมือเข้าไปร่วมดำเนินการกับกองส่งเสริมและเผยแพร่ กรมพัฒนาชุมชน
ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี

ส่วนหนึ่งของการวิจัยในโครงการนี้ เป็นการวิจัยในระดับ
การสื่อสารมวลชน อีกส่วนหนึ่งเป็นการวิจัยในระดับการสื่อสารระหว่าง
บุคคล คณะผู้วิจัยฯ เห็นว่า การเผยแพร่ข่าวสารใด ๆ ก็ตามจำเป็นต้อง
ใช้การสื่อสารทั้งสองประเภทไปพร้อม ๆ กันจึงจะได้ผล โดยที่สื่อมวลชน
จะเป็นผู้ให้ข่าวสารปลุกความรู้สึกเรียกความสนใจจากชาวบ้าน เป็นคิ
นำทางให้ข่าวสารไปยังชาวบ้าน แต่ในขณะเดียวกันการสื่อสารระหว่าง
บุคคลจะต้องทำหน้าที่สานต่อจากสื่อมวลชนในด้านการเสริมอารมณ์สร้าง
ความมั่นใจและให้ความรู้ ทำการชักชวนให้ชาวบ้านนำไปปฏิบัติคอย
เป็นพี่เลี้ยงให้ตลอดระยะเวลาการทดลอง ช่วยแก้ไขปัญหาในระยะเวลา

เริ่มต้นของกิจกรรมทางการพัฒนา เพราะฉะนั้นการส่งข่าวสาร
เพื่อการพัฒนาไปให้ชาวบ้านผู้ทำการส่งข่าวสารหรือวางแผนการ
สื่อสารจึงจำเป็นต้องมีความรู้ในสองส่วน คือต้องรู้ว่า ชาวบ้านใช้
สื่อมวลชนกันอย่างไร ประกอบกับต้องรู้ว่า โครงสร้างของการสื่อสาร
ของชาวบ้านมีลักษณะเป็นอย่างไร เพื่อนำเอาไปใช้เป็นช่องทางใน
การเผยแพร่ข่าวสารทางการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว
ที่สุด การวิจัยครั้งนี้จึงตะเอาไว้ในฐานที่เข้าใจว่า เมื่อข่าวสารผ่าน
สื่อมวลชนแล้ว การแพร่กระจายจากสื่อมวลชนอาจจะถึงชาวบ้านได้
โดยตรงหรืออาจจะไหลผ่านเข้าสู่ชาวบ้านโดยผ่านโครงสร้างของการ
สื่อสารที่รองรับอยู่ ซึ่งก็เป็นการสัญจรของข่าวสารโดยทางอ้อม ดังนั้น
การทราบถึง โครงสร้างทางการสื่อสาร ของหมู่บ้านจึง เป็นเรื่องที่สำคัญ
มากสำหรับการแพร่กระจายข่าวสารทางการพัฒนา การวิจัยครั้งนี้
จึงเป็นกรณีตัวอย่างในการ เสนอการศึกษาการใช้สื่อมวลชนกับโครงสร้าง
ทางการสื่อสาร ซึ่งนับว่าเป็นการวิจัยครั้งแรกที่ใช้การศึกษาในแนวนี้นั้น
อันเป็นการสร้างข้อมูลและชี้แนวทางสำหรับผู้วางแผนการสื่อสาร เพื่อ
กิจกรรมการพัฒนาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทราบถึงการใช้อย่างไรของสื่อมวลชนของชาวบ้านคอยแซ
2. เพื่อเข้าใจถึงโครงสร้างทางการสื่อสารหรือเครือข่าย
ของการสื่อสาร ของชาวบ้านคอยแซ

ปัญหานำการวิจัย

1. ชาวบ้านคอยแะใช้สื่อมวลชนกันอย่างไบบ้าง
2. เครือข่ายการสื่อสารของชาวบ้านคอยแะเป็นอย่างไร
3. เครือข่ายมิตรสหายของชาวบ้านคอยแะเป็นอย่างไร
4. เครือข่ายผู้ให้ความรู้ของชาวบ้านคอยแะเป็นอย่างไร

สมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเพื่อแสวงหาความเข้าใจถึงพฤติกรรมกรรมการสื่อสารและโครงสร้างทางการสื่อสาร หรือที่เรียกว่าเครือข่ายทางการสื่อสารของชาวบ้านคอยแะ ไม่ใช่เป็นการแสวงหาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุกับผล ดังนั้น ยังไม่สามารถตั้งสมมติฐานเพื่อการทดสอบได้

ขอบเขตของการวิจัย

กรณีศึกษาเฉพาะครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแะ ตำบลท่ากาต อำเภอมะนัง จังหวัดลำพูน รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ที่อยู่ที่อาศัยในหมู่บ้านคอยแะไคร้ะบุรีถึง โดยถือว่าบุคคลเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของระบบการสื่อสารของหมู่บ้านคอยแะควย แต่ผู้วิจัยจะไม่ติดตามเก็บข้อมูลจากบุคคลที่อยู่ภายนอกหมู่บ้านคอยแะ

ข้อสันนิษฐานเบื้องต้น

การศึกษาโครงสร้างทางการสื่อสารหรือเครือข่ายการสื่อสารโดยใช้แบบสอบถาม ดังนั้น คำตอบที่ได้รับเมื่อผู้ตอบแบบสอบถามระบุบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับตนทางการสื่อสาร ย่อมหมายความว่าบุคคลที่ถูกระบุชื่อนั้นต้องตอบในลักษณะอย่างเดียวกัน ถ้าถูกถามด้วยคำถามเดียวกันนี้

นิยามศัพท์

การวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสาร
(Communication network analysis)

หมายถึง วิธีการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงโครงสร้างการสื่อสารของระบบ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ในการติดต่อสื่อสาร ทั้งนี้ โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นหน่วยสำหรับการวิเคราะห์

โครงสร้างทางการสื่อสาร
(Communication structure)

หมายถึง การจัดระเบียบขององค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ในระบบตามความสัมพันธ์ของการติดต่อสื่อสาร สามารถศึกษาได้จากรูปแบบการติดต่อสื่อสาร

โครงสร้างมิตรสหาย

หมายถึง การจัดระเบียบขององค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ในระบบตามความสัมพันธ์ในแง่ของความเป็นเพื่อน

โครงสร้างผู้ให้ความรู้

หมายถึง การจัดระเบียบขององค์ประกอบย่อยต่าง ๆ ในระบบตามความสัมพันธ์ในแง่ที่เกี่ยวกับการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ

คู่อสื่อสาร (dyad)	หมายถึง บุคคลสองคนที่เชื่อมโยงติดต่อกัน โดยมีความเกี่ยวข้องโยงทางการสื่อสารต่อกัน
ความเชื่อมโยงทางการสื่อสาร (Link)	หมายถึง ความสัมพันธ์ในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างหน่วยที่ศึกษาสองหน่วย
กลุ่มย่อย (Clique)	หมายถึง กลุ่มย่อยเล็ก ๆ ที่เกิดขึ้นในระบบ อันเนื่องมาจากการที่สมาชิกของกลุ่มย่อยนั้นมี ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันบ่อยครั้งกว่าสมาชิก คนอื่น ๆ ในระบบ
เสรีภาพของระบบ (System openness)	หมายถึง ระดับความเกี่ยวข้องโยงทางการสื่อสาร กับบุคคลภายนอกของสมาชิกในระบบ
ค่าเฉลี่ยของความเกี่ยวข้องโยงของระบบ (Average system connectedness)	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความเกี่ยวข้องโยงทางการ สื่อสารซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกในระบบ
เสรีภาพของกลุ่มย่อย (Clique openness)	หมายถึง การที่สมาชิกของกลุ่มย่อยมีความ เกี่ยวข้องโยงทางการสื่อสารกับบุคคลภายนอก กลุ่มย่อย
ค่าเฉลี่ยของความเกี่ยวข้องโยงของกลุ่มย่อย (Average clique connectedness)	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของความเกี่ยวข้องโยงทางการ สื่อสารซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิกของกลุ่มย่อย
ความเกี่ยวข้องโยงทางการสื่อสารของกลุ่มย่อย (Clique connectedness)	หมายถึง การเกี่ยวข้องโยงทางการสื่อสารซึ่งกันและ กันระหว่างกลุ่มย่อยที่เกิดขึ้นในระบบ

บูรณาการของกลุ่มย่อย
(Clique integration)

หมายถึง ความเกี่ยวโยงซึ่งกันและกันระหว่าง
กลุ่มย่อยต่าง ๆ ที่อยู่ในเครือข่ายการสื่อสารของ
กลุ่มย่อยที่ทำการศึกษา

เสรีภาพของบุคคล
(Individual openness)

หมายถึง การที่บุคคลมีความเกี่ยวโยงทางการ
สื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่นอกระบบ

ความเกี่ยวโยงทางการสื่อสารของบุคคล
(Individual connectedness)

หมายถึง ความเกี่ยวโยงทางการสื่อสารกับสมาชิก
คนอื่น ๆ ในระบบ

บูรณาการของบุคคล
(Individual integration)

หมายถึง ความเกี่ยวโยงซึ่งกันและกันระหว่าง
สมาชิกที่อยู่ในเครือข่ายการสื่อสารของบุคคลที่
ทำการศึกษา

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในระหว่างปี ค.ศ. 1974 ได้มีแนวโน้มที่เกิดขึ้นใหม่ในสหรัฐอเมริกาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยทางการสื่อสารมวลชน แทนที่จะไปเน้นอยู่ที่กระบวนการสื่อสารมวลชนกลับหันมาให้ความสนใจแก่ตัวผู้รับสารของสื่อมวลชนในฐานะที่เป็นผู้กระทำการรับสาร (active audiences) ทั้งนี้ เพื่อจะศึกษาว่า ผู้รับสารใช้สื่อมวลชนอย่างไรบ้าง นั่นก็คือจุดเริ่มต้นของการใช้แนวทางการศึกษาทางการใช้และการสนองต่อความพึงพอใจของสื่อมวลชนเพื่อศึกษาถึงกิจกรรมต่าง ๆ ของสื่อมวลชน (Palmgreen, Wenner, and Rosengren 1985:11) สำหรับการวิจัยครั้งนี้ การใช้สื่อมวลชนจะถูกจำกัดเฉพาะการศึกษาในเรื่องพฤติกรรมของการใช้สื่อมวลชนในประเด็นสำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้ คือ ความบ่อยครั้งของการใช้สื่อมวลชน สถานที่เปิดรับสื่อมวลชน เวลาที่ใช้ไปกับสื่อมวลชน และความพยายามที่จะทำนายความบ่อยครั้งของการใช้สื่อมวลชนจากตัวแปรหลายตัวรวมกัน ทั้งนี้ โดยนำเอาประเด็นเรื่องต่าง ๆ ของโครงการวิจัย เรื่อง "การสำรวจการรับสารจากสื่อมวลชนในชนบท" มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ การวิจัยเรื่องดังกล่าวนี้เป็นการวิจัยในโครงการวิจัยเดียวกันนี้ แต่ได้ทำสำเร็จดุลงไปแล้วเป็นโครงการแรก

ศูนย์วิจัยนโยบายการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการสำรวจการใช้สื่อมวลชนในชนบททั่วประเทศ
(2527) ของโครงการวิจัยโครงการแรกสรุปได้ดังนี้

1. วิทย์ยังคงเป็นสื่อมวลชนในชนบทที่มีผู้ใช้มากที่สุด
แต่อัตราของการใช้โทรทัศน์ในชนบทกำลังเพิ่มขึ้น ทำให้คาดได้ว่า
ในไม่ช้าโทรทัศน์จะมีบทบาทแทนที่วิทยุ
2. หนังสือพิมพ์รายวัน และนิตยสาร มีบทบาทเพิ่ม
มากขึ้นในชนบท แต่การใช้สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไข
อื่น ๆ อาทิเช่น ระดับการศึกษา ระดับรายได้ และความเป็นชุมชนเมือง
3. ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ไม่ยากจนมีอัตราความบ่อยครั้ง
ในการใช้สื่อมวลชนสูงกว่าอัตราดังกล่าวของผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ยากจน
ยกเว้นในกรณีของภาพยนตร์ที่มีผลตรงกันข้าม
4. วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์รายวัน เป็น
สื่อมวลชนที่มีผู้ใช้ประจำในอัตราที่สูงกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ
ในทุกภาค ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีอัตราของการใช้สื่อมวลชน
ประเภทต่าง ๆ สูงกว่าภาคอื่น
5. ครอบครัวขนาดเล็กและครอบครัวขนาดกลาง
มีลักษณะของการใช้วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์รายวันคล้าย ๆ กัน
แต่จะแตกต่างจากลักษณะของการใช้สื่อมวลชนประเภทดังกล่าวกับครอบครัว
ขนาดใหญ่

6. ค่าใช้จ่ายในการเปิดรับสื่อมวลชนกับโอกาสในการ
จะเปิดรับสื่อมวลชน เป็นตัวแปรทำนายที่ดีที่สุดสำหรับอธิบายความบ่อยครั้ง
ในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

งานวิจัย "การสำรวจการรับสารจากสื่อมวลชนในชนบท"
เป็นแนวทางการวิจัยครั้งนี้ ทั้งทางด้านแนวคิดและวิธีการ แบบสอบถาม
ที่ใช้ในการสำรวจการใช้สื่อมวลชนในหมู่บ้านคอยแซกก็เป็นแบบสอบถามอัน
เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามที่ใช้ในการสำรวจการรับสารจากสื่อมวลชนในชนบท
ดังนั้น ผลของการวิจัยของทั้งสองโครงการนี้ น่าที่จะนำมาเปรียบเทียบ
กันได้

สำหรับทฤษฎีและแนวคิดที่ช่วยในการศึกษาการแพร่กระจาย
ข่าวสาร เพื่อกิจกรรมค่านานา นั้น มาจากเรื่องการวิเคราะห์โครงสร้าง
ทางการสื่อสาร ซึ่งก่อนที่จะเข้าใจถึงการวิเคราะห์ดังกล่าวได้ควรจะต้อง
เข้าใจแบบจำลองของการสื่อสาร "เชิงลู่เข้า" ของคินเชกเสียก่อน

แบบจำลองของการสื่อสาร *

มนุษย์พยายามอธิบายถึงโครงสร้างทางความคิดจากสิ่ง
ที่เกิดขึ้น และพยายามแสดงถึงความสัมพันธ์เชิงเหตุผลภายใต้ข้อสันนิษฐาน
อย่างใดอย่างหนึ่งด้วยวิธีการสร้างแบบจำลองขึ้น ดังนั้นแบบจำลอง
คือตัวแทนเชิงสัญลักษณ์หรือเชิงกายภาพของปรากฏการณ์

* (รายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก ศิริชัย ศิริกายะ และ จ่านง วิบูลย์ศรี
"แบบจำลองการสื่อสารเชิงลู่เข้าของคินเชก" วารสารนิเทศศาสตร์
ปีที่ 4 ตุลาคม 2516 หน้า 47 - 74)

ในลักษณะที่เป็นรูปธรรมที่นำมาใช้อธิบายสิ่งที่เป็นนามธรรมได้มากกว่า
หนึ่งกรณีในแต่ละครั้ง

การศึกษาเรื่องการสื่อสารด้วยแบบจำลองต่าง ๆ
มีเป็นจำนวนมากและมีมาแล้วเป็นเวลาช้านาน เริ่มตั้งแต่แบบจำลอง
ของอริสโตเติลที่ไต่ถล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญไว้ 4 ส่วน คือ ผู้พูด
ผู้ฟัง สาร และโอกาส ต่อมาในยุคปัจจุบันเมื่อ ค.ศ. 1948
ลาสเวลได้เสนอไว้ว่า การสื่อสารประกอบด้วย ใคร - กล่าวอะไร -
ในช่องทางใด - ถึงใคร - มีผลอะไร จะเห็นได้ว่า มีการเพิ่ม
ช่องทางการสื่อสารขึ้นจากแบบจำลองของอริสโตเติลและรวมเอาเรื่อง
ประสิทธิภาพ (effects) เข้าไว้ด้วย แบบจำลองที่อยู่ในรูปรว
คราวเดียวกับของลาสเวลก็คือแบบจำลองของแซนนอนและวีเวอร์
เป็นแบบจำลองของการสื่อสารที่มีลักษณะเชิงเส้นตรง ที่สร้างขึ้น
โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการศึกษากันอิเล็กทรอนิกส์ มีองค์ประกอบ
6 อย่าง คือ ผู้ส่งสาร การแปลงรหัส ตัวสาร การถอดรหัส
การรบกวน และการป้อนกลับ แบบจำลองของแซนนอนและวีเวอร์
ถูกนำมาใช้เป็นต้นแบบสำหรับการสื่อสารในทุกประเภท และมีบทบาท
สำคัญที่ก่อให้เกิดการเริ่มต้นการวิจัยเรื่องการสื่อสารของมนุษย์อย่าง
จริงจัง หลังจากแบบจำลองของแซนนอนและวีเวอร์แล้วก็มีผู้เสนอ
แบบจำลองการสื่อสารที่อีก 3 แบบ คือ แบบจำลองของฮอดสจุก
แบบจำลองของเวสลีย์และแมคลิน และแบบจำลองของเบอร์โล
แบบจำลองที่กล่าวมานี้มีหลักการพื้นฐานคล้ายกับแนวคิดของ

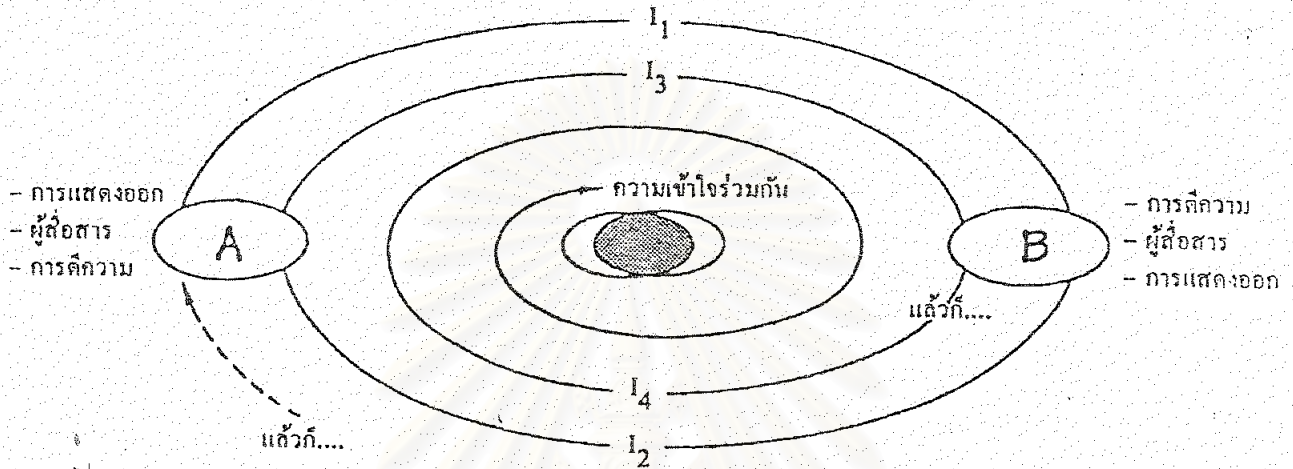
แชนนอนและปีเวอร์ กล่าวคือ องค์ประกอบที่สำคัญของแบบจำลอง นั้นต่างก็ระบุให้เห็นถึงลำดับก่อนหลังที่ต่อเนื่องกันไปในทิศทางเดียวกัน ของอาการแสดงทางการสื่อสาร ที่จะมีความแตกต่างกันบ้างไปจากแบบจำลองเชิงเส้นตรง คือมีการเพิ่มองค์ประกอบการป้อนกลับ เข้าไปในแบบจำลองของ เวสลีย์และแมคลินกับแบบจำลองของเบอร์โล เพื่อให้มีลักษณะเป็นกระบวนการมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากความ พยายามที่จะนำเอาแบบจำลองของการสื่อสารมาประยุกต์เข้ากับวิชา ไซเบอร์เนติก (Cybernetics) และทฤษฎีสารสนเทศของวีเนอร์

ข้อจำกัดของแบบจำลองการสื่อสารเชิงเส้นตรงที่ยัง ไม่สามารถอธิบายการสื่อสารได้มากเท่าที่ควร ดังนั้น จึงได้มีการ พยายามค้นหาแบบจำลองการสื่อสารขึ้นมาใหม่หรือพัฒนาแบบจำลอง อันใหม่ให้สามารถอธิบายการสื่อสารในลักษณะที่เป็นกระบวนการที่มีการ เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นไต่ยุคตลอดเวลา ลอเรนซ์ คินเคท (Laurence Kincaid) ได้เสนอแบบจำลองการสื่อสารเชิงคู่เข้า (The Convergence model of Communication) โดยนิยามการสื่อสารเอาไว้ว่า เป็นกระบวนการ ของบุคคลสองคนหรือมากกว่า หรือกลุ่มคนที่ใช้สารสนเทศร่วมกันเพื่อให้ เกิดความเข้าใจร่วมกันของแต่ละบุคคลหรือแต่ละกลุ่มคน จะเห็นได้ว่า คินเคทเน้นการสื่อสาร เป็นการสร้างความเข้าใจร่วมกันของบุคคลหรือ กลุ่มคน ถึงแม้ว่าเราจะไม่สามารถแสวงหาความเข้าใจอย่างสมบูรณ์ หรือถึงที่สุดได้ก็ตาม ทั้งนี้ เนื่องจากว่าแต่ละคนมีความเข้าใจเหตุการณ์ ต่าง ๆ จากประสบการณ์ที่ได้รับมาแตกต่างกัน ไม่มีบุคคลใดเลยที่จะมี ประสบการณ์เหมือนกันทุกประการ คำว่า "ภาวะคู่เข้า" (convergence)

กับ "การขยายออก" (Divergence) ได้ถูกนำมาอธิบายในแบบจำลองของการสื่อสารของคินเซคควัย "ภาวะลู่เข้า" คือการเคลื่อนที่เข้าหาจุดเดียวกันโดยมีจุดสนใจหรือจุดเน้นเฉพาะร่วมกัน "ภาวะขยายออก" คือการเคลื่อนที่แยกออกจากกัน ภาวะลู่เข้าหรือภาวะขยายออกจะนำไปสู่การเข้าใจร่วมกัน หรือ ความไม่เข้าใจร่วมกัน เป็นกระบวนการไซเบอร์เนติก ที่กำหนดการสื่อสารและหน้าที่ของการสื่อสารในสังคม คำทั้งสองอธิบายกระบวนการหรือการเปลี่ยนแปลงในลักษณะของการเคลื่อนที่เข้าสู่จุดบางจุด หรือ การเคลื่อนที่ออกไปจากจุดบางจุด ซึ่งนับว่าสอดคล้องเหมาะสมที่นำมาใช้เพื่ออธิบายการสื่อสารในลักษณะที่เป็นพลวัตได้อย่างดี

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 1 แบบจำลองการสื่อสารที่เป็นการดูเขา

กระบวนการสื่อสารในแต่ละรอบมักจะเริ่มต้นด้วยคำว่า "แล้วก็....." เพื่อเตือนให้ทราบว่าใ้มีบางสิ่งบางอย่างเกิดขึ้นแล้ว ก่อนที่จะได้เริ่มต้นสังเกตกระบวนการนี้ ผู้สื่อสาร A อาจจะพิจารณาหรือไม่พิจารณาเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้วในอีกสักใดก่อนที่จะรับและตีความสารสนเทศครั้งแรก (I₁) จากผู้สื่อสาร B ผู้สื่อสาร B ต้องรับรู้และตีความสารสนเทศครั้งแรก ซึ่ง A ฉายทอดออกมาด้วยความคิดของเขา ในทำนองกลับกัน ผู้สื่อสาร B ก็จะตอบสนองโดยการสร้างสารสนเทศขึ้นใหม่ (I₂) เพื่อมีส่วนร่วมกับผู้สื่อสาร A

ผู้สื่อสาร A ตีความสารสนเทศใหม่นี้ แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นความคิด
ของเขาอีกครั้งหนึ่ง (I_3) ภายในหัวข้อเดียวกัน ต่อจากนั้น ผู้สื่อสาร B
ก็จะตีความสารสนเทศที่กล่าวมานี้ และกระบวนการเช่นนี้ก็ดำเนินไป
เรื่อย ๆ ($I_4 \dots n$) จนกระทั่งผู้สื่อสารแต่ละคน หรือทั้ง 2 คน
พอใจและบรรลุการเข้าใจร่วมกันในแต่ละหัวข้อหรือแต่ละเป้าหมายที่
กำหนดขึ้น ผู้สื่อสารแต่ละคนตีความสารสนเทศของตนเอง เพื่อให้เกิด
การเข้าใจและเพื่อที่จะปรับปรุงวิธีการแสดงออกของตนด้วย ทั้งนี้
จึงไม่มีหัวข้อสร "ถึง และจาก " ในแต่ละหน่วยของสารสนเทศ เพราะ
สารสนเทศเป็นสิ่งที่ผู้สื่อสารทั้ง 2 ฝ่ายร่วมกันกำหนดขึ้น

จากแบบจำลองของการสื่อสารเชิงดูเข้านี้เองเป็นผล
ทำให้แนวทางการวิเคราะห์การสื่อสารต้องเปลี่ยนไปจากเดิม โดยเปลี่ยน
หน่วยของการวิเคราะห์จากตัวบุคคลมาเป็นหน่วยของการวิเคราะห์ความ
สัมพันธ์ทางการสื่อสารระหว่างบุคคลสองคนหรือมากกว่า นั่นก็คือการที่
หันมาสนใจวิธีการวิเคราะห์เครือข่ายของการสื่อสารหรือโครงสร้างของ
ระบบที่ต้องการศึกษา เพราะฉะนั้นปัญหาสำหรับการวิจัยการสื่อสารใน
ปัจจุบันจึงเปลี่ยนจาก "ผลของการสื่อสารคืออะไร" เป็น "มนุษย์ทำการ
สื่อสารอะไรบ้าง" แทน การวิจัยครั้งนี้จึงได้ยึดแนวทางการวิเคราะห์
เครือข่ายการสื่อสาร เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการนำเอามาใช้สำหรับ
การแพร่กระจายข่าวสาร เพื่อกิจกรรมด้านพัฒนาชนบท

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2
ระเบียบวิธีวิจัย

จุดมุ่งหมายของบทนี้เพื่อเสนอระเบียบวิธีวิจัยที่ใช้ในการศึกษาซึ่งประกอบด้วย ลักษณะของหมู่บ้านคอยแซ ประชากรและตัวอย่างที่ใช้สำหรับการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การทดสอบเครื่องมือการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ถึงรายละเอียดต่อไปนี้

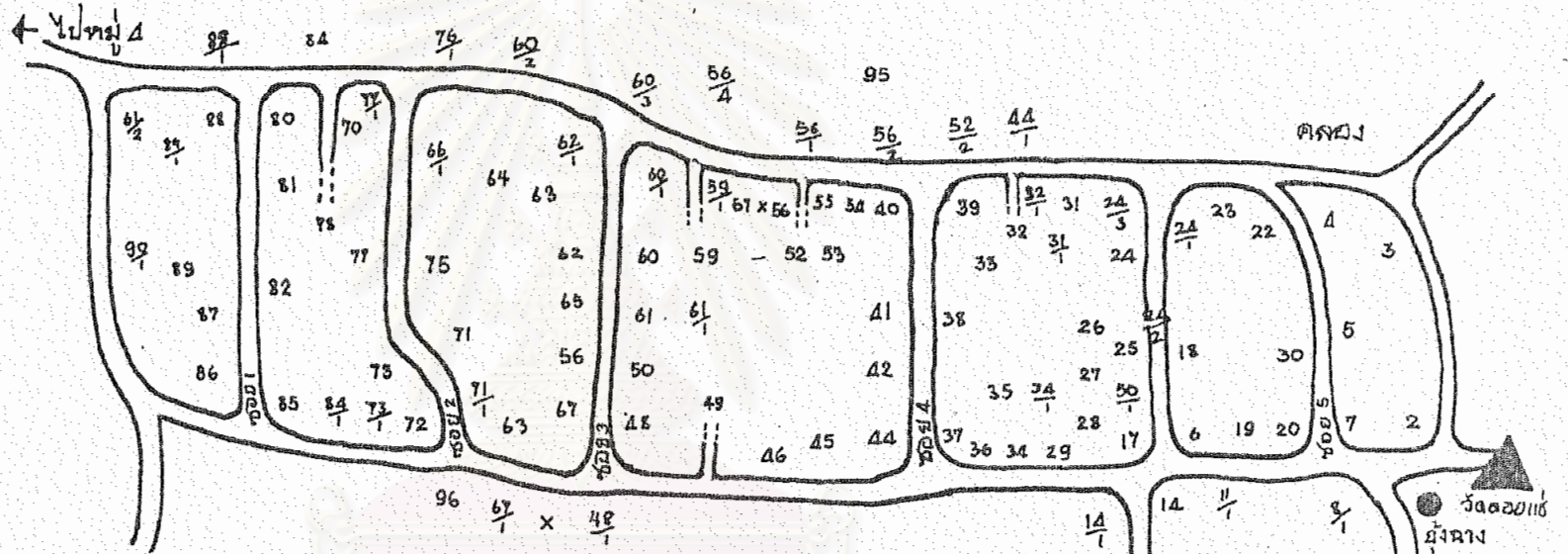
ลักษณะหมู่บ้านคอยแซ

1. ความเป็นมาของหมู่บ้าน

บ้านคอยแซในปัจจุบันนี้เป็นหมู่ที่ 3 ของตำบลทากาศ อำเภอมะเข่ จังหวัดลำพูน มีลักษณะบ้านเรือนเป็นกลุ่มอยู่ใกล้ติดกันแบบเครือญาติ ดำรงชีวิตอยู่อย่างสงบและผาสุกแบบบ้านในชนบทของไทยทั่ว ๆ ไป แต่ในอดีตเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2241 สภาพิภพไทยทั่ว ๆ ไป ได้เข้าไปควยป่าไม่นานนักพันธุ์ขึ้นปกคลุมอย่างหนาแน่นโดยมีแม่น้ำแม่ทาไหลผ่าน จึงทำให้บริเวณบ้านแม่ทาในขณะนั้นเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกมาก ในระยะแรก ๆ มีชาวบ้าน 4 - 5 ครอบครัวมาเริ่มค้นห้กร้างถางป่า ปลูกพืชไร่ แล้วสร้างทางเป็นที่พักค้างแรมเพื่อเฝ้าดูแลไร่ของตนเองจึงเรียกแถบนี้ในตอนแรกว่า "บ้านไร่" เมื่อการทำมาหากินได้รับผลผลิตเป็นอย่างดีเพราะดินอุดมสมบูรณ์ก็มีผู้คนอพยพมาอยู่

ถนนพหลโยธิน - แม่ทา

ตำบลแม่ทา

แผนที่ 2

แผนที่หมู่บ้านโดยตั้งเขต
หมู่ที่ 3 บ้านดอยแช่ ต.ท่ากาด
อำเภอแม่ทา จ.ลำพูน

วัดอโศก
มีช้าง

ไปหมู่ 2
โรงเรียนดอยแช่

กันหนาแน่นขึ้น จนถึงปี พ.ศ. 2514 ชาวบ้านได้รวมใจกันสร้างวัดขึ้นทางทิศตะวันออกของหมู่บ้านในปัจจุบัน ซึ่งบริเวณที่สร้างวัดนี้เป็นเนินดินสูงและลำแม่น้ำท่าไหลล้อมเนินดินแห่งนี้ พอถึงเวลาน้ำนองจะเอ่อท่วมรอบ ๆ บริเวณเนินทำให้ดูเหมือนเป็นคอยที่แชอยู่ในน้ำ ชาวบ้านจึงนิยมเรียกวัดนี้ว่า "วัดคอยแซ" และต่อมาจึงเรียกชื่อหมู่บ้านตามชื่อวัดว่า "บ้านคอยแซ" แทนชื่อเดิมมาจนถึงปัจจุบันนี้ และวัดคอยแซก็เรียกว่า "วัดทาคอยแซ"

2. ลักษณะทางภูมิศาสตร์

2.1 ที่ตั้งและขนาด

บ้านคอยแซตั้งอยู่ทางทิศใต้ของแม่น้ำท่าเป็นที่ราบเชิงเขา มีเนื้อที่ 2.72 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตดังนี้.-

ทิศเหนือ	จดลำแม่น้ำท่า
ทิศใต้	จดป่าไม้เบญจพรรณ
ทิศตะวันออก	จดบ้านทองฝาย
ทิศตะวันตก	จดบ้านหมื่นขาว

2.2 ภูมิประเทศ

ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบเชิงเขามีลำแม่น้ำท่าไหลผ่าน และมีคลองชลประทาน 1 สาย สำหรับส่งน้ำเข้าไปในเขตเพาะปลูก เพื่อช่วยให้น้ำใช้ในระหว่างฤดูเพาะปลูก เพราะในฤดูแล้งน้ำในลำน้ำแม่ท่าจะมีจำนวนน้อยมากไม่เพียงพอแก่การพืชหลังฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว

2.3 การคมนาคม

บ้านคอยแซอยู่ห่างจากจังหวัดลำพูนประมาณ 27 กิโลเมตร การเดินทางจากตัวจังหวัดเข้าหมู่บ้านมี 2 เส้นทาง คือ จากตัวจังหวัดเข้าทางถนนสายท่าจักร - แม่ทา ระยะทางประมาณ 27 กิโลเมตร และจากตัวจังหวัดออกถนนสายเอเชียถึงที่ว่าการอำเภอแม่ทาแล้วเข้าสายท่าจักร - แม่ทา ระยะทางประมาณ 34 กิโลเมตร จากถนนสายท่าจักร - แม่ทา เข้าหมู่บ้านคอยแซเป็นถนนดินลูกรังอีกประมาณ 1 กิโลเมตร ภายในหมู่บ้านมีถนนดินลูกรังตัดซอยแยกตามบ้านของราษฎรอีก 8 สาย สภาพถนนดีเพราะได้รับการซ่อมแซมจากชาวบ้านอยู่ตลอดเวลา การเดินทางจากหมู่บ้านออกไปตัวอำเภอแม่ทาและจังหวัดลำพูนของชาวบ้าน จะมีรถโดยสารรับจ้าง 2 แถววิ่งผ่านถนนสายท่าจักร - แม่ทา ตลอดเวลาประมาณ 20 - 30 นาที ต่อคัน และรถโดยสารสองแถวรับจ้างของหมู่บ้านออกจากหมู่บ้านมีประมาณ 5 - 6 คัน ในฤดูแล้ง และจะมีเหลือ 3 - 4 คัน ในฤดูเพาะปลูก

สำหรับยานพาหนะภายในหมู่บ้านมีดังนี้.-

รถยนต์ 6 ล้อ	1 คัน
รถยนต์ 4 ล้อ	6 คัน
รถจักรยานยนต์	58 คัน
รถจักรยาน 2 ล้อ	90 คัน
เกวียน	47 เล่ม

3. ลักษณะทางประชากร

มีจำนวนประชากรตามทะเบียนท้องถิ่นโดยได้รับการ
ยืนยันจากผู้ใหญ่บ้าน (พอหลวง)

เป็นชาย	237 คน
เป็นหญิง	233 คน
รวม	470 คน
จำนวนครัวเรือน	117 ครัวเรือน

ความหนาแน่น 176.47 คนต่อ 1 ตารางกิโลเมตร
ประชาชนส่วนใหญ่มีเชื้อสายลาวของ ภาษาที่ใช้จึงเป็นภาษาทาง
เหนือลักษณะภาษาเป็นของพวกของ โดยเฉพาะสภาพบ้านเรือนปลูก
อยู่ใกล้ชิดติดกันเป็นกลุ่มมีความผูกพันกันในลักษณะเครือญาติให้ความ
ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี การขัดแย้งกันอย่างรุนแรงของคน
ในหมู่บ้านยังไม่เคยปรากฏ จึงนับว่าประชากรในหมู่บ้านคอยช่วยเหลือ
รวมกันอย่างมีความสงบสุข

4. ลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

4.1 การเกษตรกรรม ประชาชนในหมู่บ้านคอยช่วยเหลือ
เกื้อหนุนหมู่บ้านอีกอาชีพทางการเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก โดยใช้พื้นที่
ที่อยู่รอบ ๆ หมู่บ้านเป็นที่เพาะปลูก แบ่งเป็น

ที่นา	225 ไร่	2 งาน	36 ตารางวา
ที่สวน	32 ไร่	2 งาน	60 ตารางวา

พื้นที่เพาะปลูกใช้ปลูกข้าวเหนียวและทำสวนลำไย สำหรับหลังฤดูเก็บเกี่ยวในพื้นที่ที่ชาวบ้านจะนิยมปลูกพืชหมุนเวียนตามสภาพของดิน คือ กระเทียม ถั่วลิสง ใบบายสูบ และอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น

4.2 การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่นิยมเลี้ยงกันมากในหมู่บ้านคอยแซ่ ไก่แก่ ไก่ และสุกร ซึ่งจะเห็นได้จากในปี พ.ศ. 2523 ชาวบ้านได้รวมใจกันจัดตั้งกลุ่มเลี้ยงไก่และกลุ่มเลี้ยงสุกรขึ้นเพื่อช่วยกันดูแลเรื่องพันธุ์ไก่และสุกรและเกี่ยวกับการตลาด แต่ต่อมาในปี พ.ศ. 2524 ต้องประสบปัญหาเรื่องตลาดและอาหารสัตว์มีราคาแพง กรรมการกลุ่มและคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้านจึงร่วมกันพิจารณาแก้ปัญหาโดยหยุดดำเนินการ แต่ชาวบ้านก็ยังคงเลี้ยงไก่ - สุกร กันตามปกติแต่ไม่ได้รวมกันเป็นกลุ่มเหมือนที่เคยปฏิบัติมา นอกจากการเลี้ยงไก่และสุกรแล้วชาวบ้านยังนิยมเลี้ยงโคเพื่อไว้ใช้งานโดยมีการปรับปรุงพันธุ์วัวพื้นเมืองที่มีขนาดเล็กไม่แข็งแรงพอให้ผสมพันธ์กับพ่อโคพันธุ์ซึ่งทางหมู่บ้านได้จัดหาและร่วมมือกันตั้งเป็นกลุ่มผู้เลี้ยงโคขึ้น ขณะนี้กำลังดำเนินการอยู่ สำหรับจำนวนสัตว์เลี้ยงซึ่งแยกออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

ประเภทที่ 1 สัตว์ใช้งาน โค 98 ตัว กระบือ 13 ตัว

ประเภทที่ 2 สัตว์กินเนื้อ สุกร 101 ตัว ไก่ 1,331 ตัว เป็ด 33 ตัว

4.3 หัตถกรรม การหัตถกรรมของบ้านคอยแซ่ส่วนใหญ่เป็นหัตถกรรมที่จัดอยู่ในประเภทหัตถกรรมภายในครอบครัว และเป็นหัตถกรรมที่เกี่ยวกับการแกะสลักไม้ (ไม้สัก) ซึ่งมีอยู่มากพอสมควร

ในบริเวณป่าไม้ใกล้เชิงหมู่บ้าน ซึ่งการแกะสลักไม้ของบ้านคอยแะนี้จะส่งออกเป็นสินค้าจำหน่ายให้แก่วานค้าที่ส่งจอบโดยตรงกับผู้ผลิต ซึ่งทำให้ราคาสินค้าค่อนข้างดี ลักษณะของสินค้าพวกแกะสลักนี้ที่มีมากที่สุดคือการแกะสลักข้างไม้ทุกขนาด สำหรับการแกะสลักที่มีราคาและใช้ฝีมือพอสมควร คือ การแกะสลักรูปสัตว์ที่ผู้ส่งจอบให้แกะสลัก ซึ่งทำรายได้ให้ผู้ประกอบอาชีพนี้สูงพอที่จะเลี้ยงครอบครัวไว้ได้เป็นอย่างดี

4.4 การพาณิชย์กรรม บ้านคอยแะเป็นชุมชนชนบทที่มีขนาดค่อนข้างเล็กซึ่งทำให้การติดต่อซื้อขายอยู่ในวงจำกัด คือมีร้านค้าที่เป็นศูนย์กลางของการซื้อขายอยู่เพียงแห่งเดียวภายในหมู่บ้านคือที่บ้านผู้ใหญ่บาน (พอหลวง) ซึ่งเปิดเป็นร้านค้าขายสินค้าทุกประเภทที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันหรือแม่ค้ายารักษาโรคบางชนิด และเปิดอีกส่วนหนึ่งเป็นร้านค้ายกแวง (แวงลอย) ให้ชาวบ้านนำสินค้ามาขายในตอนเช้าและตอนเย็น และในสัปดาห์หนึ่งจะมีการเปิดเป็นตลาดนัดซึ่งจะมีพ่อค้าเรานำสินค้าทุกประเภทเข้ามาจำหน่าย และสำหรับลูกค้าโยซึ่งชาวบ้านคอยแะนิยมปลุกกันมากนั้นชาวบ้านมีวิธีจำหน่ายอยู่ 2 วิธี คือ การซื้อขายแบบเหมาคน โดยพ่อค้าคนกลางจะมาตกลงซื้อขายกับผู้ปลุกแบบเหมาคนตั้งแต่ลูกค้าโยเริ่มออกผลพอลแก่พ่อค้าก็จะมาเก็บผลผลิตเอง และอีกวิธีหนึ่งคือผู้ปลุกจะนำเอาไปขายในตลาดในเมืองแบบเหมาเซ่ง (กิโลกรัม) หรือขายส่งให้ผู้ใหญ่บานซึ่งรับซื้อขายต่อให้ร้านค้าในเมือง ในด้านการรวมกลุ่มของชาวบ้านเกี่ยวกับการซื้อขายนี้ ชาวบ้านได้รวมกลุ่มกันขึ้นเพื่อจัดตั้งร้านค้าของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อ

การผลิต โดยขณะนี้สมาชิกประมาณ 80 - 90 คน ทำเป็นการโดย
ชาวบ้านตั้งคณะกรรมการกลุ่มออมทรัพย์เมื่อปี 2524 เปิดรับสมาชิก
เพื่อฝากเงินสัจจะสะสมให้กลุ่มเป็นรายเดือน เพื่อให้กลุ่มนำเงิน
ดังกล่าวไปใช้เป็นทุนในการซื้อสินค้าที่จำเป็น เช่น ปุ๋ย ยารักษาโรค
และของใช้ที่จำเป็นมาจำหน่ายให้แก่สมาชิกและชาวบ้านในราคาที่ต่ำกว่า
ท้องตลาดซึ่งจะช่วยลดรายจ่ายของสมาชิกและชาวบ้านได้เป็นอย่างดี

4.5 การศึกษา บ้านคอยแซมีโรงเรียน 1 แห่ง
ชื่อโรงเรียน "บ้านคอยแซ" (อภิรักษ์ประชานุกูล) เป็นโรงเรียนระดับ
ประถมศึกษา (ชั้นประถม 1 - ประถม 6) มีนักเรียน 95 คน
เป็นชาย 48 คน หญิง 47 คน มีครู 7 คน เป็นครูชาย 4 คน
ครูหญิง 3 คน มีภารโรง 1 คน มีอาคาร 3 อาคาร ใช้เป็นอาคาร
เรียน 1 อาคาร นอกนั้นใช้เป็นอาคารประชุมและห้องพักครู โรงเรียน
บ้านคอยแซยังขาดอุปกรณ์การสอนและหนังสือสำหรับห้องสมุดอยู่มาก
ภายในโรงเรียนจะมีศูนย์พัฒนาเด็กซึ่งชาวบ้านร่วมกับพัฒนากรประจำ
หมู่บ้านได้ร่วมกันจัดตั้งขึ้นมา โดยอาศัยอาคารของโรงเรียนเป็นอาคาร
ชั่วคราวเพื่อแบ่งเบาภาระในการเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียน อายุระหว่าง
3 - 6 ปี โดยจ้างสตรีในหมู่บ้านที่ได้รับการศึกษาเลือกมาแล้วมาเป็นผู้ดูแล
เด็กและผู้ปกครองให้เด็กได้เรียนรู้การช่วยตัวเอง เบื้องต้นและรู้หนังสือตาม
ความเหมาะสมของวัย ขณะนี้มีเด็กเล็กอยู่ในความดูแลของศูนย์พัฒนาเด็ก
25 คน และชาวบ้านคอยแซยังมีโครงการก่อสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็ก
ขึ้นเองโดยร่วมแรงร่วมใจในการบริจาคทรัพย์และแรงงานในการก่อสร้าง

และอีกส่วนหนึ่งที่โรงเรียนคอยแะมีส่วนสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามา
มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและปรับปรุงการอาชีพเพื่อการดำรงชีวิต
ที่ดีขึ้น คือ การจักใหม่เสียงตามสาย โดยคณะครูจะนำข่าวสารและสาระ
ประโยชน์ออกประกาศเสียงตามสายของโรงเรียนซึ่งชาวบ้านติดตามฟัง
ซึ่งข้อมูลนี้ได้จากการสำรวจของทางโรงเรียนซึ่งคณะครูออกแบบสำรวจ
ไว้ จึงนับได้ว่าคณะครูเป็นองค์กรหนึ่งที่มีส่วนช่วยในการเปลี่ยนแปลง
ทัศนคติของชาวบ้านให้หันมาสนใจในสิ่งที่เป็นโยบายของตนเองและ
ชุมชนเป็นอย่างมาก

ในก้านการศึกษาของประชาชนโดยทั่วไปนั้น หน่วย
ราชการต่าง ๆ ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาชนบทได้เข้ามามีบทบาท
เกี่ยวข้องกับประชาชนของบ้านคอยแะหลายหน่วยงาน เช่น กรมการ
พัฒนาชุมชน มีพัฒนากร เข้ามาประจำในหมู่บ้าน

กรมส่งเสริมการ เกษตร มีเกษตรตำบล

กรมอนามัย มีคู่มือสาร สาธารณสุข

กรมการศึกษานอกโรงเรียน จักหนังสือให้ห้องสมุดของหมู่บ้าน

และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เข้ามาให้การศึกษาลักษณะฝึกอบรม, สาธิต และ
นำไปปฏิบัติงานในต่างท้องที่ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
แล้วให้ชาวบ้านนำกลับมาปรับปรุงหมู่บ้านคอยแะต่อไป ทำให้ประชาชน
ของบ้านคอยแะได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้สำหรับนำไปปรับปรุงสภาพการ
ดำรงชีวิตของตัวเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม และเป็นชุมชนที่มีการ เปิดรับต่อ
สิ่งใหม่ ๆ ที่มีคุณประโยชน์มากขึ้น

4.6 การสาธารณสุขโลก บ้านคอยแซเป็นหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ทั้งหมู่บ้าน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้โอกาสเปิดรับวิทยาการสมัยใหม่ทางสื่อมวลชนของบ้านคอยแซมีมากขึ้นอันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาอาชีพและสังคมให้ก้าวหน้าไปยิ่งขึ้น ทางค้ำน้ำ-ใช้น้ำคั้นนั้นชาวบ้านจะมีบ่อน้ำบาดาลประจำบ้านเกือบทุกหลังคาเรือนเพื่อใช้สำหรับคั้นและทำการเพาะปลูก นอกจากนี้ ยังมีสระน้ำกลาง (สาธารณะ) ของหมู่บ้านอีก 1 สระ วิธีการใช้น้ำสำหรับคั้นชาวบ้านจะใช้เครื่องกรองน้ำแทนการคั้นน้ำ ซึ่งเป็นสิ่งที่คงจะเปลี่ยนแปลงได้ในเวลาอันใกล้ ๆ นี้ เพราะชาวบ้านได้รับความรู้ทางค้ำน้ำดื่มจากเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลและจากการอ่านและดูจากสื่อมวลชนต่าง ๆ

4.7 การสาธารณสุข บ้านคอยแซเป็นหมู่บ้านที่ไม่มีสถานอนามัยหรือหมอยอยู่ในหมู่บ้าน ถ้าหากชาวบ้านเจ็บป่วยเล็กน้อยก็จะหาซื้อยาจากร้านค้าของผู้ใหญ่บ้าน ถ้าเป็นมากขึ้นแต่ไม่รุนแรงก็จะไปสถานอนามัยซึ่งตั้งอยู่อีกหมู่บ้านหนึ่งห่างจากบ้านคอยแซประมาณ 4 - 5 กิโลเมตร หรือถ้าอาการหนักมากก็จะพาคนป่วยไปคลินิคหรือโรงพยาบาลในตัวของเมืองซึ่งส่วนใหญ่ชาวบ้านนิยมกันมากเพราะการคมนาคมสะดวก สำหรับเจ้าหน้าที่ของสาธารณสุขนั้นจะมีอยู่ 2 คน ทำหน้าที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุข 1 คน และผู้สื่อข่าวสาธารณสุขอีก 1 คน ซึ่งเป็นบุคคลที่คัดเลือกขึ้นมาจากชาวบ้านในหมู่บ้านนั่นเอง

เกี่ยวกับการอนามัยและสิ่งแวดล้อม ประชาชนจำนวน 108 ครอบครัว จะมีส่วนซึ่มอยู่ภายในบ้านคิคเป็น 96.42 % บริเวณบ้านพบว่าแต่ละบ้านจะมีการกั้นรั้วบ้านเป็นอย่างก็ ภายในบริเวณสะอาด

และนิยมตกแต่งด้วยไม้ดอกไม้ประดับ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากการที่ได้ไปพบการค้าเป็นการจากที่อื่นมาแล้วนำมาใช้ในหมู่บ้าน

4.8 ศาสนา ประชาชนบ้านคอยแซทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธ ในหมู่บ้านมีวัด 1 แห่งชื่อ "วัดทาคอยแซ" มีพระสงฆ์ 3 รูป สามเณร 1 รูป เด็กวัด 2 คน สภาพทั่ว ๆ ไปของวัดทาคอยแซนับได้ว่าดีมาก เพราะมีกุฏิพระอุโบสถและศาลาธรรมขนาดใหญ่ที่ได้รับการตกแต่งเป็นอย่างดี ซึ่งพอจะอนุมานได้ว่าเกิดจากความศรัทธาและการหนุนนำจากประชาชน เพราะเจ้าอาวาสของวัดทาคอยแซเป็นบุคคลที่ให้ความร่วมมือและเป็นผู้นำในการพัฒนาบ้านต่าง ๆ ของบ้านคอยแซ เช่น การอุทิศที่ดินของวัดให้เป็นที่ตั้งของยุ้งฉางประจำหมู่บ้าน และกำลังจะอุทิศให้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กซึ่งคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน (กพม.) และชาวบ้านจะสร้างขึ้นในเวลาอันใกล้นี้ นอกจากนี้ เจ้าอาวาสยังเป็นศูนย์กลางของความศรัทธาที่ชาวบ้านยึดเหนี่ยวอย่างแน่นหนา

4.9 สังคม บ้านคอยแซเป็นหมู่บ้านชนบทที่พึ่งจะมีการติดต่อกับโลกภายนอกอย่างสม่ำเสมอไม่นานมานี้เอง สภาพสังคมส่วนใหญ่จึงยังคงเป็นหมู่บ้านชนบทของไทย โดยสังเกตได้จากการศึกษาวิถีชีวิตความเป็นเครือญาติกันทุกคน การปลูกบ้านเรือนใกล้ชิดติดกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งชาวบ้านคอยแซเรียกว่า "เอามื้อ" (ภาคกลางเรียก "ลงแขก") ยังคงมีปฏิบัติกันอยู่อย่างสม่ำเสมอเป็นประจำตลอดทั้งปี ไม่เฉพาะการเก็บเกี่ยวแต่รวมถึงทุกกิจกรรมที่ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้

ลักษณะสังคมที่เด่นอีกประการหนึ่งคือ การปล้นสะดมหรือลักเล็กขโมยน้อยจะไม่เกิดขึ้นในหมู่บ้านคอยแซนเลย ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวบ้านเกือบทุกคนยืนยันและจากการสังเกตและสอบถามก็พบว่า เป็นความจริงตามที่ชาวบ้านกล่าวยืนยัน

ประชากรและตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

เนื่องจากการศึกษาทั้งหมู่บ้าน คือถ้าทั้งหมู่บ้านเป็นระบบการสื่อสารหนึ่งระบบโดยมีหน่วยของระบบคือครอบครัว ทุกครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแซนก็จะถูกนำมาศึกษาซึ่งมีทั้งหมด 117 ครอบครัว

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามที่ใช้สำหรับการสัมภาษณ์รายบุคคลถูกสร้างขึ้น แบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลการใช้สื่อมวลชนคงใช้แบบสอบถามอันเดียวกันกับแบบสอบถามที่ใช้ในโครงการวิจัยโครงการแรก คือ เรื่อง "การสำรวจการรับสารจากสื่อมวลชนในชนบท" แบบสอบถามดังกล่าวนี้มีคำถามทั้งหมด 54 ข้อ ครอบคลุมการใช้สื่อมวลชนทุกประเภท

แบบสอบถามสำหรับการแพร่กระจายข่าวสารโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อกับ Mr. D. Lawrence Kincaid ผู้เขียนหนังสือเรื่อง Communication Networks โดยตรงเพราะคุ้นเคยรู้จักกันมาก่อนที่ East West Center และได้มีโอกาสสนทนาในเรื่องการจัดทำแบบสอบถามกับ Mr. Kincaid

ในขณะที่เข้าร่วมประชุมที่กรุงเทพฯ ข้อเสนอของ Mr. Kincaid เป็นประโยชน์ต่อการสร้างแบบสอบถามอย่างมาก กล่าวคือ

1. คำถามที่ใช้เป็นคำถามเดียวกันกับที่ใช้มาแล้ว ในโครงการวิจัยเครือข่ายการสื่อสารที่ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเมื่อ ปี ค.ศ. 1973

2. เสนอให้ทำเครือข่ายการสื่อสารโดยใช้ลักษณะที่ตั้งทางกายภาพ โดยใช้ตำแหน่งบ้านในหมู่บ้าน

3. เปิดโอกาสให้ผู้รับการสัมภาษณ์ระบุชื่อบุคคลที่ตนทำการสื่อสารด้วยตั้งแต่ 0 - 15 ชื่อ ทั้งนี้ เพราะ 2 - 3 ชื่อแรกที่ถูกระบุมักจะเป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดสนิทสนม แต่ชื่อที่ถูกระบุท้าย ๆ มักจะเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันห่าง ๆ จากการศึกษาที่ผ่านมามักพบว่าข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ มักจะมาจากบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันห่าง ๆ มากกว่าผู้ที่อยู่ใกล้ชิด

4. นอกจากการวัดโดยใช้ลักษณะการมีการติดต่อสื่อสารกับการไม่มีการติดต่อสื่อสาร ควรจะหาวิธีการวัดความมากน้อยของการสื่อสาร เอาไว้ด้วย

ด้วยข้อเสนอแนะดังกล่าว แบบสอบถามของการศึกษากครั้งนี้จึงถูกสร้างขึ้นมาอย่างเหมาะสม โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

- ก) แบบสอบถามเครือข่ายการสื่อสาร
- ข) แบบสอบถามเครือข่ายมิตรสหาย
- ค) แบบสอบถามเครือข่ายผู้ให้ความรู้

การใช้แบบสอบถามถึง 3 แบบ (ดูภาคผนวก) เพื่อหา
เครือข่าย 3 เครือข่ายขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า เครือข่ายการสื่อสาร
เครือข่ายมิตรสหาย และเครือข่ายผู้ให้ความรู้ ไม่ใช่เป็นเครือข่ายอันเดียวกัน
ดังนั้น ความเข้าใจเครือข่ายทั้ง 3 แบบนี้ จะช่วยทำให้เข้าใจถึงการเผยแพร่
ข่าวสาร เพื่อกิจกรรมด้านการพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

จากแบบสอบถามดังกล่าวนี้เอง ผู้วิจัยต้องขอย้ำอีกที่ว่า
ฐานคติสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือเอาว่า ความสัมพันธ์ทางการสื่อสาร ของ
แต่ละบุคคลเป็นความสัมพันธ์แบบทั้งสองฝ่าย (reciprocal) นั่นคือ เมื่อ
ถูกระบุชื่อว่ามีความสัมพันธ์ด้วยจะไม่ระบุว่าใครมีความสัมพันธ์กับบุคคลผู้นั้น
ก็ตาม ก็ยังถือว่าทั้งคู่ต่างมีความสัมพันธ์ทางการสื่อสารซึ่งกันและกัน

การทดสอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามการใช้สื่อมวลชนเป็นแบบสอบถามอันเดียวกัน
กับแบบสอบถามของโครงการวิจัย เรื่อง "การสำรวจการรับสารจาก
สื่อมวลชนในชนบท" ซึ่งเป็นโครงการปีแรกของโครงการวิจัยอันนี้ และ
แบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบและใช้มาแล้วทั่วประเทศ ดังนั้น แบบสอบถาม
ชุดนี้จึงเป็นการนำเอามาใช้เพื่อการศึกษาเฉพาะกรณีในหมู่บ้านคอยแซ
จึงไม่ได้นำเอาแบบสอบถามไปทดสอบก่อนเพราะเคยถูกใช้มาแล้วและ
ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

แบบสอบถามเครือข่ายการสื่อสารทั้งสามแบบได้นำไป
ทดสอบแบบสอบถามที่หมู่ 2 ตำบลทากาศ อำเภอมะนัง จังหวัดลำพูน
ซึ่งเป็นหมู่บ้านใกล้เคียงเลยเข้าไปจากหมู่บ้านคอยแซ การทดสอบ

แบบสอบถามกระทำโดยผู้วิจัยเองกับนักวิจัยผู้ช่วย 5 คน ซึ่งเป็นนิสิต
ปริญญาโท คณะนิเทศศาสตร์ และเจ้าหน้าที่ของกองส่งเสริมและเผยแพร่
กรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ผลการทดสอบในครั้งแรกไม่
จำเป็นต้องแก้ไขแบบสอบถามใด ๆ ทั้งสิ้น สามารถใช้แบบสอบถามที่
สร้างขึ้นมาได้เลย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้มอบหมายให้คณะครูโรงเรียนคอยแซ ซึ่งตั้งอยู่
หมู่ 2 ตำบลหาคาศ อันเป็นโรงเรียนที่เกิดในหมู่บ้านคอยแซของมา
เรียนที่นี่ หมู่ที่ 2 นี้ อยู่ติดกับหมู่บ้านคอยแซ คณะครูที่มาช่วยในการเก็บ
ข้อมูลมีทั้งหมด 3 คน ผู้วิจัยได้อบรมการใช้แบบสอบถามแก่ครูทั้งหมดที่
เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลให้จนเป็นที่เข้าใจแล้ว จึงมอบหมายแบบสอบถาม
ทั้ง 117 ชุดไว้กับครูเพื่อเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลใช้เวลาทั้งสิ้น 1 เดือน ทั้งนี้ เนื่องจาก
ช่วงระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นเป็นช่วงทำนา การสัมภาษณ์จะกระทำ
ได้เฉพาะในตอนเย็นและค่ำเท่านั้น ครูที่ทำหน้าที่เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล
นั้นทำได้อย่างดีเพราะพักอยู่ที่บ้านพักในบริเวณโรงเรียน จึงไม่มีปัญหาใน
เรื่องเวลาของการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ ในระหว่างช่วงเดือนที่เก็บ
รวบรวมข้อมูลอยู่นั้นผู้วิจัยได้เข้าไปเยี่ยมเยียนหนึ่งครั้งเพื่อช่วยเหลือตอบ
ข้อซักของหรือปัญหาต่าง ๆ ที่ครูผู้เก็บรวบรวมข้อมูลอาจจะมีเกิดขึ้น แต่
ปรากฏว่า ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ตัวแบบสอบถามแต่อยู่ที่ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลมักจะ
ไม่รับผิดชอบเก็บข้อมูลตามที่ได้รับผิดชอบ ทำให้งานล่าช้าและครูคนอื่นต้อง

ออกเก็บข้อมูลเพิ่มมากขึ้นแทน การใช้ครูในหมู่บ้านเก็บข้อมูลนั้นได้ผลดี เพราะความคุ้นเคยกับชาวบ้าน และชาวบ้านเกรงใจและไว้น้ำใจ เชื่อใจ คำตอบที่ได้จะเที่ยงตรง เพราะชาวบ้านจะ "ไม่โกหกครู" ของพวกตน โอกาสที่จะให้ข้อมูลไม่เป็นจริงแทบจะไม่มีเลย โดยเฉพาะในกรณีถามถึง เครือข่ายการสื่อสาร เครือข่ายมิตรสหาย และเครือข่ายผู้ให้ความรู้ เพราะผู้เก็บรวบรวมข้อมูลก็รู้จักกับทุกคนในหมู่บ้านคอยแซ่ก้อยอยู่แล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์การใช้สื่อมวลชน

ข้อมูลการใช้สื่อมวลชนจากแบบสอบถามเรื่องการใช้สื่อมวลชนถูกนำมาถอดรหัสและคำนวณผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยการจัดทำตารางตามตัวแปรที่ต้องการศึกษาพร้อมกับใช้การวิเคราะห์ทางสถิติด้วยวิธีการถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression) ทั้งนี้ ได้ใช้วิธี Step-wise Regression ของโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อหาค่า Beta weight เพื่อนำมาใช้ในการทำนายค่าความบ่อยครั้งของการใช้สื่อมวลชนของชาวบ้านคอยแซ่จากตัวแปรอิสระ 21 ตัวแปร

2. การวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสาร

ในส่วนที่สองของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสาร

2.1 ข้อสันนิษฐานเบื้องต้น

การวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารตั้งอยู่บนข้อสันนิษฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมสองประการคือ ประการแรก การที่บุคคลมีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ความเชื่อ และการกระทำของบุคคล ประการที่สอง การวิเคราะห์เครือข่ายสามารถอธิบายโครงสร้างของระบบสังคมได้หลายระดับ ในที่นี้โครงสร้างก็คือ "รูปแบบของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นได้ตามปกติและปรากฏอย่างชัดเจน" นั่นก็คือความสามารถของการวิเคราะห์เครือข่ายในการอธิบายภาพรวมทั้งหมดของสังคม

ความสัมพันธ์เป็นหน่วยพื้นฐานของการวิเคราะห์เครือข่าย ในที่นี้เครือข่ายหมายถึง รูปแบบของความสัมพันธ์เฉพาะอย่าง ที่เชื่อมโยงบุคคล สิ่งของ และเหตุการณ์ที่ต้องการศึกษา (Mitchell, 1969) เพราะฉะนั้นรูปแบบของความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันก็จะมีลักษณะเครือข่ายที่ต่างกันไป การวิเคราะห์เครือข่ายไม่ใช่เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะของความเชื่อมโยงภายในกลุ่มคนเท่านั้น แต่ยังแสดงถึงโครงสร้างของความสัมพันธ์และตำแหน่งของบุคคลแต่ละคนภายในโครงสร้างดังกล่าวด้วย โครงสร้างความสัมพันธ์นี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อบุคคล ครอบคลุม และต่อระบบ ในแง่เกี่ยวกับพฤติกรรม การรับรู้ และทัศนคติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 ลักษณะของการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสาร

Jacob L. Moreno เป็นผู้ริเริ่มบุกเบิก

สังคมมิติ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับการวิเคราะห์เครือข่าย (Moreno, 1934) สังคมมิติ คือวิธีการสำหรับแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของการสื่อสารระหว่างบุคคลภายในระบบหนึ่ง ๆ เพราะฉะนั้นการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารก็คือวิธีการศึกษาเพื่อแสวงหาโครงสร้างทางการสื่อสารเพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับการไหลเวียนของสาระ โดยใช้หน่วยของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นหน่วยสำหรับการวิเคราะห์

ส่วนสำคัญของพฤติกรรมของมนุษย์ก็คือ การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างบุคคลเพื่อแลกเปลี่ยนสาระซึ่งกันและกัน บุคคลยอมเลือกติดต่อกับบุคคลที่ตนมีความต้องการ จะติดต่อสื่อสารด้วย และจะไม่ทำการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอีกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเมื่อเป็นระบบขนาดใหญการส่งผ่านสาระระหว่างบุคคลจึงมีรูปแบบที่แน่ชัดที่คาบผ่านช่วงเวลา ดังนั้น ผลที่เกิดขึ้นก็คือ "โครงสร้างของการสื่อสาร" หรือ เครือข่ายที่สามารถรักษาสภาพให้คงอยู่ได้ ในขณะที่เดียวกัน พฤติกรรมของโครงสร้างดังกล่าวสามารถถูกคาดคะเนได้ด้วย (Rogers and Kincaid, 1981:75)

จุดมุ่งหมายประการหนึ่งของการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสาร ก็เพื่อแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างทางการสื่อสาร ทำให้สามารถเห็นภาพรวมของปฏิริยาโต้ตอบซึ่งกันและกันของบุคคลที่อยู่ภายในเครือข่ายการสื่อสาร ด้วยเหตุนี้เอง จึงทำการวิเคราะห์เครือข่าย

การสื่อสารแตกต่างไปจากวิธีการวิจัยการสื่อสารแบบเดิมที่เน้นเฉพาะ
ผลของการสื่อสารที่มีบุคคลแต่ละคน

การวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารสามารถเชื่อมโยง
บุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ในเครือข่ายเข้าด้วยกัน โดยการถือเกณฑ์การส่ง
สารที่เกิดขึ้นจากบุคคลในเครือข่าย แต่การวิเคราะห์เครือข่ายการ
สื่อสาร จะไม่มีการแยกออกอย่างชัดเจนระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร
เพราะการส่งสารผ่านในเครือข่ายทำให้ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร เป็น
ผู้ร่วมทำการสื่อสารทั้งสองฝ่ายเป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับสาร ผลก็เปลี่ยนกันไป
การวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารมีหลักการที่ว่า "การสื่อสาร เป็น
กิจกรรมที่มีลักษณะของการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน" เพราะฉะนั้น
แบบจำลองเชิงคู่เขา จึงเหมาะสมกับวิธีการวิเคราะห์เครือข่ายการ
สื่อสาร

การวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารสำหรับการวิจัย
ครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์ในเรื่องต่อไปนี้

1. ชีวระบุดกลุ่มย่อย (clique) ภายในระบบทั้งหมด
และยังแสดงให้เห็นว่า โครงสร้างของกลุ่มย่อย
มีผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารอย่างไรบ้าง
2. วัตถุประสงค์ของโครงสร้างทางการสื่อสาร เฉพาะ
การวิจัยครั้งนี้จะวัดค่าดัชนีความเกี่ยวพันของกลุ่มย่อย
ดัชนีบูรณาการของกลุ่มย่อย ดัชนีเสรีภาพของกลุ่มย่อย
ดัชนีค่าเฉลี่ยของความเกี่ยวพันของการสื่อสารภายใน

กลุ่มย่อย คำนึงถึงความเกี่ยวพันของบุคคล และค่านิยม
บรรณาการของบุคคล ค่านิยมต่าง ๆ เหล่านี้เป็นค่านิยมที่ถูก
เลือกมาเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
ที่เน้นในเรื่องของการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมทางด้าน
การพัฒนา

2.3 การวัดความเชื่อมโยงทางการสื่อสาร

ความเชื่อมโยงทางการสื่อสาร หมายถึง
ความสัมพันธ์ทางการสื่อสารระหว่างหน่วยสองหน่วย ซึ่งอาจได้แก่บุคคล
สองคน กลุ่มคน องค์กร หรือประเทศต่าง ๆ ฯลฯ ความเชื่อมโยง
เป็นข้อมูลพื้นฐานของการวิเคราะห์เครือข่ายทุกชนิด เพราะถ้าผู้วิจัยไม่มี
ข้อมูลความเชื่อมโยงก็ไม่สามารถวิเคราะห์เครือข่ายได้เลย การวัด
ความเชื่อมโยงทางการสื่อสารมีวิธีการที่สำคัญอยู่ 3 วิธีด้วยกันคือ
(1) วิธีสังคมนิติควยวิธีการสำรวจ (2) วิธีการเฝ้าสังเกต และ
(3) วิธีการวัดโดยปราศจากปฏิกิริยาตอบโต้ สำหรับการวิจัยครั้งนี้
ได้ใช้วิธีการที่ 1 กับวิธีการที่สองเท่านั้น โดยวิธีการที่หนึ่งเป็นวิธีการ
เก็บรวบรวมข้อมูลและใช้วิธีการที่สองเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรง
และความน่าเชื่อถือของข้อมูล

สถาบันนงนุชบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3.1 วิธีการสำรวจควยสังคมมิติ

การสำรวจควยคำถามสังคมมิติ

เพื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับความเกี่ยวพันทางการสื่อสาร ผู้รับการสัมภาษณ์จะถูกถามว่า "ใครบ้างในหมู่บ้านนี้ที่คุณพูดคุยบ่อยที่สุดเกี่ยวกับเรื่อง.....?" หรืออาจจะถามผู้รับการสัมภาษณ์เกี่ยวกับบุคคลที่ผู้รับการสัมภาษณ์พูดคุยบ่อยครั้งที่สุดโดยไม่ต้องระบุถึงเรื่องที่ใช้ในการพูดคุย ในบางครั้งผู้วิจัยอาจจะระบุจำนวนบุคคลที่ต้องการให้ผู้รับการสัมภาษณ์ระบุชื่อ "กรุณาบอกชื่อบุคคล 3 คน ที่คุณเคยพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องวางแผนครอบครัวด้วยครับ" หรือจะไม่จำกัดจำนวนก็ได้ นอกจากนี้ ยังมีวิธีการให้ผู้รับการสัมภาษณ์ระบุชื่อจาก "บัญชีรายชื่อ" โดยระบุผู้ที่ผู้รับการสัมภาษณ์พูดคุยด้วยเป็นประจำเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังศึกษาจากบัญชีรายชื่อที่ผู้วิจัยได้จัดทำมาให้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย

ได้สร้างแบบสำรวจควยคำถามสังคมมิติสามเรื่องด้วยกัน ในเรื่องแรกเป็นการสำรวจเพื่อหาเครือข่ายการสื่อสารในหมู่บ้าน โดยได้ตั้งคำถามให้ผู้รับการสัมภาษณ์บอกชื่อผู้ที่ผู้รับการสัมภาษณ์พูดคุยกันเป็นประจำ สามารถระบุชื่อได้ถึง 12 คน นอกจากนี้ยังได้วัดความบ่อยครั้งของการพูดคุย สถานที่ของการพูดคุย ลักษณะของการพูดคุย เนื้อหาที่พูดคุย ความสัมพันธ์กับผู้รับการสัมภาษณ์ อาชีพ และอายุ นอกจากนี้แล้วยังมีคำถามที่

จะวัดความมากน้อยของความใกล้ชิดสนิทสนมระหว่างบุคคลที่ผู้รับการสัมภาษณ์ใคร่บุช่อมา (ดูภาคผนวก) ในเรื่องที่สองเป็นการสำรวจคว่ำงคำถามสังคมีติของ เครือข่ายมิตรสหาย โดยขอให้ผู้รับการสัมภาษณ์ระบุชื่อเพื่อนของผู้รับการสัมภาษณ์เรียงตามลำดับความมากน้อยของความสนิทสนม ส่วนประเด็นอื่น ๆ ก็เหมือนกับคำถามในเรื่องแรก (ดูภาคผนวก) ในเรื่องที่สามเป็นการสำรวจคว่ำงคำถามสังคมีติของ เครือข่ายผู้ให้ความรู้ โดยขอให้ผู้รับการสัมภาษณ์ระบุชื่อบุคคลที่ผู้รับการสัมภาษณ์ไปหาเมื่อมีปัญหาหรือต้องการคว่ำงรู้ ส่วนประเด็นอื่น ๆ ก็เหมือนกับคำถามของเรื่องแรก (ดูภาคผนวก) คำถามที่ไ้ระบุชื่อบุคคลทั้งสามเรื่องนี้ไม่จำกัดเฉพาะบุคคลภายในหมู่บ้าน บุคคลภายนอกหมู่บ้านก็ถูกระบุได้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพยายามที่จะนำข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมบีโกพี (Negopy) โดยนำข้อมูลไปยังมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ North Carolina ที่เมือง Chapel Hill สหรัฐอเมริกาแต่ก็ไม่สามารถหาโปรแกรมดังกล่าวได้ และได้พยายามติดต่อมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่อยู่บริเวณเดียวกันแต่ก็ไม่มีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าว จึงต้องนำกลับมาใช้วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) แต่มีข้อขัดข้องที่ไม่สามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ได้ เพราะกลุ่มประชากรของเครือข่ายการสื่อสารมากเกินกว่าที่กำหนดไว้สำหรับใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในลักษณะนี้ถือว่าผู้รับการสัมภาษณ์คนหนึ่งเป็นตัวแปร

ตัวหนึ่ง ดังนั้น จึงต้องเปลี่ยนโดยนำข้อมูลทั้งหมดไปทำการวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สำหรับวิเคราะห์ตัวประกอบ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงเห็นได้ว่าข้อขัดข้องในการวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์สำหรับเครือข่ายการสื่อสารในประเทศไทย ยังไม่สามารถทำได้สะกอนัก ถึงแม้ว่าจะมีโปรแกรมสำเร็จรูปช่วย ในการวิเคราะห์ตัวประกอบแต่การสร้างโครงสร้างการสื่อสารก็ยัง จำเป็นต้องใช้วิธีการโยงขึ้นด้วยตนเอง เพราะโปรแกรมที่จัดทำขึ้นมา โดยเฉพะยังไม่สามารถทำได้ในประเทศไทย และยังหายากมากใน สหรัฐอเมริกา

การวิเคราะห์ตัวประกอบโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
เพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารมีขั้นตอนใน
การปฏิบัติดังนี้

1. กำหนดหมายเลขประจำตัวผู้ตอบแบบสอบถามและ
ผู้ถูกระบุชื่อว่าผู้ตอบแบบสอบถามใดทำการสื่อสารด้วย ซึ่งแบ่งออกเป็น

- 1.1 ผู้ที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านคอยแซ
- 1.2 ผู้ที่อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแซ

2. จัดทำตารางเพื่อแสดงว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
คอยแซใดถูกระบุว่าทำการติดต่อสื่อสารกับใครบ้างโดยใส่หมายเลขประจำตัว
ที่ได้กำหนดไว้ให้แล้วในข้อ 1

3. สร้างตารางการติดต่อสื่อสาร (Who-to-whom communication Metrix) เพื่อแสดงถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลภายในหมู่บ้านคอยแซ และการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ที่อยู่อาศัยในหมู่บ้านคอยแซกับบุคคลภายนอกหมู่บ้าน โดยใส่เครื่องหมายแสดงการติดต่อสื่อสารตามที่ไครระบุไว้ในแบบสอบถามดังนี้

- 1 หมายถึง มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเกิดขึ้น
- 0 หมายถึง ไม่มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันเกิดขึ้น
- หมายถึง เป็นการสื่อสารกับตนเอง

4. นำข้อมูลจากตารางการติดต่อสื่อสารมาเจาะบัตรคอมพิวเตอร์เพื่อใช้วิเคราะห์ตัวประกอบ โดยโปรแกรมย่อยวิเคราะห์องค์ประกอบของโปรแกรมสำเร็จรูปฯ

ในการวิเคราะห์ตัวประกอบได้ทำการวิเคราะห์กลุ่มประชากรของหมู่บ้านคอยแซออกเป็น 3 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มเครือข่ายการสื่อสาร (2) กลุ่มเครือข่ายมิตรสหาย และ (3) กลุ่มผู้ให้ความรู้

การกำหนดผู้รับการสัมภาษณ์จะอยู่ในกลุ่มย่อยกลุ่มใดนั้นขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- 1. กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มต้องประกอบด้วยสมาชิกอย่างน้อย 3 คน
- 2. อย่างน้อยที่สุด 50 % ของความเกี่ยวพันของสมาชิกแต่ละคนของกลุ่มย่อยต้องเกี่ยวพันกับสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่ม

3. สมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อย สามารถเกี่ยวพัน
ทั่วถึงกันได้ภายในกลุ่มย่อย โดยผ่านเส้นทาง
ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

การนำเสนอแผนภาพในการจัดกลุ่ม ผู้วิจัยเป็นผู้ทำขึ้นเอง โดยไม่มีหลักการอะไรตายตัว เป็นแต่แนวทางความชัดเจนช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อโครงสร้างของการสื่อสาร ของ เรื่องที่ตนกำลังทำการศึกษาไ้ง่ายขึ้น

2.3.2 วิธีเฝ้าสังเกต

นอกจากวิธีสังเกตมิตติด้วยการสำรวจแล้ว ข้อมูลเครือข่ายการสื่อสารยังได้มาด้วยวิธีการ เฝ้าสังเกต ผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกพฤติกรรมการสื่อสารที่เกิดขึ้นในระบบที่กำลังศึกษาอยู่ ข้อดีของการเฝ้าสังเกตก็คือ ความเที่ยงตรงของข้อมูลจะมีมากกว่าการที่ได้ข้อมูลจากแบบสอบถาม แต่ข้อเสียก็คือความยากลำบากในทางปฏิบัติ ตัวอย่างเช่น ผู้วิจัยที่จะเฝ้าสังเกตต้องมีความอดทนเพราะพฤติกรรม การสื่อสารบางเรื่องไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยครั้งนักและต้องเสียเวลามาก ประกอบกับผู้ที่ถูกเฝ้าสังเกตมีปฏิกิริยาต่อการถูกเฝ้าสังเกตอาจไม่แสดงพฤติกรรมตามปกติที่เคยปฏิบัติปรากฏให้เห็น เนื่องจากมีขอบปรองกั๊งกลาวนี้ ผู้วิจัยเลยตกลงที่จะใช้วิธีนี้เป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงกับความเชื่อมั่นของข้อมูล โดยผู้ใหญบ้านของหมู่บ้านคอยแซ่กับพัฒนากรตำบลเป็นผู้ตรวจสอบค่าตอบแทนต่าง ๆ จากผลการวิเคราะห์ การจัดกลุ่มย่อยโดยวิธีแยกตัวประกอบแล้ว เป็นไปตามความเป็นจริงหรือไม่ เพราะถือว่าบุคคลทั้งสอง

เกิดขึ้นจริงระหว่างบุคคลที่ต้องการศึกษากับบุคคลอื่น ๆ ในเครือข่าย
หารด้วยจำนวนความเชื่อมโยงทั้งหมด ซึ่งเท่ากับ $N - 1$ เมื่อ N
คือ จำนวนบุคคลทั้งหมดที่อยู่ในเครือข่าย

1.2 ดัชนีบูรณาการ ของบุคคล หมายถึง ค่า
ความมากน้อยของความเกี่ยวพันซึ่งกันและกันของสมาชิกในเครือข่าย
การสื่อสารของบุคคลที่ต้องการศึกษา ทั้งนี้วัดได้จากจำนวนความ
เกี่ยวพันโดยทางอ้อม (2 ชั้นตอน) ระหว่างบุคคลที่ต้องการศึกษากับ
สมาชิกของเครือข่ายการสื่อสารของบุคคลที่ต้องการศึกษา หารด้วย
จำนวนความเกี่ยวพันทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นได้

2. ระดัับกลุ่มย่อย

2.1 ค่าความเชื่อมโยง ของกลุ่มย่อย หมายถึง
ค่าความมากน้อยของความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มย่อยต่าง ๆ ที่อยู่ใน
ระบบ วัดได้จากจำนวนความเชื่อมโยง ระหว่างกลุ่มย่อยที่ต้องการศึกษากับ
กลุ่มย่อยอื่น ๆ ของระบบหารด้วยจำนวนความเชื่อมโยงที่สามารถ
เกิดขึ้นทั้งหมด

2.2 ค่าความเชื่อมโยง เฉลี่ยภายในกลุ่ม หมายถึง
ค่าความมากน้อยของค่าเฉลี่ยของความเชื่อมโยงของสมาชิกภายในกลุ่ม
ที่ติดต่อกับสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่มเดียวกัน วัดได้จากจำนวนเฉลี่ย
ของความเชื่อมโยงของสมาชิกแต่ละคนที่มีต่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม
หารด้วย จำนวนความเชื่อมโยงที่สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งหมด

2.3 คาบรูณาการของกลุ่มย่อย หมายถึง ค่าความมากน้อยของความเกี่ยวพันของกลุ่มย่อยต่าง ๆ ที่มีต่อกลุ่มที่ต้องการศึกษา และมีความเกี่ยวพันซึ่งกันและกันวัดได้จากจำนวนความเกี่ยวพันโดยทางอ้อม (2 ชั้นตอน) ระหว่างกลุ่มที่ต้องการศึกษากับกลุ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวพันกับกลุ่มที่ต้องการศึกษา หากรวย จำนวนความเกี่ยวพันที่สามารถเกิดขึ้นได้ทั้งหมด

2.4 คชณัเสรภาพของกลุ่ ม หมายถึง ค่าความมากน้อยของสมาชิกของกลุ่มย่อยที่ต้องการศึกษา เกี่ยวพันกับบุคคลภายนอกกลุ่มย่อย วัดได้จากจำนวนความเกี่ยวของสมาชิกของกลุ่มย่อยที่มีต่อบุคคลนอกกลุ่ม หากรวย จำนวนความเกี่ยวพันทั้งหมดเท่าที่เป็นไปได้ในลักษณะดังกล่าว

3. ระคัษระบบ

3.1 ค่าเฉลยความเชื่อมโยงของระบบ หมายถึง ค่าความมากน้อยของค่าเฉลยของสมาชิกคนหนึ่ งของระบบมีความเชื่อมโยงกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในระบบ วัดได้จากค่าเฉลยของจำนวนความเชื่อมโยงของสมาชิกแต่ละคนของระบบที่มีต่อสมาชิกของระบบอื่น หากรวย จำนวนความเชื่อมโยงทั้งหมดที่เป็นไปได้

3.2 ค่าเสรภาพของระบบ หมายถึง ค่าความมากน้อยของความเกี่ยวพันระหว่างสมาชิกของระบบกับบุคคลที่อยู่ภายนอกระบบ วัดได้จากจำนวนความเกี่ยวพันของสมาชิกของระบบกับบุคคลที่อยู่ภายนอกระบบ หากรวย จำนวนความเกี่ยวพันทั้งหมดที่เป็นไปได้

จากวิธีการศึกษาค้นคว้าที่ได้อธิบายมาทั้งหมดนี้ จะเห็นได้ว่า
ยังมีความซับซ้อนของอยู่หลายประการในการศึกษาเครือข่ายการสื่อสารใน
ประเทศไทย สาเหตุสำคัญก็คือ เรายังขาดโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่
สามารถคำนวณผลเครือข่ายการสื่อสารได้โดยตรง ต้องอาศัยโปรแกรม
คอมพิวเตอร์อื่น ๆ ช่วยโดยทางอ้อม ซึ่งก็ยิ่งยุ่งยากและเสียเวลานาน
มาก และยังมีข้อมูลมากกว่าที่ใดทำการศึกษาอยู่ในการคำนวณหาควย
โปรแกรมคอมพิวเตอร์อื่น ๆ ยิ่งทำไม่ได้เลย เพราะความสามารถของ
เครื่องคอมพิวเตอร์ในประเทศไทยยังอยู่ในขอบเขตจำกัดหรือต้องเสีย
ค่าใช้จ่ายและเวลาเป็นจำนวนมาก สำหรับการวิเคราะห์หาคำตอบนั้นควย
ข้อมูลขนาดใหญ่ที่หาวิจัยอยู่นี้เรียกได้ว่าแทบจะทำได้เลย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

การใช้สื่อมวลชนในหมู่บ้านคอยแซ

ในบทนี้เป็นรายงานผลการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามการใช้สื่อมวลชนในหมู่บ้านคอยแซ ในตอนที่ 1 จะเป็นการรายงานผลข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่อมวลชน และในส่วนที่ 2 จะเป็นการรายงานผลการศึกษาเกี่ยวกับการทำนายพฤติกรรมการใช้สื่อมวลชน

1. พฤติกรรมการใช้สื่อมวลชนของชาวบ้านคอยแซ

สัมภาษณ์แล้วครอบครัวของท่านเปิดวิทยุฟังบ่อยครั้งเท่าใด

จากตัวเลขที่ใ้ได้เก็บรวบรวมมาพบว่า 90 % ของครอบครัวที่อยู่ในหมู่บ้านคอยแซฟังวิทยุเป็นประจำทุกวัน เพียง 4 ครอบครัว เท่านั้นที่ระบุว่าไม่ใ้ฟังเลย

จากคำถามที่ว่าเมื่ออาทิตย์ที่แล้วคนในครอบครัวอ่านหนังสือพิมพ์บ่อยครั้งเท่าใด

จากข้อมูลปรากฏว่า ส่วนใหญ่ (2 ใน 3 ครอบครัว) ของคำตอบระบุว่าใ้ได้อ่านหนังสือพิมพ์วันเว้นวัน

สัมภาษณ์แล้วดูโทรทัศน์บ่อยครั้งเท่าใด

ปรากฏจากข้อมูลว่า 31 % ของคนในครอบครัวดูโทรทัศน์วันเว้นวัน และ 18 % ดูอาทิตย์ละห้าวัน และ 26 % ดูทุกวัน เป็นที่

น่าสนใจว่า มีเพียงครอบครัวเดียวในหมู่บ้านเมื่ออาทิตย์ที่แล้วคน
ในครอบครัวไม่ได้ดูโทรทัศน์เลย

คำถามที่ว่า "คนในครอบครัวของท่านดูภาพยนตร์บ่อยครั้งเท่าใด"

ปรากฏว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของครอบครัวในหมู่บ้าน
คอยดูภาพยนตร์น้อยกว่าเดือนละครั้ง และมีถึง 36 % ที่ระบุว่า
ไม่ได้ดูภาพยนตร์เลยนานมาแล้ว เพียง 10 % ของคนครอบครัว
เท่านั้นที่ระบุว่าดูภาพยนตร์เดือนละครั้ง

การอ่านนิตยสารของคนในหมู่บ้านคอยแซ

ปรากฏว่า 58 % ของครอบครัวในหมู่บ้านคอยแซ
ไม่ได้อ่านนิตยสาร อัตราที่มีผู้อ่านมากที่สุดคือแก่ 18 % ของครอบครัว
ที่ระบุว่าอ่านเดือนละครั้ง นอกนั้นมีอัตราของความบ่อยครั้งใน
การอ่านนิตยสารอยู่ในระดับต่ำมากในคำตอบทุกข้อ

สถานที่รับฟังวิทยุของคนในหมู่บ้านคอยแซ

98 % ของครอบครัวรับฟังวิทยุเป็นประจำที่บ้านของ
ตนเอง นอกนั้นส่วนใหญ่ฟังในที่อื่น

เวลาของการฟังวิทยุของคนในหมู่บ้านคอยแซ

ปรากฏว่า อัตราการรับฟังตั้งแต่เช้าถึง 17.00 น.
มีอัตราที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยในช่วงเช้า 5.00 - 8.00 น.
จะมีอัตราการรับฟังสูงสุดถึง 91 % และในช่วงบ่าย 13.00 - 17.00 น.

มีอัตราการรับฟังรองลงมาคือ 76 % สำหรับในช่วงเย็นและถึง (17.00 - 21.00 น.) อัตราการรับฟังวิทยุจะลดลงเหลือเพียง 44 % เป็นที่น่าสังเกตว่า หลัง 21.00 น. ไปแล้วไม่ถึง 1 % ของชาวบ้านที่ระบุนำรับฟังวิทยุเป็นประจำ

สถานที่รับฟังเป็นประจำ

เกือบทั้งหมดของครอบครัวที่หมู่บ้านคอยแชรระบุว่า
รับฟังจากสถานีวิทยุของจังหวัดใกล้เคียง

รายการวิทยุที่คนในครอบครัวของหมู่บ้านคอยแชรฟังเป็นประจำ

ได้แก่ รายการข่าว (95 %) รายการบันเทิง (96 %) เป็นส่วนใหญ่

60 % ของผู้ที่ระบุว่าอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน พบว่า
อ่านหนังสือพิมพ์รายวันจากที่สาธารณะเป็นประจำ เพียง 9 % ของ
ครอบครัวในหมู่บ้านนี้เท่านั้นที่ระบุว่าอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำที่บ้าน
ไม่ถึงร้อยละหนึ่งที่ระบุว่าอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำที่บ้านผู้อื่น

เวลาของการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวบ้านคอยแชรนั้น
แตกต่างจากเวลาของการฟังวิทยุหมู่บ้าน กล่าวคือ ส่วนใหญ่ของการ
อ่านหนังสือพิมพ์จะจำกัดอยู่เฉพาะช่วงบ่ายและค่ำซึ่งมีอัตรา 45 %
เท่านั้น เพียง 14 % เท่านั้นที่ระบุว่าอ่านหนังสือพิมพ์ในเวลาเช้า

ไทยรัฐเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีทุกครัวเรือนที่อ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำ ในขณะที่อันดับรองลงมาคือเดลินิวส์ มีผู้อ่าน 93 % แต่เท่าที่สังเกตจากที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้งสองฉบับนี้ เป็นหนังสือพิมพ์ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน บอกรับเป็นสมาชิก คอยเงินของทางราชการ

91 % ของคนในหมู่บ้านคอยแฮคูโทรทัศน์ที่บ้านของคนอื่น เพียง 23 % เท่านั้นที่ดูโทรทัศน์ที่บ้านของตนเอง แต่อย่างไรก็ถือการเปิดรับโทรทัศน์ยังมีอัตราสูงกว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ของหมู่บ้านนี้ และจากข้อมูลแสดงก็พบว่าคนที่มิโทรทัศน์ที่บ้านของตนเอง ยังไปดูโทรทัศน์ที่บ้านคนอื่นเป็นประจำอีกด้วย

เวลาของการดูโทรทัศน์ของคนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านคอยแฮจะเป็นเวลาในช่วงเย็นถึงค่ำ (17.00 - 21.00 น.) ซึ่งมีอัตรา 96 % รองลงมาเป็นช่วงดึก โดยมีอัตรา 56 %

ผู้ชมโทรทัศน์ในหมู่บ้านคอยแฮทุกครัวเรือนระบุว่ารายการโทรทัศน์ของช่อง 7 เป็นประจำ เพียงครั้งหนึ่งของครอบครัว ในหมู่บ้านนี้ที่ดูรายการโทรทัศน์จากสถานีโทรทัศน์ต่างจังหวัด

รายการข่าว (96 %) และรายการบันเทิง (99 %) เป็นรายการโทรทัศน์ที่มีผู้ชมในอัตราสูงกว่ารายการประเภทอื่น ๆ

เวลาของการดูภาพยนตร์ของคนส่วนใหญ่ (98 %) ที่ดูภาพยนตร์อยู่ในเวลาเย็นถึงค่ำจนถึง 21.00 น. ส่วนในเวลากลางคืนคือเลย 21.00 น. ไปแล้วมีผู้ชมลดลงเพียง 38 % เท่านั้น

สถานที่ชมภาพยนตร์เป็นประจำทุกครั้งที่ได้แก่ สนามของโรงเรียนบ้านคอยแซกับลานวัด เพียง 70 % ของบุคคลที่ชมภาพยนตร์เป็นประจำเท่านั้นระบุว่าชมภาพยนตร์จากโรงภาพยนตร์

เวลาของการอ่านนิตยสาร ของผู้อ่านนิตยสารส่วนใหญ่ในหมู่บ้านคอยแซจะเป็นเวลาเย็นและค่ำ (17.00 - 21.00 น.) แต่หันมองไม่ล้มว่าเพียง 40 % ของคนในหมู่บ้านนี้เท่านั้นที่อ่านนิตยสาร

สถานที่อ่านนิตยสาร เป็นประจำของผู้อ่านนิตยสารก็คือ ส่วนใหญ่จะอ่านที่บ้าน (50 %) รองลงมาคืออ่านที่บ้านผู้อื่น (40 %)

84 % ของนิตยสารที่อ่านกันในหมู่บ้านคอยแซเป็นนิตยสารประเภทภาพยนตร์บันเทิง รองลงมา 61 % เป็นนิตยสารสตรี

จากคำถามที่ว่าคนในครอบครัวของท่านใช้สื่อมวลชนแล้วได้ประโยชน์อะไรบ้าง คำตอบที่ได้รับเกือบทั้งหมดของครอบครัวในหมู่บ้านคอยแซใช้สื่อมวลชนในแง่สร้างความพึงพอใจเป็นส่วนตัว

คำถามที่ว่าถ้าคนในครอบครัวของท่านต้องการค้นหาข้อเท็จจริงจะหาได้จากสื่อมวลชนประเภทใด ผลปรากฏจากคำตอบว่า 67 % หรือ 2 ใน 3 ของครอบครัวทั้งหมดในหมู่บ้านคอยแซได้จากวิทยุ โทรทัศน์กับภาพยนตร์มีอัตรารองลงมาเท่ากัน

ถ้าต้องการรู้ข่าวสารความเป็นไปที่เกิดขึ้น ปรากฏว่าสื่อมวลชนที่สนองต่อความต้องการนี้ให้แก่ชาวบ้านได้แก่ โทรทัศน์ (64 %) ในขณะที่เพียง 32 % ของครอบครัวใช้สื่อวิทยุ และ 9 % ใช้หนังสือพิมพ์ เพียง 4 % ใช้ภาพยนตร์ในการสนองความต้องการดังกล่าว

โทรทัศน์ยังคงเป็นสื่อที่สนองความต้องการทางด้าน
ความรู้ให้กับคนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านคอยแซ (63 %) เพียง 56 % ที่ได้
ความรู้จากวิทยุ และ 4 % ได้ความรู้จากการชมภาพยนตร์

68 % ของผู้รับการสัมภาษณ์ระบุว่าถ้าคนต้องการความ
บันเทิง โทรทัศน์เป็นสื่อที่สนองต่อความต้องการนี้ได้ 36 % ได้รับความ
บันเทิงจากวิทยุ 9 % ได้จากนิตยสาร 4 % ได้จากหนังสือพิมพ์และ
ภาพยนตร์ซึ่งมีอัตราเท่ากัน

ทางด้านโฆษณา ปรากฏว่าโทรทัศน์เป็นแหล่งที่สนอง
ความต้องการด้านนี้ได้ดีที่สุดตามความคิดเห็นของชาวบ้านคอยแซ รอง
ลงมาได้แก่วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารตามลำดับ

การส่งต่อข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยผ่านคนกลางไปถึง
บุคคลผู้รับสารอีกทอดหนึ่ง ๆ นั้น ปรากฏว่า หน้าที่คนกลางนี้ส่วนใหญ่
เป็นของเพื่อนบ้าน (58 %) รองลงมาเป็นญาติ (22 %) และรอง
ลงมาได้แก่เพื่อน (19 %)

เรื่องที่มาจากสื่อมวลชนส่วนใหญ่แล้วคนที่นำมาคุยกันใน
บ้านได้แก่พวกลูก ๆ (57 %)

2. การทำนายพฤติกรรมรวมการใช้สื่อมวลชน

การทำนายพฤติกรรมในที่นี้คือการพิจารณาการเปลี่ยนแปลง
ที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมรวมการใช้สื่อมวลชน (ตัวแปรตาม) โดยเป็นผลมา
จากปัจจัยที่ได้เลือกมา (ตัวแปรอิสระ) ในกรณีนี้ ตัวแปรอิสระที่ได้เลือก

มาศึกษามีจำนวนหลายตัว ในขณะที่เดียวกันจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามได้มากน้อยแค่ไหน ถ้าสามารถเปลี่ยนแปลงตัวแปรตามได้มากก็แสดงว่าตัวแปรอิสระดังกล่าวมีอำนาจของการทำนายพฤติกรรมของตัวแปรตามได้สูง พร้อมกันนี้ถ้าต้องการเปรียบเทียบตัวแปรอิสระที่เลือกมาหลายตัวนี้ว่าตัวใดจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อตัวแปรตามมากน้อยแค่ไหน จึงจำเป็นต้องแปลงค่าตัวแปรอิสระเหล่านี้ให้อยู่ในหน่วยเดียวกันเสียก่อนแล้วจึงจะนำมาเปรียบเทียบกันได้ นั่นก็คือการหาค่าเบตตามาตรฐานในสมการของการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อน ค่าเบตตามาตรฐานนี้จะถูกแปลงให้อยู่ในหน่วยของความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม = 1) นั่นก็คือ B_{xy} ถ้า Regression Coefficiency ของ B_{yx} กับ B_{xy} จะมีค่าเท่ากันและจะมีค่าเท่ากับค่าสหสัมพันธ์แบบธรรมดา (Simple Correlation) ควบ

$$B_{yx} = B_{xy} = r_{xy}$$

ค่าเบตตามาตรฐานนี้โดยทั่วไปคือค่า Beta Weight

การคำนวณหาค่าเบตตามาตรฐานหรือ Beta Weight ทำโดยวิธี Stepwise Regression ของโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลจากค่าเบตตามาตรฐานที่ได้จากการคำนวณของสมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อนนี้ จะถูกนำมาทดสอบทางสถิติเพื่อที่จะหาค่าเบตตามาตรฐานเท่ากับศูนย์หรือไม่ นั่นก็คือความพยายามที่พิสูจน์ให้ได้ว่า

- ก. ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (linear relationship) ระหว่างตัวแปรตามกับกลุ่มของตัวแปรอิสระ

- ข. ตัวแปรอิสระแต่ละตัวของกลุ่มตัวแปรอิสระดังกล่าว ไม่มีผลกระทบเชิงเส้นตรง (linear effect) ต่อตัวแปรตาม ในขณะที่ผลกระทบของตัวแปรอิสระตัวนี้มีต่อตัวแปรอิสระอื่น ๆ ยังคงมีอยู่ภายในสมการ

เพราะฉะนั้นในการวิเคราะห์ค่าเบต้ามาตรฐาน ในตอนนี้จะใช้กรอบการวิเคราะห์และการทดสอบสมมติฐานตามที่ได้อธิบายมาแล้วข้างต้น โดยที่ประการแรกจะเป็นการทดสอบ goodness of fit "รวมทั้งหมด" ของ "ทั้งสมการ" ถกถอยพหุคูณเชิงซ้อนต่อมา จึงนำเอาค่า regression coefficient แต่ละตัวมาทดสอบเพื่อดูว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวในสมการดังกล่าวมีผลกระทบต่อตัวแปรตามหรือไม่ ถ้ามีผลกระทบหรือสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในค่าตัวแปรตาม ก็แสดงว่าตัวแปรอิสระดังกล่าวสามารถใช้ทำนายค่าตัวแปรตามได้

ดังนั้น สถิติ ที่คำนวณมาจากสมการ ถกถอยพหุคูณเชิงซ้อนจะถูกนำมาทดสอบเพื่อยืนยันการทำนายทางสถิติของความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าว

นอกจากความต้องการที่จะทราบค่าความสำคัญ ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีต่อการทำนายพฤติกรรมของตัวแปรตาม จากสมการถกถอยพหุคูณเชิงซ้อนแล้ว ผู้วิจัยยังสนใจที่จะต้องการทราบว่า ความสามารถของตัวแปรอิสระหลายตัว เหล่านี้รวมกันเข้าเพื่อจะอธิบาย พฤติกรรมของตัวแปรตามที่กำลังทำการศึกษานั้นอยู่ไ้มากน้อยแค่ไหน สถิติ ที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ได้แก่ Multiple R ซึ่งถ้ายกกำลังสอง ค่าดังกล่าวนี้ (R^2) ก็จะทำให้ทราบสัดส่วนของความสามารถในการ

อธิบายร่วมกันของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่เลือกเข้ามาทำการศึกษาคือ
ตัวแปรตามที่กำลังทำการศึกษายู่ ซึ่งค่าดังกล่าวนี้จะถูกนำมาวิเคราะห์
ในตอนต่อไปด้วย

ตัวแปรตามที่ต้องการศึกษาในที่นี้ก็คือ

1. ความบ่อยครั้งต่อการเปิดรับสื่อมวลชน
2. ความบ่อยครั้งต่อการรับฟังวิทยุ
3. ความบ่อยครั้งต่อการอ่านหนังสือพิมพ์
4. ความบ่อยครั้งต่อการดูโทรทัศน์
5. ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์
6. ความบ่อยครั้งต่อการอ่านนิตยสาร

กลุ่มตัวแปรอิสระที่นำมาเพื่อใช้สำหรับการอธิบาย

ตัวแปรตามแต่ละตัวดังกล่าวข้างต้นคือ

1. ค่าใช้จ่ายหนังสือพิมพ์
2. โอกาสเปิดรับสื่อมวลชน
3. ค่าใช้จ่ายวิทยุ
4. ความต้องการโฆษณา
5. ค่าใช้จ่ายนิตยสาร
6. ค่าใช้จ่ายภาพยนตร์
7. สื่อบุคคล
8. รายได้รวม
9. จำนวนสมาชิกในครอบครัว

10. ความต้องการชาว
11. หน้าที่สื่อมวลชน
12. จำนวนคนที่รายได้
13. ความต้องการความรู้
14. เวลาทำงาน
15. ค่าใช้จ่ายโทรทัศน์
16. ประโยชน์
17. การศึกษา
18. ค่าใช้จ่ายในครอบครัว
19. ค่าใช้จ่ายรวมเปิดรับสื่อมวลชน
20. การหาข้อเท็จจริง
21. การหาความบันเทิง

ความบ่อยครั้งในการ เปิดรับสื่อมวลชน

เมื่อเอาตัวแปรอิสระทั้ง 21 ตัวแปรนี้ นำเข้ามาคำนวณในสมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อนเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อมวลชนของชาวบ้านในหมู่บ้านคอยแซ่ ปรากฏว่ามีเพียง 18 ตัวแปรอิสระเท่านั้นที่สามารถนำมาใช้เป็นตัวแปรทำนายความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อมวลชนได้ เมื่อนำเอาทั้งสมการของตัวแปรอิสระ 18 ตัวนี้มาทดสอบค่า เพื่อทราบผลรวมทั้งหมดของตัวแปรอิสระในสมการที่มีต่อตัวแปรตามที่ต้องการศึกษาจากการทดสอบค่า ที่หามาได้จากสมการคือ $F(17, 84) = 12.86979$ ซึ่งได้นำมาทดสอบที่ระดับนัยสำคัญ .05 ปรากฏว่าปฏิเสธสมมติฐานทาง

สถิติที่ว่าไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อมวลชนกับกลุ่มตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวแปร ดังนั้น พอเชื่อถือได้ว่าตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวนี้ มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามที่กำลังศึกษาอยู่ แต่ก็ยังไม่ทราบว่าตัวแปรอิสระตัวใดบางใน 18 ตัวแปรอิสระนี้ที่มีผลกระทบต่อความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อมวลชนของชาวบ้านคอยแซ่ สถิติของแต่ละตัวจึงต้องถูกนำมาทดสอบอีกครั้งที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลของการทดสอบค่า F ด้วยวิธี Standardized regression Method ปรากฏว่า ตัวแปรอิสระเพียงห้าตัวแปรเท่านั้น จาก 17 ตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ดังนั้น ตัวแปรดังกล่าวสามารถจะนำมาทำนายพฤติกรรมของความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนของชาวบ้านคอยแซ่ได้ ตัวแปรอิสระดังกล่าวได้แก่

1. โอกาสในการเปิดรับสื่อมวลชน
2. ค่าใช้จ่ายในการอ่านหนังสือพิมพ์
3. ค่าใช้จ่ายในการอ่านนิตยสาร
4. ความต้องการทางด้านการบันเทิงจากสื่อมวลชน
5. ความต้องการทางด้านความรู้จากสื่อมวลชน

วิธี Standardized Regression Method

เป็นวิธีการที่ใช้ทดสอบค่าเบต้ามาตรฐานแต่ละตัวในสมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อน โดยตัวแปรอิสระแต่ละตัวของสมการถูกพิจารณาว่าได้ถูกเพิ่มเข้ามาในสมการแต่ละตัวแยกจากจากกันเพิ่มขึ้นทีละตัวจากตัวแปรที่อยู่ในสมการแล้ว ประกอบกับผู้วิจัยยังไม่มั่นใจว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระจะมีความเป็นเหตุผลต่อกัน ดังนั้น วิธีการนี้

จึงได้ถูกเลือกมาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติ ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรนี้เรียงตามลำดับความมากน้อยของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวแปรตาม นั่นคือ เอาค่าเบต้ามาตรฐานของทั้ง 5 ตัวแปรอิสระนี้มาเปรียบเทียบกัน ค่าเบต้ามาตรฐานของตัวแปรใดมีค่าสูงสุดก็ถือว่าเป็นตัวแปรอิสระที่มีความสำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตาม สำหรับในที่นี้ก็ได้แก่โอกาสเปิดรับสื่อมวลชน มีผลอย่างมากต่อการเปลี่ยนแปลงในความบ่อยครั้งของการ เปิดรับสื่อมวลชนในหมู่บ้านคอยแซ่ อนึ่ง ถ้าพิจารณาตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวแปรในสมการรวมกันแล้ว ปรากฏจากค่าพหุคูณตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวแปรรวมกันสามารถอธิบายความบ่อยครั้งของการ เปิดรับสื่อมวลชนของชาวบ้านในหมู่บ้านคอยแซ่ได้ 70 % โดยที่ 45 % มาจากความสามารถในการอธิบายของตัวแปรอิสระ "โอกาสในการเปิดรับสื่อมวลชนในหมู่บ้านคอยแซ่เอง" และอีก 17 % มาจากตัวแปรอิสระ "ค่าใช้จ่ายในการอ่านหนังสือพิมพ์ของหมู่บ้านคอยแซ่" ส่วนที่เหลือเป็นการอธิบายรวมกันของตัวแปรอิสระที่เหลือ 15 ตัวแปรรวมกัน

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการเปิดรับสื่อมวลชน

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	Beta Weight	F
1. โลกาสูเปิดรับสื่อมวลชน	0.669	0.447	0.637	62.706*
2. ค่าใช้จ่ายหนังสือพิมพ์	0.787	0.622	0.408	40.320*
3. ค่าใช้จ่ายโทรทัศน์	0.816	0.666	0.134	3.590
4. ค่าใช้จ่ายนิตยสาร	0.823	0.678	-0.205	7.061*
5. สื่อบุคคล	0.826	0.683	-0.069	1.322
6. ความต้องการขอเท็จจริง	0.828	0.686	-0.100	1.939
7. รายไตรมาส	0.850	0.689	0.037	0.273
8. ประโยชน์	0.831	0.691	-0.040	0.384
9. ความต้องการความบันเทิง	0.831	0.691	-0.313	5.703*
10. ความต้องการความรู้	0.848	0.720	-0.792	6.369*
11. ความต้องการโฆษณา	0.853	0.724	0.130	3.085
12. ค่าใช้จ่ายภาพยนตร์	0.855	0.731	-0.068	0.917
13. การศึกษา	0.855	0.732	0.030	0.251
14. สมาชิกครอบครัว	0.856	0.732	-0.019	0.071
15. เวลาว่าง	0.856	0.733	0.030	0.255
16. จำนวนคนที่มิใช่ญาติ	0.856	0.733	-0.028	0.130
17. ค่าใช้จ่ายในครอบครัว	0.856	0.733	0.006	0.010

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุ

จากสมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อน การทดสอบค่าทางสถิติเพื่อจะทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างความบ่อยครั้งของการฟังวิทยุกับตัวแปรอิสระต่าง ๆ ที่มาเลือกศึกษามีหรือไม่ ปรากฏว่า 15 จาก 21 ตัวแปรอิสระเท่านั้นที่เข้าอยู่ในข่ายมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุของชาวบ้านคอยแซ่ เมื่อนำค่า $F(15, 84) = 2.03328$ มาทดสอบทางสถิติ ปรากฏว่า มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพราะฉะนั้นจึงเชื่อได้ว่าความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุของชาวบ้านคอยแซ่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษา แต่ตัวแปรอิสระ 15 ตัวแปรนี้ตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุ จึงจำเป็นต้องทดสอบทางสถิติของค่า แต่ละตัวของตัวแปรอิสระดังกล่าว ผลการทดสอบปรากฏว่าตัวแปรอิสระเพียง 3 ตัวแปรเท่านั้นที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ตัวแปรทั้งสามนี้ได้แก่

1. รายได้รวมทั้งหมคของครอบครัว
2. ค่าใช้จ่ายในการชมภาพยนตร์
3. ค่าใช้จ่ายรวมในการเปิดรับสื่อมวลชน

เมื่อนำเอาตัวแปรอิสระทั้ง 15 ตัวแปรรวมกันเพื่ออธิบายความเปลี่ยนแปลงของความบ่อยครั้งในการรับฟังวิทยุของชาวบ้านในหมู่บ้านคอยแซ่ ปรากฏว่า สามารถอธิบายได้เพียง 28.9 % เท่านั้น โดยที่ตัวแปรรายได้ทั้งหมดของครอบครัวอธิบายความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุได้เพียง 4 % เท่านั้น นั่นก็คือประมาณ 70 % ของความบ่อยครั้งของการรับฟังวิทยุในหมู่บ้านคอยแซ่ที่ยังไม่สามารถอธิบายได้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการ เปิดรับฟังวิทยุ

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	Beta Weight	F
1. รายได้ของครอบครัว	0.222	0.049	0.277	5.928*
2. รายจากรวม	0.300	0.090	-0.150	2.280
3. ค่าใช้จ่ายภาพยนตร์	0.353	0.124	-0.332	8.736*
4. สื่อบุคคล	0.372	0.138	0.152	2.444
5. ค่าใช้จ่ายรวมในการ เปิดรับสื่อมวลชน	0.397	0.157	-0.264	5.164*
6. ประโยชน์	0.416	0.173	-0.119	1.282
7. ความต้องการการบันเทิง	0.433	0.188	-0.030	0.002
8. การศึกษา	0.493	0.243	-0.088	0.793
9. ความต้องการการโฆษณา	0.501	0.251	0.565	2.003
10. ค่าใช้จ่ายนิตยสาร	0.520	0.270	0.194	2.416
11. ค่าใช้จ่ายหนังสือพิมพ์	0.527	0.277	-0.085	0.664
12. โอกาสเปิดรับสื่อมวลชน	0.530	0.278	0.109	0.711
13. ความต้องการขอเท็จจริง	0.532	0.284	0.175	0.353
14. จำนวนคนที่มีรายได้	0.535	0.286	-0.075	0.443
15. เวลาทำงาน	0.537	0.289	0.054	0.297

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน

จากผลวิเคราะห์ข้อมูลของสมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อน ตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปรจาก 21 ตัวแปรได้ถูกเลือกเข้ามาในสมการ เพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการอ่านหนังสือพิมพ์ของชาวบ้านคอยแซ่ จากผลการทดสอบทางสถิติของกลุ่มตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปรนี้มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์หรือไม่ โดยทดสอบค่า $F(17, 85) = 22.11532$ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ปรากฏว่า สมมติฐานทางสถิติถูกปฏิเสธ นั่นก็คือความบ่อยครั้งของการอ่านหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกทั้ง 17 ตัวแปรในสมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อน

เพื่อให้ทราบว่าตัวแปรอิสระ 17 ตัวแปรนี้ ตัวแปรตัวใดบ้างมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงที่แท้จริงกับความบ่อยครั้งของการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันจึงต้องทดสอบว่าค่าของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ผลการทดสอบก็กล่าวนี้ปรากฏว่าเหลือตัวแปรอิสระเพียง 2 ตัวเท่านั้นที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 มีดังต่อไปนี้

1. ค่าใช้จ่ายในการอ่านหนังสือพิมพ์
2. ค่าใช้จ่ายในการอ่านนิตยสาร

จากการวิเคราะห์ค่า R^2 ทำให้ทราบอีกด้วยว่าตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปรนี้รวมกันแล้วสามารถนำไปอธิบายความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์รายวันได้ถึง 81.5 % โดยเฉพาะตัวแปร "ค่าใช้จ่ายในการอ่านหนังสือพิมพ์" เพียงตัวแปรเดียวอธิบายความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ได้ถึง 72 % ในขณะที่ตัวแปร "ค่าใช้จ่ายในการอ่านนิตยสาร" อธิบายความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ได้เพียง 6 % เท่านั้น

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการอ่านหนังสือพิมพ์

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	Beta Weight	F
1. ค่าใช้จ่ายหนังสือพิมพ์	0.850	0.723	0.853	250.061*
2. ค่าใช้จ่ายนิตยสาร	0.887	0.788	-0.296	21.414*
3. รายไตรมาส	0.891	0.794	0.052	0.797
4. เวลาทำงาน	0.894	0.799	0.072	2.085
5. โอกาสไปรับสื่อมวลชน	0.896	0.803	0.092	2.027
6. ความต้องการความรู้	0.898	0.807	-0.096	0.124
7. ค่าใช้จ่ายภาพยนตร์	0.899	0.808	-0.053	0.841
8. ค่าใช้จ่ายวิทยุ	0.899	0.809	0.023	0.185
9. ความต้องการข่าวสาร	0.899	0.809	0.314	1.012
10. การศึกษา	0.900	0.810	0.033	0.438
11. ความต้องการโฆษณา	0.900	0.811	0.134	1.574
12. หน้าที่สื่อมวลชน	0.902	0.814	-0.320	0.981
13. ค่าใช้จ่ายในครอบครัว	0.902	0.815	0.021	0.176
14. จำนวนคนที่มียายเฒ่า	0.902	0.815	-0.016	0.059
15. ค่าใช้จ่ายโทรศัพท์	0.903	0.815	0.020	0.110
16. ความต้องการขอเท็จจริง	0.903	0.815	0.013	0.051
17. สมาชิกครอบครัว	0.903	0.815	0.012	0.046

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความบ่อยครั้งในการชมโทรทัศน์

จากผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อนปรากฏว่า ตัวแปรอิสระ 18 ตัวแปรถูกเลือกเข้ามาในสมการจากตัวแปรอิสระทั้งสิ้น 21 ตัวแปร เพื่อที่จะนำมาอธิบายความบ่อยครั้งของการชมโทรทัศน์ในหมู่บ้านคอยแซ เมื่อนำเอาสมการดังกล่าวมาทดสอบค่าสถิติโดยทดสอบค่า $F(18, 84) = 6.55842$ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ปรากฏว่าปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ นั่นก็คือกลุ่มตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวแปรล้วนมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความบ่อยครั้งในการชมโทรทัศน์ เพื่อจะไต่พิจารณาให้แน่ชัดว่ามีตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมโทรทัศน์ จึงได้ทดสอบค่า F ของตัวแปรอิสระแต่ละตัวด้วยวิธีที่ได้อธิบายไว้แล้ว ผลการทดสอบค่าสถิติแต่ละตัวปรากฏว่าเหลือตัวแปรอิสระเพียง 2 ตัวแปรเท่านั้นที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ตัวแปรดังกล่าวมีดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายในการชมโทรทัศน์
2. ค่าใช้จ่ายในการอ่านนิตยสาร

อนึ่ง ตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวนี้รวมกันแล้วสามารถอธิบายความบ่อยครั้งในการชมโทรทัศน์ของหมู่บ้านคอยแซได้ 58.4 % โดยที่ 48 % อธิบายโดยตัวแปรค่าใช้จ่ายการชมโทรทัศน์

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการชมโทรทัศน์

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	Beta Weight	F
1. ค่าใช้จ่ายโทรทัศน์	0.694	0.482	0.834	6.745**
2. ค่าใช้จ่ายภาพยนตร์	0.715	0.512	0.154	2.969*
3. ค่าใช้จ่ายนิตยสาร	0.724	0.514	-0.220	5.152
4. ค่าใช้จ่ายหนังสือพิมพ์	0.735	0.540	0.127	2.440
5. ความต้องการซื้อทีวีจริง	0.742	0.550	-0.180	3.951
6. โอกาสเปิดรับสื่อมวลชน	0.747	0.559	0.154	2.367
7. ประโยชน์	0.750	0.563	0.110	1.872
8. เวลาทำงาน	0.754	0.563	-0.063	0.682
9. ความต้องการความรู้	0.755	0.570	0.286	0.459
10. ความต้องการความบันเทิง	0.759	0.576	-0.148	0.799
11. รายได้รวม	0.760	0.578	-0.054	0.399
12. สื่อบุคคล	0.761	0.580	-0.047	0.401
13. สมาชิกครอบครัว	0.762	0.581	0.063	0.488
14. จำนวนคนที่มียาได้	0.763	0.582	-0.050	0.267
15. ค่าใช้จ่ายรวมในการเปิดรับสื่อมวลชน	0.763	0.583	-0.139	0.198
16. การศึกษา	0.764	0.583	-0.025	0.112
17. ความต้องการข่าวสาร	0.764	0.584	-0.082	0.041
18. ความต้องการโฆษณา	0.764	0.584	0.018	0.040

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร

จากตัวแปรอิสระ 21 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อทำนายความบ่อยครั้งของการอ่านนิตยสารของชาวบ้านในหมู่บ้านคอยแซ่ปรากฏว่า เพียง 17 ตัวแปรอิสระเท่านั้นที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Step - wise Regression ได้เลือกเอาไว้ในสมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อน ตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวแปรนี้ได้ถูกนำมาทดสอบค่า $F(17, 84) = 5.43912$ เพื่อจะดูว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสารหรือไม่ จากการทดสอบสถิติดังกล่าวในระดับนัยสำคัญ .05 ปรากฏว่าสมมติฐานทางสถิติถูกปฏิเสธ นั่นก็คือกลุ่มตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวแปรรวมกันมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร และเพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร จึงได้ทดสอบค่าสถิติ แต่ละตัวแปรอิสระที่ระดับนัยสำคัญ .05 เช่นกัน ผลปรากฏว่า ตัวแปรอิสระเหลือเพียง 5 ตัวแปรเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร ตัวแปรดังกล่าวนี้คือ

1. ค่าใช้จ่ายในการอ่านนิตยสาร
2. การสื่อสารระหว่างบุคคล
3. โอกาสในการเปิดรับสื่อมวลชน
4. ความต้องการข่าวสาร
5. ค่าใช้จ่ายในการชมภาพยนตร์

ตัวแปรอิสระทั้ง 17 ตัวแปรรวมกันแล้วสามารถอธิบายความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสารของหมู่บ้านคอยแซ่ได้ 53.8 % โดยที่ 30.5 % อธิบายโดยตัวแปรค่าใช้จ่ายในการอ่านนิตยสาร

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการอ่านนิยายสาร

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	Beta Weight	F
1. ค่าใช้จ่ายนิยายสาร	0.553	0.305	0.288	7.926*
2. สื่อบุคคล	0.586	0.343	-0.195	6.050*
3. โอกาสเปิดรับสื่อมวลชน	0.611	0.374	0.297	7.905*
4. ความต้องการการบันเทิง	0.633	0.401	0.494	2.742
5. ความต้องการข่าวสาร	0.678	0.460	0.939	4.887*
6. ค่าใช้จ่ายภาพยนตร์	0.689	0.475	-0.204	4.887*
7. ค่าใช้จ่ายรวม	0.700	0.490	0.151	3.429
8. รายได้รวม	0.711	0.506	-0.122	1.701
9. ความต้องการข้อเท็จจริง	0.719	0.517	0.198	2.099
10. ค่าใช้จ่ายวิทยุ	0.723	0.524	0.159	2.530
11. ค่าใช้จ่ายเปิดรับสื่อมวลชน	0.726	0.527	-0.104	0.833
12. สมาชิกครอบครัว	0.729	0.532	-0.102	1.135
13. ประโยชน์	0.731	0.535	-0.296	0.335
14. การศึกษา	0.732	0.536	0.046	0.332
15. จำนวนคนที่มิรายได้	0.733	0.537	0.056	0.305
16. ค่าใช้จ่ายหนังสือพิมพ์	0.733	0.538	-0.020	0.057
17. ประโยชน์	0.733	0.538	0.015	0.033

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์

ตัวแปรอิสระ 18 ตัวแปรจาก 21 ตัวแปรที่ถูกเลือก
เข้าสมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อน โดยการคำนวณหาของโปรแกรม
Step - wise Regression ผลของการทดสอบค่าสถิติ
 $F(18, 84) = 12.2359$ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ปรากฏว่าปฏิเสธ
สมมติฐานทางสถิติ นั่นก็คือตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวรวมกันนั้นมีความ
สัมพันธ์ต่อความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ ดังนั้น จึงดำเนินการ
ทดสอบอีกขั้นหนึ่งนั่นคือตัวแปรอิสระแต่ละตัวจะมีความสัมพันธ์กับความ
บ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์หรือไม่ ผลการทดสอบค่าทางสถิติปรากฏว่า
เพียง 3 ตัวแปรอิสระเท่านั้นที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
หรือมีความสัมพันธ์กับความบ่อยครั้งในการชมภาพยนตร์ ตัวแปรอิสระ
ทั้ง 3 ตัวแปรนั้นคือ

1. โอกาสในการเปิดรับสื่อมวลชน
2. ค่าใช้จ่ายในการชมภาพยนตร์
3. ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อมวลชน

ตัวแปรอิสระทั้ง 18 ตัวแปรนี้ รวมกันแล้วสามารถ
อธิบายความบ่อยครั้งของการชมภาพยนตร์ของหมู่บ้านคอยแซ่ได้ถึง
72.5 % โดยที่ 51 % อธิบายโดยตัวแปรโอกาสในการเปิดรับ
สื่อมวลชน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่เลือกมาศึกษาเพื่ออธิบายความบ่อยครั้งของการชมภาพยนตร์

ตัวแปรอิสระ	Multiple R	R ²	Beta Weight	F
1. โลกดูสื่ในการเปิดรับสื่อมวลชน	0.717	0.514	0.718	80.947*
2. ค่าใช้จ่ายในการเปิดรับสื่อมวลชน	0.795	0.632	-0.121	0.227
3. ค่าใช้จ่ายภาพยนตร์	0.819	0.671	0.198	7.533*
4. ประโยชน์	0.827	0.684	-0.135	4.172*
5. ความต้องการการบันเทิง	0.835	0.697	-0.262	3.803
6. ความต้องการข้อเท็จจริง	0.837	0.700	-0.059	0.639
7. ความต้องการข่าวสาร	0.839	0.704	-0.653	3.927
8. ความต้องการความรู้	0.844	0.712	-0.494	2.459
9. ค่าใช้จ่ายหนังสือพิมพ์	0.845	0.715	-0.068	1.072
10. การศึกษา	0.847	0.717	-0.052	0.728
11. ค่าใช้จ่ายโทรทัศน์	0.848	0.719	-0.210	0.656
12. สื่อบุคคล	0.849	0.721	-0.043	0.489
13. รายได้รวม	0.849	0.722	-0.031	0.165
14. เวลาทำงาน	0.850	0.723	0.033	0.303
15. สมาชิกครอบครัว	0.850	0.723	-0.031	0.228
16. ความต้องการโฆษณา	0.850	0.723	0.015	0.040
17. ค่าใช้จ่ายในครอบครัว	0.850	0.723	-0.006	0.013
18. ค่าใช้จ่ายนิตยสาร	0.850	0.723	-0.007	0.013

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุป

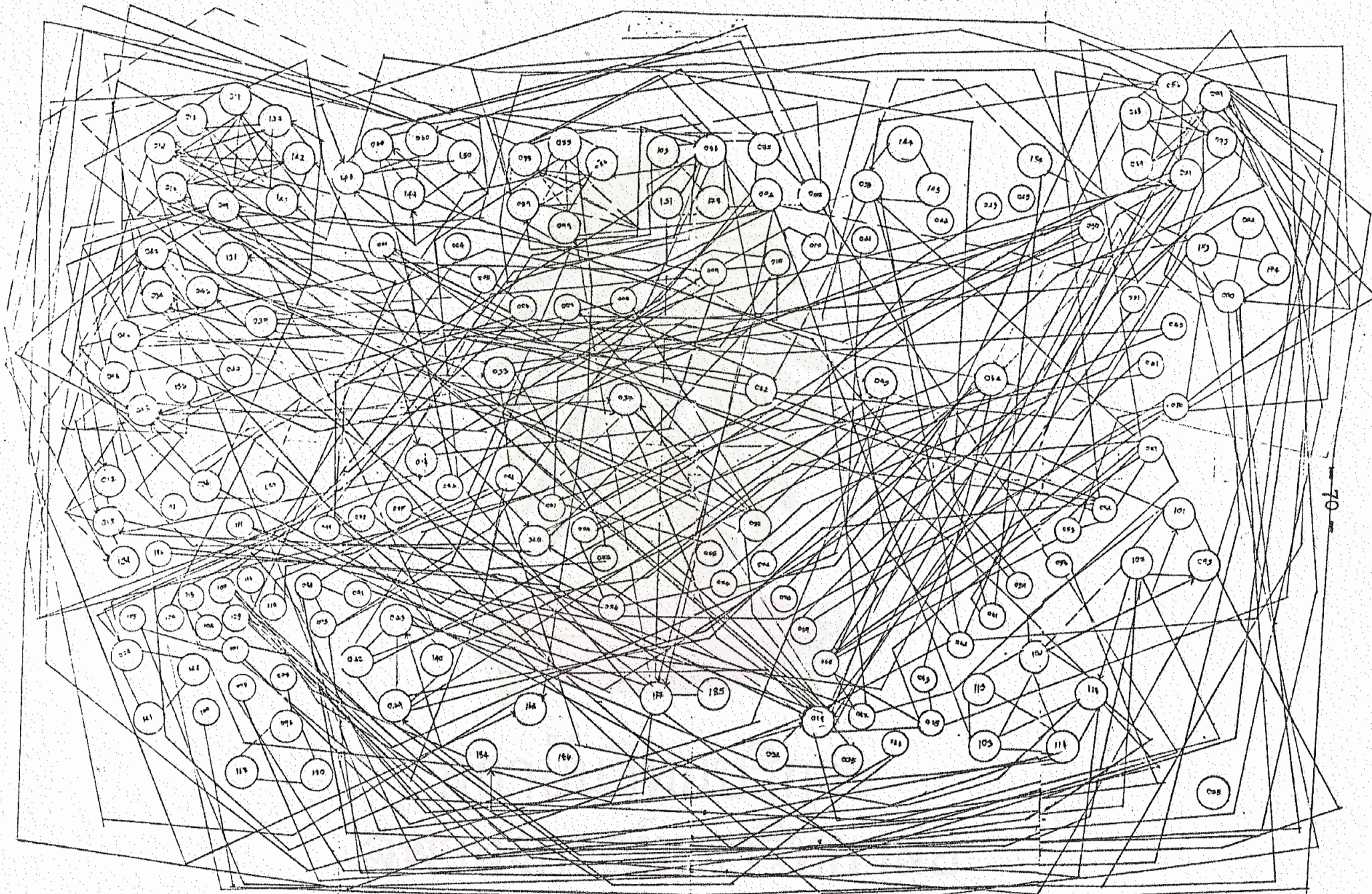
จากการทดสอบทางสถิติจากสมการถดถอยพหุคูณเชิงซ้อน พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนทุกประเภทจะมากขึ้นเพียงเล็กน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลัก 2 ประการคือ โอกาสในการเปิดรับสื่อมวลชน กับ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้สื่อมวลชนต่าง ๆ เหล่านั้น ดังนั้น น่าจะเป็นอุทากรณที่ตีในการจัดทำหรือบริการด้านสื่อมวลชน การกำหนดราคาของการใช้สื่อมวลชนไม่ใ้มาจากผู้ผลิต แต่การกำหนดราคาซื้อมาจากทางคานผู้ซื้อซึ่งทำให้เห็นแนวโน้มที่เปลี่ยนไปจากสินค้าโภคภัณฑ์อุตสาหกรรมทั่วไปที่ค่าใช้จ่ายในการผลิตเป็นตัวกำหนดราคาสินค้า แต่ราคาของข้อมูลสารจะกลับมาจากค่าใช้จ่ายทางคานผู้ซื้อ

เครือข่ายแบบต่าง ๆ เพื่อการแพร่กระจายข่าวสาร

ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้เสนอผลการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารจากแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์ด้วยวิธีวิเคราะห์ตัวประกอบและนำมาจัดกลุ่มย่อย จากกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มถึงนำมาโยงความเกี่ยวข้องกันแสดงถึงความสัมพันธ์กันเล็กน้อย แต่ไหนควยมือจากข้อมูลที่มียู่ในแบบสอบถามอีกครั้งหนึ่ง นอกจากนี้ในบทนี้ยังเสนอผลการคำนวณค่าดัชนีของเครือข่ายการสื่อสารด้วย

1. เครือข่ายการสื่อสาร

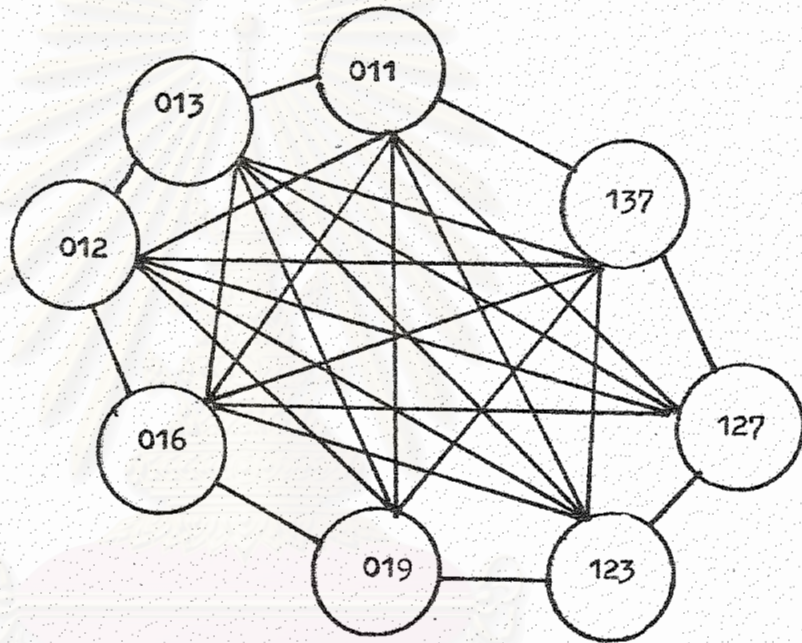
จากการวิเคราะห์ตัวประกอบข้อมูลการติดต่อสื่อสารของชาวบ้านจำนวน 117 หลังคาเรือน ในหมู่บ้านคอยแซ่ ปรากฏว่ามีกลุ่มย่อยเกิดขึ้นทั้งหมด 28 กลุ่ม แต่เหลือที่เข้าเกณฑ์การจัดกลุ่มตามที่ได้อธิบายไว้แล้วในบทระเบียบวิธีการวิจัยเพียง 21 กลุ่ม เมื่อนำเอาทั้ง 21 กลุ่ม มาลากเส้นโยงเพื่อแสดงความเกี่ยวข้องกันก็จะเห็นเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้านคอยแซ่ทั้งหมด หรือ โครงสร้างของการสื่อสารของหมู่บ้านคอยแซ่ การที่แสดงโครงสร้างของการสื่อสารได้ทั้งหมดจะทำให้การแพร่กระจายข่าวสาร เพื่อกิจกรรมด้านการศึกษาทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะเข้าใจถึงช่องทางในการส่งผ่านข่าวสารได้อย่างถูกต้อง โครงสร้างของการสื่อสารดังกล่าวแสดงไว้ในแผนภาพ

แผนภาพที่ 3 เครือข่ายการสื่อสารหมู่บ้านคอยแจ

เพื่อให้การวิเคราะห์ละเอียดเพิ่มมากยิ่งขึ้น จึงได้
เอากลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มของเครือข่ายการสื่อสารนี้มาศึกษาอีกทีหนึ่ง
โดยนำเสนอเป็นแผนภาพแต่ละกลุ่มเรียงตามลำดับ

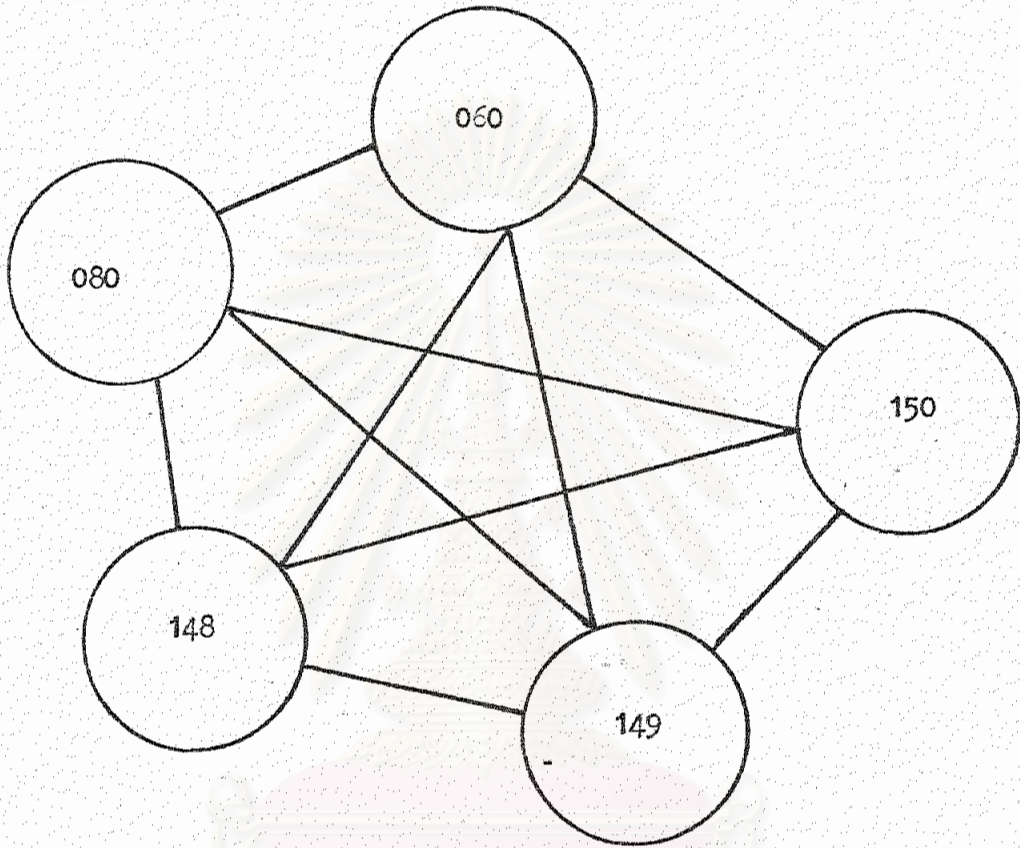
กลุ่มย่อยที่ 1

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 1 ทั้งหมดมีความสนิทสนม
อย่างแน่นแฟ้นจากเส้นที่โยงถึงกัน เป็นที่น่าสังเกตอีกว่าในกลุ่มย่อย
ที่ 1 นี้ มีถึง ๖ คนที่ไม่ได้อยู่ในหมู่บ้านลอยแซ่คือหมายเลข 137
หมายเลข 127 และหมายเลข 123

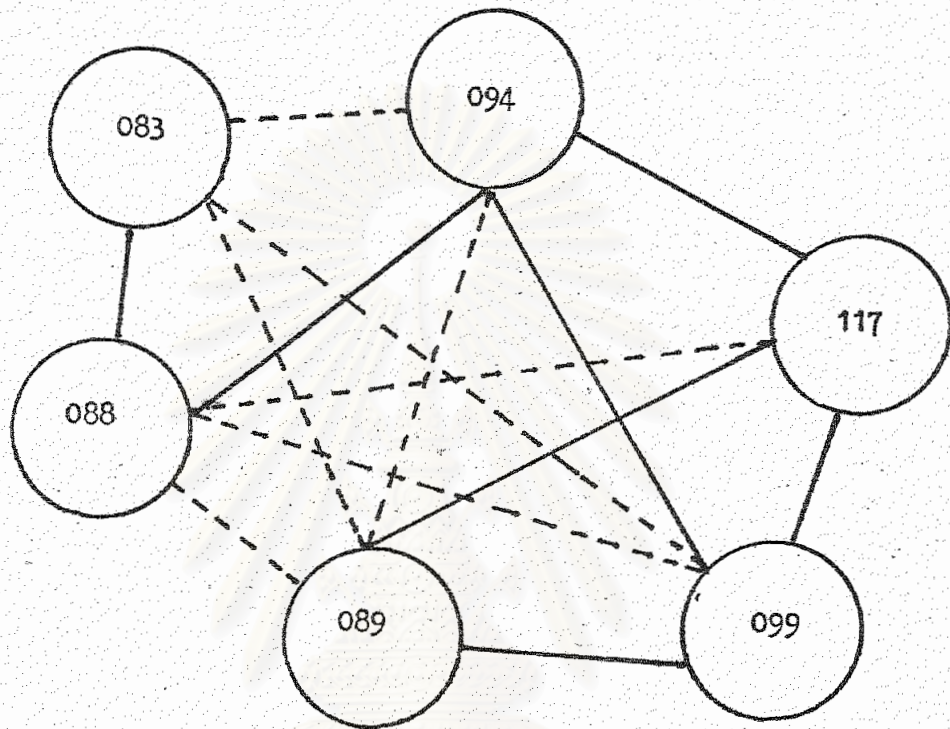
กลุ่มย่อยที่ 2

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 2 ของเครือข่ายการสื่อสาร

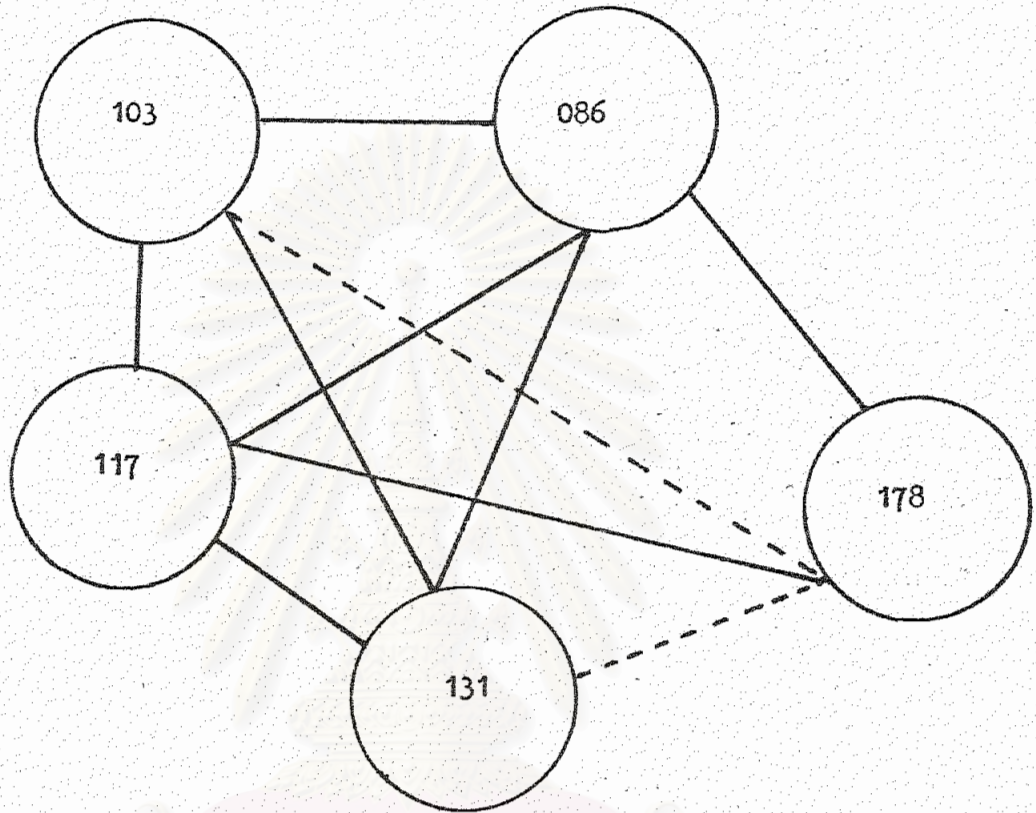
มีทั้งหมด 5 คน หมายเลข 150 หมายเลข 149 และหมายเลข 148
เป็นคนนอกหมู่บ้านคอกแซ่ ดังนั้น ในกลุ่มนี้มีเพียง 2 คนเท่านั้นเป็น
คนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอกแซ่ ความสัมพันธ์ของสมาชิกของกลุ่มย่อยนี้
มีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทสนมจากเส้นทึบโยงถึงกันตลอด

กลุ่มย่อยที่ 3

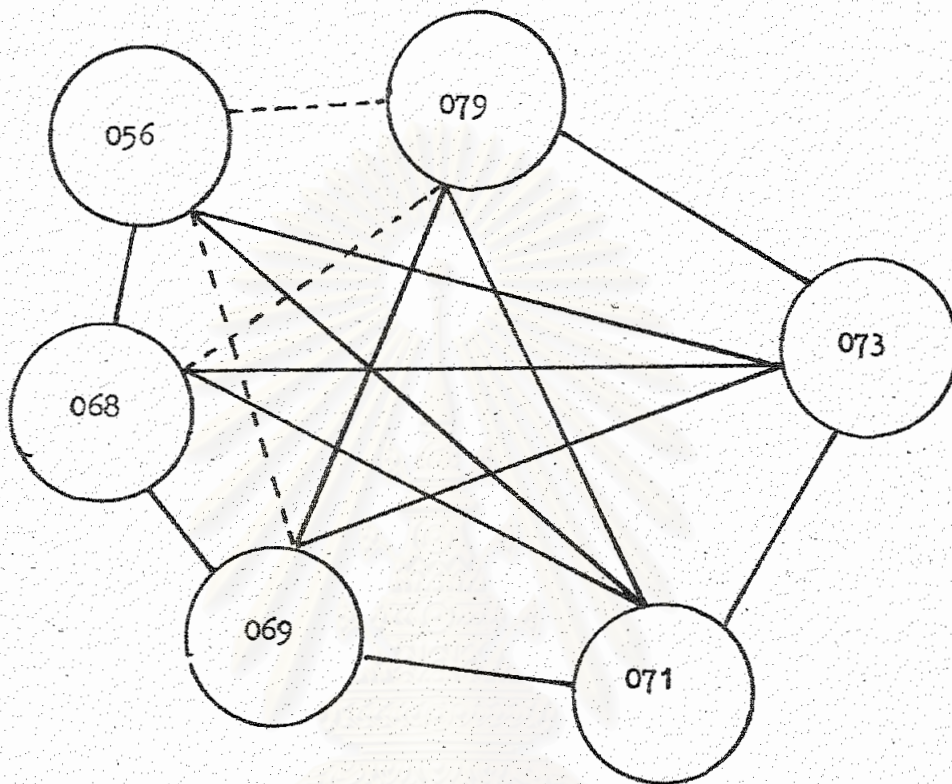
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 3 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้านคอยแซ สมาชิกของกลุ่มย่อยนี้ทั้งหมดอยู่ในหมู่บ้านคอยแซ แต่ความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในกลุ่มย่อยมีทั้งที่มีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทสนมจากเส้นหนักโยงถึงกัน และมีความสัมพันธ์กันอย่างผิวเผิน จากเส้นประ ตัวอย่างเช่น หมายเลข 083 มีความสัมพันธ์อย่างผิวเผินกับหมายเลข 094 แต่ในขณะเดียวกันมีความสัมพันธ์อย่างสนิทสนมกับหมายเลข 088 เป็นต้น

กลุ่มย่อยที่ 4

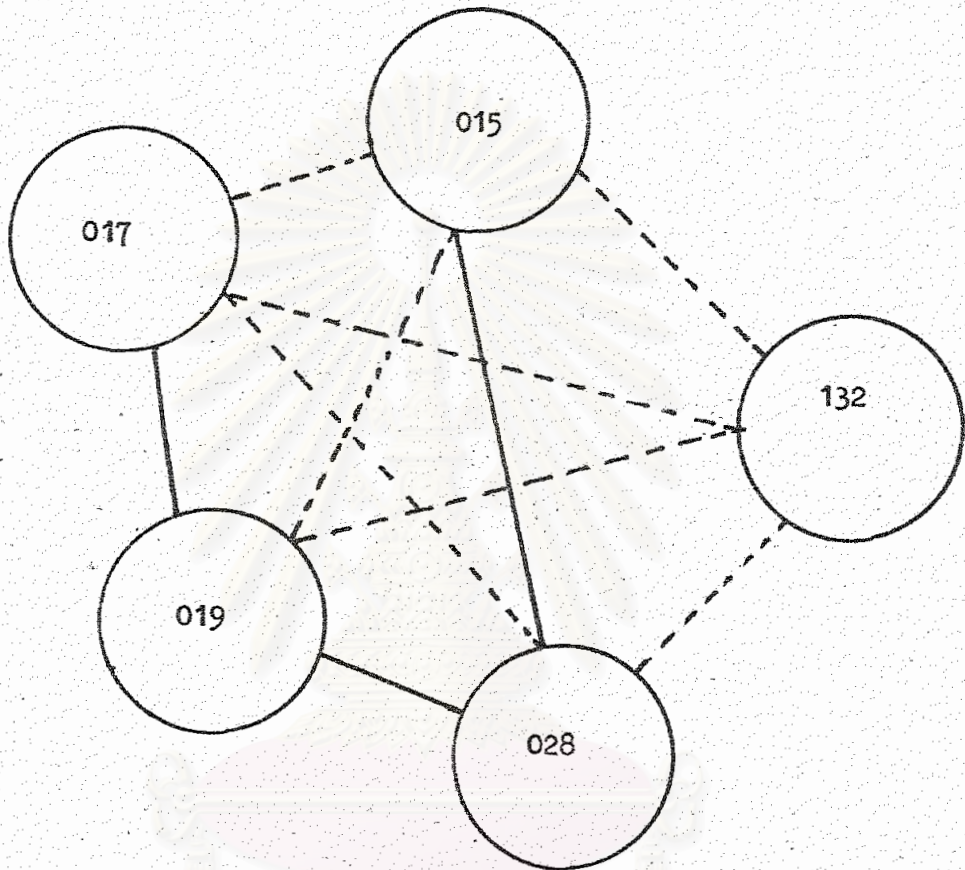
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 4 ของเครือข่ายการสื่อสาร
ของหมู่บ้านลอยแถมมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน เป็นคนภายนอกหมู่บ้าน
สองคนคือหมายเลข 178 กับหมายเลข 131 เฉพาะความสัมพันธ์
ระหว่างหมายเลข 103 กับ หมายเลข 178 และความสัมพันธ์
ระหว่างหมายเลข 178 กับ หมายเลข 131 เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์
กันอย่างฉิวเฉือน นอกนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทสนม

กลุ่มย่อยที่ 5

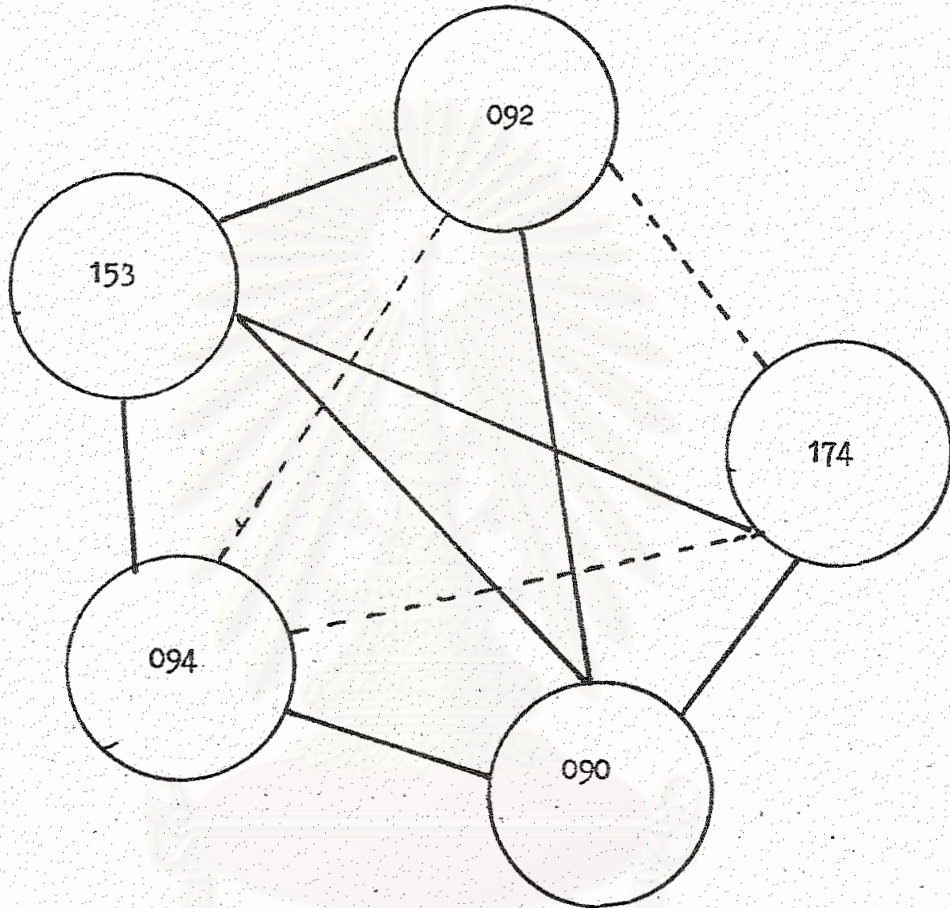
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 5 ของเครือข่ายการสื่อสาร
ของหมู่บ้านลอยแฉะมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน ไม่มีคนนอกหมู่บ้านเลย
ส่วนใหญ่ของสมาชิกภายในกลุ่มย่อยนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทสนม
แน่นแฟ้น ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 056 กับ หมายเลข 079
และหมายเลข 068 กับ หมายเลข 079 และหมายเลข 056 กับหมายเลข
069 มีความสัมพันธ์กันอย่างผิวเผินเท่านั้น

กลุ่มย่อยที่ 6

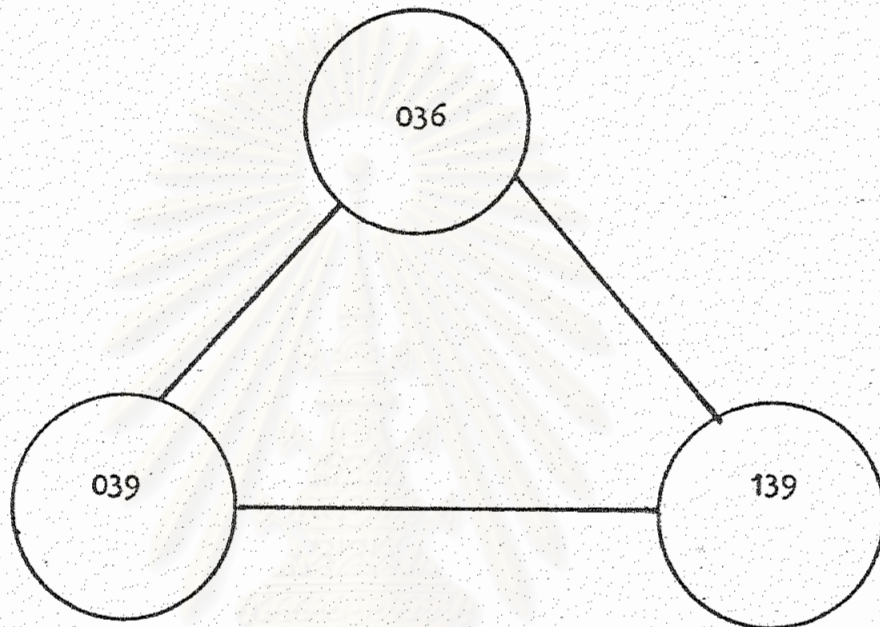
สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 6 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้านคอยแะมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน เป็นบุคคลภายนอกเพียงคนเดียวคือหมายเลข 132 ส่วนใหญ่ของความสัมพันธ์ภายในกลุ่มย่อยนี้เป็นความสัมพันธ์กันอย่างไม่เป็น ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 017 กับหมายเลข 019 และหมายเลข 019 กับ หมายเลข 028 และหมายเลข 015 กับ หมายเลข 028 มีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทสนมแน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยที่ 7

สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 7 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้านคอยแฉะมีสมาชิกทั้งหมด 5 คน มีบุคคลภายนอกสองคน คือ หมายเลข 174 กับ หมายเลข 153 สามคนอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ ความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ของสมาชิกของกลุ่มย่อยนี้มีความสนิทสนมแน่นแฟ้น ยกเว้น หมายเลข 092 กับ หมายเลข 174 และหมายเลข 092 กับ หมายเลข 094 และหมายเลข 094 กับหมายเลข 174

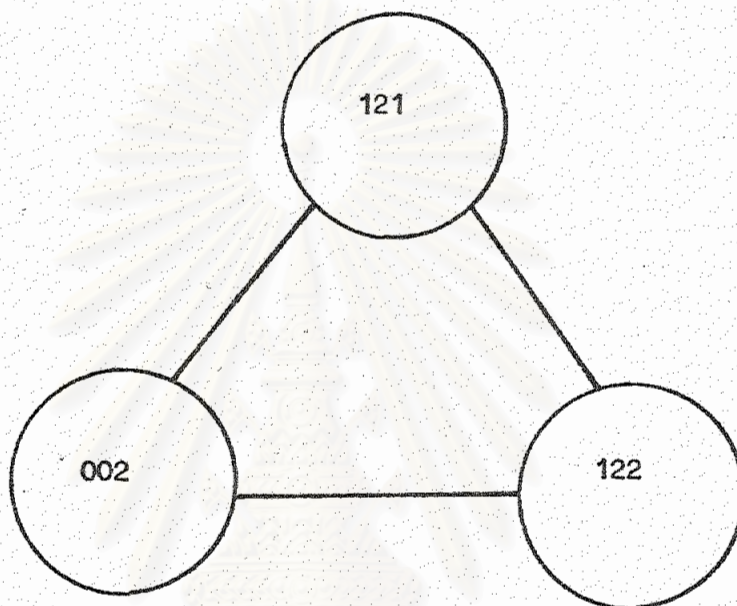
กลุ่มย่อยที่ 8

กลุ่มย่อยที่ 8 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้าน
คอยเข้มสมาชิกเพียง 3 คน หมายเลข 139 เท่านั้นเป็นคนนอก
หมู่บ้าน และสมาชิกทั้ง 3 คน ของกลุ่มย่อยนี้มีความสัมพันธ์กันอย่าง
แน่นแฟ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มย่อยที่ 9

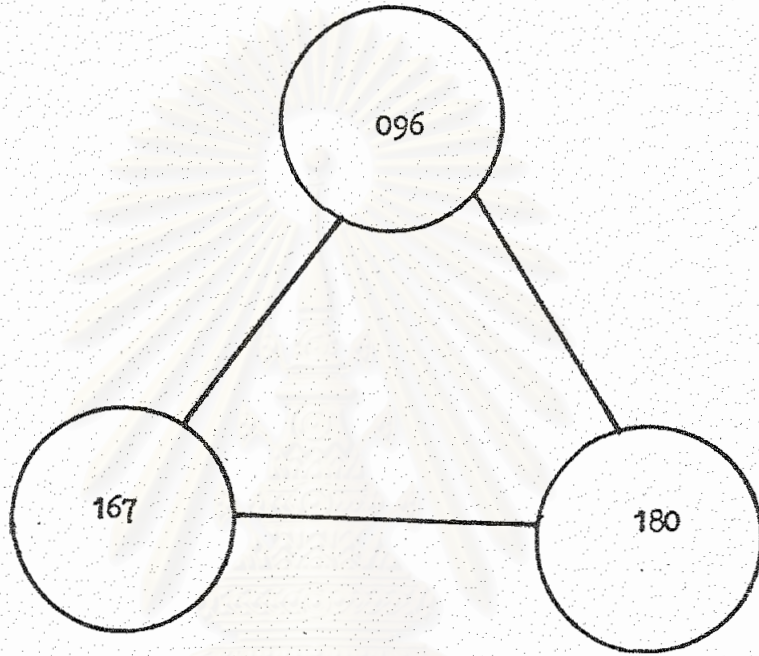

กลุ่มย่อยที่ 9 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้าน
คอยแธ มีสมาชิกเพียง 3 คนเช่นกัน หมายเลข 121 กับ หมายเลข 122
เป็นคนนอกหมู่บ้านคอยแธ สมาชิกทั้ง 3 คนนี้มีความสัมพันธ์ที่สนิทสนม
แน่นแฟ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

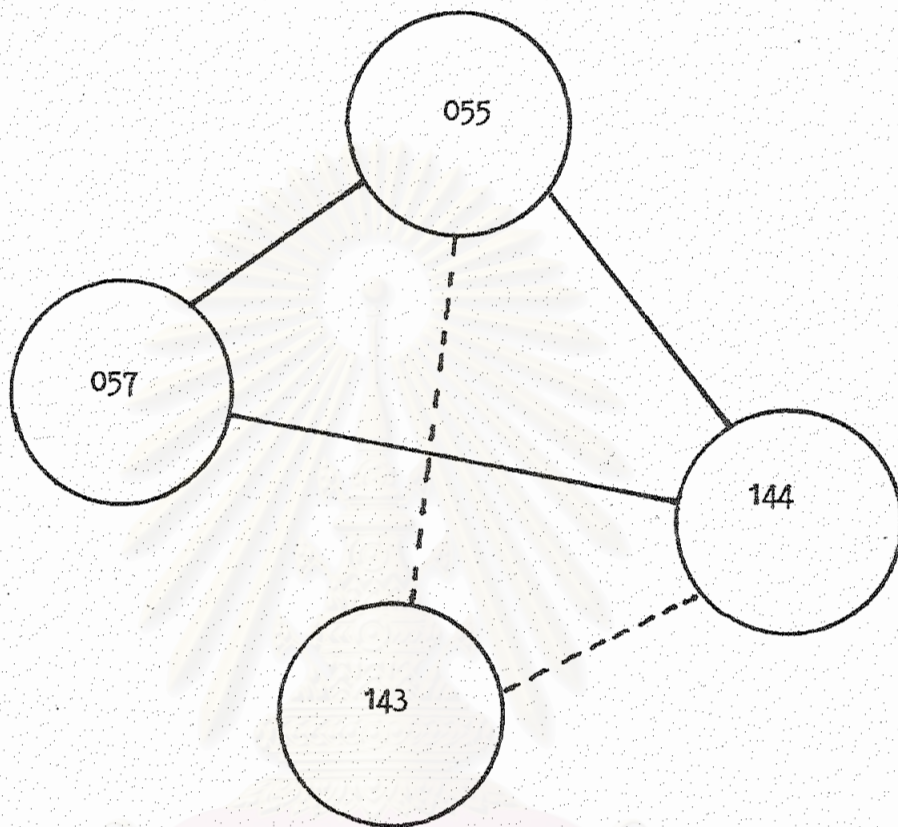
กลุ่มที่ 10

กลุ่มย่อยที่ 10 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้าน

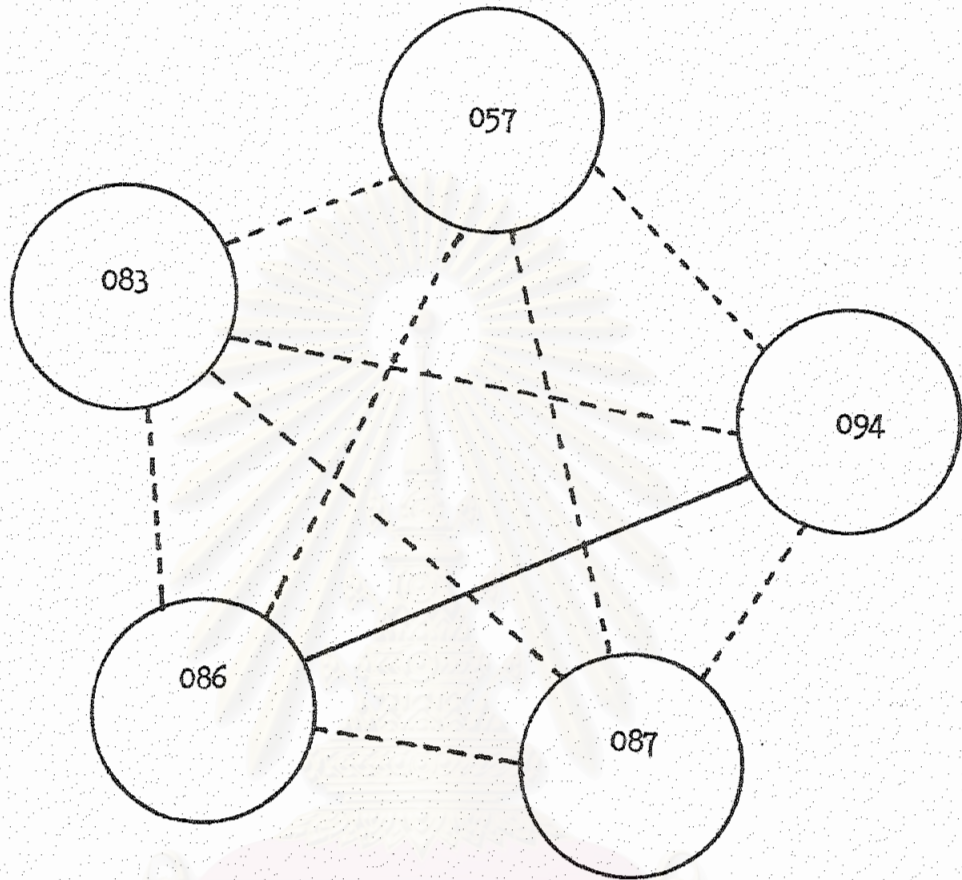
คอยแซ มีสมาชิก 3 คน หมายเลข 167 กับ หมายเลข 180
เป็นคนนอกหมู่บ้านคอยแซ สมาชิกทั้ง 3 คนนี้ มีความสัมพันธ์อันดีสนม
แน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยที่ 11

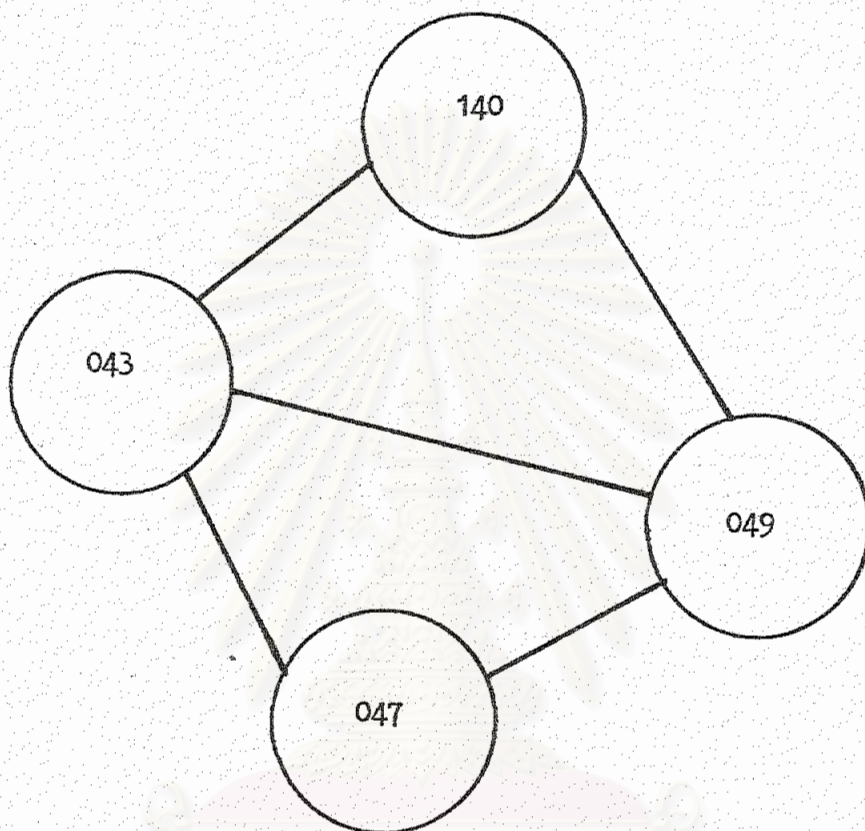
กลุ่มย่อยที่ 11 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้าน
คอยแฆมีสมาชิก 4 คน หมายเลข 143 กับ หมายเลข 144 เป็น
คนนอกหมู่บ้านคอยแฆ ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 055 กับ
หมายเลข 143 และความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 144 กับ หมายเลข 143
เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่ผิวเผิน นอกนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่สนิท
สนมแน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยที่ 12

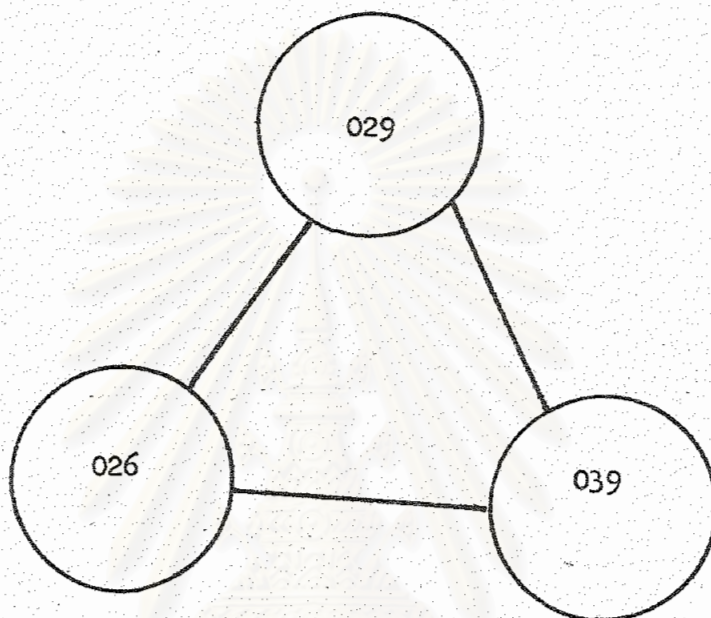
กลุ่มย่อยที่ 12 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้าน
คอกยามีสมาชิกทั้งหมด 5 คน ไม่มีคนภายนอกหมู่บ้านอยู่ในกลุ่มนี้
เลย ความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ของกลุ่มย่อยนี้เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะ
ผิวเผิน ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 094 กับหมายเลข 086
มีความสัมพันธ์อย่างสนิทสนมแน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยที่ 13

กลุ่มย่อยที่ 13 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้าน
คอยแฉะมีสมาชิก 4 คน หมายเลข 140 เป็นคนนอกหมู่บ้านคอยแฉะ
เพียงคนเดียว สมาชิกของกลุ่มที่เหลืออยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ ความ
สัมพันธ์ทั้งหมดในระหว่างสมาชิกของกลุ่มย่อยนี้เป็นความสัมพันธ์ใน
ลักษณะที่สนิทสนม ยกเว้นหมายเลข 140 กับ หมายเลข 047 ไม่มี
ความสัมพันธ์ต่อกันเลย

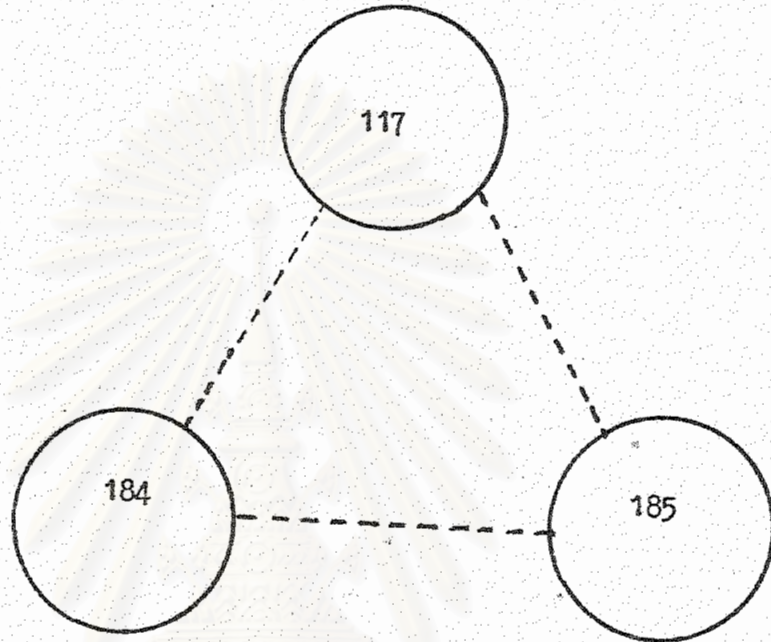
กลุ่มย่อยที่ 14

กลุ่มย่อยที่ 14 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้าน
คอยแฉะมีสมาชิกจำนวน 3 คน เป็นคนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ
ทั้งหมดและสมาชิกทั้งสามคนมีความสัมพันธ์ที่สนมแน่นแฟ้น

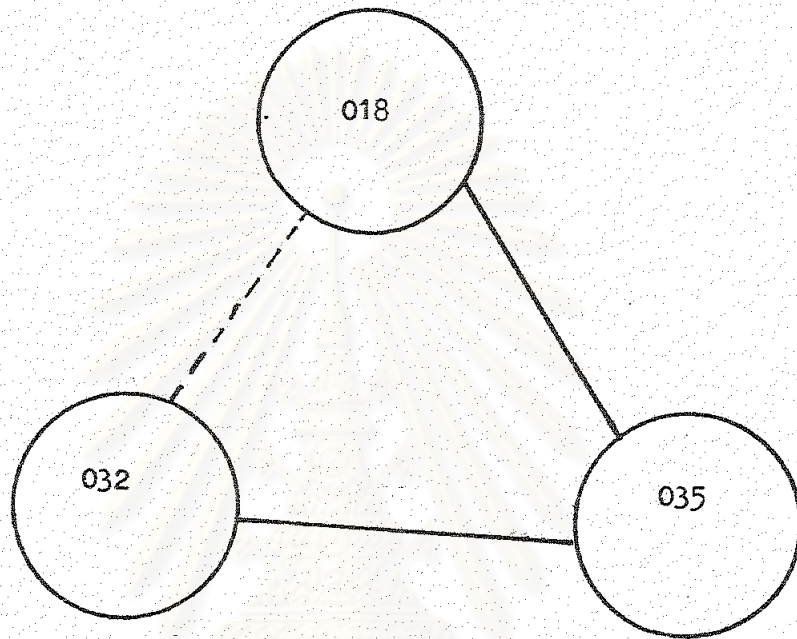
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มย่อยที่ 15

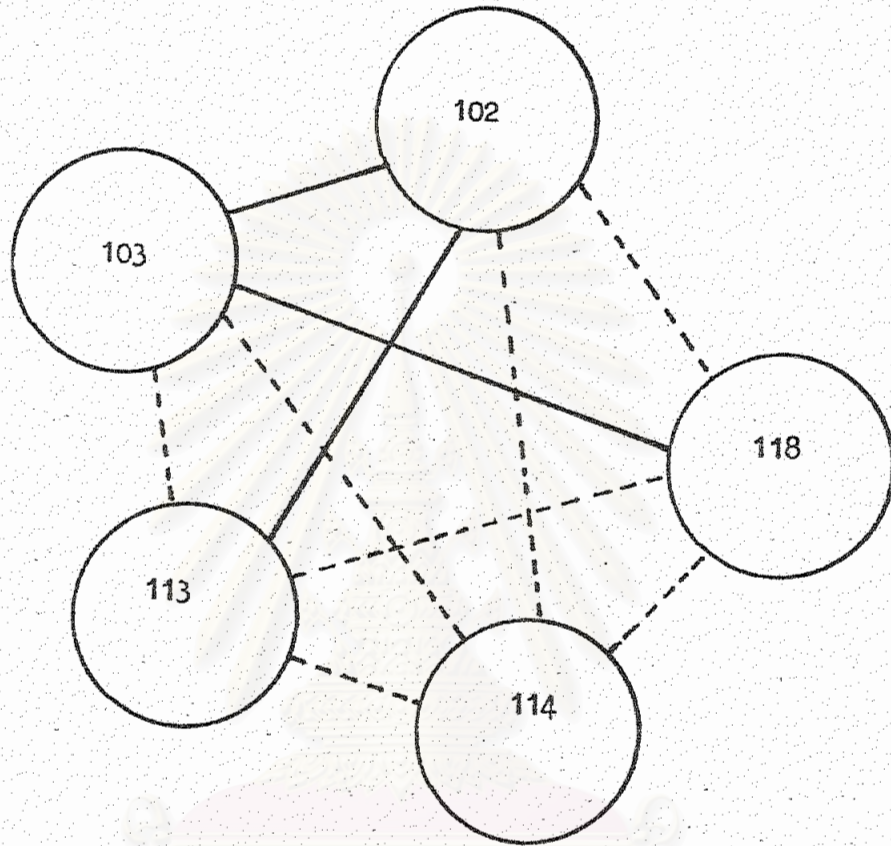
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 15 ของเครือข่ายการสื่อสาร
ของหมู่บ้านคอยแฉะมีด้วยกันทั้งหมด 3 คน หมายเลข 184 กับ
หมายเลข 185 เป็นคนนอกหมู่บ้าน และทั้งสามคนนี้มีความสัมพันธ์
กันอย่างผิวเผิน

กลุ่มย่อยที่ 16

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 16 ของเครือข่ายการสื่อสาร
ของหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งหมด 3 คน เป็นคนที่อาศัยอยู่ใน
หมู่บ้านคอยแฉะทั้งหมด ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 018 กับ
หมายเลข 032 เป็นความสัมพันธ์อย่างผิวเผิน แต่ความสัมพันธ์
ที่เหลือของสมาชิกของกลุ่มทั้งหมดเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะสนิทสนม
แน่นแฟ้น

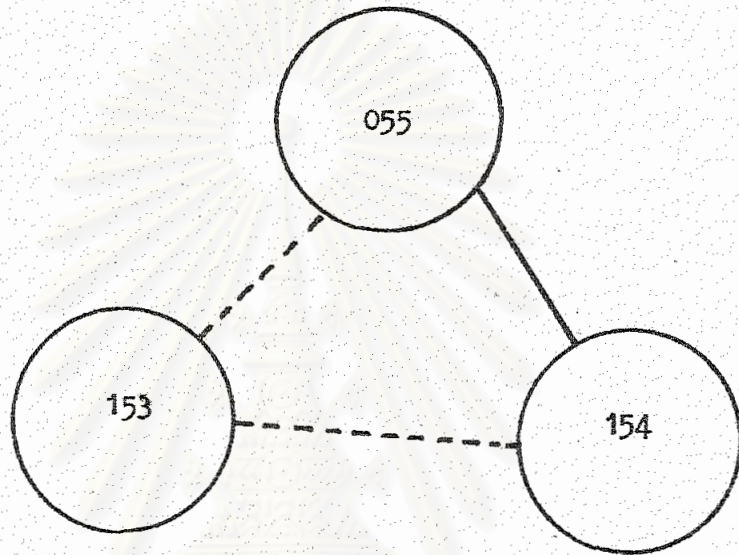
กลุ่มย่อยที่ 17

จากแผนภาพข้างบนนี้แสดงให้เห็นว่าสมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 17 ของเครือข่ายการสื่อสารในหมู่บ้านคอยแซ่มีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 5 คน หมายเลข 118 เป็นคนนอกหมู่บ้านคอยแซ่เท่านั้น ที่เหลืออาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ความสัมพันธ์ของสมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มย่อยนี้มีลักษณะเป็น ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 103 กับ หมายเลข 102 และหมายเลข 103 กับ หมายเลข 118 และหมายเลข 113 กับ หมายเลข 102 ที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะสนิทสนมแน่นแฟ้น

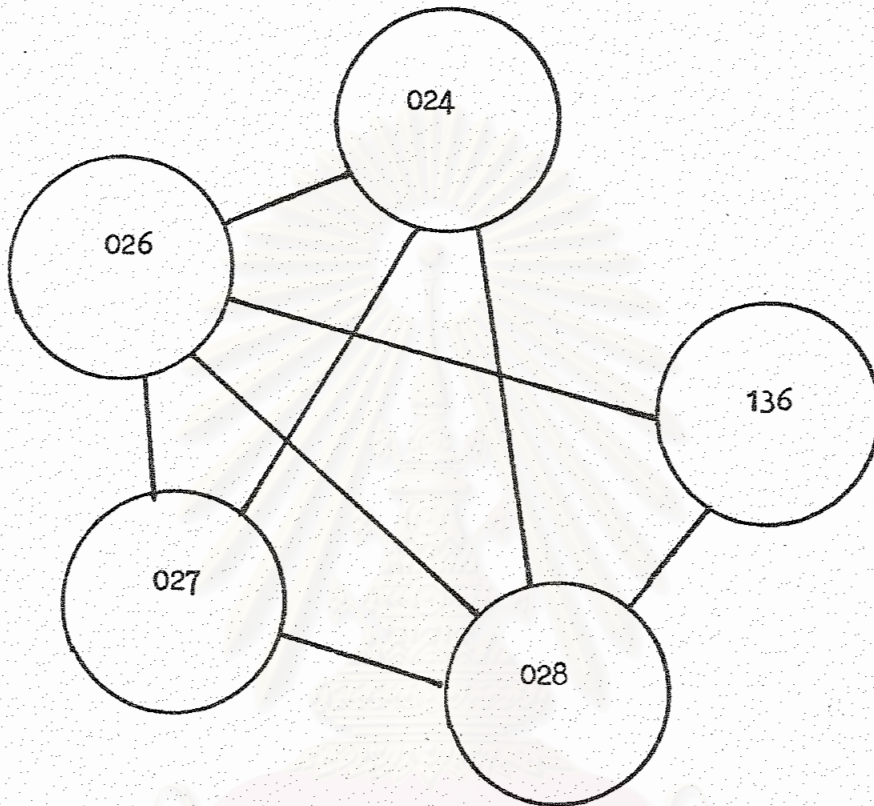

กลุ่มย่อยที่ 18

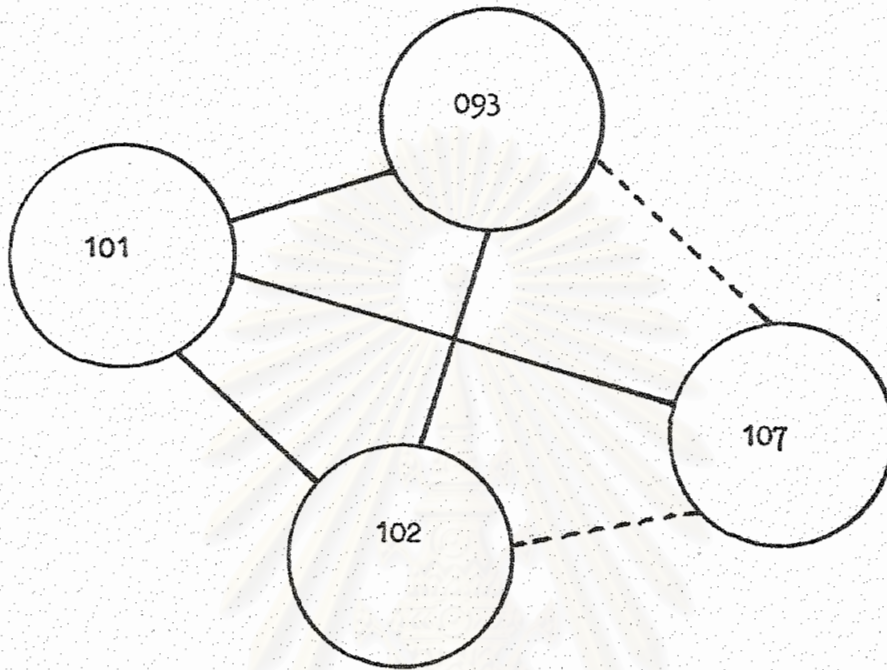
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 18 ของเครือข่ายการสื่อสาร
ของหมู่บ้านคอยแฉะมีสมาชิกทั้งหมด 3 คน หมายเลข 153 กับ หมายเลข
154 เป็นคนนอกหมู่บ้านคอยแฉะ ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 055
กับ หมายเลข 154 เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่สนิทสนม ส่วนความ
สัมพันธ์ที่เหลือภายในกลุ่มย่อยนี้ลักษณะของความ

กลุ่มย่อยที่ 19

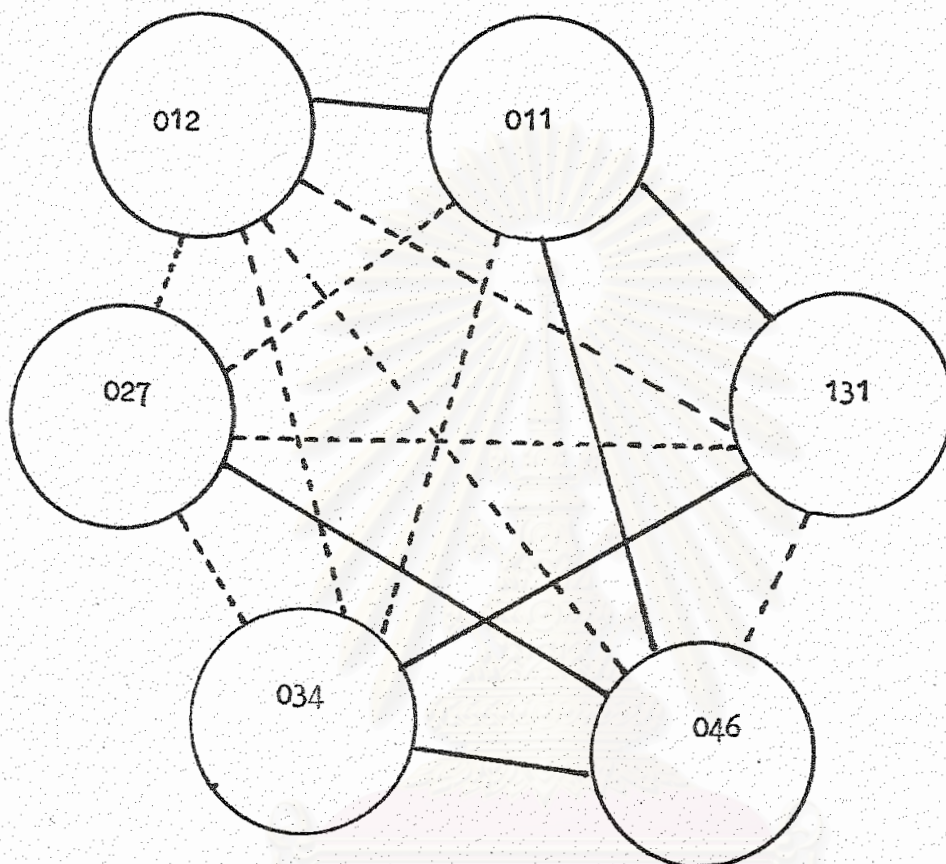
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 19 ของเครือข่ายการสื่อสาร
ของหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งหมด 5 คน ทุกคนอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
คอยแฉะยกเว้นหมายเลข 136 อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแฉะ สมาชิก
ของกลุ่มย่อยทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันในลักษณะสนิทสนมแน่นแฟ้น
ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 024 กับ หมายเลข 136
ไม่มีระดับลักษณะของความสัมพันธ์

กลุ่มย่อยที่ 20

จากแผนภาพข้างบนนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์
ของสมาชิกกลุ่มย่อยที่ 20 ของเครือข่ายการสื่อสารของหมู่บ้านลอยแช
มีลักษณะที่สนิทสนมแน่นแฟ้นยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 093
กับ หมายเลข 107 และหมายเลข 102 กับ หมายเลข 107 มีลักษณะ
ของความสัมพันธ์อย่างผิวเผิน สมาชิกของกลุ่มย่อยนี้อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
ลอยแชทั้งหมด

กลุ่มย่อยที่ 21

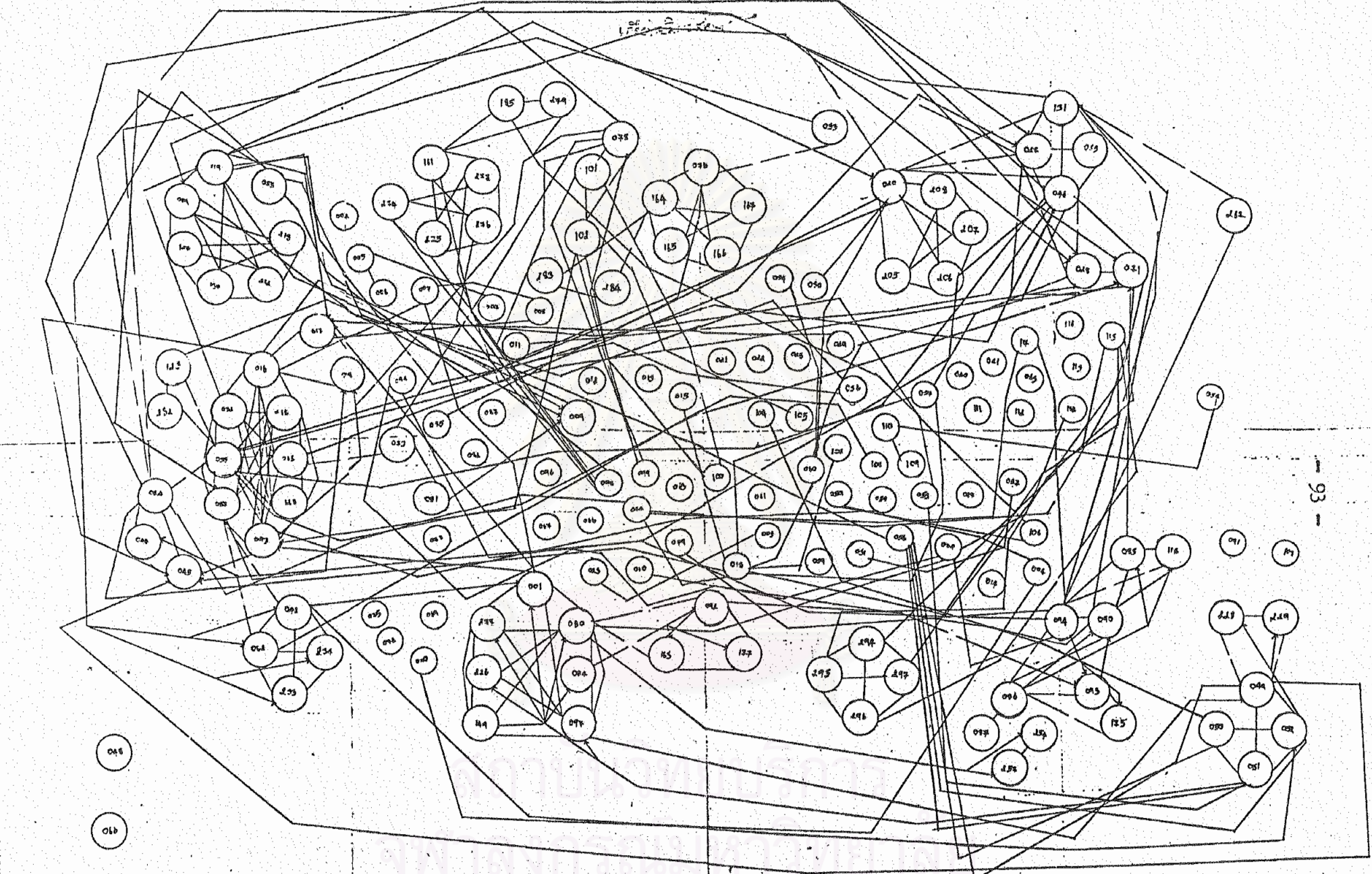
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 21 ของเครือข่ายการสื่อสาร
ของหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 6 คน ยกเว้นหมายเลข 131
เท่านั้นที่อยู่นอกหมู่บ้านคอยแฉะ ลักษณะความสัมพันธ์ส่วนใหญ่
ของระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มย่อยนี้มีลักษณะความสัมพันธ์กันอย่าง
ฉิวเฟิน ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 011 กับหมายเลข 131
และหมายเลข 011 กับ หมายเลข 012 และหมายเลข 011 กับ 046
และหมายเลข 046 กับ หมายเลข 027 และหมายเลข 046 กับ
หมายเลข 034 ที่มีลักษณะความสัมพันธ์ที่สนิทสนมแน่นแฟ้น

เท่าที่ได้กล่าวมาแล้ว เป็นผลของการ จัดกลุ่มย่อยด้วย
วิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ สำหรับเครือข่ายการสื่อสาร ของหมู่บ้าน
คอยแซในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์เครือข่ายมิตร สหายของหมู่บ้าน
คอยแซ

2. เครือข่ายมิตร สหาย

เครือข่ายนี้เกิดจากคำถามที่เราต้องการรู้ว่าใคร
เป็นเพื่อนกับใครบ้าง เพราะเครือข่ายการสื่อสารมาจากคำถาม
ที่ว่า ใครติดต่อสื่อสารกับใครบ้างในช่วงเวลาที่เรากำหนดให้ การที่
เราจำเป็นต้องหาโครงสร้างเครือข่ายมิตร สหายเพราะเราเชื่อว่า
ความเป็นมิตร สหายในหมู่บ้านชนบทจะช่วยเหลือกิจกรรมของงาน
พัฒนาได้ และในบางครั้งอาจจะไม่ได้ติดต่อกันมาในช่วงระยะเวลา
ที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยจึงต้องการวิเคราะห์เครือข่ายมิตร สหาย
ของหมู่บ้านคอยแซด้วย ผลของการศึกษาข้อมูลนำมาสร้างเป็นโครงสร้าง
มิตร สหายของหมู่บ้านคอยแซได้นำเสนอเอาไว้ในแผนภาพที่ 4
ดังต่อไปนี้

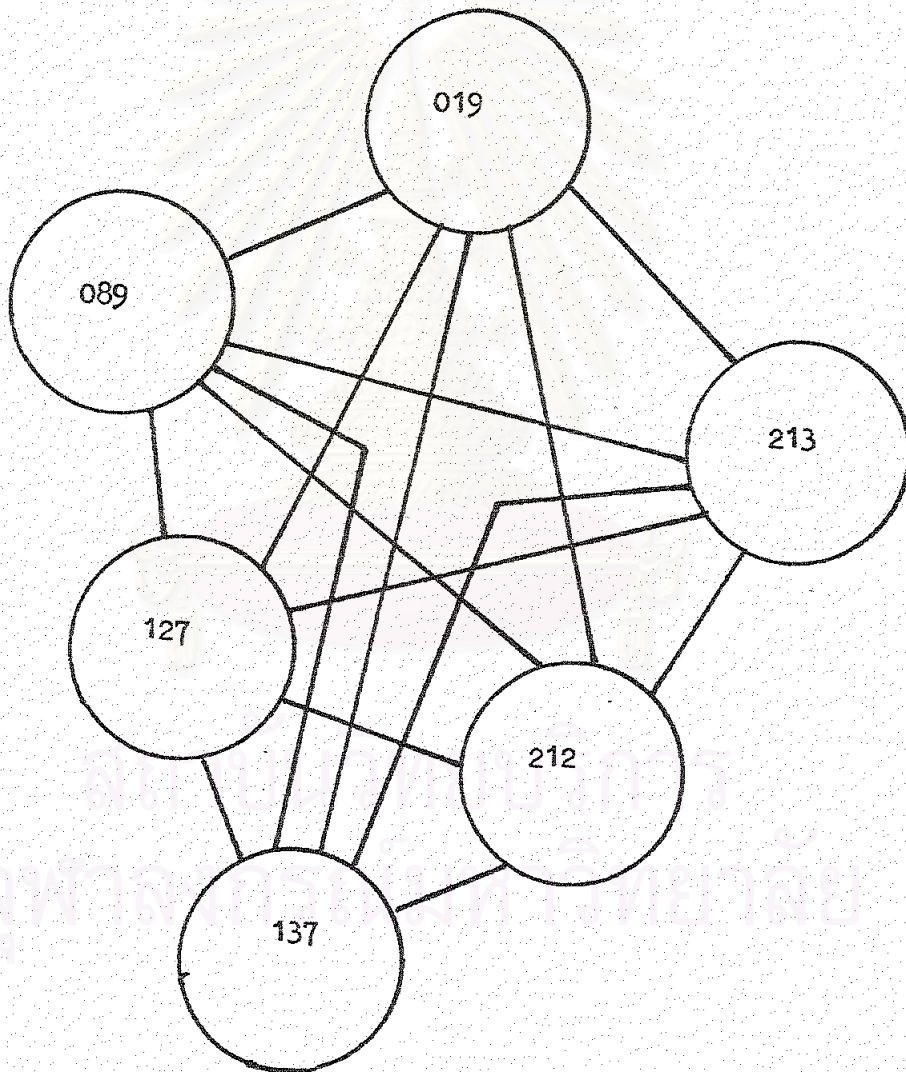
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 4 เครือข่ายมิเตอร์ สหายนพพานค้อยแซ

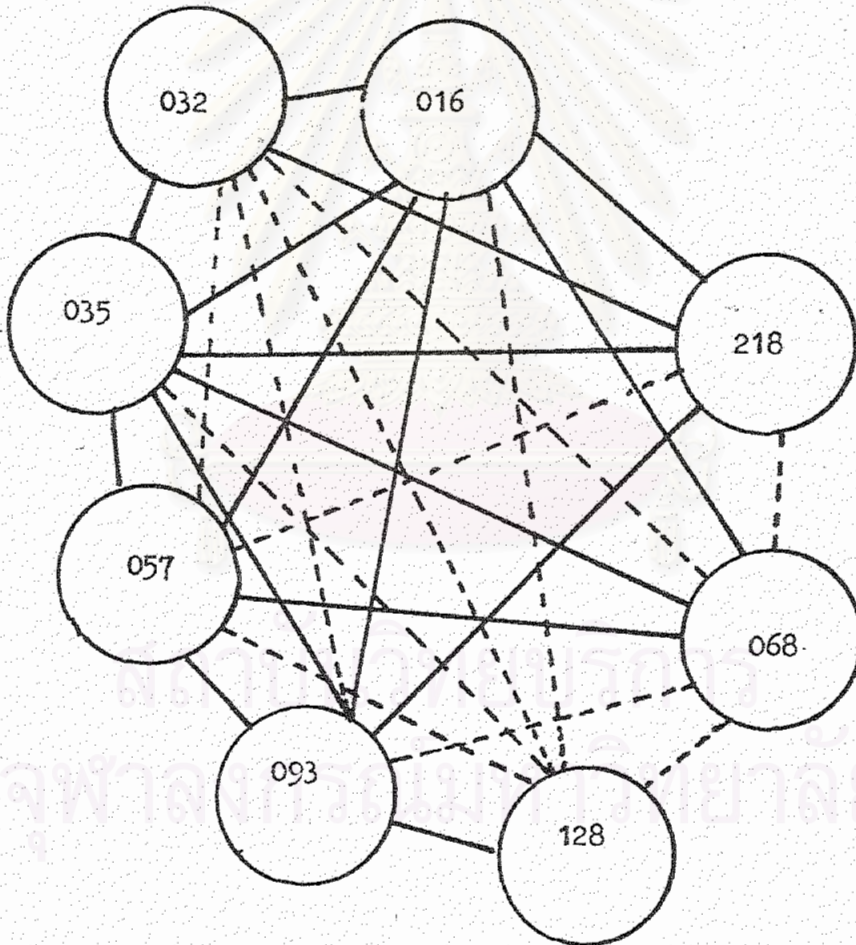
เพื่อให้การวิเคราะห์โครงสร้างมิตรสหายมีความละเอียดยิ่งขึ้น ในตอนต่อไปนี้จะเป็นการวิเคราะห์โครงสร้างของกลุ่มย่อยที่อยู่ในโครงสร้างมิตรสหายในหมู่บ้านคอยแซแยกออกไปแต่ละกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 1 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 6 คน เฉพาะหมายเลข 019
กับ หมายเลข 069 เท่านั้นที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ สมาชิกที่
เหลือของกลุ่มย่อยนี้อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแฉะ ลักษณะความสัมพันธ์
ระหว่างสมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อยนี้มีลักษณะความสัมพันธ์ที่สนิทสนม
แน่นแฟ้น

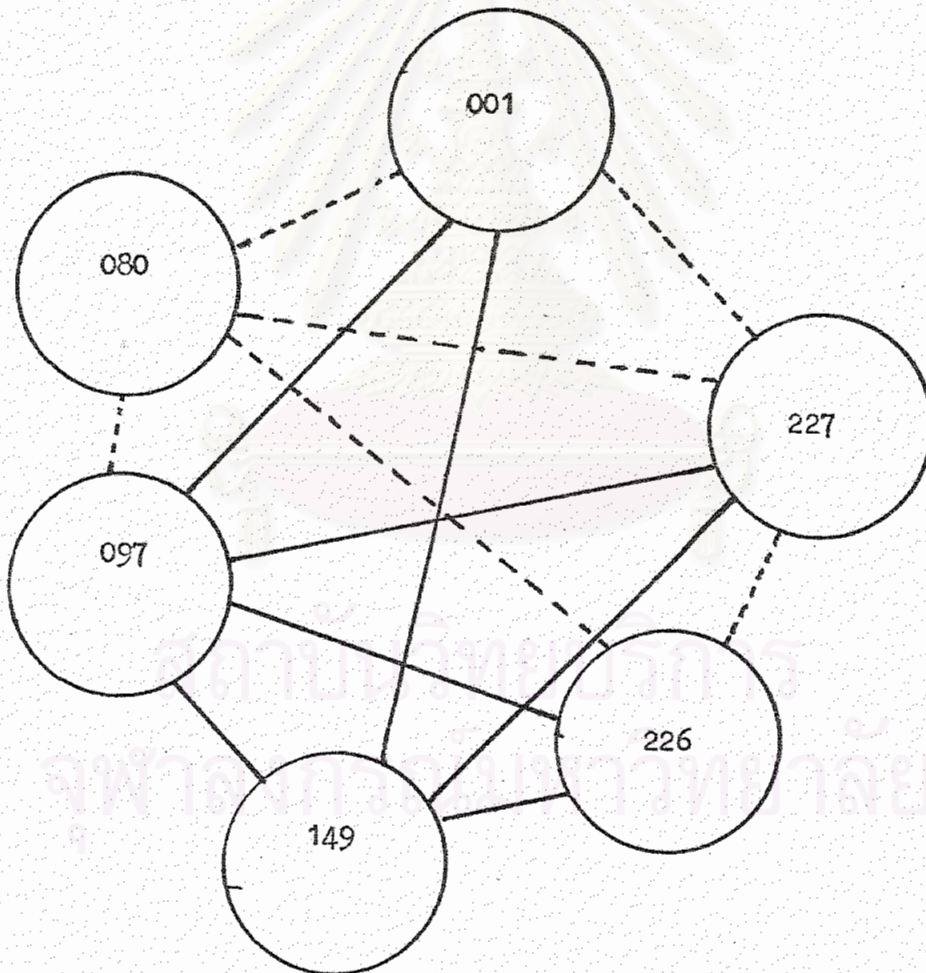
กลุ่มย่อยที่ 2

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 2 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ของหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 8 คน หมายเลข 218 กับ หมายเลข
128 เท่านั้นที่อาศัยอยู่นอกหมู่บ้าน นอกนั้นอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะส่วนใหญ่
ของความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มย่อยมีความสัมพันธ์อย่าง
สนิทสนมแน่นแฟ้นจากเส้นหนักที่โยงถึงกัน แต่ความสัมพันธ์ในลักษณะ
ที่ผิวเผินจากเส้นประก็มีจำนวนมากพอสมควรในกลุ่มย่อยนี้

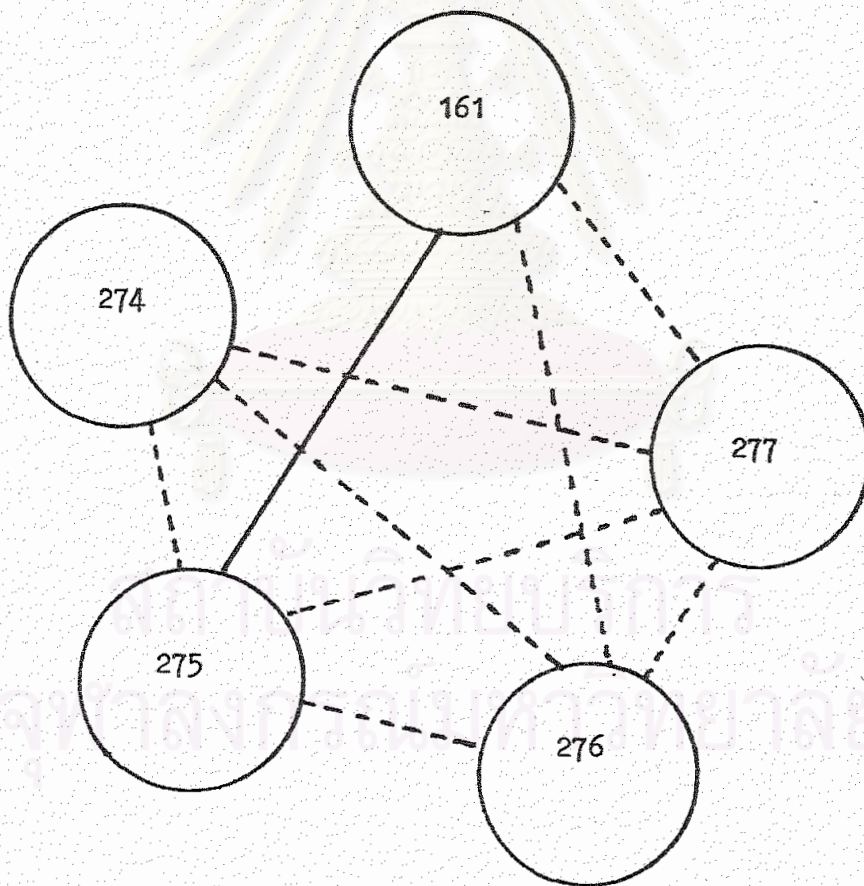
กลุ่มย่อยที่ 3

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 3 ของเครือข่ายมิตรสหาย

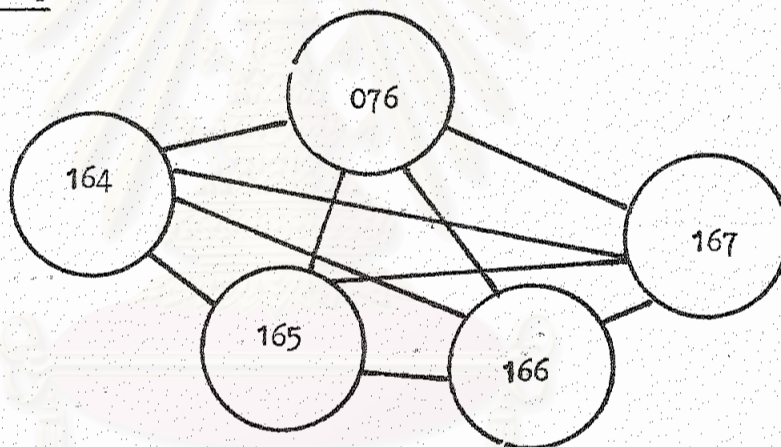
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวน 6 คน หมายเลข 227 หมายเลข 226 และหมายเลข 149 เป็นคนอาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแฉะ นอกนั้นอาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ ความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มย่อยนี้มีลักษณะสนิทสนม ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 080 กับ 001 และ 001 กับ 227 และ 080 กับ 227 และ 227 กับ 226 และ 080 กับ 226 ที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะผิวเผิน

กลุ่มย่อยที่ 4

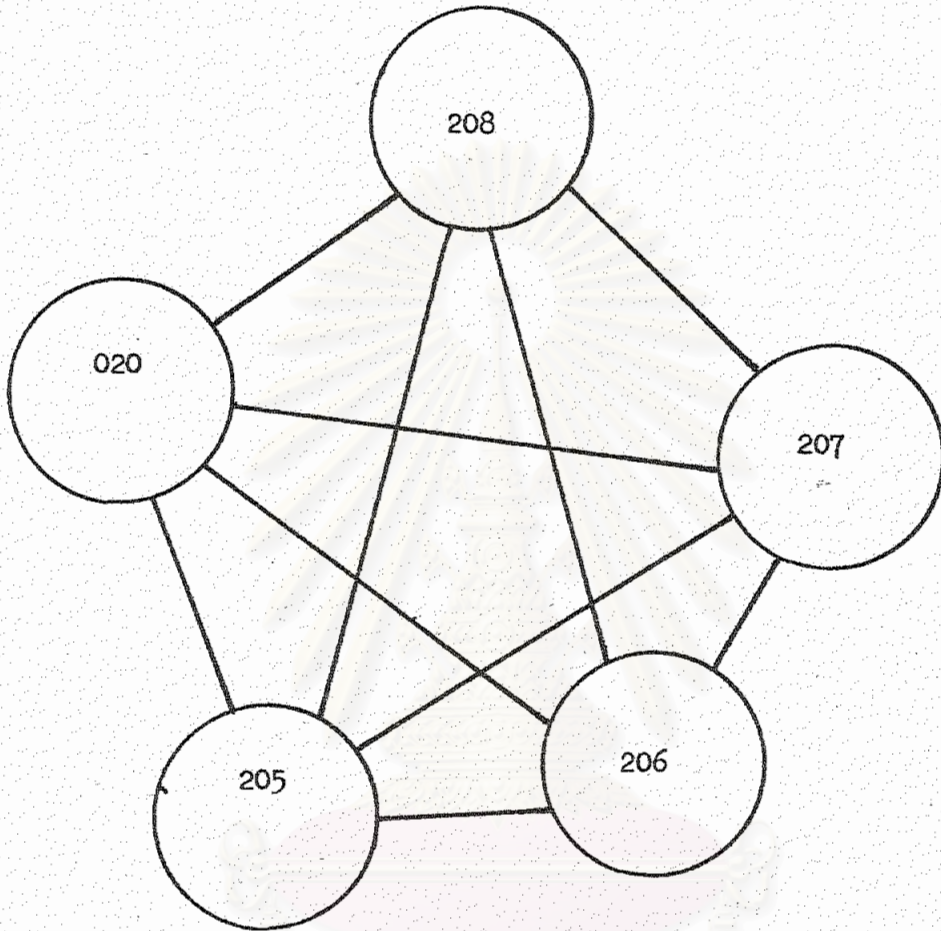
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 4 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแซจำนวนทั้งสิ้น 5 คน สมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อยนี้
อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแซทั้งหมด ก็แสดงว่าสมาชิกของกลุ่มนี้ต่าง
ก็ต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแซ จึงได้
ถูกระบุชื่อว่าเป็นมิตรสหาย ส่วนใหญ่ของความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
ในกลุ่มย่อยนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างฉิวเฉือน ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่าง
หมายเลข 161 กับ หมายเลข 275 มีความสัมพันธ์ในลักษณะสนิทสนม
แน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยที่ 5

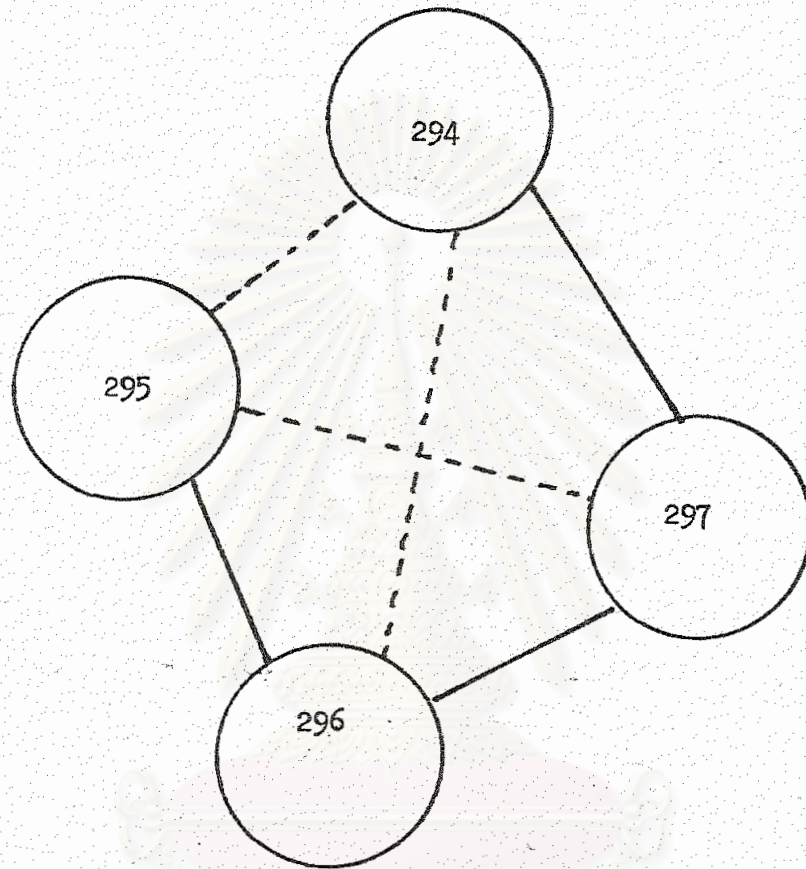
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 5 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแซจำนวนทั้งสิ้น 5 คน หมายเลข 076 เท่านั้นที่
เป็นคนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน สมาชิกของกลุ่มย่อยที่เหลืออาศัยอยู่นอก
หมู่บ้าน ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อยนี้มีความ
สนิทสนมแน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยที่ 6

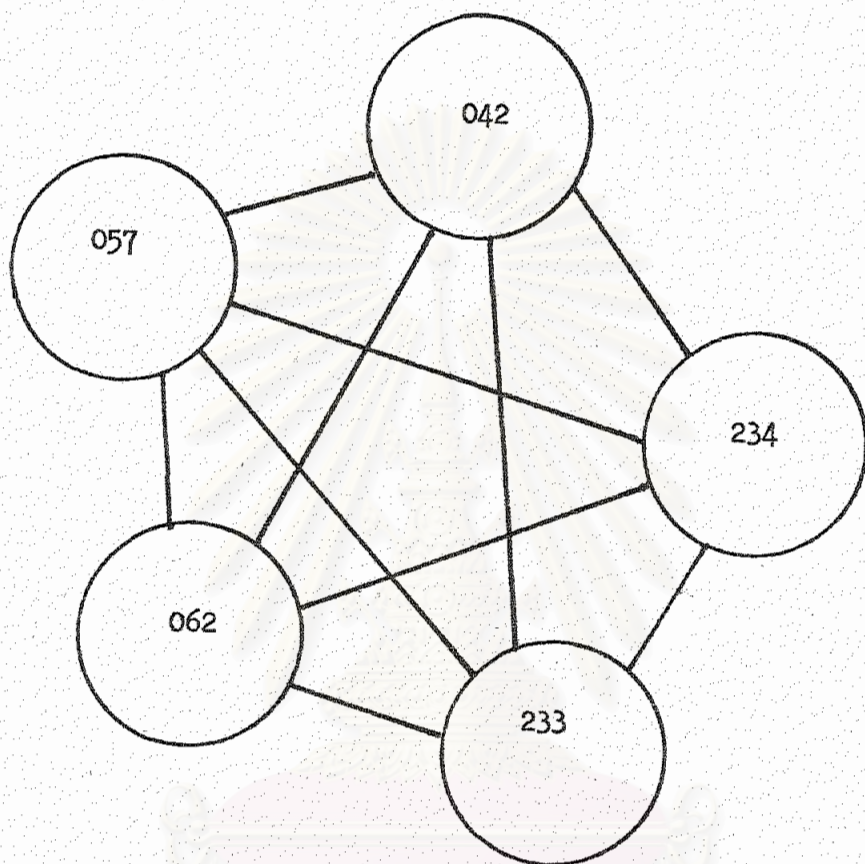
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 6 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 5 คน เป็นคนที่อาศัยอยู่นอกหมู่บ้าน
คอยแฉะทั้งหมดยกเว้นหมายเลข 020 เท่านั้นที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ
ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อยนี้มีความสนิทสนม
แน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยที่ 7

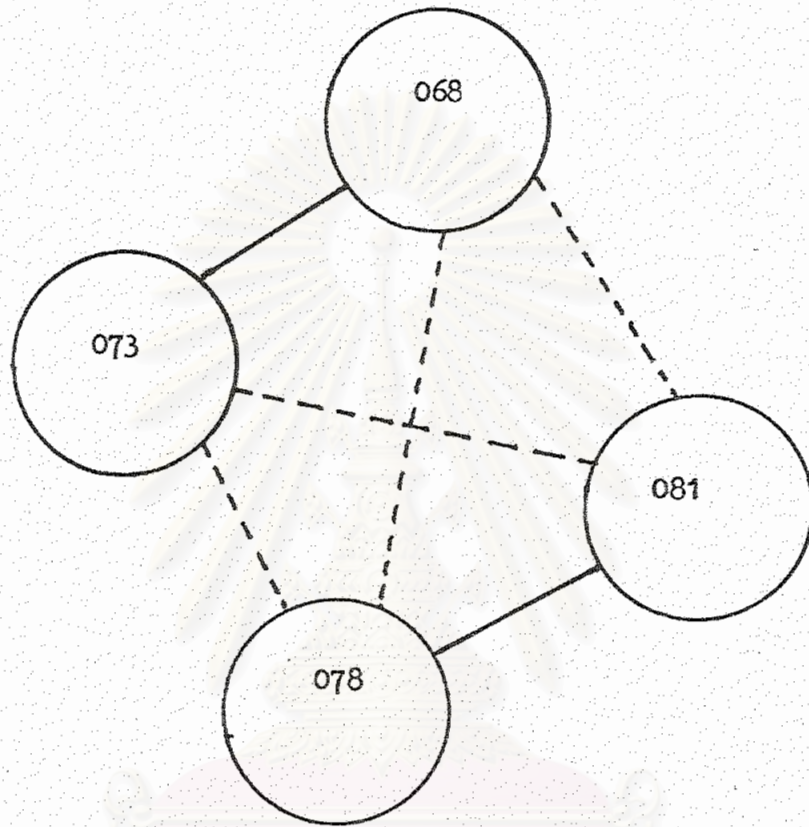
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 7 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน สมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อย
นี้อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแฉะ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภาพ
ในกลุ่มมีทั้งสนิทสนมและวิว เป็นจำนวนเท่า ๆ กัน คู่อันดับจำนวน
เส้นหนักกับจำนวนเส้นประที่โยงหมายแตกต่างกัน เข้าด้วยกัน

กลุ่มย่อยที่ 8

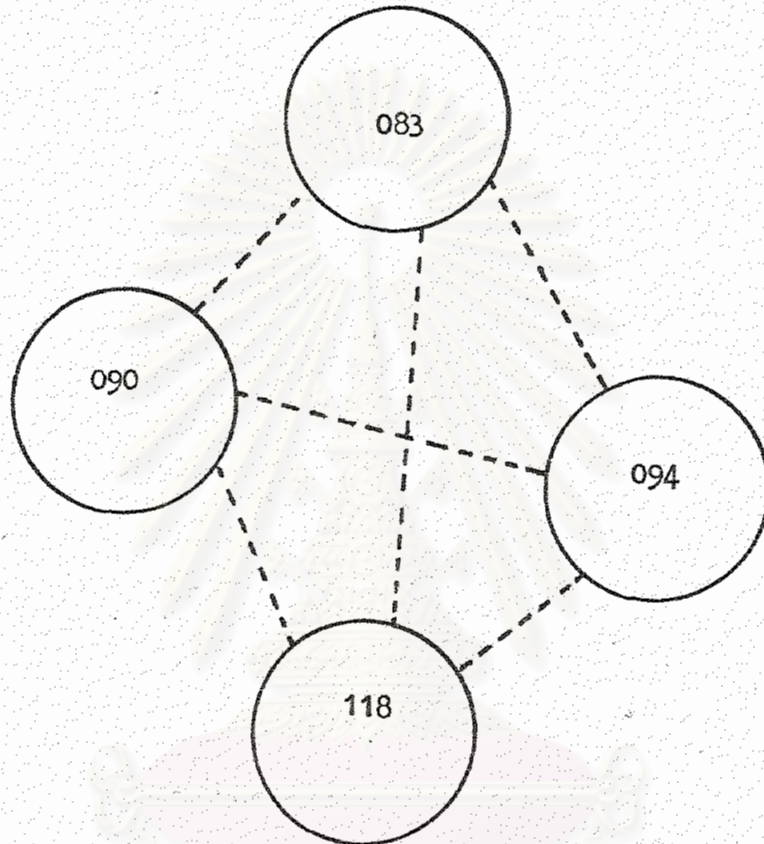
จากแผนภาพข้างบนนี้แสดงให้เห็นถึงสมาชิกของ
กลุ่มย่อยที่ 8 ของเครือข่ายมิตรสหายในหมู่บ้านกอยแะจำนวนทั้งสิ้น
5 คน เฉพาะหมายเลข 234 กับ หมายเลข 233 เป็นคนที่อาศัย
อยู่นอกหมู่บ้านกอยแะ สมาชิกคนอื่น ๆ นอกจากนี้อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
กอยแะ ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกทั้งหมดมีลักษณะที่สนิทสนม
แน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยที่ 9

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 9 ของเครือข่ายมิตร สหายในหมู่บ้านคอยแจจำนวนทั้งสิ้น 4 คน ทุกคนอาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแจ
เฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 068 กับ หมายเลข 073 และ
หมายเลข 081 กับ หมายเลข 078 เท่านั้นที่บังคับจะสนิทสนมแน่นแฟ้น
ส่วนความสัมพันธ์ที่เหลือของสมาชิกภายในกลุ่มย่อยมีลักษณะผิว เป็น

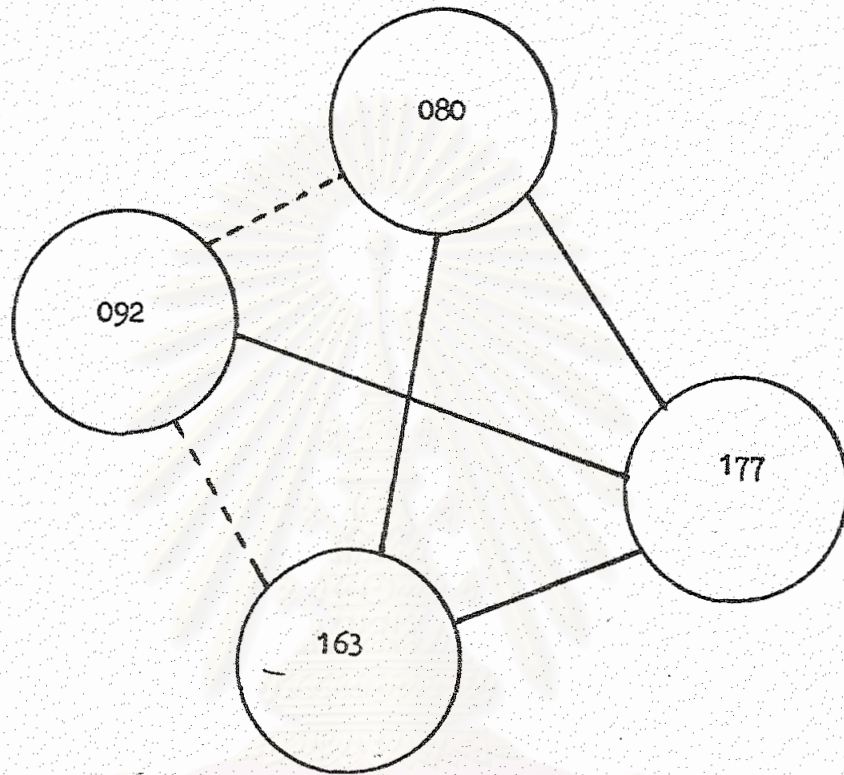
กลุ่มย่อยที่ 10

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 10 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านกอยแจ่มมีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน หมายเลข 118 เท่านั้นเป็น
คนที่อาศัยอยู่นอกหมู่บ้าน ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกทั้งหมดมี
ลักษณะผิวเผิน

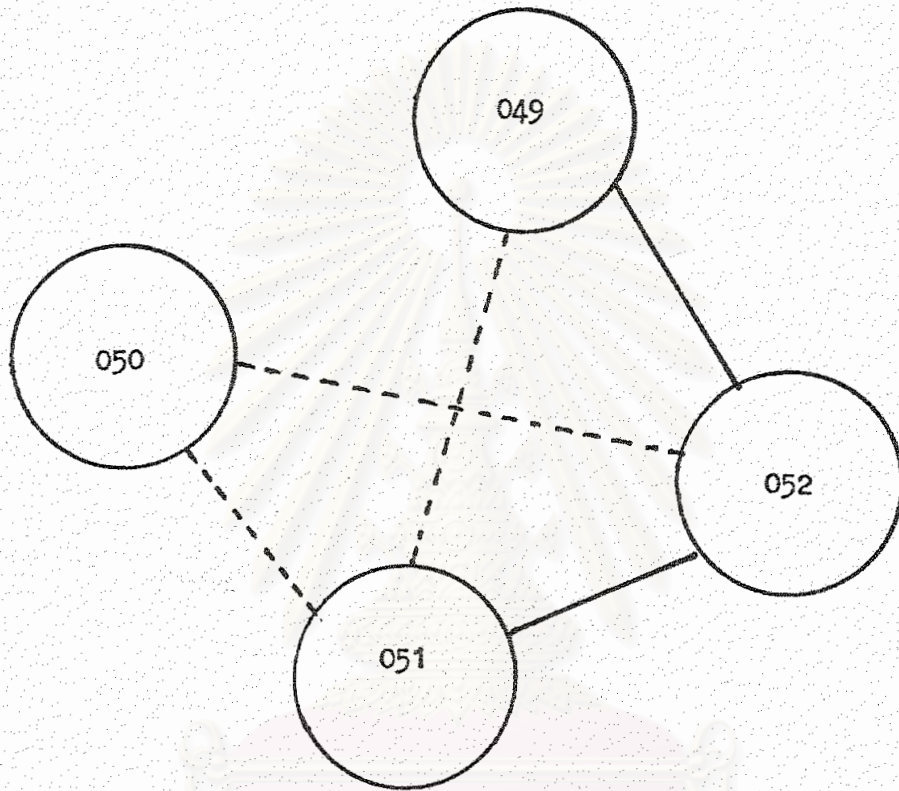

กลุ่มย่อยที่ 11

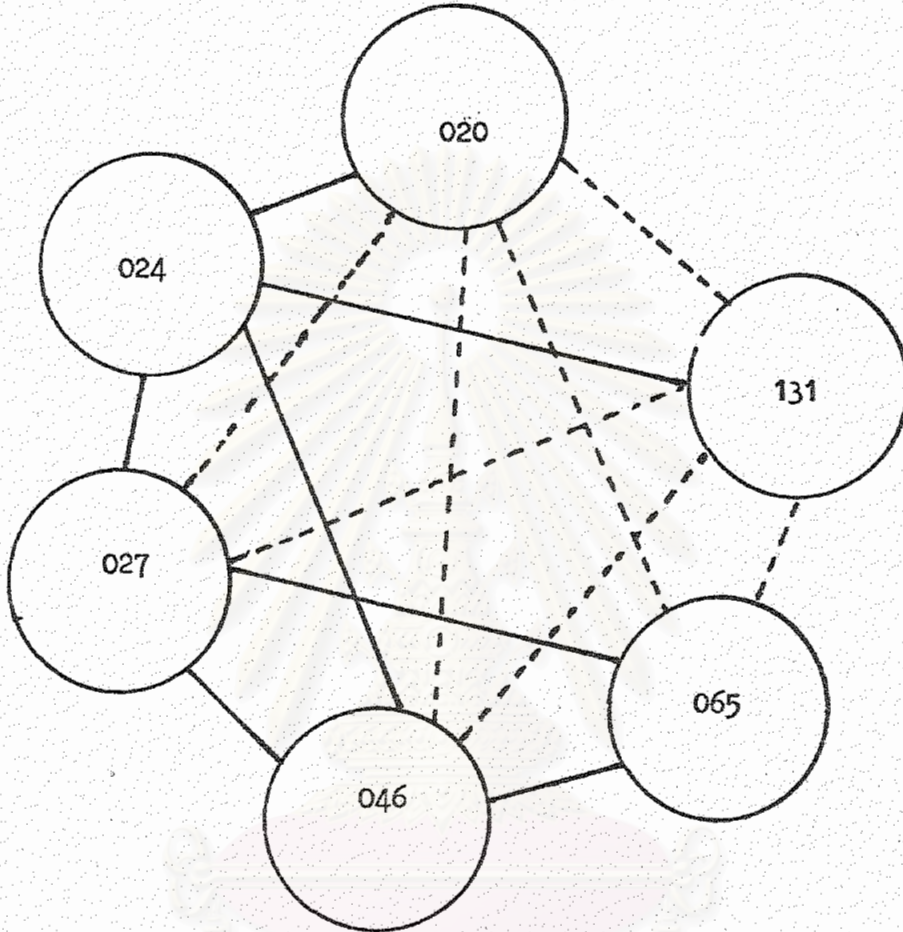
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 11 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอตยามีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน หมายเลข 177 กับ หมายเลข
163 เป็นคนที่อาศัยอยู่นอกหมู่บ้าน ส่วนหมายเลข 080 กับ หมายเลข
092 อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ลักษณะความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ของสมาชิกภายใน
กลุ่มย่อยนี้จะมีลักษณะสัมพันธ์แบบ ถักเส้นกรที่ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข
092 กับ หมายเลข 080 และหมายเลข 092 กับหมายเลข 163 มี
ลักษณะตัวเป็น

กลุ่มย่อยที่ 12

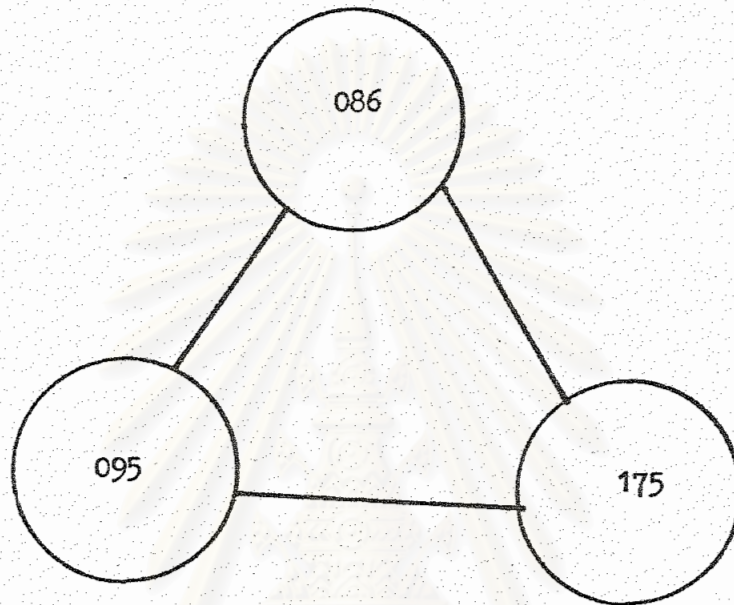
สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 12 ของเครือข่ายมิตรสหายใน
หมู่บ้านคอยแรมจำนวนทั้งสิ้น 4 คน เป็นคนที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
คอยแรมทั้งหมด ลักษณะความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ลักษณะผิวเผิน ยกเว้น
ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 049 กับ หมายเลข 052 และ
หมายเลข 052 กับ หมายเลข 051 มีลักษณะสนิทสนม ความสัมพันธ์
ระหว่างหมายเลข 049 กับ หมายเลข 050 ไม่ระบุความสัมพันธ์

กลุ่มย่อยที่ 13

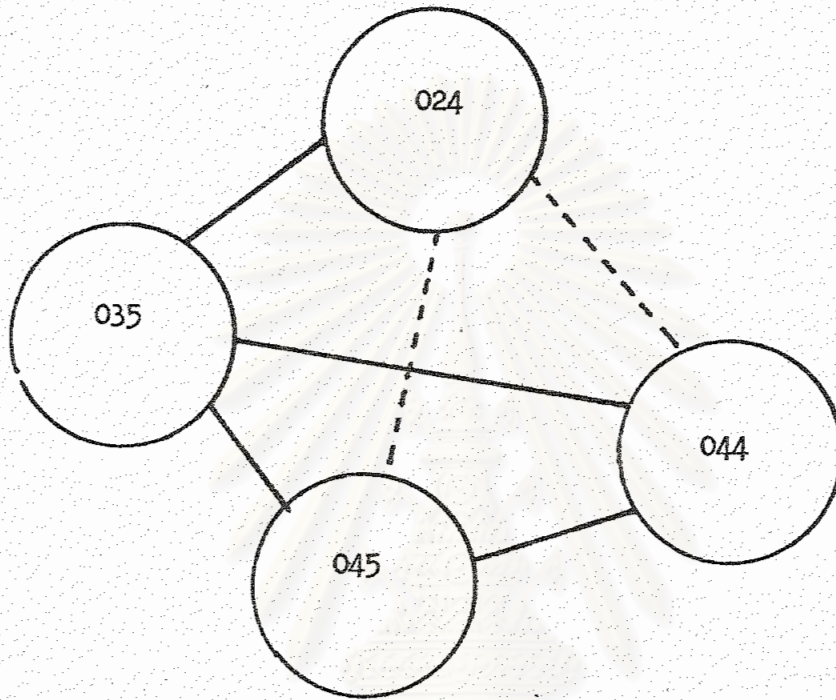
สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 13 ของเครือข่ายมิตรสหายในหมู่บ้านคอยแะจำนวนทั้งสิ้น 6 คน เฉพาะหมายเลข 131 เท่านั้นที่อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแะ สมาชิกที่เหลือทั้งหมดของกลุ่มนี้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแะ ลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มย่อยนี้มีความสัมพันธ์สนิทสนมและผิวเผินในจำนวนเท่า ๆ กัน ศึกษาค้นหนักค้นลึกถึงความสนิทสนม และเส้นประแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ผิวเผิน

กลุ่มย่อยที่ 14

สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 14 ของเครือข่ายมิตรสหายใน
หมู่บ้านคอยแซ่จำนวนทั้งสิ้น 3 คน หมายเลข 175 เป็นคนที่อยู่นอก
หมู่บ้านคอยแซ่ แต่หมายเลข 095 กับ หมายเลข 086 เป็นคนที่
อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแซ่

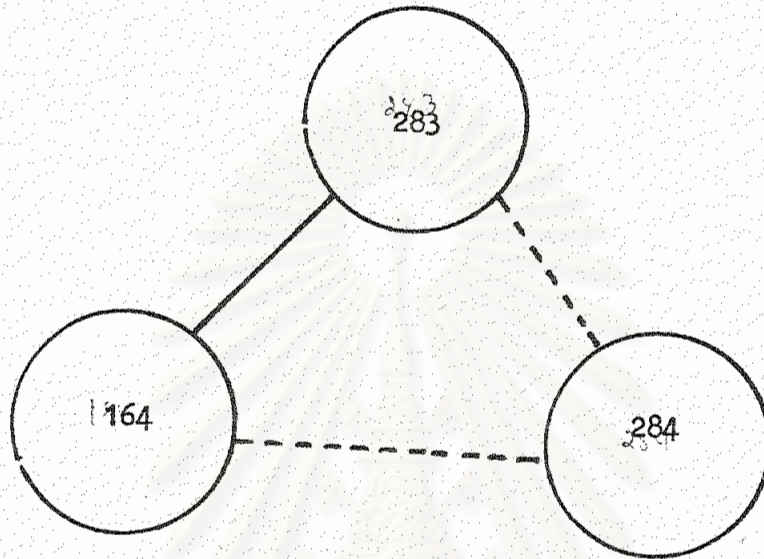
กลุ่มย่อยที่ 15

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 15 ของเครือข่ายการสื่อสาร
ในหมู่บ้านคอยแซจำนวนทั้งสิ้น 4 คน ทั้งหมดอาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแซ
ลักษณะความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ของสมาชิกมีความสนิทสนมแน่นแฟ้น ยกเว้น
ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 024 กับ หมายเลข 044 และหมายเลข
024 กับ หมายเลข 045 ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่ดี

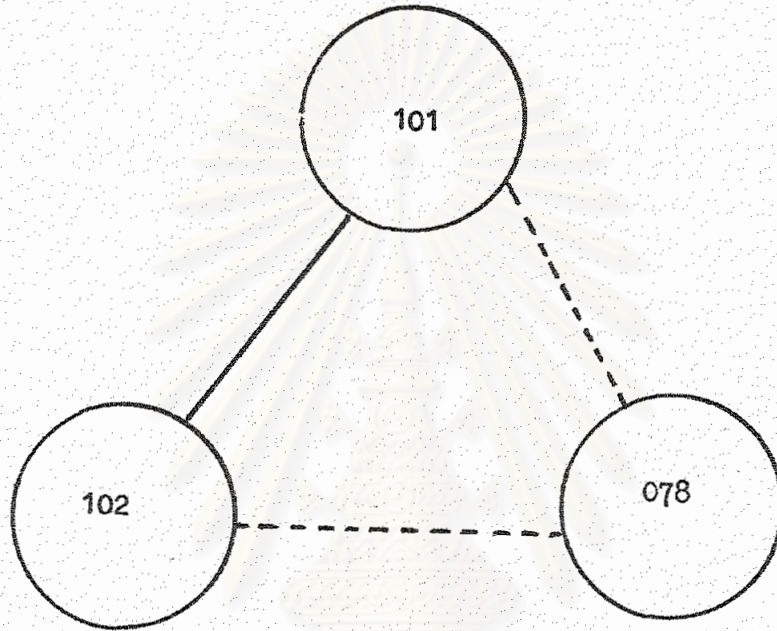
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มย่อยที่ 16

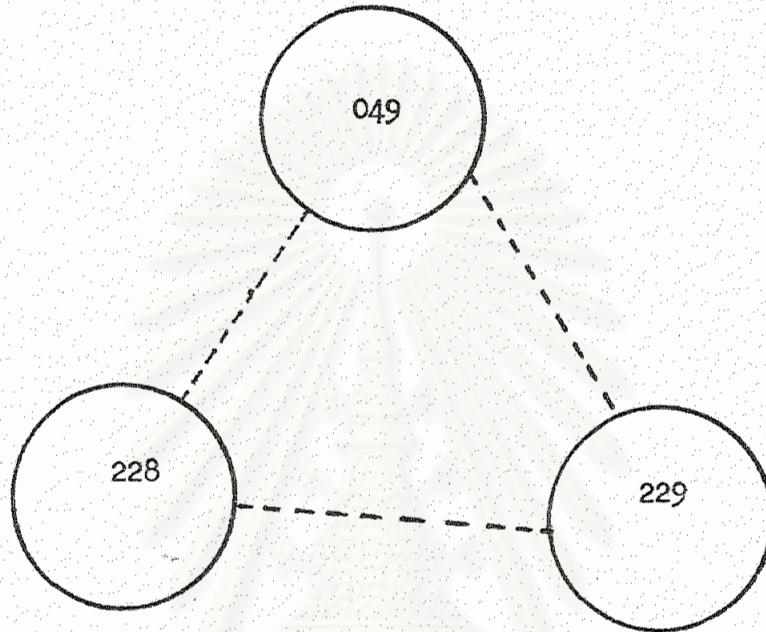
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 16 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแซ่จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ทั้งหมดอาศัยอยู่นอกหมู่บ้าน
คอยแซ่ สมาชิกทั้ง 3 คนของกลุ่มนี้ต้องมีมิตรสหายภายในหมู่บ้าน
คอยแซ่อยู่ด้วยจึงปรากฏดังข้างถึงในคำตอบแบบสัมภาษณ์ ลักษณะ
ของความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 164 กับ หมายเลข 284
และหมายเลข 284 กับ หมายเลข 283 มีลักษณะเป็นเพื่อน แต่ความ
สัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 164 กับ หมายเลข 283 มีลักษณะใกล้ชิด
สนิทสนม

กลุ่มย่อยที่ 17

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 17 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแหว่จำนวนทั้งสิ้น 3 คน สมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อยนี้
อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแหว่ ลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข
101 กับ หมายเลข 102 มีความสนิทสนมแน่นแฟ้นส่วนความสัมพันธ์
อื่น ๆ นอกจากนี้มีลักษณะผิวเผิน

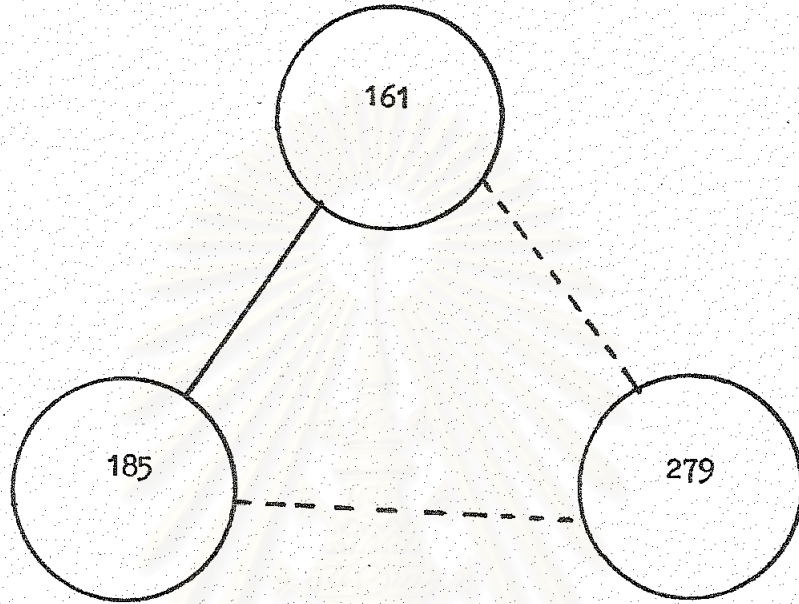
กลุ่มย่อยที่ 18

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 18 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแซ่จำนวนทั้งสิ้น 3 คน หมายเลข 228 กับ หมายเลข
229 เป็นคนที่อยู่นอกหมู่บ้านคอยแซ่ หมายเลข 049 เจริญคนเถียวที่
อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแซ่ ลักษณะความสัมพันธ์ทั้งหมดของสมาชิกภายใน
กลุ่มย่อยนี้มีลักษณะผิวเผิน

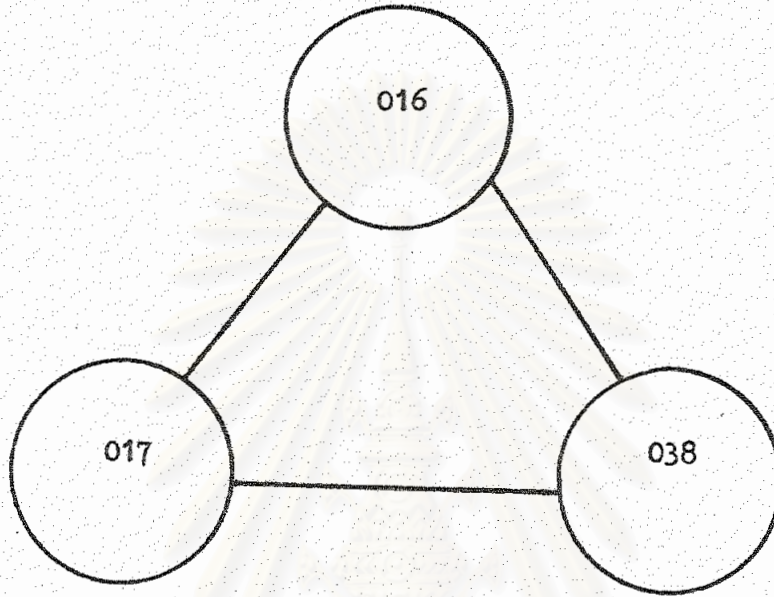

กลุ่มย่อยที่ 19

สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 19 ของเครือข่ายมิตรสหายในหมู่บ้านกอยแซจำนวนทั้งสิ้น 3 คน สมาชิกของกลุ่มย่อยนี้ทั้งหมดอาศัยอยู่นอกหมู่บ้านกอยแซ ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 161 กับหมายเลข 185 มีลักษณะใกล้ชิดสนิทสนม แต่ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 161 กับ หมายเลข 279 และหมายเลข 185 กับ หมายเลข 279 มีลักษณะผิวเผิน

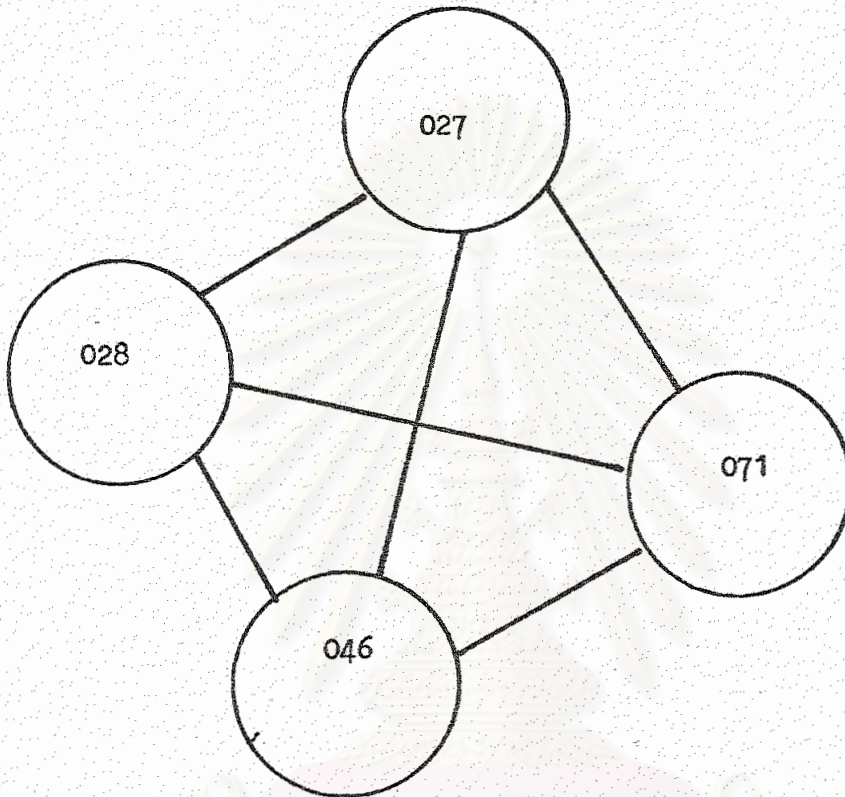
กลุ่มย่อยที่ 20

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 20 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอกเข้จำนวน 3 คน สมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อยนี้อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านคอกเข้ และมีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทสนม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

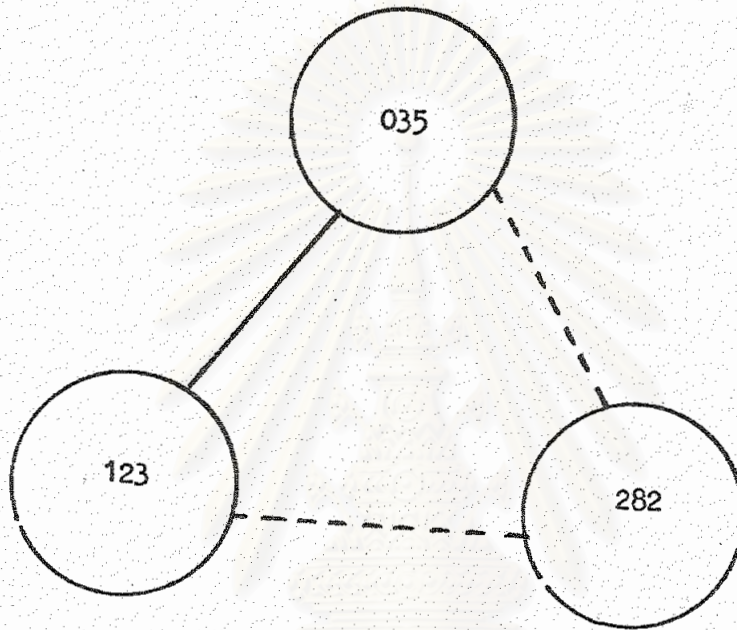
กลุ่มย่อยที่ 21

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 21 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแฉะจำนวน 4 คน ทั้งหมดอาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ
และมีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทสนม

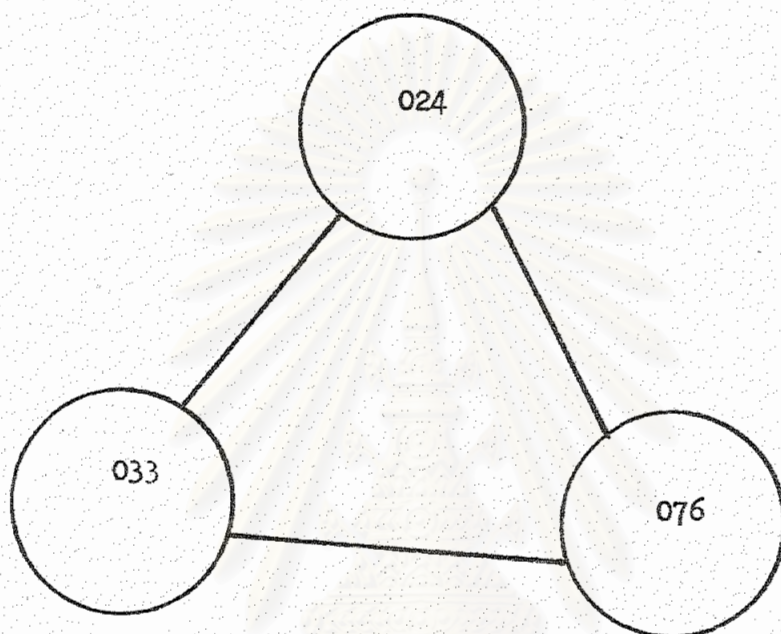
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มย่อยที่ 22

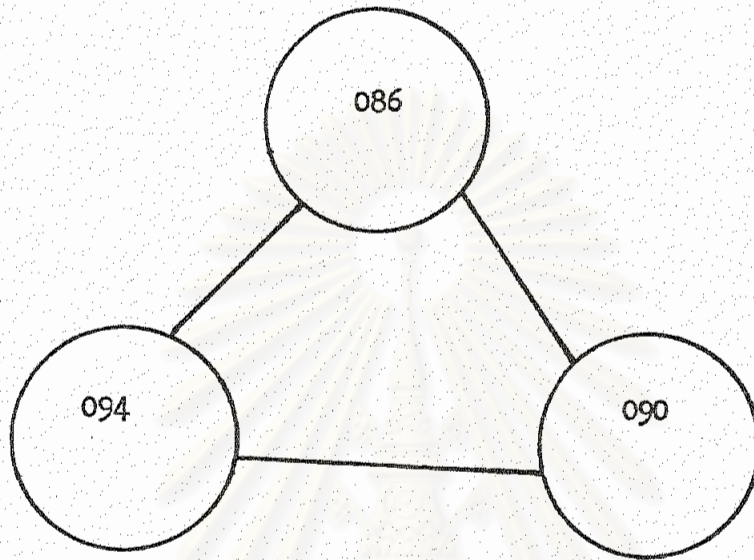
สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 22 รองเครือข่ายมิตรสหายใน
หมู่บ้านลอยแฉะจำนวนทั้งสิ้น 3 คน หมายเลข 282 กับ หมายเลข
123 อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านลอยแฉะ ผู้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านมีเพียงคนเดียว
คือหมายเลข 035 ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 035 กับ
หมายเลข 123 มีลักษณะใกล้ชิดสนิทสนม แต่ความสัมพันธ์ระหว่าง
หมายเลข 282 กับ หมายเลข 123 และหมายเลข 035 กับ หมายเลข
282 มีลักษณะผิวเผิน

กลุ่มย่อยที่ 23

สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 23 ของเครือข่ายมิตรสหายใน
หมู่บ้านคอยแซ่จำนวนทั้งสิ้น 3 คน สมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อยนี้
อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแซ่ และมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดสนิทสนม
ต่อกันทั้งหมด

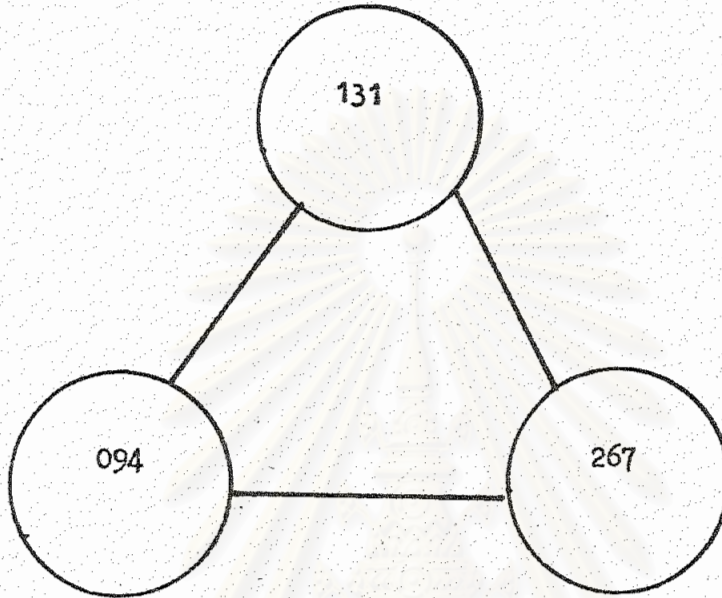
กลุ่มย่อยที่ 24

สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 24 ของเครือข่ายมิตรสหายใน
หมู่บ้านคอยแจจำนวนทั้งสิ้น 3 คน ทั้งหมดนี้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแจ
และมีความสัมพันธ์กันอย่างสนิทสนม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มย่อยที่ 25

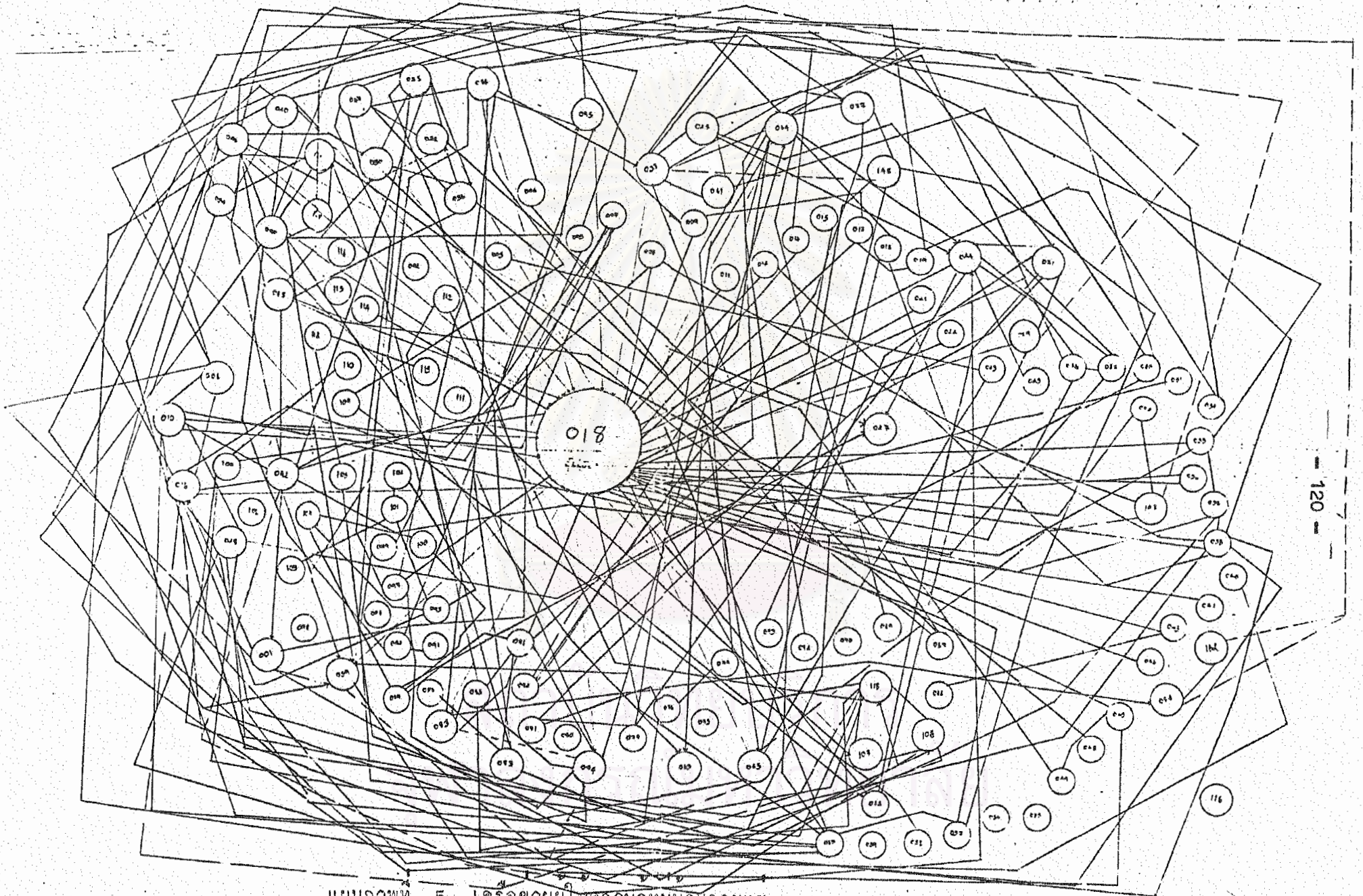

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 25 ของเครือข่ายมิตรสหาย
ในหมู่บ้านคอยแธจำนวนทั้งสิ้น 3 คน หมายเลข 267 กับ หมายเลข
131 อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแธ คงมีแต่หมายเลข 094 เท่านั้นที่อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านคอยแธ ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มย่อยนี้มี
ลักษณะสนิทสนมแน่นแฟ้น

3. เครือข่ายผู้ให้ความรู้

ในตอนต่อไปจะเป็นผลการวิเคราะห์เครือข่ายผู้ให้ความรู้ของหมู่บ้านกอยแซ การที่ต้องวิเคราะห์เครือข่ายผู้ให้ความรู้ เพราะจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อนำผลมาใช้ในการเผยแพร่กิจกรรมทางด้านการพัฒนา ผู้วิจัยเชื่อว่ากิจกรรมการพัฒนาต่างๆ จะเผยแพร่ไปไกลถ้าเริ่มต้นจากผู้มีความรู้ภายในหมู่บ้านเสียก่อน และผู้มีความรู้เองจะทำหน้าที่เป็นผู้เผยแพร่ให้อีกทอดหนึ่ง หรือ เป็นผู้ทำให้การยืนยันสนับสนุนความรู้อ่าง ๆ แก่ชาวบ้าน ดังนั้น การที่เราทราบโครงสร้างของผู้มีความรู้จะทำให้การแพร่กระจายข่าวสารเพื่อกิจกรรมการพัฒนาเป็นไปได้โดยง่ายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลมาสร้างเป็นแผนภาพที่ 5 แสดงถึงโครงสร้างของเครือข่ายผู้ให้ความรู้ของหมู่บ้านกอยแซ

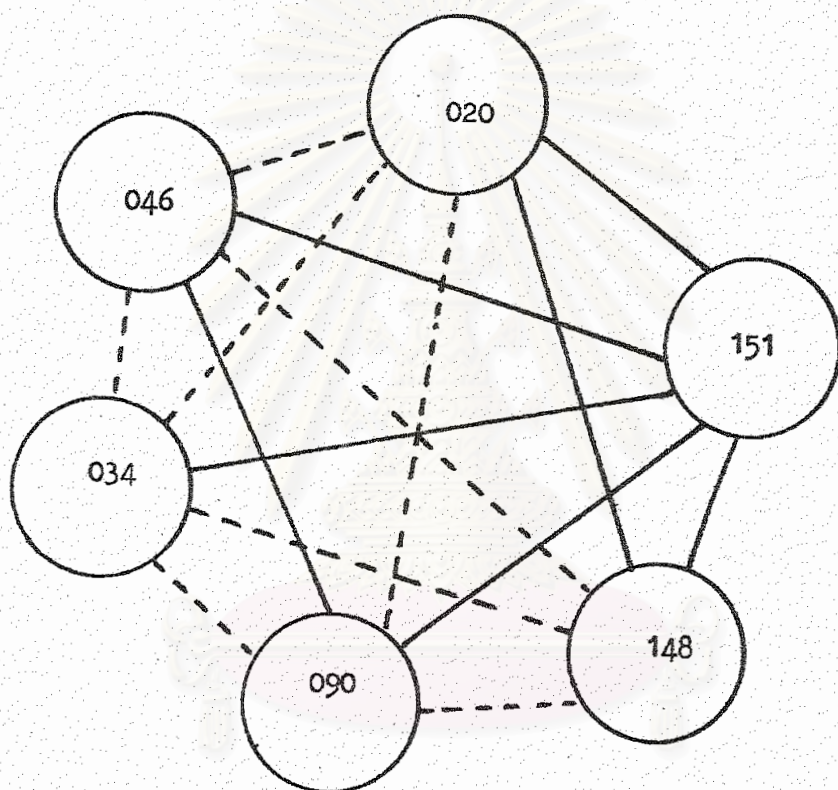

แผนภาพ 5 เครือข่ายคอมพิวเตอร์มหานครขอนแก่น

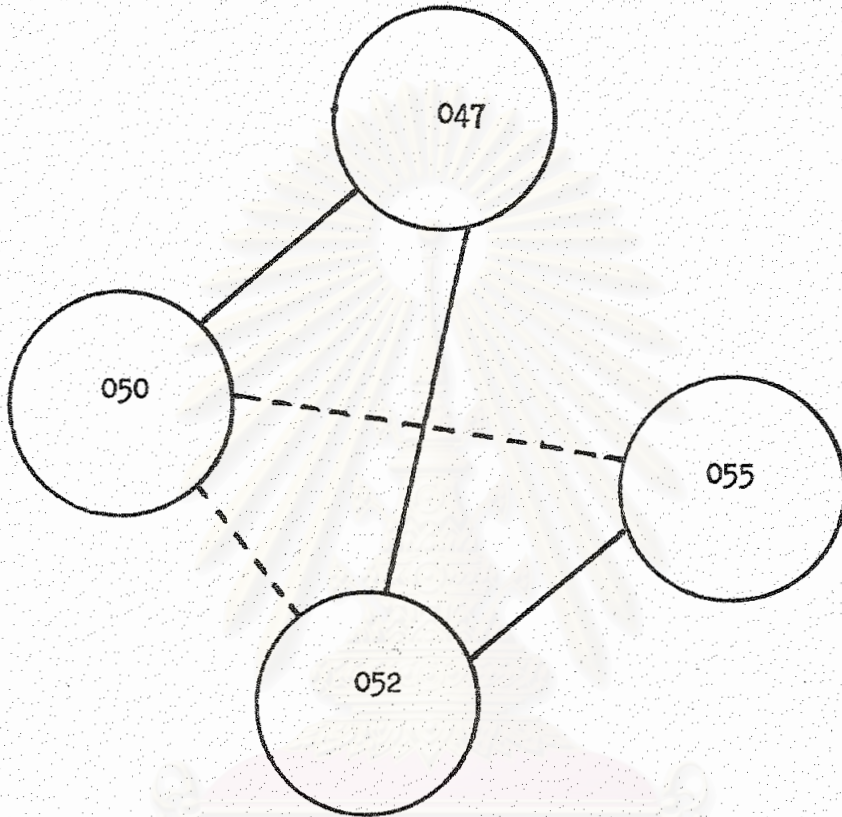
เพื่อให้การวิเคราะห์ มีความละเอียดเพิ่มมากขึ้น
ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์กลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ดังต่อไปนี้

กลุ่มย่อยที่ 1

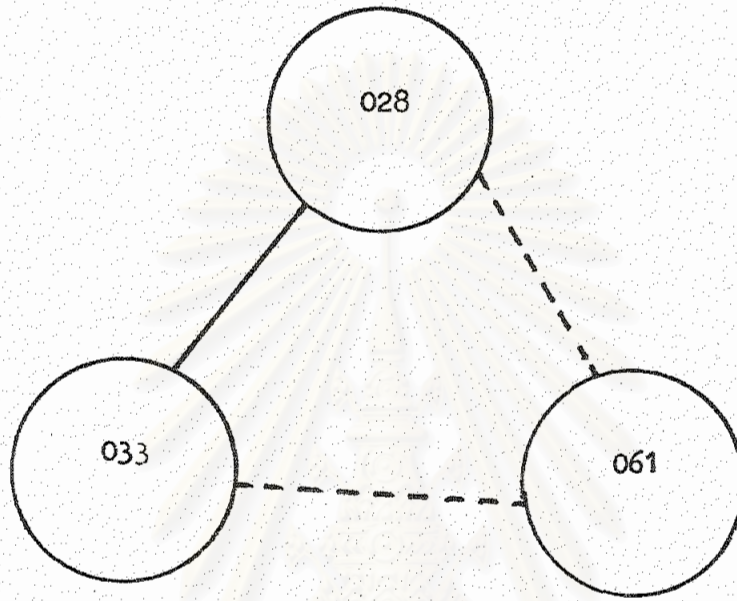
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 1 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้ใน
หมู่บ้านคอยแซมีจำนวนทั้งสิ้น 6 คน หมายเลข 151 กับ หมายเลข
148 เท่านั้นที่เป็นคนที่อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแซ สมาชิกที่เหลือ
ทั้งหมดอาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแซ ลักษณะของความสัมพันธ์ทั้งหมดที่
สนิทสนมและผิวเผินพอ ๆ กัน โดยดูจากเส้นหมึกหมายถึงมีความ
สัมพันธ์กันอย่างสนิทสนม และเส้นประหมายถึง มีความสัมพันธ์กันอย่าง
ผิวเผิน

กลุ่มย่อยที่ 2

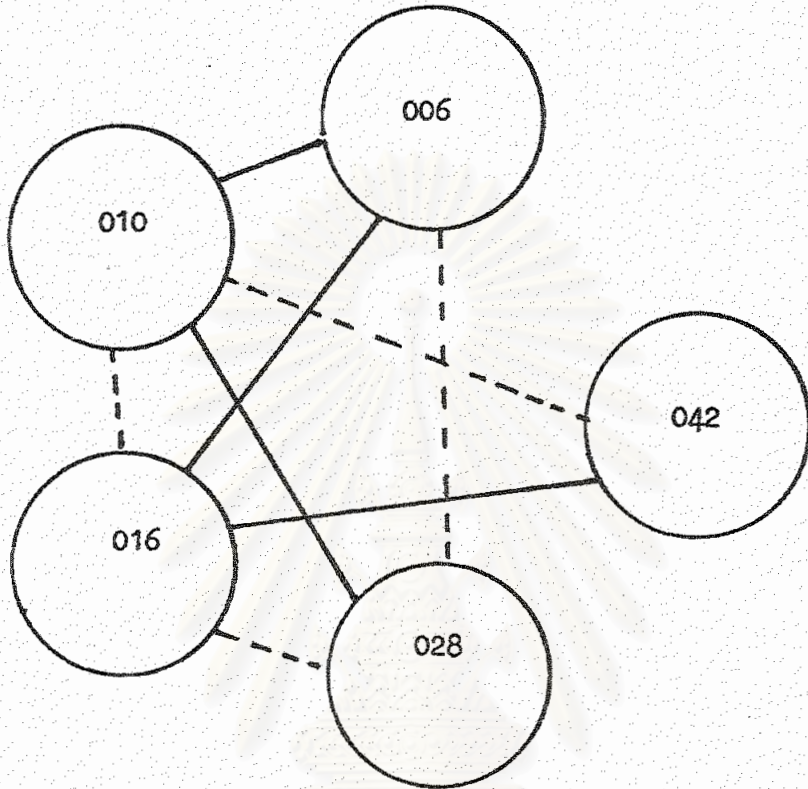
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 2 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ
ทั้งหมด ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 050 กับ หมายเลข 055
และหมายเลข 050 กับ หมายเลข 052 มีลักษณะผิวเป็น หมายเลข 047
กับ หมายเลข 055 ไม่ไ้กระบุถึงความสัมพันธ์เอาไว้ นอกนั้นก็มีความ
สัมพันธ์กันอย่างสัมพันธ์แน่นแฟ้น

กลุ่มย่อยที่ 3

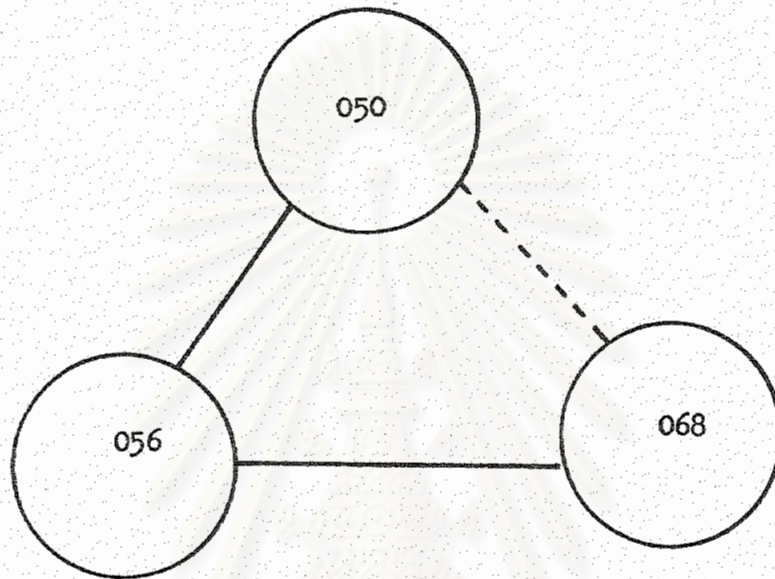
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 3 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแหม่มีจำนวนทั้งสิ้น 3 คน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแหม่ทั้งหมด
ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 028 กับ หมายเลข 033 มี
ลักษณะสนิทสนม แต่ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 028 กับ หมายเลข
001 และหมายเลข 033 กับ หมายเลข 061 มีลักษณะผิวเผิน

กลุ่มย่อยที่ 4

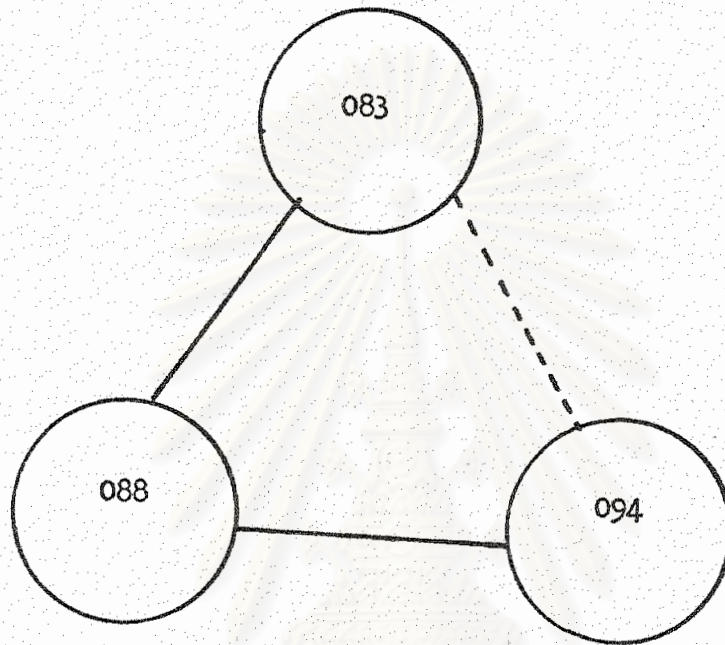
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 4 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแซ่จำนวนทั้งสิ้น 5 คน สมาชิกทั้งหมดของกลุ่มย่อย
กลุ่มนี้อาศัยอยู่ในหมู่บ้านทั้งหมด ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
ภายในกลุ่มย่อยนี้มีความสัมพันธ์ทั้งที่สนิทสนมและผิวเผิน ซึ่งแสดงให้เห็น
ในแผนภาพที่มีเส้นหนักแสดงความสัมพันธ์ที่สนิทสนม และเส้นประ
แสดงความสัมพันธ์ที่ผิวเผิน เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีระบอบความสัมพันธ์
ระหว่างหมายเลข 006 กับ หมายเลข 042 และหมายเลข 042 กับ
หมายเลข 028

กลุ่มย่อยที่ 5

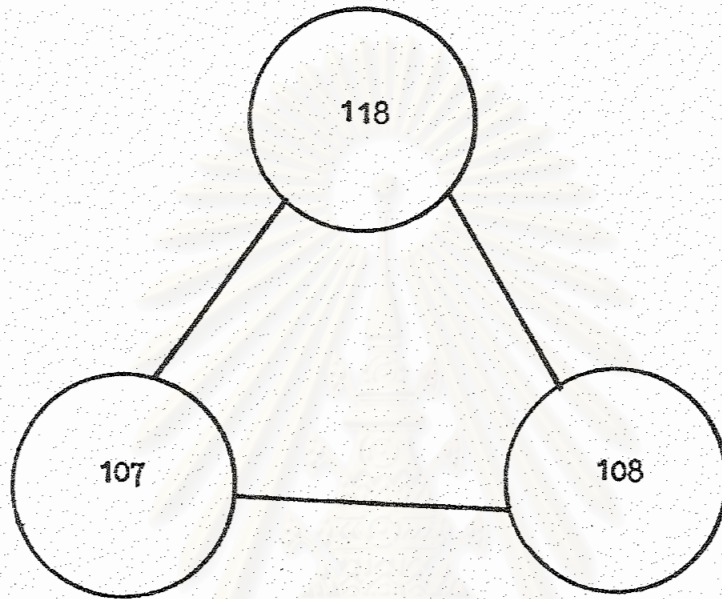
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 5 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแจมีจำนวนทั้งสิ้น 3 คน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแจ
ทั้งหมด ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มมีทั้งที่สนิทสนม
และผิวเผิน กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 050 กับ
หมายเลข 056 และหมายเลข 056 กับ หมายเลข 068 มีลักษณะ
ผิวเผิน

กลุ่มย่อยที่ 6

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 6 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านกอยแชนมีจำนวนทั้งสิ้น 3 คน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านกอยแชน
ทั้งหมด ลักษณะความสัมพันธ์ของหมายเลข 083 กับ หมายเลข 088
และหมายเลข 088 กับ หมายเลข 094 มีลักษณะสนิทสนม แต่ความ
สัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 083 กับ หมายเลข 094 มีลักษณะผิวเผิน

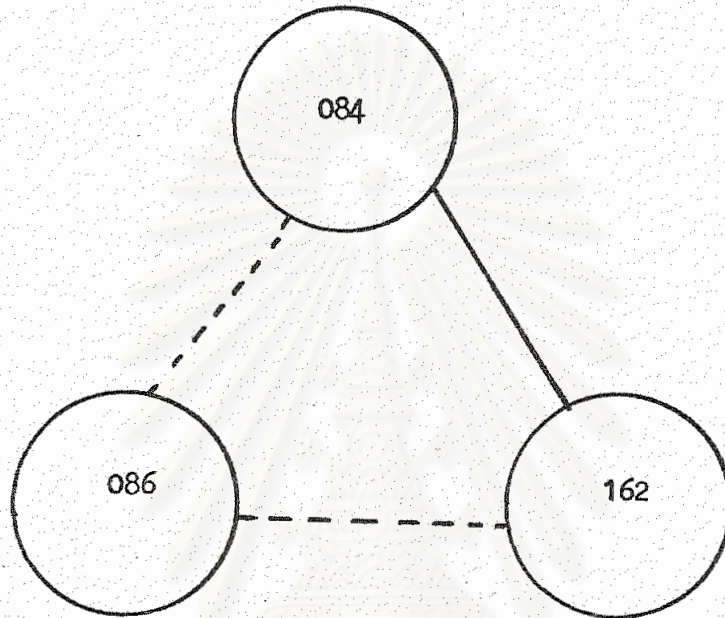
กลุ่มย่อยที่ 7

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 7 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 3 คน หมายเลข 118 เท่านั้นที่
อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแฉะ สมาชิกที่เหลืออีก 2 คน อาศัยอยู่ใน
หมู่บ้านคอยแฉะ ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในกลุ่มย่อยนี้มี
ลักษณะสัมพันธ์สม

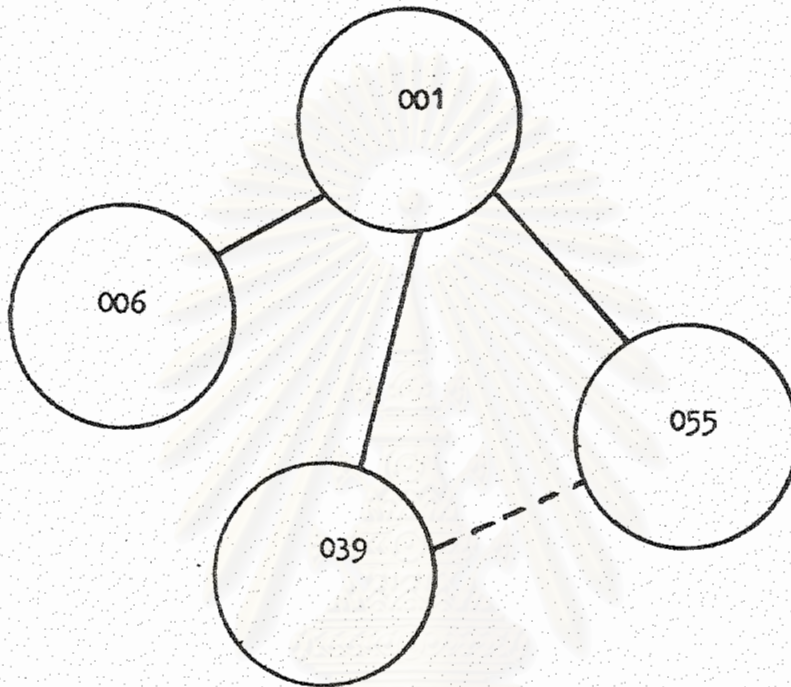

กลุ่มย่อยที่ 8

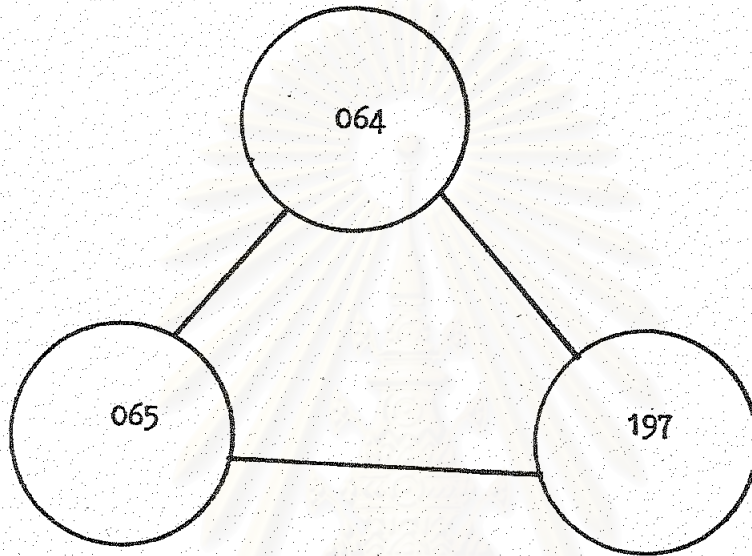
สมาชิกกลุ่มย่อยที่ 8 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้ใน
หมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 3 คน หมายเลข 162 อาศัยอยู่นอก
หมู่บ้านคอยแฉะ ในขณะที่หมายเลข 084 กับ หมายเลข 086 อาศัย
อยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 084
กับ หมายเลข 162 มีลักษณะสนิทสนม แต่ความสัมพันธ์ระหว่าง
หมายเลข 084 กับ หมายเลข 086 และหมายเลข 086 กับ หมายเลข
162 มีลักษณะผิวเผิน

กลุ่มย่อยที่ 9

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 9 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอกแควจำนวนทั้งสิ้น 4 คน ทั้งหมดอาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอกแคว
ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกส่วนใหญ่มีลักษณะที่สนิทสนม ยกเว้น
ความสัมพันธ์ของหมายเลข 055 กับ หมายเลข 039 มีลักษณะผิวเผิน
และไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 006 กับ หมายเลข 039
และหมายเลข 006 กับ หมายเลข 055

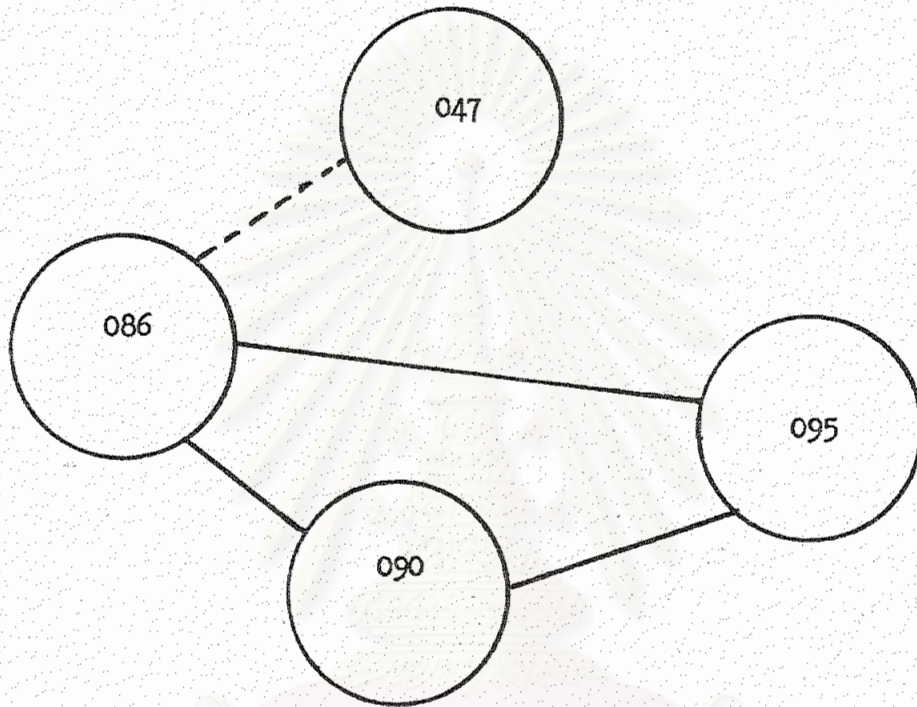
กลุ่มย่อยที่ 10

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 10 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแจจำนวนทั้งสิ้น 3 คน หมายเลข 197 เหนืออาศัย
อยู่นอกหมู่บ้านคอยแจ ที่เหลือคือหมายเลข 064 กับ หมายเลข 065
อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแจ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายใน
กลุ่มย่อยทั้งหมดคือลักษณะสัมพันธ์แบบ

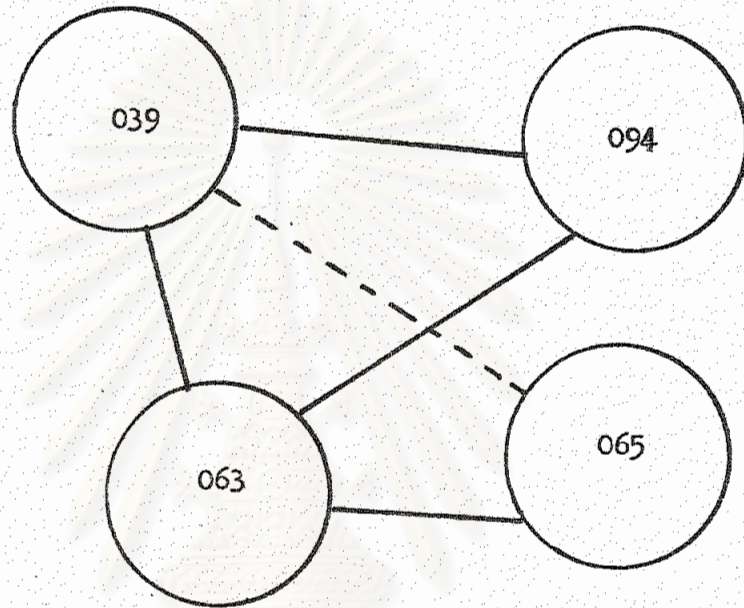
ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มย่อยที่ 11

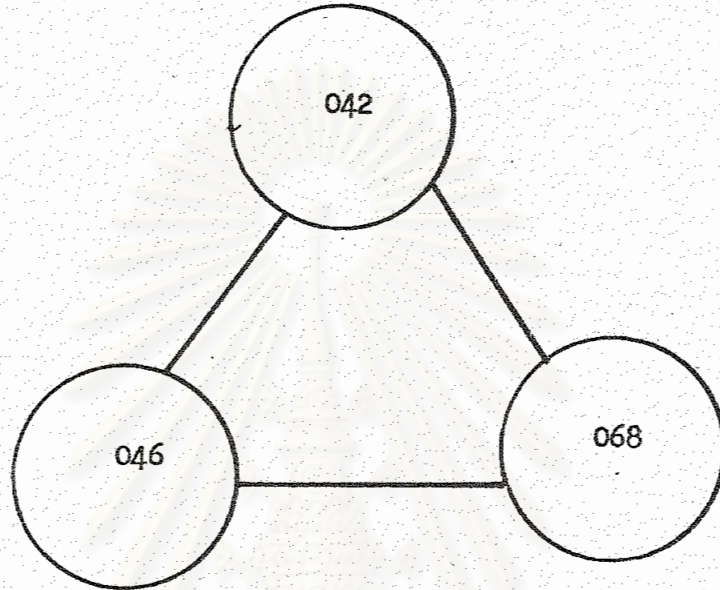
สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 11 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะทั้งหมด
ลักษณะความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ของสมาชิกภายในกลุ่มย่อยนี้มีลักษณะสนิทสนม
ยกเว้นหมายเลข 042 กับ หมายเลข 086 มีความสัมพันธ์อย่างผิวเผิน
และไม่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 047 กับ หมายเลข 095 และ
หมายเลข 047 กับ หมายเลข 090

กลุ่มย่อยที่ 12

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 12 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ
ทั้งหมด ลักษณะความสัมพันธ์ส่วนใหญ่มีลักษณะสนิทสนม ยกเว้นความ
สัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 039 กับ หมายเลข 065 มีลักษณะผิวเผิน
และไม่ระบุมความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 094 กับ หมายเลข 065

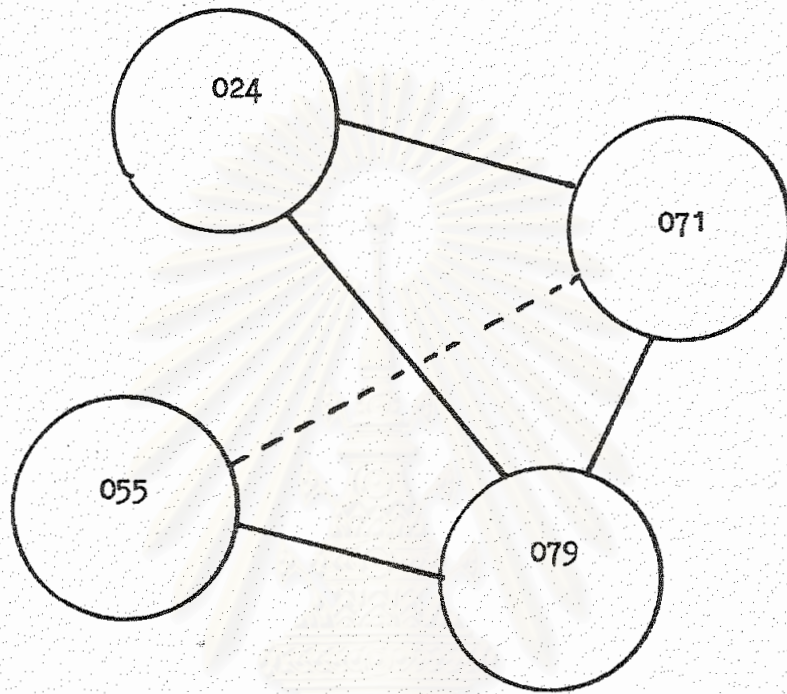
กลุ่มย่อยที่ 13

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 12 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแฉะจำนวนทั้งสิ้น 3 คน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะทั้งหมด
และมีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างสนิทสนม

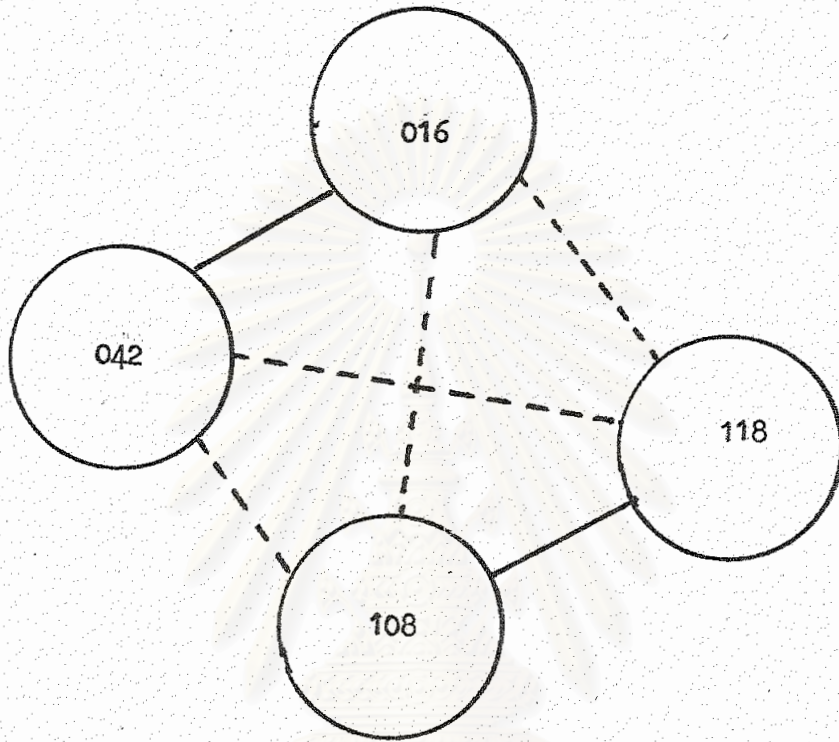
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กลุ่มย่อยที่ 14

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 14 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแซมีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแซ
ทั้งหมด ลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกส่วนใหญ่ของกลุ่มย่อย
นี้ลักษณะที่สนิทสนม ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างหมายเลข 071 กับ
หมายเลข 055 มีความสัมพันธ์อย่างผิวเผิน และไม่ระบุความสัมพันธ์
ระหว่างหมายเลข 024 กับ หมายเลข 055

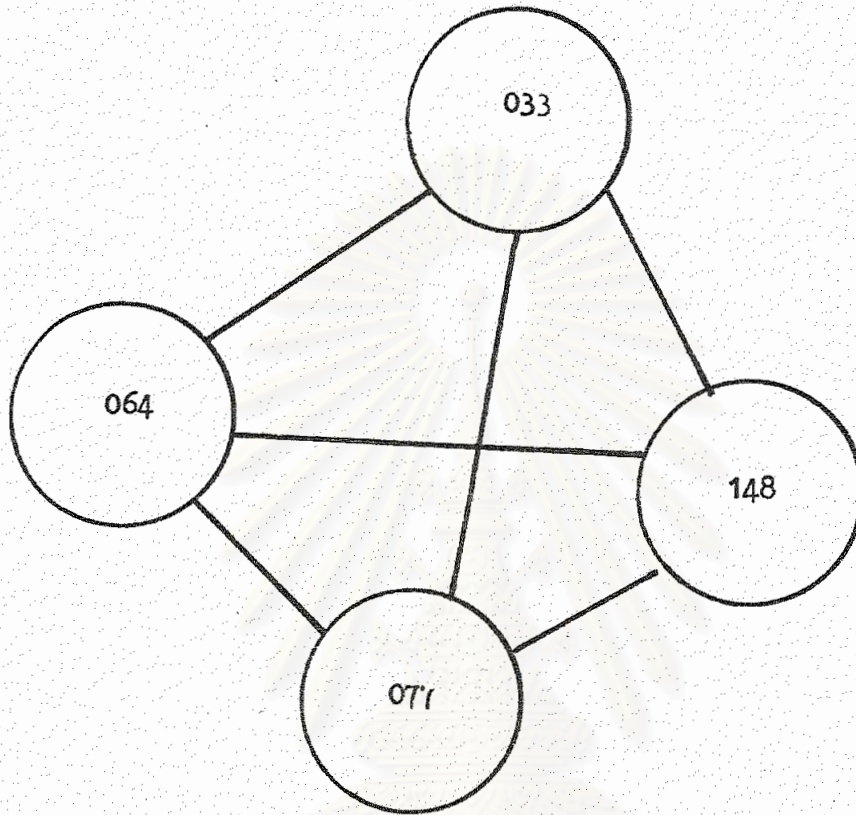
กลุ่มย่อยที่ 15

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 15 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน หมายเลข 118 เท่านั้นที่อาศัย
อยู่นอกหมู่บ้าน นอกนั้นสมาชิกคนอื่น ๆ อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคอยแฉะ
ลักษณะความสัมพันธ์ส่วนใหญ่ของสมาชิกกลุ่มย่อยนี้มีลักษณะเป็น ยกเว้น
ความสัมพันธ์หมายเลข 016 กับ หมายเลข 042 และ หมายเลข 118
กับ หมายเลข 108 ที่มีความสัมพันธ์สนิทสนม

กลุ่มย่อยที่ 16

สมาชิกของกลุ่มย่อยที่ 16 ของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ในหมู่บ้านคอยแฉะมีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน หมายเลข 148 เท่านั้นที่
อาศัยอยู่นอกหมู่บ้านคอยแฉะ ส่วนที่เหลือคือหมายเลข 033 หมายเลข
064 และหมายเลข 077 อาศัยอยู่ภายในหมู่บ้านคอยแฉะ ลักษณะความ
สัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มย่อยทั้งหมดมีความสนิทสนมแน่นแฟ้น

ดัชนีโครงสร้างทางการสื่อสาร

การวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารจำเป็นต้องศึกษาถึงดัชนีของโครงสร้างทางการสื่อสารประกอบด้วย เพื่อนำมาใช้ในการอธิบายโครงสร้างการสื่อสารได้เพิ่มเติมอีกด้วย ดัชนีโครงสร้างการสื่อสารมีอยู่ด้วยกัน 3 ระดับ คือ ระดับบุคคล ระดับกลุ่มย่อย และระดับระบบ สำหรับการศึกษาค้างนี้ได้จำกัดเฉพาะดัชนีโครงสร้างการสื่อสารดังต่อไปนี้

<u>ดัชนีโครงสร้างการสื่อสาร</u>	<u>คำนิยาม</u>	<u>การวัด</u>
1. <u>ในระดับุคคล</u>		
1. ค่าความเชื่อมโยงของบุคคล	ค่าความมากน้อยของบุคคลแต่ละคนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ๆ ในระบบ	จำนวนความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ๆ ในเครือข่ายที่เกิดขึ้นจริงหารด้วยจำนวนความเชื่อมโยงทางการสื่อสารที่สามารถเกิดขึ้นได้
2. ค่าบูรณาการของบุคคล	ค่าความมากน้อยของความเกี่ยวพันซึ่งกันและกันของสมาชิกในเครือข่ายการสื่อสารของบุคคลที่ต้องการศึกษา	จำนวนความเชื่อมโยงทางค้อมระหว่างบุคคลที่ทำการศึกษากับสมาชิกในเครือข่ายการสื่อสารหารด้วยความเชื่อมโยงทางอ้อมที่สามารถเกิดขึ้นได้
2. <u>ระดับกลุ่มย่อย</u>		
1. ค่าความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มย่อย	ค่าความมากน้อยของความเกี่ยวพันระหว่างกลุ่มย่อยต่าง ๆ ที่อยู่ในระบบ	จำนวนความเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มย่อยที่ทำการศึกษาถึงกลุ่มย่อยอื่น ๆ ในระบบหารด้วยจำนวนความเชื่อมโยงที่สามารถเกิดขึ้นได้

ดัชนีโครงสร้างการสื่อสาร

คำนิยาม

การวัด

2. ค่าความเชื่อมโยงเฉลี่ยภายในของกลุ่มย่อย

ค่าความมากน้อยของค่าเฉลี่ยของความเกี่ยวพันของสมาชิกภายในกลุ่มที่ติดต่อกับสมาชิกคนอื่น ๆ ภายในกลุ่มเดียวกัน

ค่าเฉลี่ยความเกี่ยวโยงทางการสื่อสารของสมาชิกทั้งหมดหารด้วยความเกี่ยวโยงทางการสื่อสารที่สามารถเกิดขึ้นได้

3. ค่าบูรณาการของกลุ่มย่อย

ค่าความมากน้อยของความเกี่ยวพันของกลุ่มย่อยต่างๆ ที่มีต่อกันที่ตรงการศึกษามีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

จำนวนความเกี่ยวโยงทางอ้อมระหว่างกลุ่มย่อยต่างๆ ในเครือข่ายของกลุ่มย่อยที่ศึกษา หารด้วยจำนวนความเกี่ยวโยงที่สามารถเกิดขึ้นได้

4. ค่าการเปิดของกลุ่มย่อย

ค่าความมากน้อยของสมาชิกของกลุ่มย่อยที่ตรงการศึกษามีความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกกลุ่มย่อย

จำนวนความเกี่ยวโยงที่สมาชิกกลุ่มมีกับบุคคลภายนอกกลุ่มหารด้วยจำนวนความเกี่ยวโยงกับบุคคลภายนอกที่สามารถเกิดขึ้นได้

3. ระดับระบบ

1. ค่าความเชื่อมโยงของระบบ

ค่าความมากน้อยของค่าเฉลี่ยของสมาชิกคนหนึ่งของระบบมีความเกี่ยวพันกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในระบบ

ค่าเฉลี่ยจำนวนความเกี่ยวโยงซึ่งกันและกันของสมาชิกในระบบหารด้วยจำนวนการติดต่อสื่อสารที่สามารถเกิดขึ้นได้

2. ค่าการเปิดของระบบ

ค่าความมากน้อยของความเกี่ยวพันระหว่างสมาชิกของระบบกับบุคคลที่อยู่ภายนอก

จำนวนความเกี่ยวโยงที่สมาชิกของกลุ่มติดต่อกับบุคคลภายนอกหารด้วยความเกี่ยวโยงกับบุคคลภายนอกที่สามารถเกิดขึ้นได้

การวิจัยครั้งนี้ไม่ได้ศึกษาเฉพาะเครือข่ายการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงอีกสองเครือข่าย คือ เครือข่ายมิตรสหายกับเครือข่ายผู้ให้ความรู้ ดังนั้น ค่าดัชนีของโครงสร้างทั้งสองเครือข่าย จะถูกนำมาวิเคราะห์หาค่า

ค่าดัชนีโครงสร้างการสื่อสารของหมู่บ้านคอยแซ

1. ระดับระบบ

- 1.1 ค่าดัชนีความเชื่อมโยงทางการสื่อสารของระบบ 0.051
- 1.2 ค่าดัชนีเสถียรภาพของระบบเครือข่ายการสื่อสาร 0.897

2. ระดับกลุ่มย่อย

2.1 ค่าดัชนีความเชื่อมโยงทางการสื่อสารของกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	0.065	กลุ่มย่อยที่ 2	0.048
กลุ่มย่อยที่ 3	0.043	กลุ่มย่อยที่ 4	0.025
กลุ่มย่อยที่ 5	0.030	กลุ่มย่อยที่ 6	0.038
กลุ่มย่อยที่ 7	0.021	กลุ่มย่อยที่ 8	0.047
กลุ่มย่อยที่ 9	0.009	กลุ่มย่อยที่ 10	0.013
กลุ่มย่อยที่ 11	0.025	กลุ่มย่อยที่ 12	0.038
กลุ่มย่อยที่ 13	0.008	กลุ่มย่อยที่ 14	0.034
กลุ่มย่อยที่ 15	0.012	กลุ่มย่อยที่ 16	0.047
กลุ่มย่อยที่ 17	0.025	กลุ่มย่อยที่ 18	0.004
กลุ่มย่อยที่ 19	0.056	กลุ่มย่อยที่ 20	0.012
กลุ่มย่อยที่ 21	0.082		

2.2 ค่าดัชนีความเชื่อมโยงเฉลี่ยทางการสื่อสารภายใน

กลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	2	กลุ่มย่อยที่ 2	2
กลุ่มย่อยที่ 3	1.87	กลุ่มย่อยที่ 4	2
กลุ่มย่อยที่ 5	2	กลุ่มย่อยที่ 6	2
กลุ่มย่อยที่ 7	2	กลุ่มย่อยที่ 8	2
กลุ่มย่อยที่ 9	2	กลุ่มย่อยที่ 10	2
กลุ่มย่อยที่ 11	1.67	กลุ่มย่อยที่ 12	2
กลุ่มย่อยที่ 13	1.67	กลุ่มย่อยที่ 14	2
กลุ่มย่อยที่ 15	2	กลุ่มย่อยที่ 16	2
กลุ่มย่อยที่ 17	2	กลุ่มย่อยที่ 18	2
กลุ่มย่อยที่ 19	1.8	กลุ่มย่อยที่ 20	2
กลุ่มย่อยที่ 21	2		

2.3 ค่าดัชนีบูรณาการของกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	0.056	กลุ่มย่อยที่ 2	0.035
กลุ่มย่อยที่ 3	0.035	กลุ่มย่อยที่ 4	0.022
กลุ่มย่อยที่ 5	0.017	กลุ่มย่อยที่ 6	0.022
กลุ่มย่อยที่ 7	0.013	กลุ่มย่อยที่ 8	0.026
กลุ่มย่อยที่ 9	0.009	กลุ่มย่อยที่ 10	0.013
กลุ่มย่อยที่ 11	0.022	กลุ่มย่อยที่ 12	0.022
กลุ่มย่อยที่ 13	0.009	กลุ่มย่อยที่ 14	0.017
กลุ่มย่อยที่ 15	0.009	กลุ่มย่อยที่ 16	0.030
กลุ่มย่อยที่ 17	0.017	กลุ่มย่อยที่ 18	0.004
กลุ่มย่อยที่ 19	0.056	กลุ่มย่อยที่ 20	0.015
กลุ่มย่อยที่ 21	0.069		

2.4 ค่าดัชนีเสถียรภาพของเครือข่ายการสื่อสารของกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	1.875	กลุ่มย่อยที่ 2	2.2
กลุ่มย่อยที่ 3	1.33	กลุ่มย่อยที่ 4	1.2
กลุ่มย่อยที่ 5	1.17	กลุ่มย่อยที่ 6	1.8
กลุ่มย่อยที่ 7	1	กลุ่มย่อยที่ 8	3.67
กลุ่มย่อยที่ 9	1.2	กลุ่มย่อยที่ 10	1
กลุ่มย่อยที่ 11	1.5	กลุ่มย่อยที่ 12	1.8
กลุ่มย่อยที่ 13	0.5	กลุ่มย่อยที่ 14	2.67
กลุ่มย่อยที่ 15	1	กลุ่มย่อยที่ 16	3.67
กลุ่มย่อยที่ 17	1.2	กลุ่มย่อยที่ 18	0.33
กลุ่มย่อยที่ 19	2.6	กลุ่มย่อยที่ 20	0.75
กลุ่มย่อยที่ 21	3.17		

3. ระคัมบุคคล

3.1 ค่าความเชื่อมโยงของบุคคลในเครือข่ายการสื่อสาร

001	0.086	002	0.034
003	0.009	004	0.034
005	0.052	006	0.095
007	0.095	008	0.060
009	0.069	010	0.069
011	0.002	012	0.095
013	0.026	014	0.095
015	0.095	016	0.198

017	0.078	018	0.216
019	0.086	020	0.164
021	0.009	022	0
023	0.009	024	0.103
025	0.086	026	0.052
027	0.112	028	0.129
029	0.043	030	0.069
031	0.009	032	0.026
033	0.095	034	0.138
035	0.034	036	0.069
037	0.052	038	0.129
039	0.069	040	0.017
041	0.017	042	0.086
043	0.052	044	0.017
045	0.066	046	0.121
047	0.060	048	0.026
049	0.060	050	0.069
051	0.095	052	0.060
053	0.034	054	0.034
055	0.034	056	0.086
057	0.069	058	0.034
059	0.009	060	0.043
061	0.009	062	0.043
063	0.017	064	0.103

065	0.112	066	0.017
067	0.026	068	0.069
069	0.017	070	0.017
071	0.103	072	0.009
073	0.026	074	0.026
075	0.009	076	0.052
077	0.017	078	0.026
079	0.138	080	0.026
081	0.034	082	0.060
083	0.026	084	0.052
085	0.017	086	0.095
087	0.026	088	0.052
089	0.034	090	0.026
091	0.009	092	0.043
093	0.043	094	0.043
095	0.034	096	0.009
097	0.009	098	0.009
099	0.026	100	0.017
101	0.052	102	0.052
103	0.026	104	0.017
105	0.017	106	0.009
107	0.026	108	0.034
109	0.043	110	0.009
111	0.017	112	0.034
113	0.017	114	0.026
115	0.017	116	0
117	0.052		

จะเห็นได้ว่า ค่าดัชนีความเกี่ยวพันมีค่าสูงสุดใดแก
หมายเลข 018 ซึ่งไทแก ผู้ใหญบาน แสดงว่าผู้ใหญบานไคถูกอ้าง
ว่าเป็นผู้ที่ได้รับการสื่อสารมากที่สุดในหมู่บ้านคอยแซ

3.2 ค่าดัชนีบูรณาการของบุคคลในเครือข่ายการสื่อสาร

001	0.001	002	0.0002
003	0.0001	004	0.0004
005	0.0007	006	0.001
007	0.001	008	0.0007
009	0.0005	010	0.001
011	0.001	012	0.0008
013	0.0002	014	0.0007
015	0.0005	016	0.002
017	0.0007	018	0.003
019	0.001	020	0.002
021	0.0001	022	0
023	0.0001	024	0.001
025	0.001	026	0.0004
027	0.002	028	0.002
029	0.0004	030	0.0008
031	0.0001	032	0.0001
033	0.001	034	0.002
035	0.0002	036	0.001
037	0.0005	038	0.001

087	0.0001	088	0.0005
089	0.0002	090	0.0002
091	0.0001	092	0.0005
093	0.0002	094	0.0004
095	0.0002	096	0.0001
097	0.0001	098	0.0001
099	0.0002	100	0.0001
101	0.0004	102	0.0005
103	0.0002	104	0.0002
105	0.0002	106	0.0001
107	0.0002	108	0.0004
109	0.0005	110	0.0001
111	0.0002	112	0.0002
113	0.0001	114	0.0002
115	0.0001	116	0
117	0.0005		

ค่าดัชนีของโครงสร้างเครือข่ายมิตรสหาย

1. ระดับระบบ

1.1	ค่าดัชนีความเชื่อมโยงของระบบเครือข่ายมิตรสหาย	0.021
1.2	ค่าดัชนีเสถียรภาพของระบบเครือข่ายมิตรสหาย	1.145

039	0.0008	040	0.0001
041	0.0002	042	0.001
043	0.0004	044	0.0001
045	0.0005	046	0.001
047	0.0004	048	0.0002
049	0.0007	050	0.0002
051	0.002	052	0.0004
053	0.0004	054	0.0002
055	0.001	056	0.0008
057	0.0002	058	0.0001
059	0.0004	060	0.0001
061	0.0005	062	0.0001
063	0.001	064	0.001
065	0.001	066	0.001
067	0.0001	068	0.0001
069	0.0005	070	0.0001
071	0.0002	072	0.001
073	0.0001	074	0.0001
075	0.0002	076	0.0001
077	0.0007	078	0.0001
079	0.0002	080	0.002
081	0.0001	082	0.0002
083	0.0007	084	0.0001
085	0.0004	086	0.001

2. ระดั้มกลุ่มย่อย

2.1 ค่าดัชนีความเชื่อมโยงของเครือข่ายมิตร สหายของกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	0.035	กลุ่มย่อยที่ 2	0.027
กลุ่มย่อยที่ 3	0.043	กลุ่มย่อยที่ 4	0
กลุ่มย่อยที่ 5	0.006	กลุ่มย่อยที่ 6	0.006
กลุ่มย่อยที่ 7	0.012	กลุ่มย่อยที่ 8	0.027
กลุ่มย่อยที่ 9	0.006	กลุ่มย่อยที่ 10	0.024
กลุ่มย่อยที่ 11	0.015	กลุ่มย่อยที่ 12	0.030
กลุ่มย่อยที่ 13	0.012	กลุ่มย่อยที่ 14	0.018
กลุ่มย่อยที่ 15	0.024	กลุ่มย่อยที่ 16	0.003
กลุ่มย่อยที่ 17	0.012	กลุ่มย่อยที่ 18	0.015
กลุ่มย่อยที่ 19	0.012	กลุ่มย่อยที่ 20	0.006
กลุ่มย่อยที่ 21	0.030	กลุ่มย่อยที่ 22	0.006
กลุ่มย่อยที่ 23	0.012	กลุ่มย่อยที่ 24	0.018
กลุ่มย่อยที่ 25	0.009		

2.2 ค่าดัชนีความเชื่อมโยงเฉลี่ยของ เครือข่ายมิตร สหาย
ภายในกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	1.43	กลุ่มย่อยที่ 2	2
กลุ่มย่อยที่ 3	1.33	กลุ่มย่อยที่ 4	1.6
กลุ่มย่อยที่ 5	2	กลุ่มย่อยที่ 6	2
กลุ่มย่อยที่ 7	2	กลุ่มย่อยที่ 8	2
กลุ่มย่อยที่ 9	2	กลุ่มย่อยที่ 10	2

กลุ่มย่อยที่ 11	2	กลุ่มย่อยที่ 12	1.67
กลุ่มย่อยที่ 13	2	กลุ่มย่อยที่ 14	2
กลุ่มย่อยที่ 15	2	กลุ่มย่อยที่ 16	1
กลุ่มย่อยที่ 17	2	กลุ่มย่อยที่ 18	2
กลุ่มย่อยที่ 19	2	กลุ่มย่อยที่ 20	2
กลุ่มย่อยที่ 21	2	กลุ่มย่อยที่ 22	2
กลุ่มย่อยที่ 23	2	กลุ่มย่อยที่ 24	2
กลุ่มย่อยที่ 25	2		

2.3 ค่าดัชนีบูรณาการของเครือข่ายมิตร สหายของกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	0.022	กลุ่มย่อยที่ 2	0.022
กลุ่มย่อยที่ 3	0.025	กลุ่มย่อยที่ 4	0.006
กลุ่มย่อยที่ 5	0.006	กลุ่มย่อยที่ 6	0.003
กลุ่มย่อยที่ 7	0.009	กลุ่มย่อยที่ 8	0.015
กลุ่มย่อยที่ 9	0.003	กลุ่มย่อยที่ 10	0.012
กลุ่มย่อยที่ 11	0.012	กลุ่มย่อยที่ 12	0.025
กลุ่มย่อยที่ 13	0.009	กลุ่มย่อยที่ 14	0.012
กลุ่มย่อยที่ 15	0.018	กลุ่มย่อยที่ 16	0.003
กลุ่มย่อยที่ 17	0.009	กลุ่มย่อยที่ 18	0.012
กลุ่มย่อยที่ 19	0.006	กลุ่มย่อยที่ 20	0.003
กลุ่มย่อยที่ 21	0.025	กลุ่มย่อยที่ 22	0.003
กลุ่มย่อยที่ 23	0.009	กลุ่มย่อยที่ 24	0.012
กลุ่มย่อยที่ 25	0.009		

2.4 ค่าดัชนีเสถียรภาพของเครื่องขยำมิกร สหાયของกลุ่มนยอย

กลุ่มนยอยที่ 1	1.57	กลุ่มนยอยที่ 2	1.125
กลุ่มนยอยที่ 3	2	กลุ่มนยอยที่ 4	0.5
กลุ่มนยอยที่ 5	1.8	กลุ่มนยอยที่ 6	0.4
กลุ่มนยอยที่ 7	2.5	กลุ่มนยอยที่ 8	1.8
กลุ่มนยอยที่ 9	0.5	กลุ่มนยอยที่ 10	2
กลุ่มนยอยที่ 11	1.25	กลุ่มนยอยที่ 12	2.5
กลุ่มนยอยที่ 13	0.67	กลุ่มนยอยที่ 14	2
กลุ่มนยอยที่ 15	2	กลุ่มนยอยที่ 16	0.25
กลุ่มนยอยที่ 17	0.33	กลุ่มนยอยที่ 18	1.33
กลุ่มนยอยที่ 19	1	กลุ่มนยอยที่ 20	1.67
กลุ่มนยอยที่ 21	2.5	กลุ่มนยอยที่ 22	0.67
กลุ่มนยอยที่ 23	1.33	กลุ่มนยอยที่ 24	2
กลุ่มนยอยที่ 25	1		

ระกั้บบุคคล

3.1 ค่าดัชนีความเชื่อมโยงของบุคคลในเครื่องขยำมิกร สหાય

001	0.112	002	0
003	0.009	004	0
005	0.017	006	0.017
007	0.103	008	0.034
009	0.069	010	0.026
011	0.017	012	0.009

013	0	014	0.026
015	0.009	016	0.138
017	0.112	018	0.167
019	0.069	020	0.164
021	0	022	0
023	0.017	024	0.216
025	0	026	0.060
027	0.138	028	0.164
029	0.009	030	0.009
031	0.009	032	0.052
033	0.026	034	0.052
035	0.147	036	0.017
037	0.026	038	0.129
039	0.034	040	0
041	0.009	042	0.069
043	0	044	0.026
045	0.095	046	0.189
047	0.009	048	0.009
049	0.086	050	0.078
051	0.129	052	0.103
053	0.017	054	0.009
055	0.155	056	0.052
057	0.086	058	0
059	0.017	060	0.034
061	0	062	0.043

063	0	064	0.043
065	0.043	066	0
067	0.034	068	0.078
069	0	070	0.009
071	0.129	072	0
073	0.034	074	0.025
075	0	076	0.034
077	0	078	0.078
079	0.034	080	0.052
081	0.009	082	0
083	0.043	084	0.103
085	0.009	086	0.095
087	0	088	0.017
089	0.034	090	0.060
091	0	092	0.043
093	0.095	094	0.129
095	0.078	096	0
097	0.052	098	0
099	0.026	100	0.017
101	0.043	102	0.060
103	0.034	104	0.009
105	0.009	106	0.026
107	0	108	0
109	0.009	110	0.009
111	0	112	0

113	0.009	114	0
115	0	116	0
117	0.052		

3.2 ค่าดัชนีบูรณาการของบุคคลในเครือข่ายมิตร สหาย

001	0.001	002	0
003	0.0001	004	0
005	0.0001	006	0.0001
007	0.001	008	0.0004
009	0.0008	010	0.0001
011	0.0001	012	0.0001
013	0	014	0.0001
015	0.0001	016	0.002
017	0.001	018	0.002
019	0.0005	020	0.003
021	0	022	0
023	0.0001	024	0.003
025	0	026	0.0004
027	0.001	028	0.002
029	0.0001	030	0.0001
031	0.0001	032	0.0004
033	0.0002	034	0.0005
035	0.002	036	0.0002
037	0.0002	038	0.002
039	0.0002	040	0

041	0.0001	042	0.0005
043	0	044	0.0001
045	0.001	046	0.003
047	0.0001	048	0.0001
049	0.0008	050	0.0007
051	0.0002	052	0.001
053	0.0001	054	0.0001
055	0.002	056	0.0004
057	0.001	058	0
059	0.0001	060	0.0002
061	0	062	0.0004
063	0	064	0.0002
065	0.0004	066	0
067	0.0002	068	0.0007
069	0	070	0.0001
071	0.001	072	0
073	0.0001	074	0.0001
075	0	076	0.0002
077	0	078	0.0007
079	0.0004	080	0.0002
081	0.0001	082	0
083	0.0002	084	0.001
085	0.0001	086	0.001
087	0	088	0.0001
089	0.0002	090	0.0005

091	0	092	0.0002
093	0.001	094	0.001
095	0.0004	096	0
097	0.0005	098	0
099	0.0001	100	0.0001
101	0.0002	102	0.0005
103	0.0002	104	0.0001
105	0.0001	106	0.0001
107	0	108	0
109	0.0001	110	0.0001
111	0	112	0
113	0.0001	114	0
115	0	116	0
117	0.0005		

เครือข่ายผู้ให้ความรู้

1. ระกั้ระบบ

- 1.1 ค่าดัชนีความเชื่อมโยงของระบบเครือข่ายผู้ให้ความรู้ 0.029
- 1.2 ค่าดัชนีเสรั้ภาพของระบบเครือข่ายผู้ให้ความรู้ 0.649

2. ระดับกลุ่มย่อย

2.1 ค่าดัชนีความเชื่อมโยงของเครือข่ายผู้ให้ความรู้

กลุ่มย่อยที่ 1	0.05	กลุ่มย่อยที่ 2	0.041
กลุ่มย่อยที่ 3	0.025	กลุ่มย่อยที่ 4	0.041
กลุ่มย่อยที่ 5	0.033	กลุ่มย่อยที่ 6	0.066
กลุ่มย่อยที่ 7	0.025	กลุ่มย่อยที่ 8	0.033
กลุ่มย่อยที่ 9	0.075	กลุ่มย่อยที่ 10	0.041
กลุ่มย่อยที่ 11	0.075	กลุ่มย่อยที่ 12	0.058
กลุ่มย่อยที่ 13	0.033	กลุ่มย่อยที่ 14	0.05
กลุ่มย่อยที่ 15	0.041	กลุ่มย่อยที่ 16	0.058

2.2 ค่าดัชนีความเชื่อมโยงเฉลี่ยของเครือข่ายผู้ให้ความรู้
ภายในกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	2	กลุ่มย่อยที่ 2	1.67
กลุ่มย่อยที่ 3	2	กลุ่มย่อยที่ 4	1.6
กลุ่มย่อยที่ 5	2	กลุ่มย่อยที่ 6	2
กลุ่มย่อยที่ 7	2	กลุ่มย่อยที่ 8	2
กลุ่มย่อยที่ 9	1.33	กลุ่มย่อยที่ 10	2
กลุ่มย่อยที่ 11	1.33	กลุ่มย่อยที่ 12	1.67
กลุ่มย่อยที่ 13	2	กลุ่มย่อยที่ 14	1.67
กลุ่มย่อยที่ 15	2	กลุ่มย่อยที่ 16	2

2.3 ค่าดัชนีบูรณาการของเครือข่ายผู้ให้ความรู้ของกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	0.033	กลุ่มย่อยที่ 2	0.042
กลุ่มย่อยที่ 3	0.025	กลุ่มย่อยที่ 4	0.033
กลุ่มย่อยที่ 5	0.025	กลุ่มย่อยที่ 6	0.025
กลุ่มย่อยที่ 7	0.016	กลุ่มย่อยที่ 8	0.016
กลุ่มย่อยที่ 9	0.05	กลุ่มย่อยที่ 10	0.033
กลุ่มย่อยที่ 11	0.042	กลุ่มย่อยที่ 12	0.025
กลุ่มย่อยที่ 13	0.025	กลุ่มย่อยที่ 14	0.033
กลุ่มย่อยที่ 15	0.033	กลุ่มย่อยที่ 16	0.042

2.4 ค่าดัชนีเสถียรภาพของเครือข่ายผู้ให้ความรู้ของกลุ่มย่อย

กลุ่มย่อยที่ 1	1	กลุ่มย่อยที่ 2	1.25
กลุ่มย่อยที่ 3	1	กลุ่มย่อยที่ 4	1
กลุ่มย่อยที่ 5	1.33	กลุ่มย่อยที่ 6	2.67
กลุ่มย่อยที่ 7	1	กลุ่มย่อยที่ 8	1.33
กลุ่มย่อยที่ 9	2.25	กลุ่มย่อยที่ 10	1.67
กลุ่มย่อยที่ 11	2.25	กลุ่มย่อยที่ 12	1.75
กลุ่มย่อยที่ 13	1.33	กลุ่มย่อยที่ 14	1.5
กลุ่มย่อยที่ 15	1.25	กลุ่มย่อยที่ 16	1.75

3. ระดับบุคคล

3.1 ค่าดัชนีความเกี่ยวพันของบุคคลในเครือข่ายผู้ให้ความรู้

001	0.069	002	0
003	0.009	004	0.017
005	0.017	006	0.095
007	0.026	008	0.086
009	0.043	010	0.138
011	0.009	012	0.078
013	0.026	014	0
015	0.009	016	0.164
017	0.026	018	0.974
019	0.069	020	0.069
021	0.009	022	0.009
023	0.017	024	0.172
025	0.009	026	0.052
027	0.129	028	0.181
029	0.026	030	0.009
031	0.009	032	0.017
033	0.069	034	0.069
035	0.052	036	0.026
037	0.103	038	0.112
039	0.129	040	0.009
041	0.009	042	0.147
043	0.017	044	0.009

045	0.034	046	0.155
047	0.043	048	0.009
049	0.052	050	0.112
051	0.034	052	0.086
053	0.009	054	0.009
055	0.112	056	0.095
057	0.026	058	0.009
059	0	060	0.052
061	0.026	062	0.060
063	0.095	064	0.293
065	0.147	066	0.009
067	0.026	068	0.052
069	0.009	070	0
071	0.172	072	0.017
073	0	074	0.017
075	0	076	0.060
077	0.026	078	0.026
079	0.086	080	0
081	0.043	082	0.026
083	0.060	084	0.034
085	0.052	086	0.198
087	0.017	088	0.069
089	0.060	090	0.138
091	0.026	092	0.026
093	0.069	094	0.172

095	0.060	096	0
097	0.034	098	0
099	0.009	100	0.017
101	0.026	102	0.026
103	0.017	104	0.034
105	0.009	106	0
107	0	108	0.043
109	0	110	0
111	0	112	0.017
113	0	114	0
115	0	116	0
117	0.043		

3.2 ค่าดัชนีบูรณาการของบุคคลในเครือข่ายผู้ให้ความรู้

001	0.0005	002	0
003	0.0001	004	0.0001
005	0.0001	006	0.001
007	0.0001	008	0.0008
009	0.0004	010	0.002
011	0.0001	012	0.0007
013	0.0001	014	0
015	0.0001	016	0.002
017	0.0004	018	0.016
019	0.0008	020	0.0005
021	0.0001	022	0.0001

023	0.0001	024	0.002
025	0.0001	026	0.0004
027	0.001	028	0.003
029	0.0001	030	0.0001
031	0.0001	032	0.0001
033	0.0005	034	0.0004
035	0.0004	036	0.0001
037	0.001	038	0.001
039	0.001	040	0.0001
041	0.0001	042	0.002
043	0.0001	044	0.0001
045	0.0002	046	0.002
047	0.0002	048	0.0001
049	0.0004	050	0.001
051	0.0001	052	0.001
053	0.0001	054	0.0001
055	0.001	056	0.0007
057	0.0002	058	0.0001
059	0	060	0.0004
061	0.0001	062	0.0003
063	0.001	064	0.004
065	0.002	066	0.0001
067	0.0002	068	0.0005
069	0.0001	070	0
071	0.002	072	0.0001

073	0	074	0.0001
075	0	076	0.0007
077	0.0002	078	0.0001
079	0.001	080	0
081	0.0002	082	0.0001
083	0.0005	084	0.0002
085	0.0005	086	0.003
087	0.0001	088	0.0002
089	0.0007	090	0.002
091	0.0001	092	0.0001
093	0.0005	094	0.002
095	0.0004	096	0
097	0.0002	098	0
099	0.0001	100	0.0001
101	0.0001	102	0.0001
103	0.0001	104	0.0002
105	0.0001	106	0
107	0	108	0.0004
109	0	110	0
111	0	112	0.0001
113	0	114	0
115	0	116	0
117	0.0002		

โดยสรุปแล้ว ลำดับชั้นของโครงสร้างสามารถบอกให้ทราบว่า คนในหมู่บ้านคอยแซ่ติดต่อกับบุคคลภายนอกหมู่บ้านไม่มากนัก เฉลี่ยแล้วคน ๆ หนึ่งติดต่อกับคนภายนอกหมู่บ้านไม่เกิน 2 คน แต่ในขณะเดียวกันภายในหมู่บ้านก็มีการแตกออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ จำนวนมากมาย โดยเฉลี่ยแล้วแต่ละกลุ่มไม่เกิน 5 คนที่จะทำการสื่อสารต่อกัน แต่ละคนจะมีเพื่อนโดยเฉลี่ยแล้ว 2 คน มีคนที่สามารถติดตามหาความรู้เฉลี่ยแล้ว 2 คน จะเห็นว่าลักษณะโครงสร้างของหมู่บ้านนั้นไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ภายในแตกแยกย่อยออกเป็นกลุ่ม ๆ จำนวนมาก

จากการวิเคราะห์โครงสร้างเครือข่ายทั้ง 5 เครือข่าย คือ เครือข่ายทางการสื่อสาร เครือข่ายมิตรสหาย และเครือข่ายผู้ให้ความรู้ ในหมู่บ้านคอยแซ่ แสดงออกมาเป็นแผนภาพโครงสร้างทั้ง 3 โครงสร้าง จะเห็นว่ามีความสลับซับซ้อนมากในหมู่บ้าน ดังนั้น การวิเคราะห์โดยแยกเป็นกลุ่มย่อยจะทำให้เข้าใจง่ายขึ้น ขอสรุปที่พอสรุปจากข้อมูลทั้งถาวรก็คือ เครือข่ายทางการสื่อสาร เครือข่ายมิตรสหาย และเครือข่ายผู้ให้ความรู้ มีลักษณะที่แตกต่างกัน คนในหมู่บ้านยอมสังกัดเป็นสมาชิกของเครือข่ายต่าง ๆ กัน นั่นก็คือนายอินสังกัดทุกขุยกุ่มหนึ่ง แต่มีกลุ่มมิตรสนิทอีกกลุ่มหนึ่งที่สมาชิกไม่ซ้ำกัน มีบางคนเท่านั้นที่อาจจะเป็นสมาชิกกลุ่มซ้ำกัน ดังนั้น การที่รู้จักกลุ่มย่อย ๆ ที่มีหน้าที่ต่าง ๆ กัน ในหมู่บ้านจะช่วยการแพร่กระจายข่าวสาร เกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และด่านำลักษณะของโครงสร้างมาใช้จะช่วยทำให้ได้รายละเอียดของแต่ละกลุ่มดียิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปและขอเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อทราบถึงการใช้สื่อมวลชนและการแพร่กระจายข่าวสาร เพื่อกิจกรรมพัฒนาในหมู่บ้านคอยแซ่ ต.ทากาศ อ.แม่อาย จ.ลำพูน การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีเป็นโครงการต่อเนื่องเป็นปีที่สองจากปีที่แล้ว ซึ่งเป็นการวิจัย เรื่อง "การสำรวจการรับสารจากสื่อมวลชนในชนบท" เป็นการศึกษาเชิงสำรวจทั่วประเทศ

การศึกษาค้นคว้านี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถาม 2 ชุด แบบสอบถามสำหรับวัดการใช้สื่อมวลชนได้นำเอามาจากแบบสอบถามของโครงการในปีที่แล้ว กับแบบสอบถามการแพร่กระจายข่าวสาร เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดเครือข่าย 3 แบบ คือ เครือข่ายการสื่อสาร เครือข่ายมิตรสหาย และเครือข่ายผู้ให้ความรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลใช้ครูจำนวน 3 คน ที่สอนอยู่ ณ โรงเรียนคอยแซ่ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ติดกับหมู่บ้านคอยแซ่ การเก็บข้อมูลทุกครัวเรือนในหมู่บ้านคอยแซ่จำนวน 117 หลังคาเรือน ภายหลังการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือน

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ การวิเคราะห์เครือข่ายเพื่อหาโครงสร้างทั้งสามแบบเพื่อจะนำเอามาใช้สำหรับการเผยแพร่ข่าวสารกระทำโดยโปรแกรมวิเคราะห์ตัวประกอบ สำหรับดัชนีของโครงสร้างทั้งหมดทำการคำนวณด้วยมือ

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า วิद्यุยังคงเป็นสื่อมวลชนที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในหมู่บ้านคอยแซ โดยมีแนวโน้มที่จะใช้โทรทัศน์เพิ่มมากขึ้น สำหรับการวิเคราะห์โครงสร้างการสื่อสาร โครงสร้างมิตรสหาย และโครงสร้างผู้ให้ความรู้ ปรากฏผลแสดงออกมาเป็นแผนภาพซึ่งมีความสลับซับซ้อนอย่างมาก แต่ก็แสดงถึงช่องทางของการไหลของข่าวสารในหมู่บ้านได้เป็นอย่างดี ซึ่งหน่วยงานทางกานปฏิบัติต้องการที่จะเผยแพร่ข่าวสารสามารถใช้ช่องทางนั้นเพื่อการเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว

ดังนั้น จากการศึกษาถึงโครงสร้างทางการสื่อสารก็จะทำให้เข้าใจถึงลักษณะของการแพร่กระจายข่าวสาร เพื่อกิจกรรมการพัฒนาได้อย่างตรงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงไม่มีการทดสอบสมมติฐานแต่อย่างใด

ข้อจำกัดของงานวิจัย

การวิจัยในลักษณะเพื่อความเข้าใจถึงโครงสร้างการสื่อสารควรนำเอาลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพเข้ามารวมด้วย โดยผู้วิจัยจำเป็นต้องเข้าไปอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเพื่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ และเฝ้าสังเกตพฤติกรรมด้วยตนเอง ทั้งนี้ เพราะคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามไม่อาจจะเชื่อถือได้ทั้งหมด เป็นเพียงแต่ตอบเพื่อสนองต่อ "จุดมุ่งหมายทางสังคม" แต่ในความเป็นจริงแล้วอาจเป็นไปได้ในทางตรงกันข้าม

ข้อจำกัดอีกประการหนึ่งของการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารก็คือ ต้องมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยเฉพาะสำหรับการวิเคราะห์เครือข่ายเสียก่อน เพราะตัวเลขที่ได้มาจากแบบสอบถามจะมีเป็นจำนวนมากไม่สามารถคิกคำนวณได้ด้วยมือหรือโปรแกรมสำเร็จรูปทั่วไป โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสารยังไม่เป็นที่แพร่หลายมีอยู่เพียงไม่กี่แห่งในสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

การวิจัยเครือข่ายการสื่อสารน่าจะได้รับความสนใจจากนักวิชาการทางด้านนี้ เพราะอิทธิพลของโครงสร้างทางการสื่อสารน่าจะมีต่อพฤติกรรมการสื่อสารในแง่ต่าง ๆ ทั้งนี้ สิ่งที่น่าจะทำการศึกษาคือ การศึกษาถึงโครงสร้างของการสื่อสารในรูปลักษณะต่าง ๆ จะมีผลต่อพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์อย่างไรบ้าง เพราะจะทำให้เราสามารถเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

ศิริชัย ศิริกายะ "การวิเคราะห์เครือข่ายการสื่อสาร" วารสาร
นิเทศศาสตร์ ปีที่ 5 สิงหาคม 2527 หน้า 65 - 74.

ศิริชัย ศิริกายะ และ จ่านง วิบูลย์ศรี "แบบจำลองการสื่อสารเชิง
คู่เขาของคินเชค" วารสารนิเทศศาสตร์ ปีที่ 4
ตุลาคม 2526 หน้า 47 - 74.

Danowski, Jameo A. "Communication Network Analysis and
Social Change : Group Structure and Family
Planning in Two Korea Villages," in Communication
for Group Tranformation in Development edited
by Godwin C. Chu, Syed A. Rahim and D. Lawrence Kincaid.
Honolulu; East - West Center 1976.

Moreno, J.L. Who Shall Survive? Foundations of Sociometry,
Group Psychotherapy, and Sociodrama. Washington,
D.C. : Nervous and Mental Disease Monograph. 58, 1934.

Mitchell, J.C. "The Concept and Use of Social Network" in
Social Networks in Urban Situations Edited by
J. Clyde Mitchell, Manchester, England Manchester
University Press, 1969.

Rogers, Everett M. and Kincaid, D. Lawrence. Communication
Networks : Toward a New Paradigm for Research
New York : The Free Press, 1981.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม
ของหมู่บ้านคอยแซ ตำบลหาคาศ อำเภอแมทา
จังหวัดลำพูน

ชื่อผู้รับการสัมภาษณ์.....
บ้านเลขที่.....
ชื่อผู้ทำการสัมภาษณ์..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เฉพาะหัวหน้าครอบครัวหรือตัวแทนเท่านั้น

1. คนในครอบครัวของท่านมีจำนวนกี่คนครับ?.....คน
2. ในปีนี้ ท่านใช้ที่ดินสำหรับทำนา.....ไร่
3. ในช่วงปีที่ผ่านมา นาของท่านผลิตข้าวได้.....เกวียน (ถัง)
4. ท่านเป็นเจ้าของที่ดินทั้งหมด.....ไร่
5. สัตว์เลี้ยงที่ท่านมีอยู่เป็นจำนวนเท่าไรบ้าง

ควาย.....ตัว

วัว.....ตัว

หมู.....ตัว

ไก่.....ตัว

เป็ด.....ตัว

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

.....

6. อุปกรณ์เครื่องใช้ที่ท่านเป็นเจ้าของ

1. วิทยุ A.M.
 F.M.
2. โทรทัศน์ สี
 ขาวดำ
3. พัดลม
4. ตู้เย็น
5. รถจักรยาน
6. รถจักรยานยนต์
7. รถยนต์
8. เตารีด
9. เครื่องสูบน้ำ
10. นาฬิกา
11. รถไถ
12. จักรเย็บผ้า

7. จำนวนคนในครอบครัวที่ออกไปทำงานได้.....คน

8. ท่านเคยเป็นสมาชิกกลุ่มอะไรบ้าง ไม่ว่าในหมู่บ้านหรือนอกหมู่บ้าน ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

ไปกระบุ

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....
6. ....

9. ครั้งแรกที่เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มนั้น คือกลุ่มอะไร.....
เป็นตั้งแต่ เดือน..... พ.ศ.....
10. ท่านเคยส่งลูกไปเรียนต่อที่ในตัวเมืองลำพูน หรือในตัวจังหวัดใกล้เคียงหรือเปล่าครับ
ถ้าเคยที่คนครับที่ไปเรียนในเมือง.....คน เคย ไม่เคย
- คนที่ 1 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี
คนที่ 2 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี
คนที่ 3 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี
คนที่ 4 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี
คนที่ 5 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี
11. ไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ มีหรือไม่
 มี ไม่มี
12. ลูกกี่คนครับที่ท่านส่งไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ.....คน กรุณามอบจำนวนปีของ
แต่ละคนที่เรียนอยู่ที่กรุงเทพฯ
- คนที่ 1 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี
คนที่ 2 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี
คนที่ 3 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี
คนที่ 4 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี
คนที่ 5 จำนวนปีที่เรียนอยู่.....ปี

13. ท่านได้พบปะกับบุคคลต่อไปนี้หรือไม่เมื่อ

1. ผู้ใหญ่บ้าน
2. กำนัน
3. พัฒนากร
4. เกษตรกร
5. กรรมการพัฒนาหมู่บ้าน
6. พระ
7. ครู

อาศัยที่แล้ว	เกินที่แล้ว

(ถ้าทำเครื่องหมายอาศัยที่แล้วไม่ต้องถามเกินที่แล้ว)

14. เมื่ออาศัยที่ผ่านมา ท่านเข้าไปทำธุระในเมืองบ่อยครั้งเท่าไร

1. 7 วัน
2. 6 วัน
3. 5 วัน
4. 4 วัน
5. 3 วัน
6. 2 วัน
7. 1 วัน
8. ไม่ได้ไปเลย

15. คุณเคยได้ยินเกี่ยวกับ กลุ่มออมทรัพย์ในหมู่บ้านคอยช่วยเหลือไหมครับ

เคย

ไม่เคย (ข้ามไปตามข้อ 20.)

21. ครั้งแรกที่คุณไต่ขึ้นเกี่ยวกับการจัดตั้งธนาคารข้าวในหมู่บ้านคอยแซ่ จากใคร

	ความสัมพันธ์กับคุณ	สนิทหรือไม่สนิท
1.	.....	.....
2.	.....	.....
3.	.....	.....
4.	.....	.....

ไต่ขึ้นเมื่อไร ระบุ.....
วัน เดือน ปี

22. ในขณะที่คุณได้รับทราบการที่จะจัดตั้งธนาคารข้าวขึ้นในหมู่บ้านคอยแซ่ คุณมีความคิดเห็นอย่างไร.....

23. ถ้าส่วนใหญ่ของครอบครัวในหมู่บ้านคอยแซ่ เข้าสมัคร เป็นสมาชิกของธนาคารข้าว คุณถึง จะเข้าเป็นสมาชิกธนาคารบ้านคอยแซ่คนหนึ่งด้วยหรือไม่

- ใช่
- ไม่แน่ใจ
- ไม่ใช่ (ถ้าตอบข้อนี้ ให้ถือว่าสิ้นสุดการตอบแบบสอบถาม)

24. ถ้าตอบใช่หรือไม่แน่ใจ กรุณาถามคือ "นั่นก็หมายความว่า คุณจะยอมเข้าเป็นสมาชิกธนาคารข้าว ถ้าหากผู้ที่คุณเคารพเชื่อถือได้เข้าเป็นสมาชิกธนาคารข้าว เสียก่อนใช่หรือไม่"

- ใช่
- ไม่ใช่

25. ใครบ้างในหมู่บ้านที่ ถ้าเขาเป็นสมาชิกธนาคารแล้วทำให้คุณอยากเข้าเป็นสมาชิกธนาคาร ชาวบาง จงระบุชื่อตามลำดับก่อนหลังของบุคคลดังกล่าว

	ลักษณะความสัมพันธ์	สนิทหรือไม่สนิท
1.	.....	.....
2.	.....	.....
3.	.....	.....
4.	.....	.....
5.	.....	.....
6.	.....	.....
7.	.....	.....
8.	.....	.....

ขอขอบคุณในการสละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามการสื่อสารในหมู่บ้าน

สวัสดิ์ (ศรีบัว-คะ) ผม (หนู) มาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อยากจะมาขอรบกวน เวลาเพื่อทำการสอบถามเกี่ยวกับเรื่อง การใช้เวลาสำหรับการพูดคุยระหว่างคนในหมู่บ้านนี้ ก่อนอื่น (ผมหรือหนู) ขอทำความเข้าใจว่า การพูดคุยในที่นี้หมายถึงพูดคุยกับคนในหมู่บ้านนี้หรือพูดคุยกับคนนอกหมู่บ้าน แต่จะไม่รวมถึงการพูดคุยกันเองภายในครอบครัวที่อาศัยอยู่บ้านเดียวกัน และไม่ถือว่าการหัก ทาย เช่น สวัสดิ์ กินข้าวแล้วหรือยัง หรือเป็นไงบ้าง เป็นการพูดคุยกัน

จะขอเริ่มคำถามแรกเลยนะศรีบัว (คะ) และคำตอบทุกข้อของท่านเราถือว่าเป็นความลับที่สุด

1. ช่วยกรุณามอบชื่อและนามสกุลของคนซึ่งท่านพูดคุยอยู่ด้วยเป็นประจำ (ถ้านามสกุลไม่ได้ให้ใช้ชื่อที่ เรียกกันติดปากเอาไว้ในวงเล็บหรือให้บ้านเลขที่หรือตำแหน่งของบ้านก็ได้)

(บันทึกชื่อลงในตารางเครือข่ายการสื่อสาร)

2. โดยปกติท่านพูดคุยกับบุคคลผู้นี้บ่อยครั้งเท่าไร (ให้ถามจากช่องในที่สุดถึงช่องนอกที่สุดแต่ละช่อง)

(บันทึกลงในตารางเครือข่ายการสื่อสาร)

3. โดยปกติท่านคุยกับบุคคลผู้นี้ที่ใดเป็นประจำ

(บันทึกลงในตารางเครือข่ายการสื่อสาร)

4. โดยปกติลักษณะของการพูดคุยเป็นอย่างไรบ้าง (ใช้เกณฑ์ส่วนใหญ่ของเวลาเป็นสำคัญ)

(บันทึกลงในตารางเครือข่ายการสื่อสาร)

5. ส่วนใหญ่ของ เนื้อหาที่ท่านได้พูดคุยกับบุคคลผู้นี้เป็นเรื่องอะไร

(บันทึกลงในตารางเครือข่ายการสื่อสาร)

6. ท่านมีความสัมพันธ์กับบุคคลผู้นี้อย่างไรบ้าง (ถ้าตอบเพื่อนให้ถามว่าสนิทหรือเพียงคนรู้จักกันเท่านั้น)

(บันทึกลงในตารางเครือข่ายการสื่อสาร)

7. อาชีพหลักของบุคคลผู้นี้คืออะไร

(บันทึกลงในตารางเครือข่ายการสื่อสาร)

8. บุคคลผู้นี้อายุเท่าไร

(บันทึกลงในตารางเครือข่ายการสื่อสาร)

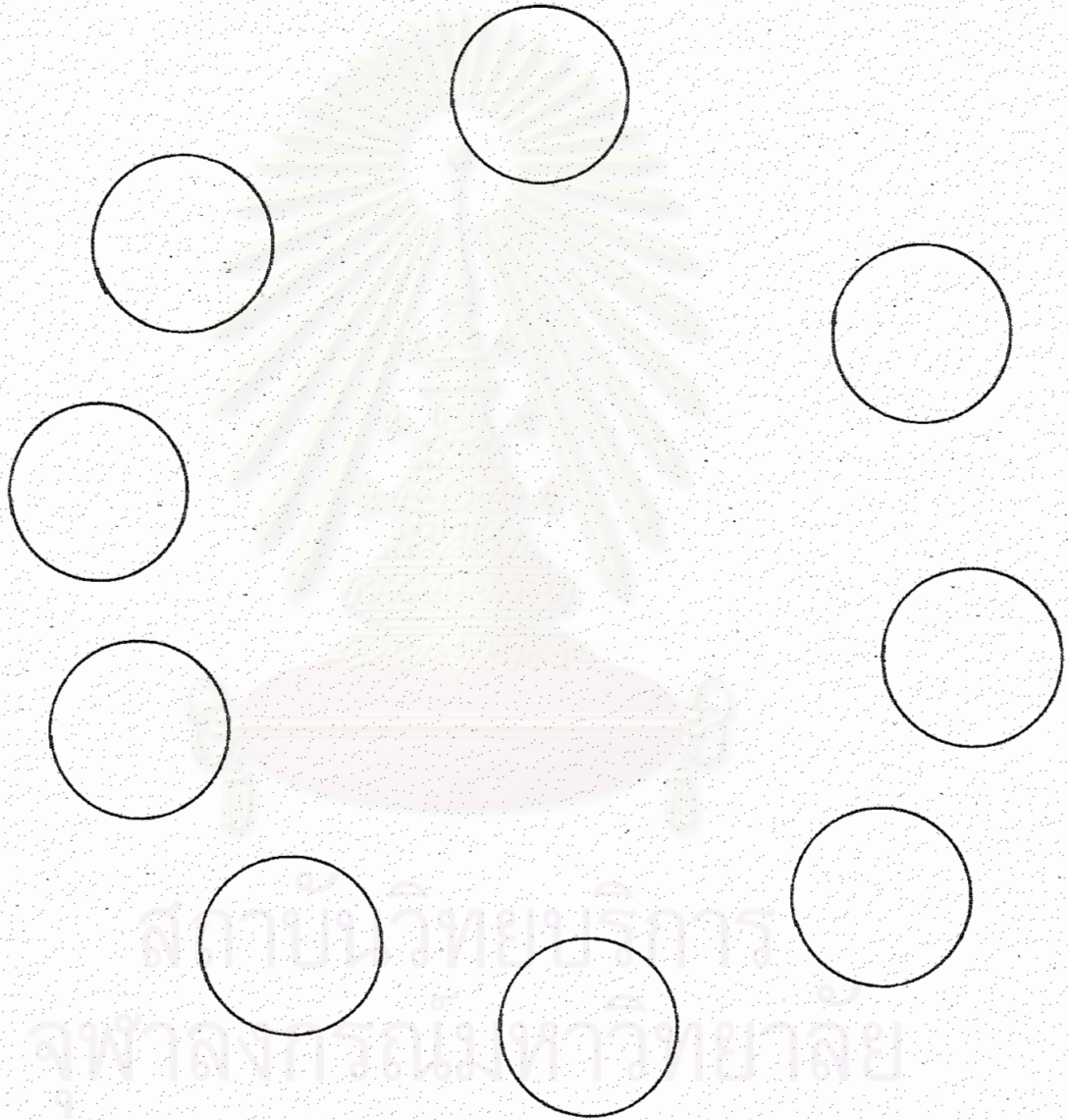
วันที่ เดือน พ.ศ.

ชื่อ	ความบ่อยครั้ง	สถานที่ส่วนใหญ่ที่ไป	ส่วนที่พูดกันบ่อย	เนื้อหา	ความสัมพันธ์กับบุคคล	อาชีพ	อายุ
	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
1	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
2	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
3	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
4	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
5	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
6	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
7	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
8	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
9	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
10	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
11	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			
12	พูดกันบ่อยครั้ง	ที่โรงเรียน	การพูดคุย	เรียนหนังสือ			

เครือข่ายการสื่อสาร

คำแนะนำในการสอบถาม

1. จากรายชื่อของบุคคลตามคำตอบที่ได้รับจากผู้รับการสัมภาษณ์ ให้ใส่ชื่อลงไปในวงกลม
2. ในแต่ละชื่อให้หมุนเวียนครบหนึ่งรอบโดยให้ถามว่า ผู้ที่ถูกระบุชื่อมานี้ (ชื่อในวงกลม)
  1. เป็นเพื่อนสนิทกันหรือเปล่าหรือ
  2. เป็นเพียงผู้ที่รู้จักกัน ไม่สนิท
  3. หรือไม่รู้จักกันเลย

3. ถ้า (ก) ถ้าตอบข้อ 1
ให้ลากเส้นหนึ่กโยงถึงกัน
- (ข) ถ้าตอบข้อ 2
ให้ลากเส้นประโยงถึงกัน
- (ค) ถ้าตอบข้อ 3 ทิ้งว่างไว้เฉย ๆ (ไม่มีเส้น)

9. กรุณาบอกชื่อเพื่อนสนิทของท่านเรียงตามลำดับความสนิทสนม

(บันทึกลงในตารางมีคร สหาย)

10. ปกติท่านคุยกับเพื่อนคนนี้อยู่กี่ครั้งเท่าใด

(บันทึกลงในตารางมีคร สหาย)

11. ปกติท่านพบปะพูดคุยกับเพื่อนคนนี้อย่างไรเป็นประจำ

(บันทึกลงในตารางมีคร สหาย)

12. ลักษณะของการพูดคุยกับเพื่อนคนนี้เป็นอย่างไรบ้าง

(บันทึกลงในตารางมีคร สหาย)

13. ส่วนใหญ่ของเนื้อหาของการพูดคุยกับเพื่อนคนนี้เป็นเรื่องอะไร

(บันทึกลงในตารางมีคร สหาย)

14. อาชีพหลักของเพื่อนคนนี้คืออะไร

(บันทึกลงในตารางมีคร สหาย)

15. เพื่อนคนนี้มีอายุเท่าไร

(บันทึกลงในตารางมีคร สหาย)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำแนะนำในการสอบถาม

1. จากรายชื่อของบุคคลตามคำขอที่ได้รับมาจากผู้รับการสัมภาระ ให้ใส่ชื่อลงไปในวงกลม
2. ในแต่ละชื่อ ให้หมุนเวียนครบหนึ่งรอบ โดยให้ถามว่า ผู้ที่ถูกระบุชื่อมานี้ (ชื่อในวงกลม)
  1. เป็นเพื่อนสนิทกันหรือเปล่า หรือ
  2. เป็นเพียงผู้รู้จักกัน ไม่สนิท
  3. หรือ ไม่รู้จักกันเลย
3. ถ้า (ก) ถ้าตอบข้อ 1 ให้ลากเส้นแนบโยงถึงกัน
(ข) ถ้าตอบข้อ 2 ให้ลากเส้นประโยงถึงกัน
(ค) ถ้าตอบข้อ 3 ทิ้งว่างไว้เฉย ๆ (ไม่มีเส้น)

Diagram showing 10 empty circles arranged in a circular pattern, intended for marking names and drawing lines as per the instructions.

16. โดยปกติเมื่อท่านมีปัญหาเกิดขึ้น และต้องการที่จะรู้คำตอบท่านจะไปถามใครได้บ้าง

(บันทึกลงในตารางผู้ให้ความรู้)

17. ปกติท่านถามคำถามกับบุคคลผู้นี้บ่อยครั้งเพียงใด

(บันทึกลงในตารางผู้ให้ความรู้)

18. สถานที่ใดที่ท่านถามปัญหาเกี่ยวกับบุคคลผู้นี้เป็นประจำ

(บันทึกลงในตารางผู้ให้ความรู้)

19. ลักษณะของการถามปัญหาเป็นอย่างไร

(บันทึกลงในตารางผู้ให้ความรู้)

20. ปัญหาที่ถามส่วนใหญ่ ที่ถามบุคคลผู้นี้เป็นเรื่องอะไร

(บันทึกลงในตารางผู้ให้ความรู้)

21. ท่านมีความสัมพันธ์กับบุคคลผู้นี้อย่างไร

(บันทึกลงในตารางผู้ให้ความรู้)

22. อาชีพของบุคคลผู้นี้คืออะไร

(บันทึกลงในตารางผู้ให้ความรู้)

23. บุคคลผู้นี้มีอายุเท่าไร

(บันทึกลงในตารางผู้ให้ความรู้)

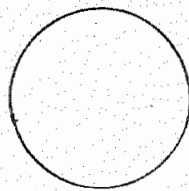
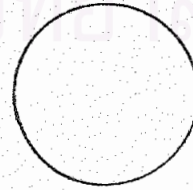
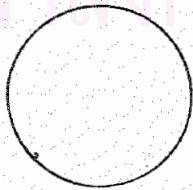
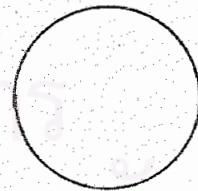
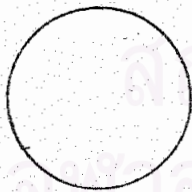
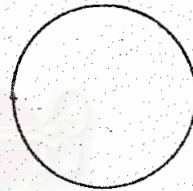
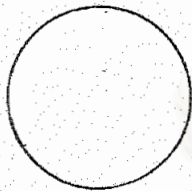
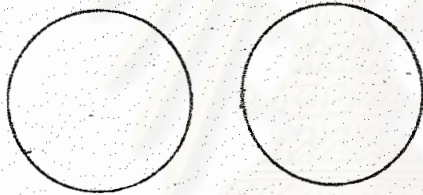
สงวนลิขสิทธิ์บริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครือข่ายผู้ให้ความรู้

คำแนะนำในการสอบถาม

1. จากรายชื่อของบุคคลตามคำตอบที่ได้รับจากผู้รับการสัมภาษณ์ ให้ใส่ชื่อลงไปในวงกลม
2. ในแต่ละชื่อ ให้หมุนเวียนครบหนึ่งรอบ โดยให้ถามว่า ผู้ที่ถูกระบุชื่อมานี้ (ชื่อในวงกลม)
  1. เป็นเพื่อนสนิทกันหรือเปล่า หรือ
  2. เป็นเพียงผู้ที่รู้จักกัน ไม่สนิท
  3. หรือ ไม่รู้จักกันเลย
3. ถ้า (ก) ถ้าตอบข้อ 1 ให้ลากเส้นหนึ่กโยงถึงกัน
(ข) ถ้าตอบข้อ 2 ให้ลากเส้นประโยงถึงกัน
(ค) ถ้าตอบข้อ 3 ทิ้งว่างไว้เฉย ๆ (ไม่มีเส้น)

ภาคผนวก ค.

แบบสอบถามสำหรับโครงการวิจัย
เรื่อง
"การใช้สื่อมวลชนในหมู่บ้านกอยแะ"

เฉพาะเจ้าหน้าที่เท่านั้น

เนื่องจากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้รับเงินงบประมาณแผ่นดินให้ทำการสำรวจการใช้สื่อมวลชน
ของชาวชนบท เพื่อที่จะได้นำผลของการสำรวจมาใช้ในการวาง
แผนช่วยเหลือชาวชนบท ข้อมูลที่ได้รับจะช่วยให้การวางแผนการ
สื่อสาร เพื่อให้ข่าวสารถึงมือชาวชนบทได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งนี้
คณะผู้ทำการศึกษาขอความร่วมมือจากท่านในการให้ข้อมูลอย่าง
ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด และสิ่งที่ท่านมอบให้
เรานั้นจะถือเป็นความลับอย่างที่สุด

ชื่อเจ้าหน้าที่สัมภาษณ์.....

สถานที่สัมภาษณ์ หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขแบบสอบถาม

1 2 3

บัตรที่ 1/4

ข้อเท็จจริง

1. ครอบครัวของท่านมีทั้งหมดกี่คน ช่วยบอกอายุและเพศ
ทุกคนที่อาศัยอยู่ในบ้านนี้

	<u>6</u>			
	<u>7</u>	<u>8</u>		
1.	<u>9</u>	<u>10</u>	<u>11</u>	<u>12</u>
2.	<u>13</u>	<u>14</u>	<u>15</u>	<u>16</u>
3.	<u>17</u>	<u>18</u>	<u>19</u>	<u>20</u>
4.	<u>21</u>	<u>22</u>	<u>23</u>	<u>24</u>
5.	<u>25</u>	<u>26</u>	<u>27</u>	<u>28</u>
6.	<u>29</u>	<u>30</u>	<u>31</u>	<u>32</u>
7.	<u>33</u>	<u>34</u>	<u>35</u>	<u>36</u>
8.	<u>37</u>	<u>38</u>	<u>39</u>	<u>40</u>
9.	<u>41</u>	<u>42</u>	<u>43</u>	<u>44</u>
10.	<u>45</u>	<u>46</u>	<u>47</u>	<u>48</u>
11.	<u>49</u>	<u>50</u>	<u>51</u>	<u>52</u>
12.	<u>53</u>	<u>54</u>	<u>55</u>	<u>56</u>
13.	<u>57</u>	<u>58</u>	<u>59</u>	<u>60</u>
14.	<u>61</u>	<u>62</u>	<u>63</u>	<u>64</u>
15.	<u>65</u>	<u>66</u>	<u>67</u>	<u>68</u>
16.	<u>69</u>	<u>70</u>	<u>71</u>	<u>72</u>
17.	<u>73</u>	<u>74</u>	<u>75</u>	<u>76</u>
18.	<u>77</u>	<u>78</u>	<u>79</u>	<u>80</u>

อายุ : ให้ลงเป็นจำนวนปี เพศ : 1 ชาย 2 หญิง

การศึกษา : ให้ลงตามระดับชั้นสูงสุด หรือถ้าบวชให้ลงระดับ

การศึกษาทางสงฆ์ เช่น นักธรรมตรี

ส่วนที่ 1 การเปิดรับสื่อมวลชน

วิทยุ

หมายเลข
แบบสอบถาม

1 2 3

2. โดยปกติครอบครัวของท่าน ฟังวิทยุบ้างหรือไม่

บัตรที่ $\frac{2}{4}$

1. ฟัง

5

2. ไม่ฟัง สาเหตุที่ไม่ฟัง เพราะ.....(ข้ามไปถามข้อ 10)

3. คนในครอบครัวของท่านคนใดบ้างที่รับฟังวิทยุ

6 7

(ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงตรงกับหมายเลขจากคำตอบข้อ 1
หมายถึงบุคคลผู้นั้นฟังวิทยุ)

1. ... 4. ... 7. ... 10. ... 13. ... 16. ...

2. ... 5. ... 8. ... 11. ... 14. ... 17. ...

3. ... 6. ... 9. ... 12. ... 15. ... 18. ...

4. โดยปกติแล้วส่วนใหญ่คนในครอบครัวของท่านรับฟังวิทยุที่ใดเป็นประจำ
(ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

1. ในบ้านของตนเอง

8

(ในกรณีนี้ ถ้าคนในครอบครัวของท่านจะไปฟังวิทยุที่อื่นจะได้อะไรหรือไม่
ถ้าได้จะฟังวิทยุที่ไหนบ้าง.....)

2. บ้านผู้อื่น บ้านใคร.....

9

3. ร้านค้า ระบุประเภท.....

10

4. ที่สาธารณะอื่น ๆ ระบุ.....

11

5. ที่ที่คนไปทำงาน

12

6. อื่น ๆ โปรดระบุ

13

5. อาทิตย์ที่แล้วคุณในครอบครัวของท่านเปิดรับฟังบ่อยครั้งเพียงใด
(ถ้าอาทิตย์ที่แล้วไม่ได้ฟังวิทยุให้ถามว่าครั้งสุดท้ายฟังวิทยุเมื่อไร.....)

14

1. ฟังทุกวัน	3. 5 วัน	5. 3 วัน	7. 1 วัน
2. 6 วัน	4. 4 วัน	6. 2 วัน	

6. โดยปกติคุณในครอบครัวของท่านฟังวิทยุในเวลาใดบ้าง
(ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

1. เช้า (5.00-8.00 น.)
2. สายและเที่ยง (8.01-13.00 น.)
3. บ่าย (13.01-17.00 น.)
4. เย็นและค่ำ (17.01-21.00 น.)
5. คึก (หลัง 21.00 น. ไปแล้ว)
6. ฟังแต่ไม่สามารถระบุเวลาได้แน่นอน

15

16

17

18

19

20

7. เมื่อวานนี้ ครอบครัวของท่านใช้เวลารับฟังวิทยุนานเท่าใด.....
(ถ้าเมื่อวานไม่ได้รับฟังให้ถามว่า ครั้งสุดท้ายที่ครอบครัวฟังวิทยุ
ใช้เวลากการรับฟังในวันนั้นนานเท่าใด.....)

21 22 23 24

8. สถานีวิทยุอะไรบางที่ท่านรับฟังเป็นประจำ ระบุชื่อสถานี
หรือระบุหมายเลขคลื่น หรือระบุชื่อรายการ (ผู้ทำการสัมภาษณ์
ต้องพยายามทำให้ได้คุยกับตนเองว่า จะสามารถลงคำตอบได้
ในข้อใดบ้าง ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

1. สถานีวิทยุที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ
2. สถานีวิทยุที่ตั้งอยู่ในจังหวัดใกล้เคียงแต่ไม่ใช่สถานีที่ตั้งอยู่ใน
กรุงเทพฯ
3. สถานีวิทยุที่ตั้งอยู่ในจังหวัดของตนเอง
4. ไม่สามารถตอบได้

25

26

27

28

๑. รายการวิทยุอะไรที่ท่านในครอบครัวของท่านรับฟังเป็นประจำ
(ถ้าบอกชื่อรายการ ให้ถามจนใจความว่ารายการดังกล่าวเป็น
รายการประเภทอะไร ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

1. รายการข่าว

2. รายการบันเทิง

3. รายการความรู้

4. รายการโฆษณา (สาเหตุที่ฟังเป็นประจำ.....)

5. อื่น ๆ (ระบุ).....

29

30

31

32

33

หนังสือพิมพ์รายวัน

10. โดยปกติแล้วคนในครอบครัวของท่านอ่านหนังสือพิมพ์รายวันบ้างหรือไม่

1. อ่าน

2. ไม่อ่าน สาเหตุที่ไม่อ่านเพราะ.....(ข้ามไปถามข้อ 17)

34

11. คนในครอบครัวของท่านคนใดบ้างที่อ่านหนังสือพิมพ์รายวัน

(ให้คำเครื่องหมาย ✓ ลงตรงกับหมายเลข จากคำตอบข้อ 1

หมายถึงบุคคลผู้นั้นอ่านหนังสือพิมพ์รายวัน)

1. ... 4. ... 7. ... 10. ... 13. ... 16. ...

2. ... 5. ... 8. ... 11. ... 14. ... 17. ...

3. ... 6. ... 9. ... 12. ... 15. ... 18. ...

35 36

12.	ส่วนใหญ่แล้วคนในครอบครัวของท่านอ่านหนังสือพิมพ์ใดเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ)	
1.	ที่บ้าน (ถ้าตอบข้อนี้ได้ถามต่อไปอีกว่า ในกรณีที่ถ้าไม่อ่านที่บ้าน จะสามารถอ่านหนังสือพิมพ์ที่อื่นได้อีกหรือไม่..... ถ้าได้ขอให้ระบุค่ายว่าที่ใด.....)	37
2.	ที่ร้านค้า ประเภทไหน ระบุ.....	38
3.	สถานที่สาธารณะ อะไรระบุ.....	39
4.	ที่เดินทางไปทำงาน	40
5.	บ้านผู้อื่น บ้านใคร.....	41
6.	อื่น ๆ โปรดระบุ.....	42
13.	เมื่ออาทิตย์ที่แล้วคนในครอบครัวของท่านอ่านหนังสือพิมพ์บ่อยครั้งเท่าใด (ถ้าอาทิตย์ที่แล้วไปได้อ่านหนังสือพิมพ์เลย ให้ถามว่า ครั้งสุดท้ายอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อไร.....)	43
1.	ทุกวัน 3. 5 วัน 5. 3 วัน 7. 1 วัน	
2.	6 วัน 4. 4 วัน 6. 2 วัน	
14.	เวลาที่คนในครอบครัวอ่านหนังสือพิมพ์ (ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)	
1.	เช้า (5.00-8.00 น.)	44
2.	สายและเที่ยง (8.01-13.00 น.)	45
3.	บ่าย (03.01-17.00 น.)	46
4.	เย็นและค่ำ (17.01-21.00 น.)	47
5.	ดึก (หลัง 21.00 น.ไปแล้ว)	48
6.	อื่น ๆ โปรดระบุ.....	49

15. เมื่อวานคนในครอบครัวของท่าน คนหนึ่ง ๆ อ่านหนังสือพิมพ์ใช้เวลานานเท่าใด (ถ้าเมื่อวานไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ ให้ถามว่า ครั้งสุดท้ายที่คนในครอบครัวของท่านคนหนึ่ง ๆ อ่านหนังสือพิมพ์ใช้เวลานานเท่าใด.....)
16. หนังสือพิมพ์ที่ครอบครัวของท่านอ่านประจำได้แก่ (ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)
1. ไทยรัฐ 54
  2. เกลนิวส์ 55
  3. บ้านเมือง 56
  4. คิวสยาม 57
  5. หนังสือพิมพ์รายวันอื่น ๆ จากกรุงเทพฯ 58
  6. หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น (ไม่ใช่หนังสือพิมพ์จากกรุงเทพฯ) 59

โทรทัศน์

17. โดยปกติคนในครอบครัวของท่านดูโทรทัศน์บ้างหรือไม่
1. ดู 60
  2. ไม่ดู (ที่ไม่ดูเพราะ.....ข้ามไปถามข้อ 25)
ถ้าดู ท่านดูโทรทัศน์อะไร ... สี 61
... ขาวดำ 62
18. ถ้าดู คนในครอบครัวของท่านคนใดบ้างที่ดูโทรทัศน์ (ให้คำเครื่องหมาย ✓ ลงตรงกับหมายเลขจากคำตอบข้อ 1 หมายถึงบุคคลผู้นั้นดูโทรทัศน์)
1. ... 4. ... 7. ... 10. ... 13. ... 16. ...
2. ... 5. ... 8. ... 11. ... 14. ... 17. ...
3. ... 6. ... 9. ... 12. ... 15. ... 18. ...

50 51 52 53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63 64

19. ส่วนใหญ่แล้วคนในครอบครัวของท่านถูกโทรทัศน์ที่ใดเป็นประจำ
(ตอบไข่มากกว่าหนึ่งคำตอบ)

1. บ้านของตนเอง (ถ้าตอบข้อนี้ให้ถามต่อไปอีกว่า ในกรณี
ที่ไม่ถูกโทรทัศน์ที่บ้านจะสามารถดูโทรทัศน์
ที่อื่นใดอีกหรือไม่.....
ถ้าได้ขอให้ระบุกว่าที่ใด.....)

65

2. บ้านผู้อื่น บ้านใคร.....

66

3. ร้านค้า ระบุประเภท.....

67

4. สถานที่สาธารณะ ระบุค่ายอะไร.....

68

5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

69

ที่ว่าคุณนั้น ต้องเสียเงินค่าดูหรือไม่ 1. เสีย

70

2. ไม่เสีย

ถ้าเสีย เสียเงินครั้งละเท่าไร.....บาท

71 72 73

20. อาทิตย์แล้วคนในครอบครัวของท่านถูกโทรทัศน์บ่อยครั้งเท่าไร
(ถ้าอาทิตย์แล้วไม่ถูกให้ถามว่า ครั้งสุดท้ายคนในครอบครัว
ของท่านถูกโทรทัศน์เมื่อไร.....)

74

1. ทุกวัน

2. 6 วัน

3. 5 วัน

4. 4 วัน

5. 3 วัน

6. 2 วัน

7. 1 วัน

	หมายเลข
	แบบสอบถาม
	1 2 3
	บัตรที่ 3/4
21. เวลาที่ ¹ คุณ ¹ ใน ¹ ครอบครัว ¹ ของ ¹ ท่าน ¹ ถูก ¹ โทรศัพท์ ¹ (ตอบ ¹ ได้ ¹ มาก ¹ กว่า ¹ หนึ่ง ¹ คำ ¹ ตอบ)	
1. เช้า (5.00-8.00 น.)	5
2. สายและเที่ยง 8.01-13.00 น.)	6
3. บ่าย (13.01-17.00 น.)	7
4. เย็นและค่ำ (17.01-21.00 น.)	8
5. ดึก (หลัง 21.00 น.ไปแล้ว)	9
6. อื่น ๆ ถ้า ¹ แตกต่าง ¹ ไป ¹ จาก ¹ นี้ ¹ ให้ ¹ ระบุ ¹	10
22. เมื่อ ¹ วาน ¹ นี้ ¹ คุณ ¹ ใน ¹ ครอบครัว ¹ ของ ¹ ท่าน ¹ ถูก ¹ โทรศัพท์ ¹ ใช้ ¹ เวลา ¹ นาน ¹ เท่า ¹ ใด.....	11 12 13 14
ถ้า ¹ เมื่อ ¹ วาน ¹ นี้ ¹ ไม่ ¹ ได้ ¹ ถูก ¹ ให้ ¹ ถาม ¹ ว่า ¹ ครั้ง ¹ สุด ¹ ท้าย ¹ ที่ ¹ คุณ ¹ ใน ¹ ครอบครัว ¹ ของ ¹ ท่าน ¹ ถูก ¹ โทรศัพท์ ¹ ใช้ ¹ เวลา ¹ นาน ¹ เท่า ¹ ใด.....	
23. สถานที่ ¹ โทรศัพท์ ¹ ที่ ¹ คุณ ¹ ใน ¹ ครอบครัว ¹ ของ ¹ ท่าน ¹ ถูก ¹ เป็น ¹ ประจำ ¹ ใด ¹ แก่ ¹ สถานที่ ¹ อะไร	
(ถ้า ¹ บอก ¹ ชื่อ ¹ รายการ ¹ คอง ¹ พยาย ¹ าม ¹ แส ¹ วง ¹ หา ¹ ให้ ¹ ได้ ¹ ว่า ¹ รายการ ¹ นั้น ¹ เป็น ¹ ของ ¹ สถานที่ ¹ อะไร ¹ ตอบ ¹ ได้ ¹ มาก ¹ กว่า ¹ หนึ่ง ¹ คำ ¹ ตอบ)	
1. สถานที่ ¹ โทรศัพท์ ¹ ของ ¹ 3 อสมท. กรุงเทพฯ	15
2. สถานที่ ¹ โทรศัพท์ ¹ ของ ¹ 9 อสมท. กรุงเทพฯ	16
3. สถานที่ ¹ โทรศัพท์ ¹ กอง ¹ ทัพบก ¹ ของ ¹ 5 กรุงเทพฯ	17
4. สถานที่ ¹ โทรศัพท์ ¹ กอง ¹ ทัพบก ¹ ของ ¹ 7 กรุงเทพฯ	18
5. สถานที่ ¹ โทรศัพท์ ¹ ต่าง ¹ จังหวัด	19
(ในที่ ¹ นี้ ¹ ได้ ¹ แก่ ¹ สถานที่ ¹ โทรศัพท์ ¹ ที่ ¹ ลำ ¹ ปาง ¹ ชอน ¹ แก่น ¹ หาก ¹ ใหญ่ ¹	
สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ของกรมประชาสัมพันธ์)	
6. สถานที่ ¹ โทรศัพท์ ¹ จาก ¹ ต่าง ¹ ประเทศ	20

24.	รายการโทรทัศน์ที่คนในครอบครัวดูเป็นประจำได้แก่	
1.	รายการข่าว	<u>21</u>
2.	รายการบันเทิง	<u>22</u>
3.	รายการความรู้	<u>23</u>
4.	รายการโฆษณา	<u>24</u>
5.	อื่น ๆ	<u>25</u>
25.	คนในครอบครัวไปกัญแจหรือไม	
1.	ไป	<u>26</u>
2.	ไมไป	
26.	จำนวนคนในครอบครัวที่เคยถูกาพยนตร์	<u>27</u> <u>28</u>

27. โดยปกติคนในครอบครัวของท่านไปดูภาพยนตร์บ่อยครั้งเพียงใด	29
1. อาทิตย์ละครั้ง (ถ้าไม่สามารถตอบได้ให้ถามว่า	
2. สองอาทิตย์ครั้ง ครั้งสุดท้าย คนในครอบครัว	
3. สามอาทิตย์ครั้ง ของท่านคนหนึ่งเมื่อไร.....)	
4. เกือบละครั้ง	
5. น้อยกว่าเกือบละครั้ง	
6. นาน ๆ คุยที่ ปีละกี่ครั้ง....	
28. ครั้งสุดท้ายคนในครอบครัวของท่านไปดูหนังในเวลาใดบ้าง	
(ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)	
1. เช้า (5.00-8.00 น.)	30
2. สายและเที่ยง (8.01-13.00 น.)	31
3. บ่าย (13.01-17.00 น.)	32
4. เย็นและค่ำ (17.01-21.00 น.)	33
5. คึก (หลัง 21.00 น. ไปแล้ว	34
6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....	35
29. ครั้งสุดท้ายที่ดูภาพยนตร์คนในครอบครัวของท่านใช้เวลานานเท่าใด...	36 37 38 39
30. คนในครอบครัวของท่านไปดูภาพยนตร์ที่ไหนบ้าง (ตอบได้มากกว่า	
หนึ่งคำตอบ)	
1. ลานวัด (ถ้าไม่สามารถตอบได้ให้ถามว่า คนในครอบครัว	40
2. สนามโรงเรียน ของท่านไปดูหนังครั้งสุดท้ายที่ไหน.....)	41
3. โรงภาพยนตร์	42
.....ในตัวจังหวัด	
.....ในตัวอำเภอ	
.....อื่น ๆ ระบุ.....	
4. ที่สาธารณะ อะไร ระบุ.....	43
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	44

นิตยสาร

31. คนในครอบครัวของท่านอ่านนิตยสารบ้างหรือไม่	<u>45</u>
1. อ่าน	
2. ไม่อ่าน สาเหตุที่ไม่อ่านเพราะ....(ข้ามไปถามข้อ 38)	
32. ใครบ้างในครอบครัวของท่านที่อ่านนิตยสารเป็นประจำ	<u>46</u> <u>47</u>
(ให้ทำเครื่องหมาย / ลงตรงกับหมายเลขจากคำตอบข้อ 1 หมายถึงบุคคลผู้นั้นอ่านนิตยสาร)	
1. ... 4. ... 7. ... 10. ... 13. ... 16. ...	
2. ... 5. ... 8. ... 11. ... 14. ... 17. ...	
3. ... 6. ... 9. ... 12. ... 15. ... 18. ...	
33. โดยปกติ คนในครอบครัวของท่านอ่านนิตยสารบ่อยครั้งเพียงใด	<u>48</u> <u>49</u>
1. ทุกวัน (ถ้าตอบไม่ได้ให้ถามว่า ครั้งสุดท้ายที่	
2. 6วัน/อาทิตย์ คนในครอบครัวของท่านอ่านนิตยสาร	
3. 5วัน/อาทิตย์ เมื่อไร.....)	
4. 4 วัน/อาทิตย์	
5. 3 วัน/อาทิตย์	
6. 2 วัน/อาทิตย์	
7. 1 วัน/อาทิตย์	
8. สองอาทิตย์ครั้ง	
9. สามอาทิตย์ครั้ง	
10. เกือบละครึ่ง	
11. น้อยกว่านี้	

34. เวลาที่คนในครอบครัวของท่านอ่านนิตยสารเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)	
1. เช้า (5.00-8.00 น.)	50
2. สายและเที่ยง (8.01-13.00 น.)	51
3. บ่าย (13.01-17.00 น.)	52
4. เย็นและค่ำ (17.01-21.00 น.)	53
5. คึก (หลัง 21.00 น. ไปแล้ว)	54
6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....	55
35. ครั้งสุดท้ายที่ท่านในครอบครัวของท่านอ่านนิตยสารใช้เวลานานเท่าใด...	56 57 58 59
36. ส่วนใหญ่แล้วคนในครอบครัวของท่านอ่านนิตยสารที่ใดเป็นประจำ	
1. ที่บ้าน (ถ้าตอบข้อนี้ ให้ถามอีกว่า ถ้าไม่อ่านที่บ้านจะ สามารถอ่านนิตยสารที่ไหนได้หรือไม่ ถ้าได้จะอ่านได้ อ่านได้ที่ใด (ระบุ).....	60
2. ที่ร้านค้า ประเภทของร้านค้า ระบุ.....	61
3. สถานที่สาธารณะ อะไรระบุ.....	62
4. สถานที่ ที่คนทำงาน	63
5. บ้านผู้อื่น บ้านใคร.....	64

37. นิตยสารที่ครอบครัวของท่านอ่านเป็นประจำได้แก่	
1. นิตยสารเกี่ยวกับเรื่องของสตรี	65
2. นิตยสารเนนหนักนวนิยาย	66
3. นิตยสารเกี่ยวกับภาพยนตร์ คารา บันเทิง	67
4. นิตยสารเกี่ยวกับวิชาการเฉพาะ	68
5. นิตยสารเนนหนักเกี่ยวกับกีฬา	69
6. นิตยสารเนนหนักทางสารคดี	70
7. อื่น ๆ	71

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีต่อการใช้สื่อมวลชนของชาวชนบท

หมายเลข

แบบสอบถาม

1 2 3

บัตร 4/4

5 6

38. คนในครอบครัวของท่านที่ทำงานหารายได้ให้แก่ครอบครัวมีกี่คน...คน

39. โดยปกติวันหนึ่ง ๆ คนในครอบครัวของท่านทำงานวันละกี่ชั่วโมง
....ชั่วโมง (โดยเฉลี่ย)

7 8 9 10

40. ถ้าออกไปทำงาน อาทิตย์หนึ่ง ๆ ทำงานกี่วัน.....วัน (โดยเฉลี่ย)

11

41. คนในครอบครัวของท่านใช้สื่อมวลชน (ในที่นี้ได้แก่ การฟังวิทยุ การดูโทรทัศน์ การดูหนัง การอ่านนิตยสาร) แล้ว ได้รับประโยชน์อะไรบ้าง

1. เป็นการฆ่าเวลา (หมายถึงเป็นเพื่อนแก้เหงาไม่ได้อะไรเลย)

12

2. ให้ความพึงพอใจเป็นส่วนตัว (หมายถึงการให้ความบันเทิง เกิดความรู้ ทราบข่าวสาร ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อโลก เป็นคน)

13

3. นำไปใช้ (หมายถึง นำไปทำหรือปฏิบัติใช้เป็นหัวข้อพูดคุย) ถ้าตอบข้อนี้ขอให้ยกตัวอย่าง.....

14

42. ในบ้านของท่านมีเครื่องรับวิทยุกี่เครื่อง.....เครื่อง

15

ราคาประมาณเครื่องละเท่าไร

- เครื่องที่ 1 ราคา.....บาท

16 17 18 19 20

- เครื่องที่ 2 ราคา.....บาท

21 22 23 24 25

- เครื่องที่ 3 ราคา.....บาท

26 27 28 29 30

- เครื่องที่ 4 ราคา.....บาท

31 32 33 34 35

- เครื่องที่ 5 ราคา.....บาท

36 37 38 39 40

(ถ้าไม่จําควรดัดราคาได้ให้ระบุว่าเป็นเอฟเอ็มหรือเอเอ็ม ขนาดของวิทยุและอื่น ๆ ที่ช่วยในการประเมินราคา)

เครื่องรับวิทยุที่หามืออยู่นั้น แต่ละเครื่องใช้นานแล้วเท่าไร

-เครื่องที่ 1 ใช้นานแล้ว....ปี ....เดือน	41	42	43	44
-เครื่องที่ 2 ใช้นานแล้ว....ปี ....เดือน	45	46	47	48
-เครื่องที่ 3 ใช้นานแล้ว....ปี ....เดือน	49	50	51	52
-เครื่องที่ 4 ใช้นานแล้ว....ปี ....เดือน	53	54	55	56
-เครื่องที่ 5 ใช้นานแล้ว....ปี ....เดือน	57	58	59	60

วิทยุแต่ละเครื่องหามาซื้อจากที่ไหนบ้าง

1. ....เสียค่าใช้จ่ายเดินทางไปซื้อเป็นเงิน.....บาท	61	62	63
2. .... " " .....บาท	64	65	66
3. .... " " .....บาท	67	68	69
4. .... " " .....บาท	70	71	72
5. .... " " .....บาท	73	74	75

(ถ้าไม่สามารถตอบได้ว่าเสียค่าใช้จ่ายเดินทางไปซื้อให้ถามระยะทาง
จากบ้านไปถึงที่ซื้อวิทยุ ระยะระยะทางแทน

สถาบันวิทยุบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

43. ครอบครัวของท่าน ชอบหนังสือพิมพ์รายวันหรือไม่
1. ใช่ 2. ไม่ใช่
ถ้าใช่ ชื่ออาทิตย์ละฉบับ.....ฉบับ
ราคาฉบับละ.....บาท
แต่ละครั้งที่ซื้อต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นเงิน
เท่าไร.....บาท
(ถ้าไม่สามารถระบุจำนวนเงินได้ให้ระบุระยะทางจากบ้าน
ไปถึงแหล่งที่สามารถซื้อหรืออ่านหนังสือพิมพ์ได้....กิโลเมตร)
อาทิตย์หนึ่งซื้อหนังสือพิมพ์กี่ครั้ง.....ครั้ง

44. ในบ้านของท่านมีเครื่องรับกี่เครื่อง.....เครื่อง
1. โทรทัศน์สี...เครื่อง 2. โทรทัศน์ขาว-ดำ...เครื่อง
ราคาโทรทัศน์ของท่านราคาประมาณเครื่องละเท่าไร
-เครื่องที่ 1 ราคา.....บาท
-เครื่องที่ 2 ราคา.....บาท
-เครื่องที่ 3 ราคา.....บาท

หมายเลข

แบบสอบถาม

1 2 3

บัตรที่ 5/4

5

6 7

8

9

10

11

12 13

14 15 16 17 18

19 20 21 22 23

24 25 26 27 28

(ถ้าไม่สามารถที่ราคาได้ให้ระบุชื่อของโทรทัศน์ ขนาดของโทรทัศน์
และอื่น ๆ ที่ช่วยในการประเมินราคา)

โทรทัศน์แต่ละเครื่องใช้มานานแล้วกี่ปี

- เครื่องที่ 1 ใช้มาแล้ว.....ปี.....เดือน

29 30 31 32

- เครื่องที่ 2 ใช้มาแล้ว.....ปี.....เดือน

33 34 35 36

- เครื่องที่ 3 ใช้มาแล้ว.....ปี.....เดือน

37 38 39 40

โทรทัศน์แต่ละเครื่องท่านซื้อมาจากที่ไหนบ้าง

1. ....เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางเป็นเงิน.....บาท

41 42 43

2. .... " " .....บาท

3. .... " " .....บาท

44 45 46

(ถ้าไม่สามารถระบุจำนวนเงินค่าเดินทางได้ ให้ถามถึงระยะทางจาก
บ้านไปร้านจำหน่ายโทรทัศน์

47 48 49

45. ครอบครัวของท่านซื้อนิคมสารหรือไม่

1. ^{ผู้}ซื้อ

2. ^{ผู้}ไม่ซื้อ

50

ถ้าซื้อ เดือนละกี่ฉบับ.....ฉบับ ราคาฉบับละเท่าไร (เฉลี่ย)...บาท

51 52

แต่ละครั้งที่ไปซื้อนิคมสาร ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

เป็นเงินเท่าไร.....บาท (ถ้าไม่สามารถระบุจำนวน

53 54 55 56

เงินได้ให้ระบุระยะทางจากบ้านไปถึงแหล่งที่สามารถซื้อหรือ

อ่านนิคมสารได้.....กิโลเมตร เดือนหนึ่งซื้อนิคมสาร

57

กี่ครั้ง.....ครั้ง

58

46. คนในครอบครัวของท่านไปคูหนั่งต้องเสียเงินหรือไม่	59				
1. เสีย					
2. ไม่เสีย					
ถ้าเสีย เสียประมาณคนละเท่าไร.....บาท.....สตางค์	60	61	62	63	
แต่ละครั้งที่ไปคูหนั่งเสียค่าเดินทางไปคูคนละเท่าไร.....บาท.....สตางค์	64	65	66	67	
(ถ้าไม่สามารถระบุจำนวนเงินได้ ให้บอกระยะทางจากบ้านไปยังที่ คูหนั่ง.....กม.)					
47. รายได้ของครอบครัวท่าน (ทุกคน)					
รายได้ประจำ (เดือน).....บาท (โดยประมาณจำนวนเต็ม)	68	69	70	71	72
รายได้พิเศษ (เดือน).....บาท (โดยประมาณจำนวนเต็ม)	73	74	75	76	77

51. ถ้ามี มีบุคคลที่นำมาเล่าได้แก่ผู้ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)	
1. เพื่อนบ้าน	49
2.ญาติ	50
3. เพื่อน	51
4. เจาหน้าที่ปกครอง ครู	52
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	53
52. และหลังจากที่ได้ฟังหรือพูดคุยกันแล้ว คนในครอบครัวของท่านได้ติดตามสิ่งที่คุยจากวิทยุ โทรทัศน์ หรือ หนังสือพิมพ์ หรือคุณน้าคุยเขาเองหรือไม่	54
1. ติดตาม	
2. ไม่ได้ติดตาม	
53. อาทิตย์ที่แล้วท่านเคยได้ยินคนในครอบครัวของท่านพูดคุยกันในเรื่องที่ได้ยินหรือได้ฟังมาจากวิทยุหรือโทรทัศน์ หรือได้ดูมาจากหนังสือพิมพ์ หรือได้อ่านมาจากหนังสือพิมพ์ นิตยสารบ้างหรือไม่	55
1. เคยได้ยิน	
2. ไม่เคยได้ยิน	
54. ถ้าเคยได้ยิน ใครบ้างเป็นผู้พูดคุย (ตอบได้มากกว่าหนึ่งคำตอบ)	
1. หัวหน้าครอบครัว	56
2. ภรรยาหัวหน้าครอบครัว	57
3. ลูก ๆ	58
4. ญาติ	59
5. ผู้อยู่อาศัย	60

ภาคผนวก ง.

รายชื่อและหมายเลขประจำตัวของชาวบ้านคอยแะและบุญก้อ่างถึง

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง
	คนในหมู่บ้าน	
001	นายยงยุทธ	ปัญญาศาสตร์
002	นายศรีมูล	ป่าศาสตร์
003	นางสาวบุญศรี	ป่าศาสตร์
004	นางฉัตร	ก้นคำศาสตร์
005	นายศรีมูล	คำศาสตร์
006	นายรวาย	อิสระ
007	นายบุญธรรม	นันทะพิชัย
008	นายพิรุณ	เพ็งศาสตร์
009	นายประเสริฐ	แดนแก้วศาสตร์
010	นายมา	นันทะศาสตร์
011	นายโท	ตุยศาสตร์
012	นายแสง	ปัญญาศาสตร์
013	นางฟอง	ป่วนศาสตร์
014	นายฐาน	ป่วนศาสตร์
015	นายปั้น	ก๊กศาสตร์
016	นายศรีพล	เรือนฝายศาสตร์
017	นายผล	ปู่ศาสตร์

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง		
018	นายอิน	ปัญญากาศ	-ผู้ใหญ่บ้าน	
019	นายเพียน	คำภัก		
020	นายวิทยา	กุมารภัก		
021	นายทา	เหมยภัก		
022	นางสาวทองใบ	ตันหลวงภัก		
023	นางสาวจันทร์	โยภัก		
024	นายยนต์	นันทภัก		-กพม.
025	นายพิทักษ์	คำพิภัก		
026	นายรด	กันคำภัก		
027	นายอินสม	เหมยภัก		-ผู้ช่วย, กพม.
028	นายมุด	มูลภัก		
029	นายเจริญ	วังภัก		
030	นายบาน	วิไลภัก		
031	นายปวน	อุตมะ		
032	นายจำรัส	สุวรรณภัก		
033	นางวง	สุรินทร์ภัก		
034	นายมี	เครื่องภัก	-กพม.	
035	นายสวิง	นันทภัก		
036	นางบุญส่ง	ปัญญากาศ		
037	นายศักดิ์คำ	ปวนภัก		
038	นายเสย	ปวนภัก		
039	นายนวล	กันทาภัก		
040	นายสุวรรณ	จอมเมืองภัก		

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง	
041	นายเวทย์	สุขสวัสดิ์	
042	นายบัน	ป่วนกาศ	
043	นายสิงห์โต	เมฆาเพชรกาศ	
044	นายทองม้วน	ปัญญากาศ	
045	นายทองแสง	ป่วนกาศ	
046	นายศรีบุษ	ธมฏกาศ	-ผู้ช่วย
047	นายคำ	แสงคำกาศ	
048	นางอัมพร	เส้นกาศ	
049	นายยี่น	นันทกาศ	
050	นายวิระ	สุวรรณคีรี	
051	นายเหรียญทอง	ป่ากาศ	
052	นายวง	ป่ากาศ	
053	นางรัชนี	หลากาศ	
054	นายแก้ว	กันทาภาศ	
055	นายสิงห์ทอง	ทะกาศ	-ผู้ทรงคุณวุฒิและเลขา กลุ่มออมทรัพย์
056	นายลา	เป็งกาศ	
057	นายบุญ	กันคำกาศ	
058	นางบุญปลา	เมฆาเพชรกาศ	
059	นางกาทอง	สารกาศ	
060	นายมี	ป่วนกาศ	
061	นางนวล	วงศ์กาศ	
062	นายชาติ	ห้วยปัญญา	
063	นายเลื่อน	แสงกาศ	

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง
064	นายณล	แสงภาค
065	นายทอง	โยภาส
066	นางสาวยุพิน	อนงค์
067	นายทองคำ	อุตติง
068	นายเมืองดี	มาละแซม
069	นายสุข	แสนภาค
070	นายประสิทธิ์	นันทภาส
071	นายแก้ว	คำขาวสัน
072	นางศรีอาน	กิติภาส
073	นายสิงห์ไชย	กันคำภาส
074	นายเสนอ	เลิศภาส
075	นายทา	กิติภาส
076	นายสมบุรณ์	ปัญญาภาส
077	นายถึง	สุรินทร์ภาส
078	นายสมชาติ	กิติภาส
079	นายสำรวย	เครื่องภาส
080	นายจรัส	กุมารภาส
081	นายสีหยาด	กิติภาส
082	นายแก้ว	สุรินทร์ภาส
083	นายวัง	ปัญญาภาส
084	นายทองคำ	ปัญญาภาส
085	นายประสิทธิ์	เลิศภาส
086	นายดาว	อภิวงศ์
087	นายถึง	ศุภภาส

-เลขานุการกทพ.

-กทพ, ประธานธนาคารข้าว,
ประธานกลุ่มออมทรัพย์,
ประธานกลุ่มเลี้ยงสุกร,
ประธานกลุ่มเลี้ยงโค

-อสม.

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง	
088	นายทา	ปัญญาศาสตร์	
089	นายมัน	ศุภศาสตร์	
090	นายคำ	กันทศาสตร์	
091	นายอำนาจ	ไฉยะพิน	
092	นายพรรค	สารศาสตร์	
093	นายประเวทย์	เรือนฝ่ายศาสตร์	-หัวหน้าเขต
094	นายผาย	เมฆาเพชรศาสตร์	-หัวหน้าเขต, หัวหน้า
095	นายใจ	เมฆาเพชรศาสตร์	เหมืองฝ่าย
096	นายชั้น	แก้วศาสตร์	
097	นายแหวน	แสงคำศาสตร์	
098	นายมัญญา	คำศาสตร์	
099	นายคำคำ	อุตุจ	
100	นายฐาน	แก้วศาสตร์	
101	นายเป็ง	ไชโยศาสตร์	
102	นายจันทร์คำ	เหือกศาสตร์	
103	นายผล	แก้วศาสตร์	
104	นายอุ้น	แก้วศาสตร์	
105	นายสุช	ชมพูศาสตร์	
106	นายอุกม	ปิ่นธัย	
107	นายแก้ว	นามเจริญ	
108	นายทองแก้ว	ปญโญศาสตร์	
109	นายอุกม	ใจคำ	
110	นางคำ	คำพิภศาสตร์	

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง	
111	นายวิรัตน์	จิอนทร์	
112	นายไถ่	ถากาศ	
113	นายบรรจง	แบ่งกาศ	
114	นายทอง	จินะกาศ	
115	นายมี	ศรีตบ	
116	นายมานพ	ชุนนา	
117	นายสอน	ปัญโญกาศ	
	คนนอกหมู่บ้าน		
118	นายสม	ปัญโญกาศ	
119	นางสาวปิ่นนดี	นันทากาศ	
120	นางสาวทองเพ็ญ	กันคำกาศ	
121	นางคำมูล	ป่ากาศ	
122	นางลอม	เรือนฝายกาศ	
123	นายป่า	ปวนกาศ	
124	นางโถ	หัทธกาศ	
125	นางบุญส่ง	นันทากาศ	
126	นางบุญ	นันทากาศ	
127	นางคำขาน	เพ็งกาศ	
128	นายองอาจ	มีกาศ	
129	นายประเวช	เรือนฝายกาศ	-หัวหน้าเขต
130	นายดวงคำ	เหมยกาศ	
131	นายบูร	คำพิกาศ	-กพม.
132	นายปุ	วิไลกาศ	

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง	
133	นางคำลา	อิสระ	
134	นางสาวศรีไพร	คำกาศ	
135	นางสาวจันทร์ตา	นันทกาศ	
136	นายหมื่น	สุภากาศ	
137	นางบุญ	เขยมา	
138	นายทวีชัย	มิกาศ	
139	นางสุณา	สุรินทร์กาศ	
140	นายแซม	ออลคง	
141	นายเหลา	สุขสวัสดิ์	
142	นางรัชนี	นันทาใหม่	
143	นายใจ	สุรินทร์กาศ	
144	นางบุปผา	ปัญญากาศ	
145	นายเกษม	แสงคำกาศ	
146	นายทอง เพชร	กัณฑ์กาศ	
147	นายอุดม	มณีชัย	-พัฒนาการอำเภอ
148	นายมนตรี	นันทกาศ	
149	นายเวชยันตร์	ป่วนกาศ	
150	นางอำพะวัน	ป่วนกาศ	
151	นายใจ	ปัญญากาศ	
152	นายเตง	นันทกาศ	
153	นางจี	นันทกาศ	
154	นางเป้ง	สารกาศ	
155	นายจันทร์	ป่ากาศ	

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง
156	นายสิงห์	วางใจสัก
157	นายชาติ	กติกาศ
158	นายใจ	กันคำกาศ
159	นายจำรัส	บันใจ
160	นายจำแดง	แกวกาศ
161	นายจำรัส	คำพิกาศ
162	นายเฮง	ปัญญากาศ
163	นายฤทธิ์	-
164	นายสุทัศน์	อภิวังศ์
165	นายสุทัศน์	นันทากาศ
166	นายอมร	อุคัจ
167	นายนิมิตร	แกวกาศ
168	นายเจริญ	ปัญญาพิกาศ
169	นายจันทร์	-
170	นายยาย	เมฆเพชรกาศ
171	นายวิง	ปัญญาพิกาศ
172	นายศรีคำ	กันทากาศ
173	นายวิง	ปัญญาพิกาศ
174	นายป่อ	ตุงกาศ
175	นายลา	คำกาศ
176	นายมนตรี	อภิวังศ์
177	นายสายัญ	ปวนกาศ
178	นายคุม	ศรีจิตกาศ

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง
179	นายจร	วงษายา
180	นายแก้ว	ถากาศ
181	นายสำราญ	แก้วกาศ
182	นายลา	คำพิกาศ
183	นายแก้ว	ผาพะเจวิญ
184	นายเมย	เทพกาศ
185	นายคำรัง	กกกาศ
186	นายอินแก้ว	ยามเจวิญ
	เครือชามิตรสหาย	
187	นายชว	เจอกาศ
	เครือชายผู้ให้ความรู้	
188	นายจู	ป่ากาศ
189	นายยุทธ	จินะปัญญ
190	นายยุทธ	ปัญญกาศ
191	นายธรรม	นันทะพิชัย
192	นายสาย	วธรรมะกอก
193	นางสุภา	จินะกาศ
194	นายมนัส	กวางคำจันทร์
195	นายสม	เหมยกาศ
196	นายยุทธ	คำพิกาศ

-เป็นล้าม, หัวหน้าเขต

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง
197	เจ้าอาวาสวัดคอยแซ	
198	กำนันบุญชู	วรรณตุง
199	นายสุทัศน์	ณ คำตัน
200	นายจรัญ	วงศ์ภาส
201	นายฟู	กิโลภาส
202	นางสาวระพีณ	มันทะภาส
203	นายแก้ว	คำขาวสันต์
204	นายสาย	ดวงใจสัก
205	นายวีระศักดิ์	จิวัย
206	นายทวี	หมื่นจันะ
207	นายคม	ภาสยะ
208	นายสกล	ศรีกอก
209	นายฉัน	นันทาภาส
210	นายรัตน์	นันทมิตร
211	นายคี	มาละแซม
212	นายจอน	มูลภาส
213	นายสายฝน	ปัญญาภาส
214	นายคำซอน	ป่วนภาส
215	นายคา	ปัญญาภาส
216	นายคา	เทรวัย
217	นายเดาว์	คุมภาส
218	นายซัด	ทีภาส
219	นายเงา	ตวยภาส

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง
220	นางสาวสายฝน	นักนิพนธ์
221	นายกล	-
222	นายปิ่น	หลักคำ
223	นายมาน	ปัญญาศาสตร์
224	นายสิงห์ทอง	หะศาสตร์
225	นายทอง	ป่วนศาสตร์
226	นายสมพงษ์	แกวศาสตร์
227	นายผล	เครื่องศาสตร์
228	นายบุญ	ป่าศาสตร์
229	นายใจแก้ว	แทนศาสตร์
230	นายอุ้น	คันหลวงศาสตร์
231	นายสุวรรณ	จินะ เป็งศาสตร์
232	นายผง	สุรินทร์ศาสตร์
233	นายเขียนทอง	ปังศาสตร์
234	นายทองมี	มาละแซม
235	นายบุญมี	ป่วนศาสตร์
236	นายทองคำ	สุภาพศึกษา
237	นายบุญช่วย	เกาะทราย
238	นายสิงห์ทอง	หะศาสตร์
239	นายมุย	ณ ลำพูน
240	นายสิงห์	จินะศาสตร์
241	นายซอน	แสงศาสตร์
242	นายทักษิณ	โยศาสตร์

- เลขากลุ่มออมทรัพย์ฯ และ
ผู้ทรงคุณวุฒิ

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง	
243	นางสอน	นันทากาศ	
244	นายอินทร์	นันทากาศ	
245	นายสังเวียน	นันทากาศ	
246	นายทัศน์	แสนอาสา	
247	นายแสงหลา	ธากาศ	
248	นางดวงคำ	เคคำกาศ	
249	นายมูล	บ้านแปน	
250	นายชวย	บ้านแปน	
251	นายสมบุรณ	แก้วบุญเรือง	-กพม. บ้านหมู 2
252	นายลูน	จิตตะวนา	บ้านแพะยันต์
253	นายจู	แก้วบุญเรือง	-กพม. บ้านหมู 2
254	นายวิเชียร	กันทะราช	
255	นายบุณฑวี	คำดวงกาศ	
256	นายสิงห์คำ	นันทากาศ	
257	นายสุกิจ	ชัยสินบุญ	
258	นายสุเทพ	ปัญญาภาศ	
259	นายสุพจน์	แสนแก้วกาศ	
260	นายเสนต์	ปัญญาภาศ	
261	นายทองเจิม	นันทากาศ	
262	นางคำ	กิตติภาศ	
263	นายผอง	ศบภาศ	
264	นายแปง	ศุภภาศ	
265	นายแก้ว	อุกัจ	

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง	
266	นายคำคำ	อุกจี	
267	นายปัน	ปัญญาภาค	
268	นายสวิง	จรกา	
269	นายจันทร์	ไชยะหมื่น	
270	นายเฉย	ปานภาค	
271	นายบัญญัติ	สุขโชติ	-ครูใหญ่บ้านทองฝายหมู่ 1
272	นายศรีวัย	คันทรวงภาค	
273	นายใจ	ศรีแก้ว	
274	นายสะอาด	นันทภาค	
275	นายทวี	คำพิภาค	
276	นายคำ	ปัญญาภาค	
277	นายสำเริง	คันทภาค	-ครูโรงเรียนหมื่นข้าว หมู่ 4
278	นายทร	อุกจี	-กพม. หมู่ 1 ค.นาทุ่งหลวง
279	นายพรหมมิน	มหาไถ่	
280	นายลา	คำภาค	
281	นายฉลาก	เทพภาค	
282	นายถาวร	คำพิภาค	
283	นายสมชาย	โยธา	
284	นายบุญมา	คำศรี	
285	นายรวงแก้ว	ปัญญาภาค	
286	นายสองแจ้	อัฐภาค	
287	นายสีมา	ควงแก้ว	
288	นายเลย	แกวภาค	

หมายเลข	ชื่อ	ตำแหน่ง
289	นายบุญโท	-อัคริ์คผู้โห้บ้าน
290	นายสงัด	-ผู้โห้บ้านหมู่ 4 บ้านหมื่นขาว
291	นายจอย	ป็นชัย
292	นายเกษม	คิจิตกาศ
293	นายเรย	แบ่งกาศ
294	นายคำ	หนองผึ่ง
295	นายหลอก	คุณากาศ
296	นายพัน	หนองผึ่ง
297	นายผวงคำ	ตั้งกาศ
298	นายรวย	ศรีกบ
299	นายสำเรีง	โหมทรวง
300	นายทาว	กันกาศ
301	นายทอง	บั้งกาศ
302	นายบุญ	กันกาศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.
รายชื่อกลุ่มย่อยของเครือข่ายต่าง ๆ

ก. เครือข่ายการสื่อสาร

กลุ่มที่ 1

1. นายโท ตัญกาศ
2. นางฟอง ปวนกาศ
3. นายแสง บัญญุกาศ
4. นายศรีพล เรือนฉายกาศ
5. นายเพ็ญ คำกาศ
6. นายป่า ปวนกาศ
7. นางคำบาน เพ็งกาศ
8. นางบุญ เขยมา

กลุ่มที่ 4

1. นายคาว อภิวงส์
2. นายผล แก้วกาศ
3. นายสอน บัญญุกาศ
4. นายยูร คำพิกาศ
5. นายคุม ศรีจิตกาศ

กลุ่มที่ 2

1. นายมี ปวนกาศ
2. นายจรัส กุมารกาศ
3. นายมิตร นันตาทกาศ
4. นายเวชยันตร์ ปวนกาศ
5. นางอำพะวัน ปวนกาศ

กลุ่มที่ 5

1. นายลา เป็งกาศ
2. นายเมืองดี มาละแฉม
3. นายสุข แสงกาศ
4. นายแก้ว คำชาวสัน
5. นายสิงห์ไชย กันคำกาศ
6. นายสำรวาย เครื่องกาศ

กลุ่มที่ 3

1. นายวัง บัญญุกาศ
2. นายทา บัญญุกาศ
3. นายปิ่น ตัญกาศ
4. นายคำคำ อุตจิ
5. นายสอน บัญญุกาศ
6. นายยาย เมฆเพชรกาศ

กลุ่มที่ 6

1. นายปิ่น ทีกาศ
2. นายผล ปุกกาศ
3. นายเพ็ญ คำกาศ
4. นายมูล มูลกาศ
5. นายบาล วิโรกาศ

กลุ่มที่ 7

1. นายตรงค์ สารภาค
2. นายจี นันทภาค
3. นายชาย เมฆเพชรภาค
4. นายศรีคำ กันทภาค
5. นายป้อ ตัญภาค

กลุ่มที่ 8

1. นางบุญสม ปัญญาภาค
2. นายนวล กันทภาค
3. นางสุณา สุรินทร์ภาค

กลุ่มที่ 9

1. นายศรีมูล ป้าภาค
2. นางคำมูล ป้าภาค
3. นางรอย เรือนฝายภาค

กลุ่มที่ 10

1. นายณัน แก้วภาค
2. นายนิมิตร แก้วภาค
3. นายแก้ว ถาภาค

กลุ่มที่ 11

1. นายสิงห์ทอง ทะภาค
2. นายบุญ กันทภาค
3. นายใจ ปัญญาภาค
4. นางบุปผา ปัญญาภาค

กลุ่มที่ 12

1. นายบุญ กันคำภาค
2. นายวัง ปัญญาภาค
3. นายภาว อภิวงค์
4. นายถึง ตัญภาค
5. นายผาย เมฆเพชรภาค

กลุ่มที่ 13

1. นายสิงห์โต เมฆเพชรภาค
2. นายคำ แสงคำภาค
3. นายเย็น นันทภาค
4. นายแซม ออกลง

กลุ่มที่ 14

1. นายรด กันคำภาค
2. นายเจริญ วังภาค
3. นายนวล กันทภาค

กลุ่มที่ 15

1. นายสอน ปัญญาภาค
2. นายเมฆ เทพภาค
3. นายคำรัง ถาภาค

กลุ่มที่ 16

1. นายอิน ปัญญาภาค
2. นายจำรัส สุวรรณภาค
3. นายสวิง นันทภาค

กลุ่มที่ 17

1. นายจันทร์คำ เทือกาศ
2. นายผด แก้วกาศ
3. นายบรรจง แปงกาศ
4. นายทอง จินะกาศ
5. นายสม ปัญญาภาส

กลุ่มที่ 18

1. นายสิงห์ทอง ทะกาศ
2. นางจี นันทกาศ
3. นางเป็ง สารกาศ

กลุ่มที่ 19

1. นายยนต์ นันทกาศ
2. นายรถ ก้นคำกาศ
3. นายอินสม เหมยกาศ
4. นายมูล มูลกาศ
5. นายหมื่น สุภาภาส

กลุ่มที่ 20

1. นายประเวศ เรือนฝ่ายกาศ
2. นายเป็ง ไชโยกาศ
3. นายจันทร์คำ เทือกาศ
4. นายแก้ว นภาพเจริญ

กลุ่มที่ 21

1. นายโท คุ้มกาศ
2. นายแสง ปัญญาภาส
3. นายอินสม เหมยกาศ
4. นายมี เครื่องกาศ
5. นายศรีบูร ชมภูกาศ
6. นายบูร คำพากาศ

๑. เครือข่ายนิคมสหภาพ

กลุ่มที่ 1

1. นายเทียน คำกาศ
2. นายปิ่น คัญกาศ
3. นายลูน เค็งกาศ
4. นางบุญ มันทกาศ
5. นายจอน มูลกาศ
6. นายสายฝน ปัญญาภาศ
7. นายสิงห์ทอง ทะกาศ

กลุ่มที่ 2

1. นายศรีพล เรือนฝายภาศ
2. นายจำรัส สุวรรณภาศ
3. นายสวิง นันทภาศ
4. นายบุญ กันคำภาศ
5. นายประเวท เรือนฝายภาศ
6. นายองอาจ มีภาศ
7. นายดี มาละแซม
8. นายชัค ทีกาศ

กลุ่มที่ 3

1. นายขงยุทธ ปัญโญภาศ
2. นายจำรัส กุมารภาศ
3. นายประสิทธิ์ เกศคำภาศ
4. นายแหวน แสงคำภาศ

(คอ)กลุ่ม 3

5. นายเวชยันตร์ ป่วนภาศ
6. นายสมพงษ์ แก้วภาศ
7. นายผล เครื่องภาศ

กลุ่มที่ 4

1. นายจำรัส คำภาศ
2. นายสะอาด นันทภาศ
3. นายทวี คำพิภาศ
4. นายคำ ปัญญาภาศ
5. นายสำเริง คันทภาศ

กลุ่มที่ 5

1. นายสมบุรณ์ ปัญญาภาศ
2. นายสุทัศน์ อภิวังค์
3. นายสุทัศน์ นันทภาศ
4. นายอมร อุตจิ
5. นายนิมิตร แก้วภาศ

กลุ่มที่ 6

1. นายวิทยา กุมารภาศ
2. นายวีระศักดิ์ จิตวย
3. นายทวี ทัพเงินะ
4. นายคม กลาษยะ
5. นายสกล ศรีกอก

กลุ่มที่ 7

1. นายคำ ทนงนึ่ง
2. นายหลอก ลูกากาศ
3. นายพัน ทนงนึ่ง
4. นายดวงคำ ตังกาศ

กลุ่มที่ 8

1. นายบัน ป่วนกาศ
2. นายบุญ กั้นคำกาศ
3. นายชาติ พูปัญญา
4. นายเขียนทอง บังกาศ
5. นางทองมี มาละแซม

กลุ่มที่ 9

1. นายเบื่องลี มาละแซม
2. นายสิงห์ไชย กั้นคำกาศ
3. นายสมชาติ กิตติกาศ
4. นายศรีหยาด กิตติกาศ

กลุ่มที่ 10

1. นายวัง ปัญญาภาส
2. นายคำ กั้นทากาศ
3. นายสม ปัญญาภาส
4. นายยาย เมฆาเพชรภาส

กลุ่มที่ 11

1. นายจำรัส ทามารกาฬ
2. นายตรงค์ สารภาส
3. นายจตุฑู -
4. นายสายัญ ป่วนกาศ

กลุ่มที่ 12

1. นายยื่น นันทากาศ
2. นายวีระ สุวรรณศิริ
3. นายเหรียญทอง ป่ากาศ
4. นายวงศ์ ป่ากาศ

กลุ่มที่ 13

1. นายวิทยา กุมารภาส
2. นายยนต์ นันทากาศ
3. นายอินสม เหมยภาส
4. นายศรีบุญ ชมภูภาส
5. นายทอง โยภาส
6. นายบูร คำพิภาส

กลุ่มที่ 14

1. นายคาว อภิวงค์
2. นายใจ เมฆาเพชรภาส
3. นายลา คำภาส

กลุ่มที่ 15

1. นายยนต์   นันทากาศ
2. นายสวิง   นันทากาศ
3. นายทองแสง   ปวนกลาง
4. นายมาน   ปัญญากลาง

กลุ่มที่ 16

1. นายจันทร์คำ   เถือกาศ
2. นายสุทัศน์   อภิวงศ์
3. นายสมชาย   โยธา
4. นายบุญมา   คำศรี

กลุ่มที่ 17

1. นายเป็ง   ไชยโยกลาง
2. นายจันทร์คำ   เถือกาศ
3. นายชาติ   กิติกลาง

กลุ่มที่ 18

1. นายย่น   นันทกลาง
2. นายบุญ   ป้ากลาง
3. นายใจแก้ว   แพนกลาง

กลุ่มที่ 19

1. นายจรัส   คำพิกลาง
2. นายคำรง   กากาศ
3. นายพรหมมิน   มหาไถ่

กลุ่มที่ 20

1. นายศรีพล   เรือนฝ่ายกลาง
2. นายผล   ปู่กลาง
3. นายเสย   ปวนกลาง

กลุ่มที่ 21

1. นายอัสเม   เหมยกลาง
2. นายมุด   มุดกลาง
3. นายศรียุทธ   ชมภูกลาง
4. นายแก้ว   คำชาวสัน

กลุ่มที่ 22

1. นายสวิง   นันทกลาง
2. นายป่า   ปวนกลาง
3. นายถาวร   คำพิกลาง

กลุ่มที่ 23

1. นายยนต์   นันทกลาง
2. นางวง   สุรินทร์กลาง
3. นายสมบุญ   ปัญญากลาง

กลุ่มที่ 24

1. นายคาว   อภิวงศ์
2. นายยาย   เมฆาเพชรกลาง
3. นายศรีคำ   กันทกลาง

กลุ่มที่ 25

1. นายยูร คำพิภค
2. นายยาย เมาเพชรภค
3. นายบัน ปัญญาภค

ค. เครือข่ายผู้ให้ความรู้

กลุ่มที่ 1

1. นายวิทยา कुमारภค
2. นายมี เครื่องภค
3. นายศรีสุข ชมภูภค
4. นายคำ กัณหภค
5. นายนิทร นันตภค
6. นายใจ ปัญญาภค

กลุ่มที่ 4

1. นายรวย อิศระ
2. นายมา นันตะภค
3. นายศรีพล เรือนฝายภค
4. นายมุด มุดภค
5. นายบัน ป่วนภค

กลุ่มที่ 2

1. นายคำ แสงคำภค
2. นายวิระ สุวรรณศิริ
3. นายวง ป้าภค
4. นายสิงห์ทอง ทะภค

กลุ่มที่ 5

1. นายวิระ สุวรรณศิริ
2. นายลา เบ็งภค
3. นายเมืองดี มารละแซม

กลุ่มที่ 3

1. นายมุด มุดภค
2. นางวง สุรินทร์ภค
3. นางแวล วงศ์ภค

กลุ่มที่ 6

1. นายวัง ปัญญาภค
2. นายทา ปัญญาภค
3. นายยาย เมาเพชรภค

กลุ่มที่ 7

1. นายสม ปัญโญภาส
2. นายอินแก้ว ยามเจริญ
3. นายรวงแก้ว ปัญโญภาส

กลุ่มที่ 8

1. นายทองคำ ปัญญาภาส
2. นายภาว อภิวงษ์
3. นายเฮง ปัญญาภาส

กลุ่มที่ 9

1. นายขงยุทธ ปัญโญภาส
2. นายราย อิศระ
3. นายนวล กันทาภาส
4. นายสิงห์ทอง ทะภาส

กลุ่มที่ 10

1. นายผล แสงภาส
2. นายทอง โยภาส
3. เจ้าอาวาสวัดคอกยแซ

กลุ่มที่ 11

1. นายคำ แสงคำภาส
2. นายภาว อภิวงษ์
3. นายคำ กันทาภาส
4. นายใจ เมฆาเพชรภาส

กลุ่มที่ 12

1. นายนวล กันทาภาส
2. นายเฮื่อน แสงภาส
3. นายทอง โยภาส
4. นายยาย เมฆาเพชรภาส

กลุ่มที่ 13

1. นายบัน ปวนภาส
2. นายศรียุทธ ชมภูภาส
3. นายลี บาละแซม

กลุ่มที่ 14

1. นายยนต์ นันทาภาส
2. นายสิงห์ทอง ทะภาส
3. นายแก้ว คำขาวสัน
4. นายสำรวย เครื่องภาส

กลุ่มที่ 15

1. นายศรีพล เรือนฝายภาส
2. นายบัน ปวนภาส
3. นายทองแก้ว ปัญโญภาส
4. นายสม ปัญโญภาส

กลุ่มที่ 16

1. นางวง สุรินทร์ภาส
2. นายผล แสงภาส
3. นายถึง สุรินทร์ภาส
4. นายมินทร์ นันทาภาส

ภาคผนวก ฉ.

ตารางแสดงความสัมพันธ์เป็นรายบุคคลของเครือข่ายต่าง ๆ

1. เครือข่ายการสื่อสาร

หมายเลขประจำตัว ผู้รับการสัมภาษณ์	เครือข่ายการสื่อสารกับ
001	007 005 006 016 118
002	006 004
003	023 119 120
004	121 122 002
005	006 002 001
006	028 010
007	001 016 010 008 038
008	007 010 038
009	014 017 016
010	008 007 006 009
011	123 012 018
012	014 011
013	124 123 011 125 126 127 038
014	012 009 016
015	014 020 026 018

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับการสัมภาษณ์

โทรศัพท์สื่อสารกับ

016	038 128 129 014 007
017	019 130
018	027 024 020 046 065 011 012 016 131 034
019	020 017 028
020	019 017 132 018 028 015
021	018
022	133 134 135
023	003
024	018 028 037 064 071 019 027 026 038 046
025	028 027
026	033 015 024 028 027
027	018 024 026 028 037 019
028	024 037 026
029	027 028 033 026 136
030	020 028 026 024 018 019 017 035
031	018
032	033 019
033	026 029 039
034	018 035 032
035	034 037
036	013 137 127 028 019 011 123 012 016 138

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับการสัมภาษณ์

โทรศัพท์การสื่อสารกับ

037	028	018	035							
038	018	016	014	007	037	045	028			
039	034	018	042	046	033	041	045			
040	139	036	039							
041	042									
042	001	043	041	039	055	052	007	020		
043	140	047	049							
044	045	141								
045	049	034								
046	035	045	141	042	024	018	054			
047	049	043	045	044						
048	056	055	051	054						
049	043	140	047							
050	068	071	076	073	079	069	056			
051	052	142	055	065	068	049	056			
052	049	047	056	051						
053	050	051	068	052						
054	055	143	144	157						
055	062	054	146	056	047	145	057	042	061	051
056	052	049	043	055	054	051	047	045	068	050 048

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับบริการ สัมภาษณ์

ไต่ถามการสื่อสารกับ

057	060	148	149	150	080
058	057	018	043		
059	049	080			
060	151	148	136	018	152 034 046 132 090
061	153	154	055		
062	055	079	071	057	018
063	151	064	065		
064	018	079	076	071	
065	079	051	068		
066	043	049	041		
067	051	068	055	028	
068	065	157	071	064	050
069	079	156			
070	064	071			
071	018	064			
072	064				
073	089	157	079		
074	079	076	064		
075	-				
076	071	088			
077	033	082	136	152	
078	079	071	076		

หมายเลขประจำตัว ผู้รับการสัมภาษณ์	โทรศัพท์สื่อสารกับ
079	069 065 148 064 164 160 071
080	149 159 057 160 161
081	071 075 009
082	081 183 077 035
083	086 084 088 162
084	083 085 080 177 092 079 163
085	164 076 165 166 167 168
086	170 117 169 085 089 088 099
087	172
088	086 087 094 057 083
089	087 086
090	153 174
091	117 175
092	091 176 095 090 177 084
093	101 079 016
094	086 117 103 178 131
095	153 172 172 170 092 086 174
096	179 175
097	096 180 167
098	079
099	175 089 086 181 117
100	079 093

หมายเลขประจำตัว ผู้รับสารสัมพันธ์	โทรศัพท์สื่อสารกับ
101	093 183 102 045
102	093 101
103	094 112 102
104	086 175 079
105	101 079
106	184 117 185
107	108 118 101
108	107 114 184 082
109	086 172 117 108 118 107
110	082 186
111	079 071
112	103 114 102 113 118
113	102 112
114	184 082
115	118 184 102 101
116	118
117	182 118

๒. เครื่องขยายมิกเซอร์หลาย

หมายเลขประจำตัว ผู้รับบริการ สัมภาษณ์	เป็นเพื่อนกับ
001	017 007 093
002	187
003	023
004	123
005	006 189
006	005 010
007	016 001
008	007 017 038 016
009	123 016
010	079
011	046 192 020
012	009
013	193
014	009
015	018
016	038 009 045 007
017	019 130
018	024 027 046 131 065 020

หมายเลขประจำตัว ผู้รับบริการ สัมภาษณ์	เป็นเพื่อนกับ
019	200 020 017 028
020	017 204
021	-
022	135 202
023	005
024	028 027 046 203
025	200 204 185
026	033 076 024
027	024 018
028	024 026 027
029	019 123
030	020 206 207 208 205
031	209
032	019
033	210
034	018 035
035	028 046
036	212 127 213 214 089 137 019
037	028 018 035
038	016 093 211 218 035 032 057 128
039	219

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับการสัมภาษณ์

เป็นเพื่อนกับ

040	220
041	042
042	001 007 055 052
043	221
044	041
045	222
046	024 045 223 039 035
047	031 224
048	-
049	052 045
050	056
051	226 048 001 097 227 149 080
052	049 228 229
053	051 050
054	230 231
055	062 057 233 234 042
056	052 055 049 051 050
057	014 038
058	226 093
059	074 106
060	148 151 136 132 018 152 034 046 020

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับการสัมภาษณ์

เป็นเพื่อนกับ

061	153
062	237 071 055
063	151 239
064	018 071 024 157 117
065	162 240
066	-
067	151 068 055 028
068	241 027
069	181
070	174 242
071	068 073 081 078
072	246
073	-
074	242
075	-
076	249 250
077	136 152
078	089 117
079	170 252 253 251
080	257 161 254 160
081	009 258 261 259 260
082	263
083	079 071

หมายเลขประจำตัว ผู้รับบริการสัมพันธ์	เป็นเพื่อนกับ
084	092 177 080 163
085	164 167 166 165 076
086	170 118 090 083
087	-
088	086 170 151
089	266 265
090	151 267 170
091	268 222
092	091 084 177 095
093	045 270
094	103 095 086 175
095	172 086 170
096	272
097	045 227 084
098	274 275 277 161 276
099	102 101 157
100	102 101
101	102
102	278 093
103	170
104	050
105	102
106	185 161 279
107	018

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับการสัมภาษณ์

เป็นเพื่อนกับ

108	282	123	035	
109	106	164	283	284
110	054			
111	286	287		
112	290	291		
113	292	084		
114	131			
115	296	294	297	295
116	299			
117	170			

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. เครือข่ายผู้ให้ความรู้

หมายเลขประจำตัว ผู้รับการสัมภาษณ์	ใกล้เคียงความรู้จาก
001	042 016 108 118
002	188
003	023
004	046 057
005	006 001
006	010
007	016 042 010
008	018 010
009	018 016
010	079 024 018
011	018
012	018
013	018 194
014	018 016
015	018
016	093 018
017	018 019 009
018	064 197 065 198 199 147
019	020
020	018 019
021	018
022	018

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับบริการ ส้มอานนท์

ไล่ไล่ตามความรู้จาก

023	065
024	018 028 027
025	131 024
026	018 024 027
027	018
028	024 026 027
029	061 053 028
030	018 197
031	018 209
032	019 034
033	018 077 136
034	018
035	042 211 018 046
036	013 089 215 216 018 217 137
037	028 018 035
038	018 016 037 028 010 008 012 006
039	018 064
040	039
041	042
042	001 039 055
043	018
044	018

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับการสัมภาษณ์

ไล่ไปตามความรู้จาก

045	018 046
046	018 039 050 065 027
047	056
048	018
049	052 045
050	018
051	142 052 211 065 018
052	018
053	051
054	234
055	062 300 056 042 301 302
056	050 047 052 055
057	060 148
058	018 226
059	235
060	151 148 152 018 136 020 046 034 090
061	236 200
062	079 071 055 018
063	018 064
064	063 065 018 024 071
065	018
066	043
067	056 050 068

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับการสัมภาษณ์

โลโก้ตามความรูจาก

068	018 071 028
069	064
070	244 243 245
071	018 064
072	071 064
073	247
074	064 076 248
075	075
076	088
077	-
078	064 081 024
079	071 018 064
080	256 257 255
081	076 071 262
082	064 077 033 148
083	018 162 084 086
084	083
085	118 117 086 083
086	088 170 018 064 083
087	264
088	086 151 087
089	086
090	063 039 170 018

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับการสัมภาษณ์

ได้ติดตามความรู้จาก

091	269
092	090 095 091
093	016 271
094	018 064
095	172 086 170 018
096	273
097	018 047 094 086
098	274 275 277
099	175 086 118
100	104 089
101	102 093
102	093
103	112 170
104	093 089
105	101
106	185 280 281
107	118 108 018
108	118 186 184
109	285 086 118
110	054 186 285
111	288 289
112	162
113	293 112

หมายเลขประจำตัว
ผู้รับการสัมภาษณ์

ได้ติดตามความรู้จาก

114	108
115	298 131
116	-
117	118

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย